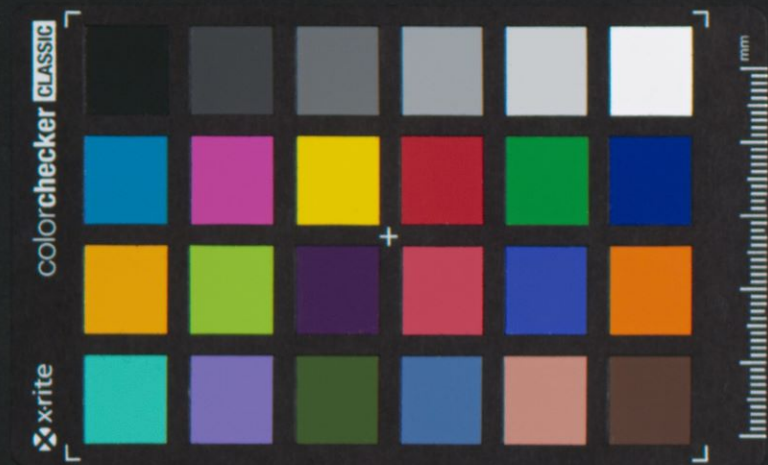






**REVERENDISSIMI ET DOCTISSIMI D.
BERNARDI ZANE ARCHIEPISCOPI
SPALATEN. TRES METHA,
PHISICÆ QVE,
STIONES.**

De Entis Analogia.

De Indiuiduationis Principio.

De Vniuersalibus.

**A. Surriano Patriarcha Venetiarum, Dalmatiaeque primas. Vniuersi-
fis fidem facimus nos diligenter hoc opus praclarissimum inspe-
xisse: idque pro captu nostro significamus a tramite fidei non rece-
dere, Vnde manu propria in testimonium veritatis approbamus.**

Cum Gratia & Priuilegio per Decennium.

Bernardus Zane Dei & Aplice Sedis gra Archiepus Spalaten.
 Illustrissimo & Sapietissimo Principi Leonardo Lauredano Inclito
 Duci Venetiarum &c. Dño Suo. S. & Fel. Diu & multū dubitaui
 Inuictis. ac Sapietis. Princeps an uigilias Lucubratiōesq; meas
 in lucem p̄dire pmitterē hinc honesti laboris laus. inde detrahētū acculei
 suadebāt. hortabāt liberales disciplinā q̄b' ab iēute pueritia addict' fui libera
 frōte eas fruct' & si penes me tenues. ipartiri. dissuadebāt excussa ac pene di
 uina ingenia inclita P̄ria nra apud q̄ oia disciplinā gna sedē suā collocasse ui
 dēt. Quorūq; Tu ob sūmā sapiām & iēnitā puidētā tuā Princeps merito
 & habetis & ueneraris. deuicit tādē unū & id potissimū rara clementia tua ac
 pietas maxia. qua nō tā ciues & seruos tuos. q̄ extraneos alienigenasq; uirtu
 tē affectātes psequis. Vñ effectū ē ut augustiss. Principatu tuo Vrbs nra plura
 q̄ antea expolita ingenia ptulerit. nec iūmerito cū Sapietis dictū uerū semp sit
 habitum Beatas fore Respublicas si Principes fouerent sapiām. uel Sapien
 tes Principatū obtinerent. ob quā foelicissimā pfecto eē nram & foeliciorem
 q̄ unq̄ fuerit facile intueri possumus cum Tu utrūq; amplissime sis affecut'
 nam & sapientissim' obtines Principatū & ita Sapietiam foues ut a te sicuti
 a perhēni fonte scaturietes sapiētia riuulos nostrates oēs & hauriāt & imbi
 bāt. Accedit clemētia & munificētia tua inaudita. Quā una cū ei' Excellen
 tissimo Senatu me admodū pusillū ad Pontificiam & Metropolitā Digni
 tatē prastatissimos uiros expostulantē euexit. Quā ita impellit me iurget.
 & cogit ut die noctuq; enitar tāti muneris nō ingratū. & tātā dignitatis aliq̄
 ex parte nō indignum uideri. Quare Augustissime Princeps laborū meorū
 partē ea. qua cetera soles. benignitate suscipe tres. s. Questiones eo ordine
 quo cū nōnullis aliis eas cōposui. unā siquidē entis analogiam. aliā uero Na
 turā indiuiduationem. Tertiā eiusdē Naturā statum cōtinentē. Quas inter
 ceteras solas in p̄sentia Sapiētiae Tuā dicare cōstitui. tū q̄a ceteris enucleat'
 disputatas. tū uel maxime q̄a ex eis qd Deo nro & nobis cōe. q̄due nobis p
 priū facile inspiciet. Quas itē non dubito detractores numine tuo effugitu
 ras utpote tāti Principis p̄sidiis p̄munitas. queso tñ ac suplex oro Celsitudinē
 tuā ut equo animo patiat' equas subire censuras. permittatq; peritos ac Do
 ctos absq; liuore & detractiōe inuētis addere. cū id facile sit. corrigenda casti
 gare. rephendenda moderari. Id enim mihi gratissimū erit cū iter discipulos
 adhuc morari nō erubescam. satq; sit aliquibus inuestigandi occasionem tri
 buisse. Restat ut aliqua ex parte Sublimitas. Tua laborem nō improbare di
 gnet'. quod si intellexero sponte currenti calcar urgentissimum addet'. & aliq̄
 diuina. plurima naturalia propediem promere conabor ad legentium utilita
 tem. laboremq; euitādum. & ad gloriam Tuā Celsitudinis propagādā. Cui
 una cum suo excellentissimo Senatu me deuote ac submisse commendo. &
 diu foelicissime ualeat. Spaleti. 11. kleñ. Ianuariis. M. D. IIII.

Tres Qu
 in Christo pri
 or Theologi



illo & ita neuter e
 cōcept' ē cert' & c
 aliquo cōceptu: m
 ta ignē. uel aquā e
 mūnō q̄ eēt ens p
 nō primū. q̄a tūc n
 tes in positōe prin
 ob cōtrarietate opi
 mōstratiō destruet
 prio nō destrueret
 cularis: ita talis cō
 Secūdo principal' arg
 cōis Deo. & creatur
 ut patet. 8.° phi. &
 una cū intellectu agē
 cognitionē rei mate
 gnoscere. Leonē. sed
 cential' icludat i re n
 igit si nullū dat cōe
 si dices cognoscēde
 sus ē tertia opatio ite
 tere pri' affirmat aliq
 quā facere nō pōt n
 u' negat: mō ad ppo
 quā hēs de eo: & certū
 ut pba' ē nec p aliqd
 Terno arg' sic. Ois i q̄
 ea oēm ipfectionē qu
 nē Deo assignam' ut
 p̄supponit intellectu n
 tū: q̄a deducit. licet i
 suz & nra: nō nram

Tres Questiones inter multas enucleatius disputatae Reuerendissimi
in Christo p̄ris: & Dñi. D. Bernardi Zane Patritii Veneti: Artiū Doct. & Sa
crae Theologiae Magistri doctissimi Archiepiscopi Spalaten. Dignissimi.

Vtrum Ens de omnibus entibus Vniuoce/
Analogice / uel Equiuoce predicetur.



ERTIODECIMO Q. VERO IN NOMI
ne dñi. Vtrū Ens de oībus Entib⁹ Vniuoce/ Analogice/ uel
Equiuoce p̄dicet⁹: & Questio est difficillima tū pp diuersita-
tem inter. S. Tho. & Sco. tum ob multiplicatē argumēto-
rum: ideo p̄rio arguā p Sco. oībus argumētis etiam a mo-
dernis adductis.

Primo arg⁹ argumētis suis p̄rio sent. di. 3. q. 1. sic Oīs in-
tellect⁹ cert⁹ de uno cōceptu/ & dubi⁹ de diuersis habet cō-
ceptū de quo ē cert⁹ aliū a cōceptibus de quib⁹ ē dubius:
Sed intellect⁹ uiatoris pōt ēē cert⁹ de aliquo puta de igne q̄ ē
ens dubitādo utrū sit ens finitū/ uel infinitū/ creatū uel in-
creatū igit⁹ cōcept⁹ entis de aliquo ē aliū a cōceptu isto uel
illo/ & ita neuter ex se: sed in utroq; illorū includit⁹ ḡ uniuoc⁹: maior ē nota q̄a nullus idē
cōcept⁹ ē cert⁹/ & dubi⁹ igit⁹ uel ali⁹ quod ē p̄po⁹: uel null⁹/ & tūc non erit certitudo de
aliquo cōceptu: minor pbat⁹ Quilibet p̄his fuit cert⁹ id quod posuit primū prin⁹ puta
ta ignē/ uel aquā ēē ens/ nō at erat cert⁹ q̄ ēē ens creatū/ uel icreatū/ primū uel nō pri-
mū: nō q̄ ēē ens primū q̄a tūc fuisset cert⁹ de falso/ mō falsū scibile nō ē: nec q̄ ēē ens
nō primū/ q̄a tūc nō posuisset oppositū igit⁹ &c. Et cōfirmat⁹ Aliqs uidēs p̄hos diffētiē-
tes in positioe primi p̄cipii pōt ēē cert⁹ quodcūq; posit⁹ p̄ p̄rio prin⁹ ēē ens/ & tū
ob cōtrarietate opinionū dubitare ut⁹ sit hoc uel illud ens/ & tali dubitāti si fieret de-
mōstratio/ destrueret aliquē cōceptū inferiorē puta q̄ ignis nō ē ens primū/ sed posterius
p̄rio/ nō destrueret ille prim⁹ entis cōcept⁹/ quē hēbat: sed saluaret⁹ i cōceptu ignis p̄ti-
culari: & ita talis cōcept⁹ neuter ē dubi⁹/ licet i utroq; saluet⁹: & sic uniuocus ḡre &c.

Secūdo principalr arg⁹/ & deducit⁹ argumē clar⁹ q̄ ip̄e faciat sic. Si nō daret⁹ aliqs cōceptus
cōis Deo/ & creature seḡret⁹ q̄ nullū cōceptū d Deo naturalr h̄re possem⁹: p̄ns ē falsū
ut patet. 8.º phi. & 12.º metha. pbat⁹ p̄na q̄a nō cognoscim⁹ nisi mediāte phātafmate
una cū intellectu agēte: phātafma at ex quo causat⁹ a re materiali nō pōt ducere nos nisi i
cognitionē rei materialis/ & eēntialr i cluso: i ea: p phātafma. n. hoīs non possum⁹ co-
gnoscere Leonē/ sed ip̄m hoīem & oīa eēntialr i eo i clusa: sed Deus nō ē materialis/ nec
eēntialr i cludit⁹ i re materiali/ q̄a nullū posteri⁹ eēntialr/ uel uirtualr i cludit suū prius/
igit⁹ si nullū dat cōe Deo/ & creaturā nūq; i ei⁹ cognitionē p phātafmata deueniem⁹. Et
si diceret⁹ cognoscēdo creaturas discurre: & uenio i cognitionē creatoris: Cōtra discursus
ē tertia opatio intellect⁹/ q̄ p̄supponit secūdā/ & secūda primā: si. n. aliqs debet discursare
pri⁹ affirmat aliqd de aliquo/ uel negat aliqd ab aliquo q̄ ē secūda opatio intellect⁹/
quā facere nō pōt nisi pri⁹ hēat cognitionē simplicē terminorū de qb⁹ aliqd affirmat⁹/
ul⁹ negat⁹: mō ad p̄po⁹ si discurredo uenis i cognitionē Dei ḡro de cognitione simplici
quā hēs de eo: & certū ē q̄ illā nō hēs p̄ eius sp̄z/ q̄a sp̄z nō hēt/ nec p sp̄z creaturay/
ut pbat⁹ ē: nec p aliqd ei⁹/ & creaturis cōe/ q̄a p te n̄ dat⁹/ igit⁹ nllō mō desic cognoscis q̄r &c.

Tertio arg⁹ sic Oīs iḡsitio/ & cognitio de Deo sic h̄r cōsiderādo formalē rōnē alicui⁹: & ab
ea oēm ip̄fectionē quā hēt i creaturis auferēdo/ ei⁹ sūmā p̄fectionē attribuēdo/ talē rō-
nē Deo assignam⁹ ut p3 de uolūtate/ sapiētia/ iustitia/ &c. i nobis/ igit⁹ oīs iḡsitio de Deo
p̄supponit intellectū n̄m h̄re eūdē cōceptū uniuocū/ quē accipit ex creaturis/ añs ē no-
tū: p̄na deducit⁹/ licet ip̄e nō p̄bet/ q̄a si attribuim⁹ Deo iustitiā puta/ uel n̄m/ uel cōe3
suā/ & n̄rā: nō n̄m q̄a i nobis ē accēs/ in eo at substātia: igit⁹ cōe3/ & uniuocā: Et si di-

Q V E S T I O

cas q̄ alia ē formalis rō iustitiæ q̄ Deo cōuenit a nra: Cōtra seq̄ ex hoc q̄ ex nulla pro-
pria rōne coḡ q̄ sūt in creaturis pōt cōcludi aliqd de Deo/ q̄a oīno ē alia rō istorum/ &
illoq̄: & ita non magis pcluderet q̄ De⁹ ē forl̄ iust⁹ ex ratione iusticiæ quā ex creaturis
apprehēdim⁹/ q̄ q̄ sit forl̄ lapis/ q̄a pcept⁹ lapidis ali⁹ a pceptu lapidis creati formari
pōt/ ad quē ut est idea in Deo hēr lapis iste attributionē: & ita dicet De⁹ est formalr la-
pis secundum conceptum analogum/ sicut sapiens secundū cōceptū analogū q̄re &c.
Quarto arguit p̄ di. 2. primi. q. 2. p̄dicta arg⁹ āpliādo & impugnādo r̄siones/ q̄s r̄ndē-
do uidebim⁹: & addit auctoritatē phi. 2. metha^c q̄ tex. co^{tt}. 4. pbat sempiternox pri-
cipia eē uerissima p istā maiore q̄a unūquodq̄ ē maxie tale p qd aliis inest uniuocatio
exēpliat de igne: & ex hoc pcludit principia sempiternox necesse eē uerissima/ q̄ p̄na
non tenet nisi uirtute istius minoris q̄ prin^a illa sempiterna sunt cā uniuoca ueritatis
in aliis: si. n. i minori acciperet q̄ illa principia eēnt equoca/ uel analogā/ eēnt q̄tuor ter-
mini in syllogismo phi: qd non est dicendum quare &c.

Quinto a posteriorib⁹ sic arguit ip̄se. est aliq̄ plā i eodē uno pceptu conuenire/ & differ-
re: sed Deus & creatura conueniūt i ente/ uel conceptu entis: & p̄priis conceptib⁹ diffe-
rūt i q̄ concept⁹ entis est ali⁹ a conceptu Dei/ & creaturā maior est manifesta/ nec op-
positū est intelligibile: minor probatur quia utrumq̄ uere est ens/ & concept⁹ Dei nō
est conceptus creaturæ: ut patet quare &c.

Sexto arg⁹ sic. Certū ē q̄ ens p̄dicat de deo/ & de creatura uel scdm aliū/ uel scdm eūdē con-
ceptū: si scdm eūdē tūc predicatio erit eiusdē de seipso/ qd n̄ est dicendū/ i q̄ fm aliū: & il-
le ali⁹ est un⁹ i se: alioq̄n tot essent entia cōissima/ q̄not iferiora/ i q̄ uniuoc⁹ q̄re &c. Et cō-
firmat uel pcept⁹ entis est idem cū pceptu Dei/ & creaturā/ uel alius/ si ali⁹ h̄r p̄posi^m/ si
idem uel idem alteri uel utriq̄: si alteri i q̄ non predicabit de altero/ & sic De⁹/ uel crea-
tura non esset uere ens qd non est dicendū: si idem utriq̄/ i q̄ & illi sūt idem inter se/ q̄
enim sūt idem uni tertio inter se sunt idem: & sic concipiēdo Deum conciperet crea-
tura/ & e contra/ quod est absurdum/ quare &c.

Septio ar⁹ sic Cōcept⁹ entis ē prior nāl̄r pceptu dei & creaturæ q̄ ali⁹/ a n̄s p 3 q̄a ille pcept⁹
nāl̄r est p̄or a q̄ subsistendi p̄na n̄ cōuertit ex post p̄di^{tt} & .5. meth^c. c. de priorib⁹: s̄ con-
cept⁹ entis est h̄mōi/ seq̄. n. De⁹ ḡ. ens n̄ ē. Creatura ḡ. ens n̄ ē. ḡ &c. pbat mō p̄na pri-
us in suo priori non dependet a posteriori nec q̄tū ad esse/ nec quantū ad cognosci/ q̄a
sibi n̄ repugnat esse sine posteriori/ i q̄ est aliū a posteriori/ & si aliū i q̄ uniuocū q̄r &c.
Octauo ar⁹. sic iter pcept⁹ q̄ditatiuos sol⁹ concept⁹ entis ē simplr simp^r ḡ ali⁹ a quocūq̄ cō-
ceptu iferiori cuiusmodi sūt De⁹/ & creatura: a n̄s supponit m̄aife^m ap̄d Scotistas/ p̄na
deducit q̄a ip̄se est eūdē conceptū esse simplr simplicem/ & n̄ simplr simplice/ n̄l̄s at
concept⁹ ente iferior est simplr simplex i q̄ ali⁹/ q̄ si ali⁹ ḡ uniuoc⁹. q̄re &c.

Nono ar⁹ sic. Oīs concept⁹ q̄ de aliqb⁹ i qd p̄dicat p̄dicatiōe dicente hoc est hoc est un⁹ con-
cept⁹ realr uniuoc⁹: sed concept⁹ entis est huiusmodi ḡ &c. maior est euidens q̄a opp^m.
p̄dicati i fert opp^m subī. dato. n. q̄ n̄ esset un⁹ realr/ & uniuoc⁹ n̄ p̄dicaret i qd d̄ oīb⁹: nul-
lū nāq̄ ens rationis de ente reali essentialr & i qd p̄dicat: minor pbat p̄ phm prio rho-
picox/ illd p̄dicat i qd d̄ aliq̄/ p̄ qd ad interrogationem factā p̄ qd d̄ eo r̄ndet: & tale est
ens: q̄a si q̄ras qd est De⁹/ uel creatura/ conuenient r̄ndetur q̄ est ens quare &c.

Decimo Vnius potentia est unū obm adeq̄tū/ & uniuocū itelle^{tt} est una po^a ḡ &c. & ta-
le est ens & res q̄ secūdū Aui. prio meth^c. c. 1. priā ip̄sione i aia i primū/ i q̄ ens sic com-
mune est aliqd unū/ non unū secūdū rationem/ q̄a po^c obm po^m nāl̄r p̄cedit/ & ita n̄
est unū p̄ itellm/ q̄a i suo priori est aliqd unū/ i q̄ unū realr: minor fillogismi est nota. s.
q̄ itell^s ē una po^a. maior pbat q̄a po^a mouet ab obiecto secūdū formā obiecti/ & nisi
h̄ret unā formā nō moueret/ uñ. 4. metha^c d̄r q̄ n̄ itelligit unū nihil itelligit: Quod ar
illud primū obm sit ens ultra Aui. auctem appet ratione/ q̄a illd est pri^m obm itell^s sub
cuius ratione oīa alia intelligūtur omnia at intelliguntur sub ratione entis/ ergo &c.

Vndecio ar⁹ sic Circūscriptio oī itellū De⁹ & creatura aliquā h̄nt puenientiā/ q̄a plus pue-
niūt q̄ ens & nihil i q̄ illa puenientia est realis/ ḡ talis puenientia fūdamētū est reale/
patet ista consequētia q̄a nulla relatio realis supra ens rationis fūdari ualet/ ex quo ma-

ionis entitatis r
ex. 5. metha^c i q̄
Duodecio ar⁹ sic it
stallus nihil ad
p 3 q̄a q̄a tūc ite
cōfir^r q̄a alr u
abstrahet/ cui ab
Tertio decimo ar⁹
est uniuocū/ sed
cin ante p̄dicam
q̄bus predicatur
Quarto decio ar⁹ si
a n̄s patet q̄a pri^m
p̄na pbat q̄a illū
Quinto decio ar⁹ sic p
accit itell^s n̄ cō
bat p̄na: suba p̄ sta
imutaret ei⁹ absē
cognoscat ob lumi
ut in sacro altaris a
sed ille per imutatio
talis sic abstract⁹ ne
cept⁹ entis nullus.
Sexto decio ar⁹ sic Sig
n̄ h̄et unū p̄ce^m q̄ i p
no i q̄ latrabili/ u l c
seq̄. n. oē ens ḡ cre
Deio decio ar⁹ sic Ens
pbat pcept⁹ quo al
& accit pueniūt p̄
cū ab illis. Cōfir
cōparatio ē i ordie
cere nisi q̄ suba ē m
suba ē suba/ ergo secū
entit comparatio
Deio octauo ar⁹ sic Acc
p 3 q̄a ens ē magis o
equaliter in omni ac
unum est uniuocū m
equalis ambitus: a n̄s
Deio nono ar⁹ sic Oē n
aliciū/ ḡ nō ē nō uni
ens nō ē gen⁹/ nō. n.
prio in equiuocis can
secūdo in analogis fa
quare &c. Et confirm
tuta in q̄um est ens
Vigesimo arguo argum
luta & mensuratum si
& eius sapiētia oīs sap
bonitas uniuoce dicu
Vigesimo prio ar⁹ sic. Sil

DE ENTIS ANALOGIA.

ioris entitatis res fūdata q̄ fūdas eē n̄ p̄t. & illd fūdamtū ē unū cū sit relō d p̄o relatiuor;
 ex. 5. metha^a igr De^a & cre^a hnt aliq̄ unitatē realē i q̄ pueniūt & talis ē unitas etis ḡ & c.
Duodecimo ar^a sic intellect^a intelligēs ens cōe & uniuocū deo & creaturæ aut ē uer^a aut falsus;
 si falsus nihil ad pp^m q̄a nihil intelligeret: si uer^a ḡ sic ex pte rei eē op³ q̄ aliqd real^r sit cōe
 p³ p̄na q̄a tūc itell^s ē uer^a q̄n̄ intelligit sic ē i re p̄ p̄m priō phymer^a. & 9. metha^a. Et
 cōfir^a q̄a al^r u^litas entis eēt quodā fi cōtūū sic chimera nisi itell^s a pte rei aliqd unū cōe
 abstrahēt cui abstractōi aliq̄ unitas ex nā rei corr̄n^a sic cuil³ uero pceptui corr̄n^a. q̄r & c.
Tertiodecimo arg^a sic Ois concept^a p̄dicabilis de p̄lib³ scdm unū nomen & unā rationē
 est uniuocus sed conceptus entis est hm̄ oī ḡ & c. maior est nota ex descriptione uniuo-
 ci in antep̄dicamentis: minor pbat q̄a ens includit q̄ditatiue i oib³ entib³ i feriorib³ de
 q̄bus p̄dicatur & p̄cōsequēs p̄dicat fm̄ nomen & diffōnem eandem quare & c.
Quartodecimo arg^a sic Priā dignitas seu pri^m prin^m nō ē multiplex nec equocū ḡ nec ens
 aīis patet q̄a pri^m prin^m nō ē distinguēdū cū sit notissimū & firmissimū ex. 4^o. metha^a;
 p̄na pbat q̄a illud cōstituit ex ente: q̄re si ip̄s nō ē m^l ap^r nec ens ex q̄ p̄stituit q̄re & c.
Quitodecimo ar^a sic Particulatim q̄ sit uniuocū subā & acc̄ti Si ens n̄ eēt uniuocū subā &
 acc̄ti itell^s n̄ cōceptū q̄ditatiuū subā h̄en nō posset: p̄ns ē manifeste falsū ḡ & aīis: p̄
 bat p̄na: subā p̄ statu isto itell^m n̄ru³ ad sui itellectionē imēdiate nō imutat patet q̄a si
 imutaret ei³ absētia ab itell^u nāl^r cognosci posset: sicut sc̄do de aīa dī q̄ uisus tenebras
 cognoscit ob luminis absētiā: mō patet q̄ talē subā absētiā itell^s nāl^r nō cognoscit
 ut in sacro altaris apparet: p̄cept^a igr q̄ditatiu^a subā cognoscit p̄ sp̄m acc̄tis sensibilib³
 sed ille per imutationē acc̄tis h̄ri nō pōt nisi a p̄ceptu eiusdē acc̄tis abstrahi posset: &
 talis sic abstract^a necessario est uniuoc^a alias nō eēt abstrahibilis: & cū ille maxie sit con-
 cept^a entis nullus. n. ali³ eēt q̄ditatiu^a igr ens ē uniuocū. q̄d erat probandū. quare & c.
Sextodecimo ar^a sic Sig^m distri^m tminū eq^m p̄ suis signific^a n̄ distribuit q̄a tmin^a equoc^a
 n̄ h̄et unū p̄ce^m q̄ i p̄les sit diuisibil³ nā absolute dicē oīs canis n̄ distribuit magis p̄ mari-
 no q̄ latrabili u^l cōlestis: sig^m distri^m additū enti ip̄m ens p̄ suis i feriorib³ distribuit
 seq̄t. n. oīs ens ḡ creator creatura subā acc̄tis & c. igr ens n̄ ē equocū sed uniuocū q̄r & c.
Decioseptio ar^a sic Ens dicit unū p̄ceptū p̄cisū a suis i feriorib³ igr uniuocū: p̄na ē nota aīis
 pbat p̄cept^a i quo aliq̄ cōueniūt ē alius ab eis i q̄b³ distinguūt sed creator creatura subā
 & acc̄tis pueniūt i p̄ceptu entis & suis p̄p̄riis p̄ceptib³ distinguūt ḡ p̄cept^a entis ē un^a p̄-
 cisus ab illis. Cōfirmat p̄hus. 7. meth^a tex. 2^a. 2. igr q̄ subā ē magis ens q̄ acc̄tis aut ista
 cōparatio ē i ordie ad p̄cept^a p̄p̄rios aut ad p̄ceptū cōem: nō primū q̄a nō eēt aliud di-
 cere nisi q̄ subā ē magis subā: q̄ acc̄tis ē acc̄tis q̄ p̄p̄o eēt falsa q̄a eq̄ b̄n acc̄tis ē acc̄tis sic
 subā ē subā ergo secūdū. quare & c. Et cōfirmat itē in equiuocis nō fit comparatio in
 ente fit comparatio per philosophum ubi supra: ergo ens non ē equocum. quare & c.
Deciooctauo ar^a sic Acc̄tis de oib³ acc̄tib³ uniuoce dī ḡ ens de oib³ entib³ uniuoce dī p̄na
 p³ q̄a ens ē magis eēntiale p̄dicatū q̄ q̄dēq̄ aliqd aīis pbat q̄a posse adesse & abesse est
 equaliter in omni accidente & illa est eius ratio. quare & c. Cōfirmatur quia unum ut
 unum est uniuocum omnibus generibus ergo & ens p̄na patet q̄a unum & ens sunt
 equalis ambitus: aīis probat q̄a unum dicit i diuisionē q̄ equaliter in oib³ repit. q̄r & c.
Decionono ar^a sic Oē nō uniuocū pōt eē extra rōnē alicui³ sed ens nō pōt eē extra rōnē
 alicui³ ḡ nō ē nō uniuocū: minor patet q̄a p̄ illud pbat p̄hus. 3^o. metha^a text. 2^a. 13. q̄
 ens nō ē gen^a nō. n. ē extra rōnē alicui³: & si eēt gen^a eēt extra rōnē dīa: maior pbat
 priō in equiuocis canis ut dī de latrabili est extra rationem canis marini siue cōlestis:
 secūdō in analogis sanū ut dī de pulsu est extra rationem sani ut dī de dieta uel urina
 quare & c. Et confirmatur Quicqd̄ repugnat Deo in q̄tū est ens repugnat etiam crea-
 turæ in q̄tum est ens ut pater ergo ens est eiusdem rationis in utroq̄. quare & c.
**Vigesimo arguo argumētis Diui Tho. q. disp. de simpl. di. eēntiæ. q. 7^a. arti. 7^o. sic Men-
 sura & mensuratum sunt unius rōnis Diuina bonitas est mēsurā oīs bonitatis creatæ
 & eius sapiētia oīs sapientiæ ergo uniuoce dicunt de Deo & creatura: q̄ si sapientia &
 bonitas uniuoce dicuntur a fortiori ens propter sui communitatem. quare & c.
Vigesimo priō ar^a sic Silia & uniuoca sūt illa q̄ cōicāt i forma sed creatura assimilāt Deo**

Q V E S T I O

- ergo cum Deo communicat in forma & est uniuoca. maior nota/minor probat ex primo Gene. Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. quare &c.
- Vigesimo secundo arguitur sic.** Magis & minus non diuersificant spem sed cum creatura dicat bona & Deus bonus in hoc uidentur differre quod Deus est melior omni creatura igitur bonitas Dei & creatura non diuersificantur secundum spem: & ita uniuoce bonum de Deo & creatura predicatur: quod si bonum & ens quia conuertuntur.
- Vigesimo tertio arguitur sic.** Inter ea quae sunt diuersorum generum non potest esse comparatio. 7. philosophi non. n. comparabilis est uelocitas motus alterationis uelocitati motus localis: sed inter Deum & creaturam attendit aliqua comparatio quia dicitur Deus est summe bonus & creatura est bona: igitur Deus & creatura sunt unius generis: & ita aliquid de eis potest uniuoce predicari. quare &c.
- Vigesimo quarto arguitur sic.** Nihil cognoscit nisi per spem unius rationis non. n. albedo quae est in pariete per spem quae est in oculo cognoscitur nisi essent unius rationis: sed Deus per suam bonitatem omnia bona cognoscit & per suum esse omnia entia: ergo bonitas & esse dei sunt unius rationis cum bonitate & esse creaturae. quare &c.
- Vigesimo quinto arguitur sic.** Domus quae est in mente artificis & domus quae est in materia sunt unius rationis: sed omnes creaturae processerunt a Deo sicut artificata ab artifice: igitur ea quae sunt in Deo sunt unius rationis cum his quae sunt in creaturis. quare &c.
- Vigesimo sexto arguitur sic.** Omne agens equiuocum reducitur ad uniuocum: igitur primum agens Deum scilicet oportet esse uniuocum: praeterea est nota: sed de agente uniuoco & de effectu eius proprio aliquid uniuoce predicatur: ergo de Deo & creatura predicatur aliquid uniuoce. quare &c. antecedens patet quia canis qui de latrabili & marino equiuoce dicitur de omnibus latrabilibus uniuoce predicatur: secus esset processus in infinitum.
- Vigesimo septimo arguitur sic.** In equiuocis ipsum equiuocum potest negari de quolibet eorum ratione alterius significati unde ista est uera canis non est canis quia canis latrabilis non est marinus neque coelestis: sed ens non potest negari de ente patet a philosopho primo philosophi qui per inconveniens habet contra parmenidem quod ens non sit ens quod ens non est equiuocum. quare &c.
- Vigesimo octavo arguitur sic.** Passiones communes debent convenire alicui communi rationis ista est manifesta quia passiones conveniunt omnibus quibus conveniunt per unam rationem: sed ens in quantum ens habet passiones siue aliqua ad modum passionis ut patet. 4. & 5. methaphisica & patuit supra. q. 4. methaphisica. ergo ens in omnibus est unius rationis.
- Vigesimo nono arguitur sic.** Questio si est non est multiplex sed una & ens non est multiplex per praeterea quia questio illa fundatur in ente: ans est notum. Et confirmatur si ens unam rationem non diceret nec esset uniuocum: questio si est & questio quae est non differret praeterea est falsum & per philosophum. 2. postea: praeterea probatur quia si ens plures dicit rationes idem erit querere si hoc est & si hoc est substantia uel accidens: sed querere an hoc sit substantia uel accidens est questio quae est cum ibi sit tertium adiacens. ergo &c.
- Trigesimo arguitur sic.** Si ens non dicit unum conceptum sed plures: & ex consequenti idem est dicere omnis homo est ens & omnis homo est substantia tunc ita negaretur homo de aliquo per non esse ens sicut per non esse substantiam patet consequentia quia per te ens & substantia in homine sunt idem: consequens est falsum quia hoc negatur de albedine per hoc quod albedo non est substantia non autem per hoc quod albedo non est ens quia est ens. quare &c.
- Trigesimo primo arguitur sic.** Omne quod diffinitur est uniuocum quia equiuocum non diffinitur: sed ens diffinitur. dicitur enim quod ens est illud quod prius a nobis cognoscitur: siue ens & esse est illud quod primitus a prima causa causatur: quare &c. Et confirmatur In equiuocis non est contradictio sed in ente est contradictio ens. n. & non ens contradicuntur. igitur &c.
- Trigesimo secundo arguitur sic.** Omnis predicatio uel est uniuoca uel equivaoca sed non potest esse equivaoca ut probabimus infra: igitur unica: maior probatur quia inter uniuocum & equiuocum non datur medium patet per suas rationes quod per contraria immediata assignantur per unam. scilicet rationem & per plures siue non unam rationem. quare &c.
- Trigesimo tertio arguitur sic.** Si per predicationem prioris & posterioris ens diceretur analogice predicari tunc predicatio analogica de homine & asino esset analogica praeterea est falsum & per praeterea quia inter hominem & asinum est ordo. Et confirmatur corpus uniuoce predicatur de terrestri & coelesti tamen coeleste est causa terrestris: igitur & ens predicatur de creatore & creatura substantia & accidente uniuoce liget unum sit causa alterius. quare &c.

DE ENTIS ANALOGIA.

Vltimo ar^o sic Quod ē maxie unū cāt effectū maxie unū sed pria cā ē maxie una ergo &c.
sed suus prim^o effect^o est ens siue eē ut patet ex libro de causis ergo ens ē maxie unū &
p^o p^ois unū rōnis. q^{re} &c. istā argumētō multiplicitatē adduxi ut hēas mām resolutis
simā usq^{ue} ad imediata: ideo libenter perlege quia uisa questiōe ni fallor absq^{ue} alio libro
materiam poteris ubiq^{ue} disputare.

In questiōe tria faciam: Primo quedam notanda adducam: Secundo nonnullas conclu
siones probabo: Tercio argumētis ante oppositum respondebo.

Primo igit^{ur} in. Q. noto q^{uod} iter. S. Tho. & Sco. de entis uniuocatione talis ē dīa siue discor
dia. Sco. tenet ens iqtū ens dicere unū cōceptū realē cōem deo & decē p^odicamētis | q^{uod} ē
ali^a cōceptu Dei & x. p^odicamētō & ē realis q^{uia} sumit a re nec ē fact^o p^o op^oit ellectus.
S. aut^{em} Doct. uult q^{uod} ens nō dicit unū p^oceptū sed q^{uod} sit unū nomē hīs p^oles p^ocept^o. s. unū
decim unū Dei & decē p^odicamētō q^{uod}bus. xi. p^oceptib^{us} nulla ē cōitas nisi scdm nomen:
Vnde sicut equocū uel analogū nunq^{ue} absq^{ue} aliquo suo equocato uel analogato ap^ohēdi
pōt: uerbi g. nō possum^{us} itelligere canē nisi itelligam^{us} coeleste marinū uel latrabile: sicut
nec sanū nisi itelligam^{us} aīal medicinā uel urinā: ita ens itelligere nō possum^{us} nō itelligē
do Deū uel creaturā subā uel accūs: & rō hui^{us} ē q^{uia} equocū seu analogū nō hēt unum
cōceptū scdm quē absolute cōcipi ualeat nō p^ocepto i^oferiori: scd scdm Sco. ut dictū ē se
cū dū quē sicut aīal dicit unū p^oceptū ab hoīe & asino abstractū: ita ens dicit unū p^oceptū
fm quē cōcipi pōt sine Deo & creatura subā & accūs: Quod deo duce eē falsū oīdem^{us}.

Secūdo noto q^{uod} ens i sua cōitate triplic^{iter} accipi pōt uno mō ut significat disūctiue creatorē
uel creaturā subā uel accūs & isto mō sumit quū dī scio q^{uod} a. ē ens. i. scio q^{uod} ē creator
uel creatura subā uel accūs: dubito tñ de q^{uod}libet pte disūcti. Scd mō accipit^{ur} copulatiue
ut p^oductim & copulatiue cōtinet illa: & sic accipit^{ur} quū dī ens ē oīm itell^{us}: ens est subm
metha^{ca}. Tercio mō accipit^{ur} q^{uod} unū determinatū cōceptū significat ut dicēdo Deus est
ens ens p^oente Deo accipit^{ur}: sic subā ē ens p^oente subā: accūs est ens p^oente accūs: & ista
distinctio assignari pōt in quolibet equoco siue analogo. Ex quo seq^{uitur} q^{uod} si ens aliquo
modo dicit p^oceptū aliū a suis i^oferioribus | eo mō dicit quo disūctū seu copulatū ē aliud
a suis partib^{us} & nō q^{uia} p^odicet unū p^oceptū simplicē aliū a quolibet i^oferiori ut dictū ē in
p^o notādo & si aliquo mō ens ē super^{ius} ad hoc uel illd p^odicare ē sic disūctū est sup^{ius} ad
ad quāz ei^{us} p^ote ut hō est hō uel leo nō ē. sicut hoc ens ē creator uel creatura nō ē. q^{uod} &c.

Tercio nota q^{uod} aliqui triplicē distinguunt uniuocationem: phisicā logicā & methaphisicā:
Phisica est unitas naturæ in spē: logica unitas itentionis primæ sub itetiōe 2^a. matha^{ca}
unitas itentionis primæ abstrahi^a a p^olib^{us} seclusa itetiōe. 2^a. Quæ distinctio q^{uod}tū ad uni
uocationē meth^{ca} stare nō pōt: prio q^{uia} Doctores istā materiā p^otractātes meth^{ca} uni
uocationē nō ponūt & rō ē q^{uia} trāscēdētia de q^{uod}bus methaphi^{ca} cōsiderat nō sūt uniuo
ca ut p^obabit^{ur}: & si ibi aliqua ē uniuocationē nō ē nisi logica illa. n. conueniunt sub aliqua
intentiōe. 2^a puta u^ol^oitatis g^ois uel spēi. Scd scdm istos u^ol^oē dicit unā nām seclusa itelle
ctus opatiōe cū gen^{us} sit u^ol^oē dicit unā nām igit^{ur} illa intentio sic abstracta erit uniuocū
proprie & phisicū nō methaphi^{ca}. Tercio q^{uia} uniuocationē nō solū distingui deberet in
phisicā logicā & metha^{ca} sed etiam mathematicā quod p^obo quero. n. q^{uod} dant talē
distinctiōe aut in primis aut in secūdis itentionib^{us} assignāt nō i scdis q^{uia} oīs uniuoca
tio logica eēt: igit^{ur} i primis sed cū in eis nō solū phica & meth^{ca} possit uniuocari sed et
mathe^{ca} q^{uia} oēs q^{uod}titates p^otinuæ sunt uniuocæ & diseretæ oēs sunt uniuocæ igit^{ur} et ma
thematicā uniuocationē assignare debuissent. Ideo dico q^{uod} duplex tm ē uniuocationē lo
gica & phisica: logica ē unitas pluriū naturæ sub una itetiōe 2^a. V. g. aīal & arbor i ge
nere p^oueniūt fm unā rōnē q^{uod} ē de p^olib^{us} dētib^{us} spē p^odicari & ita uniuocant^{ur} logica uni
uocationē. Vniuocationē phisica ē i nā spēi spālissime in q^{uod} tm uera uniuocationē repit & rō
est q^{uia} talis spēs i diuersa p^onaturā & eētiam non distinguitur nec multiplicat^{ur} sicut ge
nus sed solum p^o accidētia puta p^oq^{uod}titatē: exemplū homo de se unā naturā dicit & si in
plures distinguitur illud non est p^oeētiales dīas sed p^oq^{uod}titatem quæ ad indiuidua cō
trahit. Gen^{us} aut^{em} p^o plures naturas & dīas essentiales diuidit & multiplicat^{ur} & ad spēs
p^ohit ut aīal ad hoīem & leonē: ideo. 7. phi^o. dī q^{uod} in spē spālissima ē p^oprie uniuocationē

QVESTIO

non in genere in quo equiuocationes latent pp multiplicatatem nārum ad quas ptra-
his: hinc dixit Themi^o p^o de aīa supra tex. co^o. 8. q. spēi aliq̄ una hipostasis corrūdet
i. nā/ n̄ aut gñi. Et si tu istares p̄ nos d̄ ista duplici uniuocatōe arg^o n̄ro/ q̄a ul' eā i p̄mis/
uel i scdis itentionib^o ponis/ & pcedit arg^m ut pri^o: n̄deo q̄ nos istā distin^m non dam^o
scdm sciāz distin^m/ ut faciūt illi/ sed scdm rex nās/ ut illa dicat uniuocatio p̄hica q̄i qua
cūq̄ scia fuerit dicit unā nām sicut spēs/ spālissima si p̄les sub unica intentione. secunda
est logica: illi autem argumentū effugere non possunt/ quia istam uniuocationem secū
dū sciāz distinctionem assignāt/ non scdm rex naturas/ ut nos/ quare &c.

Quarto/ ne disputem^o in equoco/ noto q̄ uniuocū trip^l accipi potest/ uno mō cōisime/
& sic oē illud qd equoce/ non p̄dicat d̄ uniuoce p̄dicari/ & ita denoiatiua uniuoce p̄dicā
tur. Scdo mō acci^r p̄prie qd de p̄lib^o scdm idē nomē/ & eādē rōnē p̄dicat/ rō tñ illi^o nois
illis p̄lib^o non equaliter competit sed p̄ pri^o uai q̄ alteri/ & hoc p̄t eē dup^l uno mō
q̄a de p̄lib^o p̄ respectū ad unū p̄dicat/ ut ens de q̄ntitate/ & q̄litate p̄ respectū ad subāz p̄
dicat/ alio mō q̄a d̄ uno p̄ respectū ad aliā p̄dicat/ ut ens d̄ creatura p̄ respectū ad creato
rē de accīte p̄ respectū ad subāz p̄dicat/ & tale uniuocū. 2^o analogū d̄. 3^o accipit p̄
priissime/ Quod scdm idē nomē & eādē rationē eq̄l^r plurib^o competit p̄dicat/ ut hō
de p̄lib^o hoib^o p̄dicat. Si iḡ Sco. itelligit ens de oib^o entib^o uniuoce p̄dicari p̄rio/ & 2^o
ut affirmare uidet di. 3. q. 1. primi ubi iquit ne sit p̄tentio de noīe uniuocatiōis p̄ceptū
uniuocū dico q̄ ita ē un^o q̄ ei^o unitas sufficit ad p̄dictōem affirmādo/ & neg^o ipm de eo
d̄ sufficē ē p̄ medio syllogistico ut extrema unita i medio sic uno sine fallacia equocatio
nis p̄cludat i se unū: tūc nulla esset discordia iter ipm/ & S. Tho. q̄ p̄rio p̄ Gent. c. 33. p̄
bat q̄ nihil de Deo/ & aliis reb^o uniuoce p̄dicat/ i. c. 34. q̄ noīa de Deo/ & creaturis equi
uoce n̄ p̄dicat/ i. 35. q̄ analogice dicit. & sic opio Sco. eēt. S. Th. opio/ & ita p̄prie opio
nē ipē ipugnaret tāq̄ falsā/ & sic ei^o opio falsa eēt/ & si uera uer^o ipugnaret/ ul' saltē igno
raret/ si fas est dicere de tāto uiro/ qd ipugnare studet. f. opionē Tho. op 3 iḡ q̄ Sco. si
ab eo dissentiat itelligat ens tertio mō eē uniuocū: q̄ qdem uniuocatio cū analogia stā
nō p̄t: Et ita Scotistā q̄ suā uniuocationē stare cū analogia affirmant p̄prie uocē igno
rāt/ & S. Th. opionē ponūt/ p̄ quā arguerenō deberēt/ si eā admittūt. Et nota q̄ de ana
logia nulla mētio fit a p̄ho in añpredicamētis/ sed tñ de equocis/ uniuocis & denoiati
uis: posteriores aut analogiā mediā iter uniuocationē/ & equocationē adiuenerē: & ex
p̄nti dices op 3 Vniuoci & equoci diffi^o. nō eē p̄ria imediata siue p̄ p̄dictoria assigna
tas/ sed p̄ cōtraria mediata. f. p̄ hēre unā rōnē eq̄l^r/ & hēre plures rationes/ inter quā
datur medium. f. habere unam rationem non equaliter omnibus competentem/ siue
plures ad unam ordinatas/ & tale medium est analogum/ ut dictum est. quare &c.

Quinto noto p̄ rñsōe nōnulloz arg^o q̄ oīa q̄ i recta linea p̄dicamēti ponūt ut hō/ cor
pus/ aīa/ subā sūt entia realia/ & realitatē a suis singlarib^o hñt/ & iō ab eis real^r si distigūt
q̄a de se nullā hñt realitatē/ qd ex h^o p 3 q̄a oīa i eis fūdata sūt entia rōis ut q̄ sint gñs gñas
lissimū/ gñs subalternū ul' spēs/ & iō p̄ria nō ualet ab his ad iferiora arguē^o nō. n. ualet
hō ē spēs q̄ for. ē spēs/ subā est gen^o q̄ for. ē gen^o: hñt iḡ realitatem fūdamētal^r ratio
ne singlaritū: & q̄ circūstāt entia sūt rōnis/ ut diffusi^o l. q. d̄ ul' lib^o appet i p^o notādo qd &c.

Vltio noto q̄ dup^l ē p̄cept^o fōralis/ & obiectiū: p̄cept^o fōralis ē uel act^o itelligēdi/ uel uer
bū formatū de re p̄ actū itelligēdi: p̄cept^o obiu^o ē res ipā q̄ itel^r: unū Auer. 3. d̄ aīa co^o. 18.
igt q̄ itētōes itellectā p̄tinuāt cū itētōib^o imaginatis cōstat aut itētōes itellectas eē ipas
rex nās q̄ itelligūt/ exēplū itelligo nām hūanā/ hoc qd dico hūana nā ē p̄cept^o fōralis:
res ipā q̄ huic dicto/ siue uerbo substernitur ē p̄cept^o obiu^o/ & talis p̄cept^o obiu^o p̄t dici
un^o triplici unitate/ uno mō unitate formā/ & sic p̄cept^o specific^o ē un^o/ ut cōcept^o hoīs
ē hūanitas q̄ ē una unitate formā/ & hāc cōcept^o unitatē negāt oēs Thomistā ab ente/
ut p̄arebit. Scdo^o p̄cept^o d̄ un^o unitate analogiā/ qñ p̄ceptui formali corrūdet tāq̄ cōce
pt^o obiu^o imediate p̄les nāz q̄z unā n̄ d̄ talis nisi i ordie ad aliā. 3^o d̄ p̄cept^o un^o uni
tate diffūctiōis qñ p̄ceptui formali si corrūdet p̄cise una nā/ nec p̄les determinate/ sed si
diffūctione: & istis duob^o mōis fm. S. Tho. concedi posset ens h̄re unū cōceptū/ 13 ma
gis p̄p̄edicat h̄re p̄les ut uisū ē i p^o. & 2^o. nō. Quib^o sic nōtis ad 2^o. f. p̄nes deuēio/ &c.

Prima p̄clusio de d̄
ma: & ex p̄nti ad
nib^o efficaib^o: au
ad unā aliquā nā:
q̄ p̄stibi ponit e
mēlura alioz q̄
ipm ens. Cōtra d̄
null^o dicit h̄re p̄ce
p̄bi. 7. metha^o. ul'
bile/ & sic uas d̄ sal
cū. Ad hoc dicit p
uera uniuocatio. C
nē te cogit. Tertia
p̄nti ē qm multipl
tib^o nō tñ d̄ uno/ d
dei de multis scdm
herent substantiā/ i
tiones. Quarta au
ē multipl^r d̄ prim
dioritas eius d̄. 12. n
est cōe. Sexta est ei
ent cōe qd ul' & un
auct^o est Auer. 8. n
non sicut noīa uniu
attribuit eīdem/ & q̄
q̄z hñt nomē idē p̄
creatura non est ens
metha^o. igit p̄ come
logice. Vltio ē auct^o
mōib^o scdm p̄rio/ & p̄
auct^o manifestas q̄
Primo arguitur duo sup
com ut uult Sco. ad in
conceptu entis stare
hentia aliq̄d unum sur
3^o. & x. metha^o & 6. c.
ens & ex p̄nti nihil: p̄b
nāle diuidit aīa/ q̄ro au
aīa non idem quia tun
sunt ex animalī/ & aliq̄
dūsi/ & hoc non ratione
betur tertium membru
conceptum in sua com
p̄nti aut finitū ut diu
de diuisiua aut includit
dione illius qd est extra e
hñs unū p̄ceptū scdm se
ticipari debet/ patet ista p
dentia ad iferiora p̄hef. f.
suppositū. q̄ diuidetia en
nā: p̄hēre p̄nt ipm ens/ n
q̄ diuidetia ens sunt ex

DE ENTIS ANALOGIA.

Prima conclusio de directo ad. Qu. est. Ens non dicit conceptum realem unum unitate for-
mae & ex pñti ad oia entia nō ē uniuocū: istā pñonē mltiplr pbo pñio aucte/deide rō-
nib⁹ efficacib⁹: auct⁹ pñia ē phi. 4. meth⁹. tex. 2. Ens at mltis mōis dī sed ad unū &
ad unā aliquā nāz & nō equoce sed quēadmodū salubre oē ad sanitatē: qd clari⁹. Dicūt
q phsibi ponit cēntialē ordinē ad mēsurā primā/ga i quolibet gñe ē unū primū qd ē
mēsurā aliōz q ad ipm attributionē hñt/quonō obstāte ipm gñs hēt unū pcep⁹: sic ē
ipm ens. Cōtra dcā phi itelligi debēt scdm exēplū ab eo adductū/sz dat ex⁹ de sano/qd
null⁹ dicēt hñe pcep⁹ unū uniuocū ad sanū i corpe/& ad sanū i urina. &c. Scda auct⁹ ē
phi. 7. metha⁹. ubi iqt accñs sūt entia sic logici dicūt nō ens ē ens & nō scibile ē scibi-
bile/& sic uas dī salubre/& corp⁹ i qb⁹ patet q nō ē uera uniuocatio iqr ens nō ē uniuo-
cū. Ad hoc dicūt phm illud asseruisse p quāto iter subam/& accñs ē analogia cū qua stat
uera uniuocatio. Cōtra. hoc sup ē ipugnatū i .4. nō. & auct⁹ ad pcedēdā Tho. opio
nē te cogit. Tertia auct⁹ ē pñi phis⁹ tex. co. 13. ubi hēt phs/prin⁹ at maxie oīum p-
priū ē qm mltiplr dī id qd ē. i. ens dī mltiplr. Rñ. q ens dī mltiplr. i. de multis en-
tib⁹/nō tm d uno/de illis tñ dī scdm unitatē pcept⁹: et uniuoce. Cōtra. Phsibi pbat ens
dici de multis scdm diuersas rationes puta de suba. ga p se stat/de ceteris accñtib⁹/ga in-
herent substantiā/igif fm ē ens non dī mltiplr ga de multis sed ga fm diuersas ra-
tiones. Quarta auctoritas est phi. 5. metha⁹ tex. co. 16. in fine ubi iqt Quoniā autē
ē mltiplr dī primū qdem subm pri⁹/pp qd & suba pri⁹/auct⁹ est clara. Quinta au-
toritas eiusdē. 12. metha⁹ tex. co. 19. ubi iquit q extra subam/& alia pdicamēta nihil
est cōe. Sexta est eiusdē expssa auct⁹ pñio Ethic. c. 7. ubi iqt manifestū qm nō utiq
erit cōe qd ulr/& unū non. n. utiq dicēt in oībus pdicamētis sed in uno solo. Septima
auct⁹ est Auer. 8. metha⁹ co. 7. ubi hēt q nomē dī de composito ex mā & forma
non sicut noīa uniuoca quoz diffinitio est eadē sed dī pñcipr & secundario. i. sic res q
attribuit eidem/& qdā in illo sunt priora qbusdā/& in fine co. iquit quū fuerūt plura
quā hñt nomē idē pp aliud illud aliud ē dignius hñe illud nomē/& erit cā illorū: tūc sic
creatura non est ens nisi pp creatorē:& accñs pp subam ga non est ens nisi ga entis. 7.
metha⁹. igif p come⁹. ens dicēt non uniuoce sed pñcipr & secundario/qd ē dici ana-
logice. Vltio ē auct⁹ eiusdē. 8. phorū co. 77. ubi iqt q mot⁹ dī de motu locali/& aliis
motib⁹ scdm pri⁹ & posteri⁹ sicut hoc nomē ens dī de suba/& aliis pdicā⁹ ultra istas
auct⁹ manifestas/qz Scoti⁹ glosa solēt licet glosa sit p tex. arguo rationibus.

Primo arguitur duo supponendo: primum si ens dicit unum conceptum & est uniuo-
cum/ut uult Sco. ad inferiora contrahi potest/suppositio ista patet/quia si non semp i
conceptu entis staremus/quod est erroneū. Secundo suppono q diuidentia & contra-
hētia aliqd unum sunt extra rationem illius diuisi/& contracti ista suppo p a phio
3. & x. metha⁹ & 6. ethi⁹ ubi hēt q ens non pōt ēē gñs/ga ipz diuidentia essent extra
ens/& ex pñti nihil: pbat ista suppo etiā rōne pñio i uno alio ab ente/deiñ i ente: ratio-
nale diuidit aīal/qro aut est oīno idē cū aīali aut cōpo⁹ ex aīali & aliquo alio/aut extra
aīal/non idem quia tunc idem esset diuidens & diuisum/quod est ipossibile: si compo-
situm ex animali/& aliquo alio/tunc quero aut diuidit animal ratione animalis in eo in-
clusi/& hoc non ratione dicta/aut ratione alterius per quod est extra animal & tunc ha-
betur tertium membrum & intentum. Idem probatur in ente ex quo per te unū hēt
conceptum in sua communitate diuidatur per finitum/& infinitum & tūc quero/ut
prius/aut finitū ut diuidit ens idem est qd ipsum ens/& hoc non quia idē esset diuidēs
& diuisum: aut includit ens & aliqd ultra/& cū non diuidat ratione entis/segur q ra-
tione illius qd est extra ens diuidet/& hñ itētū. Quib⁹ stātib⁹ ar⁹ sic. Quādo ē aliqd cōe
hñs unū pceptū scdm se oportet q p aliqua diuidentia ad inferiora pñatur/si ab eis par-
ticipari debet/patet ista per primum suppo⁹. Ens p te habet unū pceptū/gp aliq diui-
dentia ad inferiora pñet sed omne diuidēs & pñens est extra diuisi & pñti rōne p scdm
suppositū. g diuidentia ens sunt exera ens/& non entia/ex q⁹ seq⁹ oppo⁹ q nec diuidet
nec pñere pñt ipm ens/non ens. n. nihil diuidit/nec aliqd iferi⁹ cōstituit. Rñdent Sco⁹
q diuidentia ens sunt extra ens formalr/& non realr/ga ens dīas non hēt sed quosdā

QVESTIO

intrinsecos modos/g sunt ens realr/tn formalr sunt non ens/& iō dicūt nō ens abso-
lute diuidere nō posse/tn nō ens forlr dūmō realr sit ens bñ posse diuidere. Cōtra istā
rñsionē sic ar. Finitū scdm suā realitatē ens nō diuidit/ga ut sic idē enti/ & nihil seipz
diuidit/ut dictū ē/ergo scdm suā forma^{cm} diuidit/& ut diuidēs ab ente distinguīt/igī
fm suā formalitatē ē nō ens/& sic nō ens seu nihil diuidet ens/qd ē ipole/ga oīs distin-
ctio p̄suppōit unitatē/& ex p̄nti entitatē/cū unitas sit passio entis. Et cōfir. qñ sūt duo
p̄tradicto^a q̄cqd ab uno p̄tradictorioz exit alterz igredit̄ finitū forlr p̄te exit ab ente/
igī nō ens ei^o p̄tradicto^m igredit̄/& sic ē nō ens/& nō pōt diuidere. Rñ. semp/& inue-
nies ab istā rñsioē n̄ dissēdetes/q̄ n̄ ens forlr/dūmō sit ens realr diuidere pōt. Contra
oīo arg^m stat/& semp ad hoc icōueniēs deduci p̄nt/q̄ nō ens diuidat ga de realitate fini-
ti nulla mētio fieri pōt/cū fm ipam nō diuidat/sed de formalitate q̄ nō ē ens/& ita nō
ens diuidet. Cōfir^r p̄stituere aliqd cōstitutōe ultia/& p̄plecta n̄ pōt cōpetere nisi enti/
sed finitū creaturā/ī finitū creatorē cōplecta cōstitutōe p̄stituūt/igī finitū & ī finitū ut
diuidūt sūt entia & ex p̄nti nō entia forlr eē non p̄nt. Cōfirmat itez oīs ueritas pp̄ria
in entitate pp̄ria fundat̄/exēplū si de hoīe unā pp̄riā hēo ueritatē puta q̄ ē aīal rōnale
quā ita ē ei^o q̄ nō alteri^o pp̄ria hoīs entitate fundat̄/ga si sup̄ alia entitate fūdaret nō
eēt ei pp̄ria:tūc istā facio pp̄onē ī finitū forlr ē ī finitū forlr aut ē uera/aut falsa/nō fal-
sa ga idē de seipō p̄dicat̄:si uera cū talis ueritas alteri nō cōpetat erit ei pp̄ria & illa sup̄
pp̄ria entitate ī finitū forlr fūdāt/ergo tā finitū q̄ ī finitū forlr pp̄riā hēbūt entitatē/&
ex p̄nti extra rōnē entis nō erūt/ut ipi cōcedere conant̄. Sed cōtra istā cōfir^m uidet̄ eē
īstātia ga ista pp̄o nō ens est nō ens aut est uera/aut falsa/nō falsa ga idē de seipō p̄dica-
tur/si uera/& sua ueritas p̄te sup̄ pp̄ria entitate fundat̄/igī nō ens erit ens quod īpli-
cat. Rñdeo q̄ duplex est ueritas affir^{ua} & neg^{ua}/affir^{ua} sup̄ entitate affir^{ua}. neg^{ua} sup̄ entita-
te nega^{ua} fundat̄. i. nega^{ua} supra nō ente/ut in p̄posito/& si diceret prin^c. uerbū affir^r di-
cēdo nō ens est non ens sigī ibi est ueritas affir^{ua}. nega^{ua} argu^m. sed tm̄ p̄cludit̄ q̄ illa est
p̄positio affir^{ua}. in q̄ tñ ratione extremoz ē ueritas nega^{ua}/secus in illa īfī^m. forlr est īfī^m
forlr/cui^o extrema de nēcātē/ex quo diuidūt oportet q̄ sint entia. Confir^r itez prin^c
itēru Quod maxie est in actu maxie entitatē icludit patet p̄ Auer. ubi supra. 8. metha^c
co^o. 7. q̄ forma est magis ens q̄ compo^m uel materia/& hoc ga est act^o/sed finitū & in-
finitū/quā īferiora constituit sūt maxie in actu de ratione. n. p̄stituētis est q̄ sit ī actu/
igī finitū & ī finitū in sua forlitate sunt maxie entia. Confir^r ratio prin^{ta} sic. Cū ens
p̄te ad diuersa p̄di^a p̄trahat̄/& eis uniuocū sit/q̄ro cur non est gñs/cū eodem modo si-
cut gñs p̄trahat̄:Vnde accipio ens/& id qd ens ad substātiā p̄trahit/& sit. a. tunc arguīt
sic/aut. a. est de essentia substātiā:aut non/si sicut rationale est de essentia hoīs/igī sicut
aīal est gñs/& ratio^{ic} dīa/eodē modo ens debet eē gen^o/ & ipm ad diuersa p̄dica^a con-
trahētia/dīa/quod ē contra oēs:si. a. non ē de eēntia subā seq̄ q̄ subā sit pri^o constitu-
ta/& a. adueniat ei iā p̄stitutā/qd est flm ga suppono. a. eē ultimū constitutēs subām.
q̄re &c. Cōfir^r itez ga seq̄ret q̄ subā secūdū suū eē ultimū/& completū nō eēt ens/p̄-
bat̄ cū hēat suū pp̄riū eē/& completū ab illo qd contrahit ens/& ipam subām con-
stituit & id/ut p̄batū ē/non ē ens/seq̄ q̄ subā secūdū suū esse completū/& pp̄rium
non sit ens/quod est erroneū q̄re &c. Sed Scotiste reflectūt hoc argu^m contra. S. Tho.
ga scdm ipm p̄rio snīaz di. 24. in. 5. et. 10. metha^c. Ens p̄ unū et multa diuidit̄/igī cū
diuidens sit extra diuīsi rationē seq̄tur q̄ unū & multa erūt non entia. Rñdeo secūdū 3
ipm q̄ qñ ens diuidit̄/uniuocū non diuidit̄ sed analogū:unde qñ ens in unū & multa
subām. i. q̄ntitatē/& q̄litate diuido/unū his oībus cōe non diuido/cōe dico secūdum
unū conceptū/& rationem/s; diuido analogū plures p̄tinens rationes. i. undeciz/unā
rationem determinate exprimendo/q̄ sub illo noīe p̄tinebat̄:sicut cū dico canem/tres di-
co rationes/& cū dico latrabile nō diuido canem/s; illaz triū unā determinatā exp̄rio-
rōem:& ita pp̄o illa oē diuidens est extra diuīsi rōnem ueritatem h3 qñ diuīsi unā h3
rationem non p̄les.& sic arg^m p̄tra eos/nō cōtra. S. Th. p̄cedit:Ens igī p̄ unū & mltā
diuidit̄ analogā diuīsiōne/& non uniuoca/in qua diuidens non est extra diuīsum/sed
unā illius analogi exprimit rationem:& exemplū de cane non est oīno sīle/ga est qd

pure equocū ex q
claratione posui. E
entis rationem sit
di. 1. q. 3. p. cui^o rñ
in hoīe formā aīal
ma hoīs ultia. s. f.
extra ei^o rñ: ens
argumētū euāliste
habere debet q̄ de
cū q̄re &c. Sed p̄ ist
patet p̄nti p̄bat̄/cer
tur/et ens de hoīe q
finitū qd ī hoīe icl
cūp aliq̄ duo sic se h
sine nugatiōe/exēp
alū de aīali denoiat
aīali p̄dicat̄ ens ī rōn
ē nugatio sicut dicē
ro ego ista duo aīal &
tū puta ad hoīem. i.
& utrūq̄ ī hoīe qd ita
gatio. Cōfirmat̄ si en
n̄ icludit̄ ī penultim
tio/& hō eēt duo ent
rōnale aut eēt nugati
his ens sicut nō seq̄
ista rñsio nō ē ad pp̄o
aut rōnale qd ita uer
ābo ponūt sub uno t
cere ut: de iō pp̄ istā lu
cū finitū p̄nti argu^m
q̄re &c. Cōfir^r istā p̄ri
alū ut ī p̄dicat̄ p̄nti
dētis ga sit ista extra e
nō ē sicut ens/igī p̄d
ulla ut patet p̄ Porph
in p̄hemio ipe in q̄t̄/&
illa aliq̄ ē uel trāscēdē
ita nō seq̄ q̄ sit gñs/u
quoz posuit plura q̄. i.
re philosophum/sicut
Secūdo p̄cipalr arg^m sic f
brietate duoz ga si eēt
q̄ canis ē qd equocū/m
adeo q̄ nō uideāt nisi n
tur tñ nescis q̄s aut ma
uniuocū p̄ns ē falsū q̄ d
es cert^o q̄ iste uel ille m
hēat p̄ceptū uniuocū:&
plū p̄suppositis p̄ceptū
q̄ canis mouet nō sū ce
nomē canis/& hoc ga t

DE ENTIS ANALOGIA.

pure equocū ex quo duo ad tertium non ordinantur / sicut oīa entia ad unū illud aut p de-
claratione posui. Et ita s. m. S. Th. conclude q impossibile est aliqd accipere / qd extra
entis rationem sit siue formaliter / siue realiter. qre &c. Aliter respondet Sco. in primo
di. 3. q. 3. p cui⁹ rñsionis declaratiōe nota q ipse i cōposito plures formas imaginat / ut
in hoīe formā aīalis / & hoīs / & gen⁹ sumit a forma aīalis penultima. s. sensitiuo: spēs a for-
ma hoīs ultia. s. rōnali / de q̄ ultima dīa gñs nō qditatiue / sed denoiatiue p̄dicatur: qā ē
extra ei⁹ rōnē: ens aut de penultima dīa qditatiue p̄dicat / nō de ultima: & pp hoc credit
argumētū euasisse q ens sit gñs / & dicit nō sequi ens eē genus / qā genus hāc cōditionē
habere debet q de nulla dīa qditatiue p̄dicet: ens aut de penultima dīa qditatiue p̄di-
cat qre &c. Sed i istā rñsionē seq̄ret q ens bis qditatiue de hoīe diceret / pñs est falsū / ut
patet / pñā pbat / certū ē q ens de aīali qditatiue p̄dicat / & qā aīal de hoīe qditatiue p̄dica-
tur / ē ens de hoīe qditatiue p̄dicabit: sed p te ens ē qditatiue dī de penultima dīa. s. sen-
sitiuo / qd i hoīe icludī / igit ens bis i hoīe qditatiue icludī. Ad hoc rñdet Sco. ibi q qñ /
cūq aliq duo sic se hñt sub uno tertio q unū denoiat alter / tūc illud cōe denoiat seipm
sine nugatiōe / exēplū dicēdo aīal albū ut rūq / tā aīal q̄ albū icludit ens qditatiue / sed qā
albū de aīali denoiatiue p̄dicat / iō nō ē nugatio: sic ē dicēdo hō ē aīal rōnale de ente in
aīali p̄dicat ens i rōnali denoiatiue / ac si diceret ens entale / & ita hō ē ens entale / ubi nō
ē nugatio / sicut dicēdo hō ē ens albū. Sed ista rñsio nō uadit ad argumētū / qā nō cōpa-
ro ego ista duo aīal & rōnale adiuicē / sed cōparo duo de qb⁹ ens qditatiue p̄dicat ad ter-
tiū puta ad hoīem. s. aīal & sensitiuū: & cū utrūq illorū p eādē nām qditatiue icludat ens /
& utrūq i hoīe qditatiue icludat / seq̄ oīno q ens bis qditatiue erit i hoīe / & ita erit nu-
gatio. Cōfirmat si ens i ultima dīa qditatiue icluderet seq̄ret q hō bis eēt ens / igit a pa-
ri si icludī i penultima / put icludī idē seq̄ / qā nō ē maior rō ibi q̄ hic / & sic eēt nuga-
tio / & hō eēt duo entia disticta sicut si i rōnali aīal qditatiue icluderet tūc dicēdo est aīal
rōnale aut eēt nugatio / aut hō eēt duo disticta aīalia. Alr rñdet aliq negādo q hō esset
bis ens / sicut nō seq̄ suba / corp⁹ / aīal icludit ens qditatiue / igit hō ē bis aut ter ens: sed
ista rñsio nō ē ad ppositū / qā illa sic se hñt q unū illorū aliud qditatiue icludit: in pposito
aut rōnale qditatiue nō icludit aīal / nec ē. Ad hoc dicūt q l3 rōnale nō icludat aīal / tñ qā
ābo ponūt sub uno tertio ut sub ente dicūt sub alternatim posita / ut i thopicis plis di-
cere ut: & iō pp istā sub alterna^m icōueniēs adductū nō seq̄: sed ista rñsio nulla ē / ut di-
ctū fuit i p̄fir^m argu^m / qā iter ea nō fit cōparatio / sed duorū icludētū ens qditat^m ad 3^m
qre &c. Cōfir^m istā p̄fir^m argu^m p̄ric^m Si ens ē uniuocū / & i qd de oībus p̄dicat / sub rōne
alicui⁹ ul⁹ p̄dicat / pñā ē nota / nō sub rōne dīa qā nō i qle / nec sub rōne pprii / aut acci-
dētis qā sūt ista extra eētā illorū de quo p̄dicat: nec ē p̄dicat ut spēs / qā spēs de oībus
nō dī sicut ens / igit p̄dicat ut gñs patet pñā a sufficiēti enumeratiōe / nō. n. sunt nisi .5.
ul⁹ / ut patet p Porphy^m. Rñdet q Porphy⁹ ordinauit lib⁹ suū ad p̄dicamēta Aris. ut
in phemio ip̄e inqt / & ita loq̄ de ul⁹ lib⁹ q aliquo mō i linea p̄dicamēta li repiūt: sed p̄ter
illa aliqd ē ul⁹ trāscēdēs ad aliqd p̄dicamētū n̄ ptinens / s3 cōe oīb⁹ de qb⁹ i qd p̄dicat: &
ita nō seq̄ q sit gñs / ul⁹ spēs &c. qā aliqd illorū si ē. S3 ista rñsio stare n̄ pōt qā null⁹ anti-
quorū posuit plura q̄ .5. uniuersalia quæ postea accepit Porphy⁹. ideo isti habent nega-
re philosophum / sicut in multis negant. quare &c.

Secūdo p̄cipalr arg^m sic Reflectēdo primā illā Sco. rōnē de certitudine uni⁹ p̄cept⁹ / & du-
bietate duorū / qā si eēt uera seq̄ret q equocū eēt uniuocū / pñs ē falsū / pñā pbat. certū ē
q canis ē qd equocū / mō accipio canē latrabīlē & piscē marīnum / & eos in linteō pono
adeo q nō uideāt nisi moueri: tūc sic uides unū illo⁹ moueri / & es cert⁹ q canis moue-
tur / tñ nescis q aut marīn⁹ / aut latrabīlis / igit si tua rō ē bona / canis unū hēt cōceptum
uniuocū / pñs ē falsū g & tua rō nō cōcludit: sed op3 te dicere / certū ē canē moueri / qā
es cert⁹ q iste uel ille mouet / & tñ nescis q canis moueat: & ita nō seq̄tur q canis unū
hēt p̄ceptū uniuocū: & illud idē dicā ego de ente. qre &c. Rñdet qdam posterior q a
plib⁹ suppositis p̄ceptū cōem abstrahere nō possū / sicut a plib⁹ entib⁹: & ita qñ sū cert⁹
q canis mouet nō sū cert⁹ de aliquo uno p̄ceptu obiectiuo imēdiate significato p hoc
nomē canis / & hoc qā tale nomen imēdiate plura significat ipso. n. uariato apud diuer

fos & idiomata diuersa nō remanet aliq̃s un⁹ concept⁹ q̃ sit idē apud omnes immediate cō
cipiētes: sicut est i ente | cui⁹ nomē q̃tūcūq; uariet | idē tñ concept⁹ entis apud oēs rema
net. Ista rñsio / salua pace | nulla est / p̃rio q̃a petit / suppōit. n. a p̃lib⁹ entib⁹ unū conceptū
abstrahi posse / qd̃ hēt p̃bare: Preterea sicut uariato noīe entis remanet concept⁹ entis
istius / uel illius apud oēs / ita uariato noīe canis remanet concept⁹ canis istius uel illi⁹ ap
oēs. Quod si dicas conceptū entis cōem remanere / nō aut canis / tūc nego / & petis. Prete
rea ar⁹ sic Cuicūq; nōi aliqd̃ significāti & nō fictitio aliq̃s concept⁹ un⁹ uel p̃les corrūdet
ista patet q̃a alr nomē eēt chimericū / & nō significatiuū: sed canis ē nomē aliqd̃ signifi
cās / & nō fictitiū q̃ ei aliquis conceptus corrūdet nō un⁹ ut patet ig̃r p̃les diffūctim: &
idē de ente dicat q̃re &c. Et si istares tūc p̃istud arg⁹ hēret ens eē mere equocū / sicut ca
nē / respōdeo negādo argumētū: quia licet ens p̃les dicat concept⁹ sicut canis / tñ illi ad unū
ordinantur / non aut conceptus canis: & ita ens non est mere equocū / ut uidebimus &c.
Tertio principl̃r ar⁹ sic. Ab illis q̃ i finitū drñt aliq̃s un⁹ concept⁹ abstrahi n̄ pōt: De⁹ & Crea
tura i finitū drñt q̃ ab eis un⁹ cōis concept⁹ entis abstrahi nō pōt: minor ē manifesta / ma
ior declarat p̃rio q̃a certū ē q̃ iter Deū & creaturā nō ē localis diffūctio i finitū. sed for
malis / mō q̃ distāt localr i finitū nec se tāgere / nec i uno loco puenire pñt / ig̃r nec illa q̃
i fñm formalr distāt i aliq̃ una rōne uel conceptu puenire pñt: scdō declarat eadē maior ex
hoc q̃a illa a qb⁹ fit abstractio oportet q̃ p finitū distēt puta p unū uel duos grad⁹ / ut
hō / & leo p rōnale distāt / & i sensitiuo pueniūt / iō ab eis abstrahit aīal: aīal & plāta i sensi
tiuo distāt / i uiuēte aut pueniūt iō abstrahit uiuēs: sñl̃r a uiuente & nō uiuente abstrahi
tur corp⁹: a corpore & nō corpore. s. subā spūali abstrahit subā: cū sim⁹ i subā / a subā &
Deo abstractio āpli⁹ fieri nō pōt / q̃a ordo i abstractiōe regit⁹ nō seruat. s. q̃ p finitū di
stēt / q̃a De⁹ a subā p̃dicamētali distāt p̃fñm. Cōfirmat exēplo si duae lineae accipiāt alte
ra finita / altera i finitū q̃tūcūq; finita p̃trahat i finitū nūq̃ fiet eq̃l̃is: ita nūq̃ fiet creaturā
cū Deo i aliquo uno conceptu cōuenire / cū i finitū distēt q̃re &c. Ad hoc rñdet quidā q̃
eo mō quo De⁹ & creatura i finitū distāt ab eis concept⁹ cōis abstrahi nō pōt / sed tñ i cō
ceptib⁹ specificis / & p̃p̃riis sic distāt nō aut i ente / qd̃ declarat q̃a itell⁹ ab utraq; essentia
unū conceptū cōem obiectiū abstrahere pōt: & p̃cedit ulterio⁹ q̃ añ abstractionē intell⁹
nulla ē iter Deū & creaturā pueniētia nisi potētialis. Ista rñsio salua reuerētia nulla est /
p̃rio q̃a entitas Dei ab entitate Creaturae i finitū distāt / ig̃r ab eis concept⁹ cōis abstrahi n̄
pōt: p̃ña nota / añs p̃bat quicquid ē i Deo ē i finitū forl̃r / quicquid ē i creatura ē finitum
forl̃r / entitas Dei ē in Deo / creatura ē creatura / ig̃r illa i finitū / & ista finita: itaq; deducat
iste ad entitatē non ad inferiores concept⁹ / & ificiari non poterit qn̄ illa Dei sit i finitū ista
creaturā finita: Preterea si concept⁹ cōis abstrahit ab aliqb⁹ / oportet q̃ ab eis ut stant sub
conceptib⁹ inferiorib⁹ abstrahat / q̃a alr a seip̃o abstraheret / qd̃ ē ip̃olle sed De⁹ & creatura in
conceptib⁹ inferiorib⁹ ab ente i finitū distāt / ut tu ēt p̃cedis / ig̃r ab eis ut i finitū distāt / con
cept⁹ abstrahi poterit: qd̃ tu negabas. Preterea cogeris p̃cedere ueritatē / iqs. n. q̃ inter
Deū & creaturā seclusa intellectus opatione non ē aliq̃ pueniētia nisi potētialis / igitur
actualis sit p̃itellectū / g̃ ens tñ p opationē itell⁹ Deo / & creaturae erit commune qd̃ ēt
S. T. p̃cederet. Preterea p̃bo q̃ ibi sit actualis pueniētia ēt nullo itell⁹ p̃siderāte: Quā i
una formali ratione pueniūt i ea sñl̃z hñt ēt nullo itell⁹ p̃siderāte / ista p̃z p̃te / q̃a relō in
trifecus adueniēs a fūdamētō / & terminis depēdet / qb⁹ positis de necessitate ponit rela
tio: sed Deus / & creatura pueniūt i una ratione entis p̃te / g̃. seclusa itell⁹ opatione ibi
actualis ē sñl̃o n̄ potētialis. Confir⁹ ista tertia ratio p̃cipalis sic scdm. S. T. p̃rio 3 Gēt.
c. 33. dom⁹ i mēte artificis & Dom⁹ ad extra n̄ uniuocāt q̃a drñt sicut idea / & ideatū qui
bus nihil ē commune uniuocū / ig̃r nec illa q̃ sūt i Deo reb⁹ p̃ductis pñt uniuocari / q̃a i
ter eū / & resp̃ductas maior ē distātia q̃ iter illas domos: Rñdet negādo q̃ n̄ pl⁹ drñt
dom⁹ i mēte / & dom⁹ ad extra i conceptu abstrahibili speci⁹ q̃ De⁹ / & creatura in conceptu
abstrahibili trāscēdēte / q̃a ab illis domib⁹ / & ulr ab effectu equoco & cā equoca aliquis
concept⁹ communis abstrahi non potest: bñ aut a Deo & creatura cōmunis concept⁹ uni
uoc⁹ trāscēdēs abstrahi potest. Ista rñsio nulla ē / q̃a dom⁹ i mēte / & dom⁹ ad extra sunt
finita / & p finitū distāt: Deus & q̃quid est in Deo est infinitum / & p finitū a creatura
distat etiam

DE ENTIS ANALOGIA.

distat et quod ad conceptum transcendente quia talis ideo est infinitus igitur deus & creatura magis distat quam domus in mente & domus ad extra. Preterea ab effectu & causa equivalet aliquis conceptus abstrahi non potest ista est tua: sed deus est causa equivalet omnium creaturarum. ut patet igitur a deo & creaturis conceptus communis abstrahi non poterit. Confirmatur itaque ista 3^a ratio principalis. Solus est virtutis calidus & ignis foris & ille duae caliditates aliquid commune uniuersum non habent ut patet 3^o nec deus & creatura consequentia patet quia magis distat aliam fugam non habent nisi quod deus & creatura in conceptu transcendente ut est ens non distant quod probatum est esse falsum quia ens in deo est ipse deus & formaliter infinitum & ex omni infinitum ab ente in creatura distat. quod &c.

Quarto principaliter arguitur sic Si ens habet unum conceptum alium a conceptu dei & creaturae tunc ipsum accipio ut habet istum conceptum & quero aut est summe necesse esse aut non summe necesse esse ista sunt contradictoria & de quolibet alterum ipsorum habet verificari. Si dicas quod non cum de deo tam superius de inferiori patet predicetur sequitur quod entitas quae in deo non sit summe necesse esse & ita aliquid in deo non esset summe necesse esse quod est impossibile si sic cum tale ens predicetur de creatura sequitur quod aliqua creatura esset summe necesse esse quod est erroneum. Respondet quidam quod ens dupliciter considerari potest uno modo in sua comitate & in esse obiectiuo & sic ab utroque abstrahitur. i. nec est summe necesse esse nec non summe necesse esse alio modo particulari & in esse subiectiuo & sic in deo est summe necesse esse in creatura non ex pluribus aial per rationale & irrationale diuiditur & dicitur unum conceptum tamen secundum se aial nec est rationale nec irrationale sed est non rationale & ita de aiali in se non rationale verificatur. Sed ista ratio nulla est quia licet in homine procedat esse aliquid quod secundum se est non rationale ex quo definitur non est de essentia generis tamen in deo procedit non potest esse aliquid quod non sit summe necesse esse & hoc probatur dupliciter primo ratione 2^o ex fundata. Sco. Ratione foras sic. Ens commune patet non est summe necesse esse sed solum quod est actus sed ens commune est in deo ergo aliquid in deo non est summe necesse esse maior est tua. minor probatur quia in deo aut est entitas illa communis aut aliqua alia non 2^o quia in deo duae essentiae entitates quod est falsum ergo primo & ita patet per actum intelligere non potes nisi ens quod de deo predicatur & est summe necesse esse & sic stat arguitur. Et confirmatur quodcumque perfectio est in deo siue de deo predicatur est summe necesse esse ut patet per conceptum communis dei est in deo & de deo predicatur. & c. Secundo idem ex fundamentis Sco. probatur per sententiam di. 8. arti. 3. ubi dicitur an deus & aliqua eius perfectio sit in genere & uolens probare quod non argumetur sic. Si deus esset in genere sub predicto subiecto contineretur per nota quia deus non est actus: consequens falsum quod ex dictis Aui. probatur quia subiecta sic accepta aut esset summe necesse esse aut non si sic sequitur quod omnes aliae subiectae essent summe necesse esse cum de illis predicetur si non sequitur quod de deo predicari non posset ita in proposito arguo ego de ente communis & si dicas ens commune abstrahit ab utroque a pari dicam ego Deus est in genere subiectae & subiecta illa abstrahere ab utroque & ita uel tua ratio non concludit: uel si sic est mea. quare &c. Innuit et ille aliam rationem quod omne quod est in deo iconica ad extra est summe necesse esse sicut Deitas sed ubi in deo sunt aliquae rationes quibus creaturis communicari non repugnat non oportet quod sint de se necesse esse sed ad utrumque indifferentes esse possunt. Quare responsum in ueritate est satis friuola sit dictum reuerenter & manifeste petit supponit. n. entitatem in deo creaturis communicari quod expresse a nobis negatur & est idem falsum ratione probatur quia quod intelligis per rationem entis in deo existetis quod deus creaturis communicatur: uel tamen nomen entis uel aliquid preter nomen si primum nobiscum conuenit procedimus. n. nos ens in deo & in creaturis in nomine conuenire: si 2^o cum tale non sit nisi deus sequitur Deum creaturis communicari & ita creatura esset deus quod est erroneum. quod &c.

Quinto principi arguitur sic Si ens patet dicit unum conceptum & est simpliciter simpliciter ut concedis sequitur quod aliquid esset deo simpliciter consequens est falsum quia nec secundum rem nec secundum imaginem aliquid est deo simpliciter: Dicimus. n. non tamen deus est maximus sed id quo maius excogitari non potest: nec iustus nec sapiens nec simpliciter excogitari potest. probatur modo consequentia patet Deus in duos conceptus resoluitur puta entis & infiniti & omnis bona resolutio fit in simpliciter & c. Responsum duobus modis primo dicendo quod deus est summe simpliciter non tamen simpliciter simpliciter. 2^o procedendo aliquid esse deo simpliciter secundum predictam non tamen secundum rem: Contra abas rationes istas per primum a sic quod per summe simpliciter intelligis aut idem quod simpliciter simpliciter aut simpliciter simpliciter aut minimum simpliciter simpliciter simpliciter: si primum per te si 2^o per deum conceptus entis non est resolutibilis quia omnis resolutio fit in simpliciter: si 3^o igitur Deo est aliquid simpliciter quod est erroneum

QVESTIO

Et confirmatur in quolibet genere tanto aliquid est nobilius q̄to simplicius/ut in gñe calidi ignis q̄to minus frigidi habet admixtū est nobilior siue calidior/sed De^o ē in fine nobilitatis oīum entiū/qa ē cā oīum/& cā est nobilior cāto/igitur est in fine simplici- tatis/& ita est simpliciss^o siue sūme simplice/ siue simpl^r simplice appelles. Cōtra 2^{am} respōsiōem istat. Aliqd p te ē deo simplicius secūdu p̄dicationē/igr aliqd est Deo sim- plicius scdm imaginationē/ p̄ntia nota qa q̄ p̄dicant cadūt sub imaginatiōe p̄ns est fal- sum tum qa/ut dictū est/Deus est id quo mai^o & simplici^o excogitari non potest/tum etiā qa scdm imagi^o aliqd ēēt Deo nobili^o qa simplicius nobilius/ut pbatū est/hoc autē est ipolē. Et si istares p̄ nos mā prima est simplicior cōposito q̄ nobilior/āns notū p̄ntia manifesta p nos/p̄ns est falsū ut p3. ergo &c. Rñ^o q̄ illa ppō simplici^o est nobili^o ē uera in entibus in actu/non autē in potētia ut in mā prima. quare &c.

Sexto principal^r arg^r. sic reflectēdo unū arg^m. Sco^r. p̄ eos dicūt. n. oē qd p̄dicat in qd de suis inferiorib^o hēt unū p̄ceptū realē distinctū ab eis: ens ē hmōi. q̄ &c. Cōtra q̄ro qd itelli- gūt p̄ p̄ceptū realē uel actū itelligēdi/uel p̄ceptū obuiū. i. rē p̄ceptā/ nō primū qa talis p̄cept^o est accns in aīa subriue existēs accidēs autē i qd de Deo & creatura p̄dicari nō pōt: si 2^{am} igr qd p̄dicat in qd est ipsa res p̄cepta/ & talis pte est Deo & creaturā cōis igr ali- qd cōe reale est pri^o Deo/tenet p̄ntia qa ab illo ad Deū subsistendi p̄ntia nō p̄uertit: p̄ns est impolē igr falsum est ens hēre unū conceptum realem. quare &c.

Septimo principal^r arg^r. sic. Per te ens qa obm itell^r uni^o ē rōnis/sicut obm cuiusq; po^o sed itell^r entia rōnis/& secūdas intentiones itelligit igr ens ad ens reale & ens rōnis erit uniuocum/& unā hēbit rōnem/p̄ns est falsum/& cōtra te/qui ens esse cōe uniuocum ad ens reale/& ens rōnis ificiaris. Respōdēt q̄ argumentū non ualet/qa itellec^o entia rōnis reflexe/& non directe itelligit/mō ens ad ea quā itelligunt directe est uniuocū. Cōtra aīa itellec^oua seip̄a/ sp̄z itelligibilē/& singularia reflexe itelligit/ut ēt tu pcedis & tñ de oib^o istis ens pte uniuoce dī/quare idē in entib^o rōnis nō est negādū. Respōdēt alii q̄ ens est uniuocū ut est Deo/& creaturā cōe/& ut sic est obm itell^r: entia autē rōnis itelligunt/ut hntia ordinē ad ens reale. Cōtra ex ista rñsione hēo ens obm intellectus Deo/& creaturā nō ēē uniuocū qa unū itelligit in ordine ad aliud/ut creatura ad crea- torē suba ad accns:& ita si ens nō ē uniuocū enti rōnis pp hoc qā ordie ad ens reale itel- ligit/a pari nō erit uniuocū creaturā/nec accnti/qa itelligit i ordie ad creatorē:& suba3.

Octauo prin^r arg^r reflectēdo unā suam rationem ante oppositum. s. 17^{am} arguit enim sic substantia est magis & perfectius ens q̄ accidens quero pro quo supponit ly ens nō p substantia nec p accidente igr p cōi. Cōtra accidēs est ens qa entis/& ex p̄nti accns in q̄tū ens diffinit per subam q̄ro q̄to supponit ly ens nō p ente cōi suba & accnti/qa in quolibet cōi qdlibet iferi^o equaliter p̄tinet/sicut in aīa i cōi accepto hō leone non ē p̄fē- ctior/sed equaliter sunt aīaia: unde sicut accns ēēt ens qa entis/ita suba ēēt ens qa entis/ nō enim uidet maior ratio de uno q̄ de alio cū inferiora supius equaliter participēt/igr ibi ens pro determinata entis ratione. s. accidentis accipit/& ē sensus accidens est ens. i. accidens qa entis. i. qa ē in suba non. n. p naturā ēēt accidens nisi ēēt in suba/a pari cū dī substantia est magis/& perfectius ens q̄ accns/ly ens cōtracte accipit p ente qd cū suba p̄uertit/sicut cū dico homo ē p̄fēcti^o aīa leone/aīa cōtracte accipit/non cōe in quo eq̄- liter pueniunt:nō ergo pp cōparationem inter subam/& accidēs dicēdū ē ens hēre unū conceptum cōmunem illis/quum comparari non possint/nisi prout ens cōtracte ac- cipit/& plures habet conceptus. Et si instares contra nos q̄ dicendo suba est p̄fēcti^o ens q̄ accidens esset dicere substantia est p̄fēctior suba q̄ accidens/quā mala loquutio esse uidet:rñdeo q̄ ly ens oīno accipit/& supponit p ente quod cū suba p̄uertit/& dico q̄ ratio illa entis q̄ ē i suba p̄fēctior ē illa q̄ in accidente iuenit/ens. n. substantia i sua suba- litate ab alio nō depēdet/sicut ens accidens in sua accidentali tate:nec itelligo q̄ rō suba sit p̄fēctior substantia q̄ accns/qa illud i quo fit cōparatio ab utroq; p̄cipari debet/ accns autē subam nō participat/sed suba rōnē ad rōnē accidentis cōparo in ente/qd duas hēt rōnes/quāq; una alteri attribuit/& una cū suba altera cū accidente p̄uertit. Et si instares igr suba & accidēs in eo in quo fit cōparatio. s. in ente non pueniunt/pbo qa ens non

h: unū pceptū
fit ppa^o pueniū
Nono prin^r arg^r
quol; uli fit ab
metha^o suba
fundatur quod
dens fundetur.
igr super uno
fuit defect^o prio
est fili^o ex parte
& ita duo funda
q̄ dictis tuis p̄di
datog: etiā fundat
hui^o paternitatis
damētū suba ad
ē determi^o fili^o ac
nū fundamētū ē er
rñ^o ē ipolis qa si
ex^o si paternitas i
op3 q̄ ēt illa actiū
illud ēē i suba a pa
utruq; fili^o cōpe
dens/& cō qd ē er
accns aut talis fili^o
supiori p accns cō
fili^o enti rōnealici
suple talis fili^o fun
teriori cōpetit/fin
ens competit/ q̄ su
ipolē oportet igr c
substantia & accntis
stantia & accns dua
ab eis per intellectū
fundentur super un
logus/quia in rei u
unius sunt rationis
Decimo principal^r ar
& sic esset cōis ante
patet p̄ntia qa secus se
trahens rationem a
stut^o erit ex actu/&
ut patet. xii. metha^o
realis obiectiua nō s
dere sed fugere qa il
igr talis realitas cōis
poterit/& arguat ut
triplex est po^o phifica
qd nō icludit aliud q
pugnatiā siue p̄tradi
ceptū/entis/quod el
ptui repugnat. Ista r
the^o distinguere deb

DE ENTIS ANALOGIA.

h3 unū pceptū s3 ples mō accns i pceptu subā n pueit nec e3 qf &c. rñ q fati i eo i q
 fit ppa^o pueniūt i noie entis pueniēdo qd h3 nomē eē cōe pcedim^o & hoc suffic. qf &c.
 Nono prin^o arg^o soluēdo unā rationē Sco. 2. sent^o di. 2. & ex ea p ipsum arguendo & in
 quol3 uli fit ab eo ratio in proposito aplico ad ens & arguit sic fili^o fundat super uno
 3. metha^o subā & accns ex natura rei reali simili^o i ente sūt filia ergo talis fili^o sup uno
 fundatur quero super quo non super substantia quia licet in substantia fili^o ei^o ad acci-
 dens fundetur. nō tñ illa quā est accidētis ad ipsam nec sup accidente ppeandē rōne3
 igit super uno cōi ad ista fundabit^o & tale ē ens. ergo &c. Sed in hoc argumento multi
 sūt defect^o p^orio ipe pcedit quā3 filē3 duas res includere. uer. grā. si for. ē pla. filis una
 est fili^o ex parte for. altera ex parte pla. igitur fili^o ista subā ad accns duas res includet
 & ita duo fundamēta realia hēbunt & tñ uis q in uno pceptu entis idistincto fundet^o
 q i dictis tuis pdictio. 2^o illud i se ē falsū qa unicū esset fūdamētū duorū oppositorū fun-
 datorū etiā fūdatum particulare fundamētum parti^o sicut ule ule hre debet | exēplum
 hui^o paternitatis ē hoc fundam^o hāc potētia parti^o paternitatis i cōi po^o in cōi igit fun-
 damētū subā ad accns & e3 cōe ad utrūq^o esse nō pōt sed determinatū sic filitudo subā
 ē determi^o fili^o accntis igit ens i cōi tale fūdamētū eē nō poterit. Aliq rñ q illaz filitudi-
 nū fūdamētū ē ens i cōi subiectū aut ipaz sūt particularia ut subā & accns. Contra ista
 rñ ē ipol^ois qa si relō in aliquo subo recipit oportet ēt q ei^o fūdamētū i eo recipiatur
 ex^o si paternitas i po^o actiua sicut i fūdamēto recipit & debeat i for. sicut in subo fūdari
 op3 q ēt illa actiua po^o i for. fūdet igit si ens i cōi ē fūdamētū relōnis subā ad accns o3
 illud eē i subā a pari si ē fundamētum relōnis accntis ad subām eē in accnte ergo utriq^o
 utriusq^o fili^o cōpetit. i. accnti nō solū cōpetit fili^o accntis ad subām sed ēt subā ad acci-
 dens & e3 qd ē erroneū. Idē pbat alio mō sic. Si ens cōe p te fūdat fili^o inter subām &
 accns aut talis filis est fūdamētū p se aut p accns si p accns & hēmus q qñ aliqd alicui
 supiori p accns cōpetit rōne alicui^o inferioris ppetit ut aīal currit qa for. currit igit talis
 fili^o enti rōne alicui^o inferioris cōpetit & sic prius in aliquo iferiori eēt fūdata qd ē p te
 si p se talis fili^o fundat in ente tunc arg^o sic qñ aliqd p se fundat in supiori tale cuilib3
 iferiori cōpetit simili^o substantiā ad accidēs & e3 p se fūdat i ente igit cuilib3 iferiori ad
 ens cōpetit q subā nō solū ppetit fili^o ei^o ad accns sed fili^o accntis ad subām quod ē
 ipol^o ē oportet igit dicere talem fili^o non esse in ente cōi sed fili^o subā fundari super
 substantiā & accntis sup accidente & aut. 3. metha^o in. q. 15. dicet & pro nūc dīter sub
 stantiā & accns duas esse fili^o fundatas super duob^o & super uno fundari dicūt q
 ab eis per intellectum unus conceptus cōis. i. fili^o cōis abstrahi potest & nō q iste fili^o
 fundentur super una natura cōi nota tñ q ille pcept^o p intellectum abstract^o erit ana-
 logus quia in rei ueritate iter subām & accns proprie non est fili^o q pprie cor^o ē quā
 unius sunt rationis cuiusmodi non sunt substantia & accidens. quare &c.

Decimo principal^o arguitur sic. Si ens esset uniuocū & unum haberet conceptum realē
 & sic esset cōis ante oēm itell^ous opatiōe3 ut ipi pcedūt seqret^o q ad iferiora p^ohi posset
 patet pñ qa secus semp cōis remaneret sed omne p^octū habet ratiōem potentiā & cō-
 trahens rationem actus cum talis pcept^o ad Deū ptrahat seqt q Deus cōpofit^o & cō-
 stitut^o erit ex actu & po^o & sic nō erit sūme simplex qd est ptra oēm p^ohiām & theo^o
 ut patet. xii. metha^o tex^o 3^o. 3. nec esset act^o pur^o. Rñ dēt q illa entis unitas est unitas
 realis obiectiua nō subiectiua & ita compositio nō seqtur. Cōtra hoc nō est argu^o rñ
 dere sed fugere qa illa realitas est obie^o itell^ois & obie^o (ut etiā ipi pcedūt) po^o pcedit
 igit talis realitas cōis entis obie^o po^o itellectiua pcedit & cū sit cōis seqt q oīno ptrahi
 poterit & arguat ut pri^o. Al^o respōdet qdā q non icōuenit in deo esse potentiā unde
 triplex est po^o phisica & est quādo aliqd aliquo caret & est illi^o capax metha^o quādo ali
 qd nō icludit aliud qditatiue siue in re siue i pceptu logica qñ aliqd in suo cōceptu re-
 pugnat^o siue ptradictionē nō icludit: priā po^o repugnat ei quod ex se ē neciūm & cō-
 ceptui entis quod est neciūm permissiue: 2^a aut & 3^a. neq^o necessario neq^o entis conce-
 ptui repugnat. Ista rñ / salua reuerētia ē iscipida & forsā heretica pri^o ēt po^o ma-
 the^o distiguere debuisset qa ut ipe exēpl^o / supficies carens albedine siue colore est ad

QVESTIO

Ipsum in potentia & talis potentia est mathematica: scdo si conceptus entis in deo est in po^a qd aliqd qd itatiue nō cludit puta modos itrisecos ut ifinitū seqt. qd de^o aliquid potētia¹⁰ cludit & q nō sit pur^o act^o pbo qd illud ē simplici^o cui simplicitas tā entita^o tiue q modal^o iest q illud cui simplicitas entitatiue tm iest ista patet sed ens p te oī mō ē simp^o & deus tm entitatiue nō modal^o g nō ē ita simplex sicut ens & ex pnti nō ē ac^o tus purus: Seqt ē q aliqd ē in deo qd oī modo nō ē deus pns hereticū pnam pbo Ens in Deo ē deus/modus itrisec^o p te qd itatiue nō ē ens/ig^o qd itatiue nō ē de^o: pna est satis nota & pns ut dictū ē falsū & here^m qd qd ē in deo ē suba & ipe deus qd itatiue unde itrogati qd est deus recte rñ^o iustus/bonus/sapiēs/imo ipa iustitia/ipa bonitas & ipa sapiētia q oia licet i nobis accūtia significēt nec recte p ea ad interrogationem factam p quid respondeatur tamē in deo sec^o est quia illa i suba 3 trāseūt/imo sūt ipa suba. q^o &c.

Vndecimo p^o arg^o sic Si ens esset uniuocum & unus entis concept^o real^o cōis deo & crea^o turā dare^o/sequeret^o q nullum eēt obm itell^os pns ē falsū. g &c. pbat pna Ens cōe qd po^o nis obm itell^os ad iferiora pñt sed pñt ut supra dcm ē est extra diuisi & pñt rōnē igi^o pñtia & diuidētia ens sūt extra obiecti itell^os rationē & ita nō itelligūt qd est falsū. qd illa esse pñtia & diuidētia non scirem^o nisi itelligerem^o igi^o ens illud cōe tm nec pñtia tm obm itell^os poni pñt qd aliqd cōe enti & pñtib^o assignare oportet qd ipi^o itell^os sit obm/patet qd p te tale debet esse unū qd quidam adhuc non iuenisti. Rñdēt ut su^o pra qd pñtia ens licet sint non ens for^o sunt tm ens real^o ideo aliud obm ab ente po^o nere non oportet: Cōtra formalitas pñtiū ens itell^o qd aliter entis diuisionē non in^o telligerem^o igi^o sub obm itell^octus pñtetur non sub ente p te/igi^o sub alio cōi qre stat arg^o. Rñdēt al^o qd pñtia ens licet extra entis rationē sint qd tm ad ens reduci hñt iō sūt itelligibilia. Cōtra pñtia se hñt ut actus/pñt ut po^o sed semp po^o magis reduci^o ad ac^o ctū qd ē. tanq^o ignobilius ad nobilius g ens ad pñtia magis reduci^o qd ē. Cōfir^o qto ali^o qd ē magis i actu tāto ē magis itelligibile ista p3 pñtia ens reū entis sūt ut act^o g ma^o gis qd ens erūt itelli^o & p pns nō qd reducāt ad ens erūt itelli^o sed poti^o econuerso.

Duodecimo p^o arg^o sic. Si deus & creatura in uno reali conceptu entis conuenirent cum talis conuenientia sit relatio & ois re^o iter duo sit ex parte utriusq^o extremi oportebit ex parte dei eē unam relationē & ex pte creaturā alterā & cū ois re^o super uno pte fū detur nō sup deo qd re^o creaturā ad deum in deo nō fūdat nec sup creaturā qd re^o dei ad creaturam i creatura non fundatur/ig^o tales relatiōes in ente fundabūt g due re^o lationes reales esse non poterunt quia ex quo opposite in eodem fundari non possūt & ita deus & creatura realiter. i. in uno conceptu reali non conueniūt. quare &c.

Decimotertio p^o arg^o sic. Si ens unum conceptum realem precisum diceret sequeretur q ratio Ari. x. metha^o tex^o p^o. 8. qua probat ens & unum idē eē & q sicut ens in. x. pñtia camēta diuidit ita unū nulla esset pñs est falsū. g &c. consequētia deducit qd ibi Cōmē^o tator de mēte phi illā rationē sic pbat Ens & unū nō ē gñs & x. pñtia prima signifi^o & sine medio significat sed si ens unū conceptū pñsum diceret. x. pñtia pñtia pñtia signifi^o & sine medio nō significaret. ergo &c. minor pbat quia primo illū conceptum pñsum significaret & eo mediante. x. pñtia sicut qdlibet hñs unum conceptum precisum illum primo significat ut animal animalitatem/homo humanitatem quare &c. Et cō^o firmo forti rōne Si ens talē unū cōceptū diceret seqret q ista nō esset imediata propo^o sitio nulla suba ē qñtitas pñs ē pñm pño post^o pñtia pbat qd fm ipm ibi i illo. c. figura^o rū aūt magis &c. qd docet qd i aliq^o propōne subm. pñtiatū uel utriq^o est in aliquo toto. i. sub aliquo continetur illa propositio non est imediata sed substantia & accidēs p te sub aliquo toto. i. sub cōceptu entis continetur. Ig^o illa propositio nō ē imediata. qre &c.

Decimoquarto p^o arg^o sic Si ens unū pceptum haberet &c. sequeretur q demon^o phi. 6. metha^o tex^o p^o. 3. qua mediante probat metha^o primā eē philosophiā nulla eēt pñs falsum cōsequētia probatur arguit. n. sic philosophus si nō eēt aliqua alia entia pre^o ter sensibilia & mobilia nālis prima eēt phiā si uero aliq^o alia sunt entia mobilia meth^o ē pñtia sed sunt aliqua entia mobilia. g &c. hui^o rōnis si ens unū hñt pceptū pñtia pñtia nālis eēt falsa qd si tm eēt entia mobilia adhuc p te pcept^o pñtus ētis eēt & pñtia rōdo

DE ENTIS ANALOGIA.

eorum non solum in quantum mobilia sed in quantum entia sed considerare de aliquibus in quantum sunt entia ad methaphisicam pertinet ut patet. 4. & 6. methaphisicorum in primo igitur adhuc remotis immobilibus substantiis naturalibus non esset prima philosophia quod est ipsum philosophum. quare &c.

Ultimo arguitur sic Si ens unum conceptum realem haberet sequeretur aliquid non esse prius Deo consequens falsum quia consensum animi conceptio est quod Deus est primum in entibus: et ille conceptus esse posset Deo non existente quod est impossibile quia bene sequitur aliquid ens est ergo est dependens uel independens diuisione est per predictoria si independens igitur Deus est Si dependens ergo & independens est patet contra quia impossibile est aliquid esse dependens nisi sit illud a quo dependet: probatur modo contra quia bene ualeat Deus est ergo ens est non est. igitur ens est prius Deo contra nota ex diffinitione prioris naturae: nec ualeat ens est ergo Deus nisi forsitan gratia maiore quia consequens est necessarium quod ad quodlibet sequitur Respondet concedendo aliquid esse prius Deo secundam predicationem nec hoc est inconueniens & ita est ens reum dei. quare &c. Contra predictio fit per operationem intellectus sed ens per se habet unum conceptum realem non dependentem ab intellectu igitur ens est prius Deo & non per predicationem. Et si instares quod et si nos ualeat ista consequentia deus est ens est non est. igitur aliquid est prius Deo respondet negando consequentiam quia non est simile ens. n. si nos unum habet conceptum diffinitionis quod est superior ad quodlibet eius prius siue prior ex quo non habet aliquam unam naturam esse deo priore sed quod tamen diffinitionis sequitur ad alteram eius partem non est. Et si diceret illud est prius a quo non peruenit &c. diffinitionis est talis reum dei ergo &c. respondeo concedendo aliquid secundum predicationem esse prius Deo non tamen secundum rem ut ipsi coguntur concedere. Ista motiua sufficiant quod credo satis esse efficacia & multum stringere & forsitan ab eis bonas non habebis responsiones sed cauillationes & fugas. quare &c.

Secunda conclusio primo igitur sequitur ex prima est ista Ens commune dicit conceptum diffinitionis ad modum declaratum in primo & ultimo nota. scilicet quia conceptui formali entis correspondet ratio conceptus obiectiui immediate multitudo plurium naturarum quare una non dicitur talis nisi in ordine ad aliam. Sed modus iste dicendi non est tutus quia impossibile est intellectum aliquem terminum distribuere nisi totum suum primum significatum apprehendat sed intellectus dicendo omne ens deus creaturam &c. x. genera actu non apprehendit igitur conceptui entis ista immediate non correspondet dico in maiori significato prima multum quia secundarium non oportet apprehendere ut cum dico omnis homo non oportet quodlibet humanum supponere conceptum quia suppositum sunt 2. significata sed requiritur ut totam naturam humanitatis concipiamus & ad hunc sensum illa maior negari non potest minor autem est manifesta quia experiri quilibet in se dum dicit omne ens actu non apprehendere omnia illa. Secundo arguitur sic. In omni uera essentiali predicatione oportet predicatum secundum totum suum signum subiecto peruenire patet discurrendo ut cum dico homo est animal sensus quod natura animalis est in homine & ratio est quia omne superius in inferioribus quod dicitur pertinet sed nulla res est de qua uere predicetur creator & creatura & omnia x. genera ut patet igitur ens omnia illa prima sui significatione non significat. quare &c.

Ideo istam secundam conclusionem alio modo & magis rationabiliter intelligo quod Ens determinate non dicit creatorem & creaturam &c. x. genera sed ea dicit sub diffinitione ut idem sit dicere hoc est ens ac si diceretur hoc est creator uel creatura substantia uel accidens ita quod illa categorica equipolet uni de predicatione diffinitionis & quia diffinitionis uere & necio de quolibet uerificat sic affirmo & nego sub diffinitione ut habet 4. methaphisicorum id est ens de omnibus necio & essentialiter uerificat & intellectus distribuens ens totum suum significatum. scilicet illud diffinitionis apprehendit & nota hoc non tollere quoniam ens sit simplicissimum & eius conceptus prout simpliciter simplex quia in alios conceptus priores quod de eo predicantur non est resolubilis omnes autem alii in entis conceptum resoluunt quia ad ipsum per additionem se habent ita quod diffinitionis simpliciter simplex quia ex duobus conceptibus quorum unus alium per se habet non est constitutus cum qua simplicitate testatur quod aliquem unum conceptum non dicat sed solum sub diffinitione. quare &c.

Sed ista 2. conclusio intellectus in isto primo sic. Data conclusionis ueritate sequitur quod ens de diuis non predicaretur consequens philosophum. 3. methaphisicorum ubi ponit ens non esse genus propter hoc quia de diuis uerificat probatur consequentia cum dico rationale est ens habet propter te equipolet isti rationi est substantia uel accipiens sed non est accipiens ut patet nec substantia quia tunc genus de diuis predicaretur philosophum ubi supra. & &c. Secundo arguitur sic cum dico Deus est ens in conceptu diffinitionis entis aut intelligitur proprius Deitatis conceptus aut conceptus substantiae aut accidentis non primum quia tunc nullus ista proponere Deus est ens formare posset cum nullus proprium deitatis conceptum naturaliter habet nec secundum

QVESTIO

quia Deus non est substantia predicamentalis nec tertium ut patet quia non est accensum &c. Tertio ar^r sic Si ens diceret conceptum distinctum ea quod sub distincto caderet essent maxime. x. genera ut p³/s³ p³ns est falsum &c. pbat falsitas p³ntis quia si. x. genera essent de entis conceptu hac p³o h³o est ens formari non posset quia simul distincte. x. propria genera perciperet patet p³na quia nihil concipit quia suum primum significum percipiat: p³ns autem est falsum. q. x. genera percipiat tunc quia ignorantes quod nesciunt quod sit ubi uel quod &c. percipit ens: tunc est quia cum. x. genera de diuisis p³se non predicet nec ens de eis predicaret quod falsum est. Quarto ar^r sic Ille conceptus quod est omnium communissimus & maxime perfusus actu omnium rerum proprias rationes includere non potest ista patet quia conceptus perfusus & communissimus est prior not³ ut. s. q. n³ali patebit proprias autem rationes sunt posterius notae: conceptus uero entis est omnium communissimus & prior impositus intellectui ut Aui. iqt prior metha³. c. s. q. &c. Quinto ar^r sic. Impossibile est eundem conceptum habere cum distinctiōe & sine distinctiōe ut patet sed entis conceptus sine distinctiōe habet non cum distinctiōe discursus non cum maiori/minori pbat sint duo philosophi quorum alter Deus esse causam effectiuam omnium affirmat alter uero non esse causam effectiuam quilibet eorum est certus quod Deus est ens dubitat tamen an sit causa effectiuum uel non ita quod distinctum super causam effectiuam uel non effectiuam cadit non supra ens &c. Ultio ar^r sic Occurrit fortis aliquid de quo dubitet an sit substantia uel accensum & sit. a. aut for. apprehendit. a. aut non si non igitur de ipso non dubitat quia quod non apprehendit non dubitat si sic uel apprehendit conceptum proprio uel communi si proprio igitur non dubitat quod sit si communi habeo iterum quod datur un³ conceptus communis super illud conceptum distinctum quod &c. Istud est ultimum conatum peris aduersus & ad omnia arg³ r³. Ad primum dicit quod quod rationale non est substantia nec accensum sed illud distinctum quod accipiendo ut est quod unum se non ualet arg³ a negatione utriusque peris ad totum distinctum & ita non sequitur rationale non est substantia foris rationale non est accensum foris igitur non est foris hoc distinctum substantia uel accensum sed salua pace non uideo quomodo ista ratio stare possit quia cum dico rationale est ens per te ens stat per substantia uel accensum sed ad ueritatem distinctiōis op³ una p³te esse uerum igitur de necessitate rationale erit substantia uel accensum non accensum ut p³ quia predicat in quod est entiale & substantia tenet p³na a distinctiōe cum destructiōe unius peris super alteram. Idem aliter r³ideo quod ly ens stat pro creatore uel creatura & est sensus rationale est ens. s. creator uel creatura non creator igitur creatura & sic quod ita uel ens de rationali predicat & si diceret creator uel creatura uel accensum non accensum & substantia pcedo totum nec sequitur nisi quod substantia & ita genera de diuisis per accensum predicet & extrinsecus sicut aliquid quod de alterius distinctiōe non est de illo dicitur predicari: Et si istares substantia de rationali per accensum predicat igitur ens de eodem per accensum predicat negat arg³ quia ens de rationali non predicat merito substantia sed merito suae distinctiōis oia. n. comprehendit. Ad 2^m r³ndet ille quod quod dicimus ens substantiam uel accensum significat non accipit ibi precise substantia per substantia predicat sed ut abstrahit ab ea quod est p³di³ & ab ea quod est extra genus & est dicere hoc est substantia uel accensum. s. hoc est ens per se uel ens in alio ista ratio est bona tenedo quod ens significet tamen illud distinctum substantiam uel accensum sed teneo ego quod est aliud significet creatorem. s. uel creaturam & tunc ad arg³ Dico quod in conceptu distincto entis proprio conceptus deitatis igitur deitas est non intellectus sed proprio Dei sunt ex creaturis. s. conceptus creatoris quod quod conceptus uel lumine naturae uel lumine fidei habemus. quod &c. Ad 3^m pcedo p³ns & p³na ad probationem falsitatis p³ntis dico quod ad intellectionem illius per p³ntis habeo ens sufficit intelligere quod sit substantia uel accensum nec op³ quod illa intelligens conceptus. x. generum distincte habeat sed sufficit habere conceptum substantiae & noue generis ut ueniunt in hac distinctiōe communi esse in alio: & ad illud de diuisis ista propria distinctiōe dictum est quod ultra significare substantiam uel accensum ens est creator uel creaturam significat & ita per se de diuisis predicat licet de eis genera non predicet. Ad 4^m arg³ pcludit ueritatem quia conceptus formalis entis conceptus proprios eorum quod continet sub ente non includit unum cum intellectus ista per p³ntem format habeo ens lapis est ens percipit quod habet esse uel substantia uel accensum sed proprias rationes substantiae & accensum non comprehendit eas autem postea igitur. Secundo r³ndet per rationem falsum supponere ens. s. habere unum conceptum communissimum proprios conceptus continet & hoc ita saepe negatum est sed entis per conceptum aliquid precise a substantia uel accensum creatore uel creatura non corr³ndet idem maior falsum supponit & minor intellectus quod substantia sub hoc nomine ens est prior nota si per accensum creator & creatura quod &c. Ad 5^m negat minor ad probationem dico quod ille est certus Deus esse ens causam effectiuam alter illud esse ens non causam effectiuam & sic distinctum cadit supra ens nec de ente certitudinem habet nisi sub distinctiōe. s. quod est ens effectiuum uel ens non effectiuum dubitat tamen de quilibet pte distincti. Ad ultimum dico quod apprehendit. a. & conceptum communi non uno sed distincto. q

distinctus conceptus communi
Tertia p³o principii
ut canis de coelestibus
est Auer. 4. meth
canis quod latrabilis
scdm uerum equum
nam ipsa diuersitas
pbat. Probatur modo
21. 22. 23. 24. 25.
De equo non est uerum
th³ maior pbat uerum
uocum nullum tale habet
ne equo coram quod in
attribuit. Et p³ntem
dicat quod de uno per
respectum ad substantiam
mensed creatura cre
iter causam & causam est m
uide si fine istius p³ntis
ra ad creatorem ab acc
Sed ista tertia p³ntis ar
sed substantia aliquid puta
is ergo ens equo coram
quod predicat de eis p³ntem
nota ex distinctiōe. equo
substantia remouet t³o aia
nulla est t³o eadem quod ut
creatura substantia & accensum
mutabilia ista p³ntis
nec est. q. &c. Quarto
accensum nulla est fillo
tas ergo &c. Quinto
p³ntis ista in accensum
n³ nec substantia accensum. q.
r³ntis p³ntis ista g³ntis
n³ sed canis latrabilis
accensum in ente equo
ce non uniuoce n³ntis
Ad ista r³ndet. ad primum
n³ntis philosophia. i. in nullum
p³ntis de unum ad alium
c³ntis auferenda suffici
logia p³ntis quod sanum ut d³ntis
de eis analogice d³ntis
n³ntis non autem si in genere
Th. p³ntis. p. q. 4. arti³.
scdm eundem modum c³ntis
ma est fillo. Secda est quod
b³ntis magis albo est fillo
p³ntis fillo iter causam & c
quod ad tollenda equo
donon est in genere n

DE ENTIS ANALOGIA.

diffinitio acceptio cois dicitur quia ad qualiter ei preter est superior ex quo non sequitur intentum habere. quare &c.
 Tertia prolo principalis est Ens de Deo & Creatura subiecta: & accipiente mere equo ce non dicitur si
 cut canis de coelesti | marino | & latrabili: ista prolo. & auete. & rone probat: auetas expressa
 est Auer. 4. metha. co. 2. 2. in prin. ubi inquit quod ens dicitur multis modis & non equo ce sicut
 canis quod de latrabili. & marino dicitur. Alb. et ibi 4. tra. p. c. 3. igitur & id ens non equo ce dicitur
 secundum ueram equocationem secundum quam solus nomen est coe | & rone subiecta | & natura diuersa est | & ad unam
 nam ipsa diuersitas non dependet. Ista duae auetes duorum clarissimorum uiro- rum cauillari non
 possunt. Probat modo eadem prolo rone prior sicut supra. argutum est a contrario. s. 15. 16. 17. 19. 20.
 21. 22. 23. 24. 25. quae omnia arguta. ens non est mere equo cu- cluditur: & de nouo sic arguitur
 De equoco non est una scia sed de ente est una scia & ens non est equo cu- minor nota ex 4. me-
 th. maior probat una scia est de subiecto uno unitate forma: uel unitate attributi- ois sed equo
 uocu nulla talis habet unitatem & c. maior per syllogismi est nota ex prior postea. minor ex rone
 ne equoco: quae in nomine terminum pueniunt non in aliquo una forma siue acceptu nec unum alteri
 attribuit. Et confirmat in pure equocis non dicitur unum per respectum ad aliud sed ens ita de oibus pre-
 dicat quod de uno per respectum ad aliud dicitur ut de creatore per respectum ad creaturam de accipiente per
 respectum ad subiectum & c. Secundo arguitur. sic In puris equocis nulla est similitudo nisi secundum no-
 men: sed creatura creatori subiecta accipienti est ultra nomen est similis & c. maior nota | minor probat
 iter eam & catum est maior filio quod nois | sed creator est causa creaturae & subiecta accipientis & c. per quo
 uidetur in fine istius in nomine ad 4. Tertio arguitur. sic Pura equoca discursu impediuntur | sed a creatu-
 ra ad creatorem ab accipiente ad subiectum pcedimus | igitur ens quod dicitur eis dicitur pure equo ce non dicitur. quare &c.
 Sed ista tertia non est arguta. prior sic Eterno & tpali nihil est coe nisi secundum nomen ex. x. meth. 2.
 sed subiecta. aliquo puta spuales sunt eternae | accipientia tpalia igitur eis non erit coe nisi nomen en-
 tis | ergo ens equo cu. Secundo arguitur. sic Quod non aliquid secundum nomen | & non secundum eadem rationem de ali-
 quibus predicat de eis pure equo ce dicitur: sed sapia de Deo | & hominibus isto modo predicat. & c. maior.
 nota ex diffinitione. equoci | minor probat remoto genere remouetur rone per nomen significata: ut si
 subiecta remouetur | rone aialis remouetur: sed sapietia nostra est quantitas quae a Dei sapietia remouetur &
 nulla est rone eadem quod utriusque sapia pueniunt: sed eadem rone dicitur ente | quod de sapia | igitur ens de deo &
 creatura subiecta. & accipiente pure equo ce predicat. Tertio quicquid in uno pueniunt adinuicem sunt tras-
 mutabilia ista per 3. subiecta. & accipiens non sunt adinuicem trasmutabilia | quia ex subiecta non fit accipiens |
 nec est. & c. Quarto ubi nulla est filio ibi nihil predicari potest nisi equo ce ista per 3. iter subiecta.
 & accipiens nulla est filio | probat quia filio est dicitur eadem quantitas in se autem & accipiens nulla est eadem quan-
 titas. ergo &c. Quinto arguitur. sic Maior est dicitur iter subiecta & accipiens quod iter nunc & albedine |
 per 3. quia ista in accipiente pueniunt: illa non: sed stultum est dicere nunc aliquo modo albedini assila-
 ti | nec subiecta accipienti. quare &c. Sexto subiecta. & accipiens plus dunt quod canis latrabilis | & piscis ma-
 rinus | per 3. quia ista in genere subiecta pueniunt: ex quo sunt eiusdem generis spes | & illa in nullo genere pue-
 niunt: sed canis latrabilis & marinus pure equocant in cane | igitur a fortiori substantia. &
 accipiens in ente equiuocant. Ultimo. Porphyrius igitur si quis omnia entia uocet | equo
 ce | & non uniuoce nuncupabit. quare &c.
 Ad ista respondetur. ad primum. dico Phi. ibi intellexisse nihil corruptibili. & eterno esse coe coitate
 naturae phisicae. i. in nullo genere phi. s. subiecto pueniunt | cum quo stat quod in aliquo genere logico
 pueniunt & unum ad aliud ordinem | ut corruptibile ad incorruptibile. & hoc ad puram equo-
 cationem auferenda sufficit. Ad 2. dico quod licet generis ablatio equocationem tollat non tamen ana-
 logia per 3. quia sanum ut dicitur de urina est in genere signi: ut de medicina in genere causae. & tamen sanitas
 de eis analogice dicitur. quare &c. Ad 3. dico quod maior est uera si in genere phi. s. una materia pue-
 niunt non autem si in genere logico ut subiecta cum accipiente pueniunt. quare &c. Ad 4. dico secundum. S.
 Th. prius. p. q. 4. arti. Ultimo in corpe quod filio est triplex una quando aliquo eadem forma: &
 secundum eundem modum coicant | ut duo equi alba | quae non solus filia | sed equia dicuntur: & ista perfectissi-
 ma est filio. Secunda est quando aliquo coicant in forma: sed non secundum eundem modum | & sic minus al-
 bum magis albo est filio | & est imperfecta filio: tertia est quae non secundum unum rationis formam | sed
 per filio iter eam | & catum attendit: & ita arguitur. de prius. & 2. filio | cludit non autem de tertia.
 quae ad tollendam equocationem & ponendam analogiam sufficit. Ad 5. negat maior quia albe-
 do non est in genere numeri | nec per nomen | siue causa numeri: ideo inter ea nulla est filio: Deus

Q V E S T I O

aut ois gñis & suba cuiuslibet 3 accidētis est principiu qñ &c. Sed ubi est fillo tm scdm no-
me ibi est equocatio: sed iter Deu & creaturā subam. & accñs tm est fillo scdm nomē p
nos. 3 &c. Ad hoc rñdet. S. Th. de ueritate. q. 2. arti. xi. ad 8^m. q. qñ nomē iponit ad si-
gnifi^m nō figurā exteriorē quā. pictura puta pōt imitari sed nām rei quā non imitat.
tūc talen omē de uero & ei⁹ figura siue de picto equoce dñ. ut aīal de uero & picto: no-
mina aut creatori & creaturā sube: & accidētis iponit scdm. id in quo creatura creatorē
& accñs suba 3. imitat iō equoce dici n pñt. qñ &c. Ad 6^m. negat maior ad pbatōne di-
co q licet substātia. & accidēs in gñe nō pueniāt unū tm ad alterē ordinat qui qdē ordo
maiorē iter ea facit puenientia qdē unū gñis maxime qñ nomē illi⁹ gñis spēb⁹ non est
impositū rōne alicui⁹ puenientia que sit iter eas sicut est in pposito de cane: & hāc rñ-
sionē ubi supra sentit. S. Th. ad 7^m. Ad Porphy^m dico p 4^m. nōbile supra q equocū ac-
capit put ptra uniuocū pprie distinguūt. & sic pcedi pōt oīa entia equoce dici. i. nō uni-
uoce quia analogice. quare &c.

Ultima pñlo. rñsua ad. Qu. est Ens de oīb⁹ entib⁹ analogice pñcat p qua nota q duplex
est analogia prima qñ nomē unū ex ipositione iporat & significat aliud uero non ex
impositione sed ex qdā fille: exēplū ridere ex ipositione risum hoīs significat sed ex fille
pratoz amenitatē unū prata ridere dicunt & talis analogia est ipropria: & fallaciā cāt:
Scda est analogia qñ nomē pñs res: seu pñs pcept⁹ ordine quodā iporat & hoc dupl^r
ēē pōt ut supra i 4^o. nōbili uisum est: & sentit. S. Th. q. di. q. 7. arti. 7. & primo ptra
Gent. c. 35. uno mō ut illa pñs resp^m ad aliqd unū alterē hñt ut p resp^m ad unā sanitatē
aīal dñ sanū ut ei⁹ subm/medicina ut ei⁹ effectiuū/cib⁹ ut ei⁹ pseruatiū/urina/ut eius si-
gnū: alio mō scdm q pluriū ordo attendit uel respect⁹ non ad aliqd alterē sed ad unū
ipsoz/sic ens de substātia &c. 9. gñib⁹ accidētū dñ scdm q illa. 9. gñā ad suba 3 respectū
hñt nō q substātia &c. 9. illa genera ad aliqd tertiū. referāt. Ens igit de Deo & creaturā
suba. & accidētē nō dñ analogice scdm primū modū. i. scdm q De⁹ & crea⁹ suba & acci-
dēs ad aliqd tertiū. ordinat qā nihil est Deo pri⁹ ad qd ordinari possit: sed analogice dñ
scdo mō. i. put crea⁹ ad creatorem accidēs ad subam ordinat: ex quo hētur illud: qd idē.
S. Tho. inqt prima. p. q. 13. arti. 5. q analogia est media iter purā equocationē & sim-
plicē uniuocationē qā in his q analogice dicunt nō est una rō sicut in uniuocis nec oī
mode diuersa sicut in equocis: sed analogū pñs iporat rōnes ad unā ordinatas ut dia-
ctūē: pquo ēt uide. S. Th. in quo⁹ 1^o. 2. arti. 3. Dñ igit ens de Deo p pri⁹ q de creatu-
ra & d suba q de accñte dñter tñga de Deo fm nām p pri⁹ dñ & ise & posteri⁹ de crea-
tura: sed scdm noīs ipositionē p pri⁹ de creaturā q de Deo dñ: unde De⁹ a suis cātis noīa
tur. De suba. aut pri⁹ q de accidētē dñ & scdm nām qā substātia est prior accidētē nā ex
quo est cā accidētis: & scdm noīs ipōnem ex quo suba in accidētis diffinitue ponit nec
sine ipsa cōscit. qñ &c. Istā qñ sic declaratā pbo pri⁹ aucto^r. Auer. supra adducta in
4^o. meth^o. cō^o. 2. ubi igit ens nec uniuoce dñ sicut aīal de hoīe & asino sed est de noīb⁹
q dicunt de reb⁹ attributis eis dñ & sunt media inter uniuoca & equoca auct⁹ est clar^{ma}
& est reliquū aucto^r adducta in prin^o. pcedētis qñis eandē qñ rōne pbo sic Illud qd
de aliqb⁹ dñ ordine quodā & per respectū unū ad aliud analogice dñ: sed ens de Deo &
creatura substātia & accidētē sic dñ. 3 &c. maior nota ex qd noīs analogie: minor iam p-
bata ē qā ens p pri⁹ de Deo q de creaturā dñ & de substātia q de accidētē. Scdo arg^r. sic
Ens de Deo & creaturā pñcat nō uniuoce ut pbatū ē in priā qñ nec equoce ut pbatū
est in tertia ergo analogice psequētia nota a sufficiēti partiū enumeratione. qñ &c.

Sed ptra. istā qñ. In isto pri⁹ sic. Analogia mediū syllogisticū ipedit: Ens mediū syllog^m nō
ipedit qñ nō ē analogū discut⁹ not⁹ cū minori maior pbat. ridere de hoīe & prato ana-
logice dñ & accipiēdo idistincte manifest^m. est q fallaciā equocatiōis cāt in scdo p se dicē
di mō. ergo &c. Scdo arg^r. sic Ens pte nō est uniuocū quia nō habet unā rōnē sed ma-
ior est unitas analogice q uniuocationis q nec erit analogū discut⁹ not⁹ cū maiori quā
est tua: minor pbat analogia est quādo plura ad unū nō solū scdm rōnē sed etiā scdm
numez reducunt: uniuocatio aut quādo plura unū sunt fm rōnē maior aut est uni-
tas numeralis q scdm rōnē. ergo &c. Terti⁹ ar^r. sic Quod analogice pñcat scdm unū

nomē & unā rō-
sed diuersas pñ-
sas hēant diffini-
uel denotatiue p-
prā priā &c. 3.
qd de aliqb⁹ an-
includit in cōcept-
non possemus u-
idem est quod ex
Ad primū. rñdeo u-
2^o. dico q maior
sed penes pñcari-
cāt qā tñ illud si-
cisiō uniuoca qu-
bitatio si analog-
ra accidētia reduc-
mero ad quā oīa a-
etiā qā accidētia p-
qñs nō dñ nisi qā
pñsiles reducunt
ad primā intelligēti-
turā magis unā q
& scdm eandē rōnē
natasens uero dici-
uel specifica sed uni-
rius. Ad 4^o. rñdet.
analogū equocū
ficat p aliquā simi-
Scdo. hoc nō ē uniu-
equocū q uniuocū
sumptū ē existere i
entū includit aut p-
let sed tale ens in p-
uenio. Argumento
Ad primū arg^r. prin^o
prā in 2^o. arg^r. in 2^o
tates. prima Impol-
tudo dubitatio uerū
est termin⁹ simplex.
bus. Cōtra. 3. meth^o
dubitatio ē debet op-
igit ens apphēdere n-
tas est qā tenet Sco.
grat qd postea itell⁹ui-
aliud gen⁹ ult⁹. ens:
alterū trāsitiū fieri ad
q aliqd sub pceptu en-
phēdat: ex quo legē m-
& dubitare de inferior-
intell⁹ nō pōt apphē-
ram subam nec accñs-
ribus & sic forlam arg

DE ENTIS ANALOGIA.

nomē & unā rōnē licet diuersimode participatā p̄dicat; ens sc̄dm unā rōnē nō p̄dicat; sed diuersas p̄dicat. n. de Deo creatura suba. & accidēte/ quorū non est una rō cū diuersas hēant diffini^o ergo idē qd̄ pri^o. Quarto arg^r. sic Quicqd̄ p̄dicat uniuoce/ equoce/ uel denotiatiue p̄dicat p3 p̄phm in anp̄di^o. ens nec uniuoce/ nec equoce p̄dicat ut supra in priā & 3^a. 3^a ne. pbatū ē qd̄ denotiatiue p̄dicat/ igit̄ nō analogice. Vlti^o. arg^r. sic Id qd̄ de aligb^o analogice p̄dicat in eorū p̄ceptu qd̄itatiue icludīt ut oēs p̄cedūt: sed ens nō icludīt in cōceptu qd̄itatiuo puta sube. ergo/ minor pbat̄ quia aliter subam itelligere non possemus/ nisi ipsam existere intelligeremus/ p̄ns falsum/ & p̄ntia patet quia ens idem est quod existens. quare &c.

Ad primū. r̄ndeō ut in prin^o isti^o 3^o nis. qd̄ icludit de analogia pri^o/ & iproprie dicta. Ad 2^m. dico qd̄ maior uel minor unitas in p̄dicabilib^o penes ordinari ad aliud nō attēditur/ sed penes p̄dicari sc̄dm unā & eadē rōnē: & analogata licet ad aliqd̄ unū analogas reducant̄/ qd̄ tñ illud sua analogata sc̄dm unā rōnē totalit̄ unā nō iportat sicut est in uniuocis: iō uniuoca quoad ipsam p̄dicationē unitatē maiore h̄re dicunt̄. Sed tūc iurgit dubitatio si analogata ad aliqd̄ unū nūero reducunt̄ qd̄ sit suba illa una numero ad quā cetera accidētia reducunt̄. & p̄ntic dupl̄r dico pri^o qd̄ q3 prima suba est talis una suba numero ad quā oīa accidētia reducunt̄/ p3 tū qd̄ in q3 tali sunt accidentia oīum ḡnūm/ tū etiā qd̄ accidētia p̄accīs in sc̄dis substan^{ti}. eē non h̄nt nisi rōne primax/ unū hō alb^o/ sine q̄tus nō dī nisi qd̄ for. uel pla. est alb^o uel q̄tus. Sc̄do dici pōt qd̄ accidētia ad subas corruptibiles reducunt̄/ illas ad subas imāles sicut imp̄fectū ad p̄fectū/ & omnes subas. imāles ad primā itelligētiā quā est una nūero: & ita dictū. S. Th. qd̄ analogata ad aliquā unā naturā magis unā qd̄ sc̄dm rōnē reducunt̄/ uerificat̄. Ad 3^m. dico qd̄ analogū predicari pōt & sc̄dm eandē rōnē licet diuersimode p̄cipatā: & sc̄dm diuersas rōnes ad unā tñ ordinatas: ens uero dici pōt p̄dicari & sc̄dm unā rōnē/ unā dico nō unitate numerali/ ḡnica uel specifica/ sed unitate p̄portiōis: & sc̄dm plures rōnes ad unā ordinatas/ qd̄ credo uerius. Ad 4^m. r̄ndet̄. uno mō p 4^m. notan^m supra in fine: alio mō qd̄ sub equoco cōtinet̄ analogū/ cū equocū a p̄filio dicat̄ analogū: illud. n. equocū a p̄filio est tale qd̄ plura significat p̄p̄ aliquā simi^o uel/ habitudinē ad aliqd̄ unū/ & tale analogū appellam^r. Ex quo p3 Sco. hoc nō ē uniuoco abuti dicēdo uniuocū qd̄ alii analogū uocāt/ cū analogū potius equocū/ qd̄ uniuocū nōiāre debere. Ad vlti^m. negat̄ minor/ ad pba^m dico ens nōiāliter sumptū eē existere hō significare/ sed ab actu eēndi sumi/ & ut sic ī p̄ceptu qd̄itati^o oīum entū icludi: ut aut̄ p̄cipialiter sumi eē existere significat/ de quo minor uerificari posset: sed tale ens in p̄posito nō accipim^r. Expediēt^r de 3^o nib^o quas bene nota/ ad tertiū de uenio. s. argumentorū principalium responsionē. quare &c.

Ad primū arg^m. prin^o r̄ndet̄ r̄nsionē aliq̄tulū ampliādo/ ut mā hēat̄ resoluta: & arg^m. supra in 2^o. arg^o. in 2^a p̄clōne 3. Sco. reflexū fuit. Cui igit̄ r̄n^o dico multas iplicare falsitates. prima/ Imposse est unū p̄ceptū sine terminū simplicē esse certū uel dubiū qd̄ certitudo/ dubitatio/ uerū/ falsum passionēs sunt p̄p̄ōnis/ nō terminorū simplicū: ens autē est termin^o simplex. & &c. 2^a. falsitas est qd̄ possum eē cert^o de ente/ & dubius de inferioribus. Cōtra. 3. meth^o. dubitatio sic diffinit̄ qd̄ est it̄minat^o mot^o rōnis igit̄ si de aliquo dubitatio eē debet op3 qd̄ p rōnē apphēdat̄ qd̄ de inferiorib^o dubitādo ea apphēdimus igit̄ ens apphēdere nō possum^r qn̄ ēt apphēdam^r inferiora qd̄ est. S. Th. opio. Tertia falsitas est/ qd̄ tenet Sco. primū cognitū eē spēm spālissimā/ ut. 3. q. nāli uidebim^r: & si quis q̄rat qd̄ postea itell̄ui occurrat post spēm aliq̄ scotistæ dicūt genus imēdiatum/ postea aliud gen^o/ vlti^o. ens: ut post spēm aīal/ uiuēs/ corp^o/ suba. vlti^o. ens occurrit: aliq̄ uero asserūt trāsitū fieri ad ens relictis mediis p̄ntic accipiam^r primā opinionē ex qua sequit̄ qd̄ aliqd̄ sub p̄ceptu entis apphēdi nō poterit/ qn̄ sub p̄ceptu corporis uel suba pri^o apphēdat̄: ex quo seq̄t̄ minorē arg^o. eē falsam. s. itell̄m posse eē certū de aliquo qd̄ sit ens: & dubitare de inferiorib^o. Ideo formo rōnē alio mō/ & magis ad it̄tionē arguētis sic itell̄s nō pōt apphēdere ens/ nō dico eē cert^o de ente/ nō apphēdēdo. Deū/ nec creaturam/ subam nec accīs/ igit̄ ens hēt unū p̄ceptum uniuocū abstractū ab oib^o suis inferioribus & sic forsam argumētum tot falsitates non p̄tinet: aīns pbat̄ itell̄s hoc idolum

esse ens determinate apprehēdit: & tñ ipm eē. Deū uel creaturā nō apprehēdit. ergo &c.
 Pro solutione nota q̄ de rei apprehēsiōe dupl'r log possum⁹ uno mō qñ itell's n'r rez p
 ei⁹ spēm itelligibilē apprehēdit alio mō qñ p multorū spēm & cognitionē itellectui n'ro
 aliqd de nouo offert: scim⁹ igit in prima itellectiōe q̄a de 2^a. nō est difficultas: & dico
 scdm. S. Th. q̄ rei māl's q̄ditas est primū itell's n'ri obm̄ itaq̄ cū itell'ui color offertur
 ens q̄le itelligit cū q̄titas ens q̄tū cū suba ens hoc aliqd itaq̄ itelligit ens semp̄ inclusum
 in gñalissimō illi⁹ rei quā itelligit & nō itelligit ens abstractū a p̄dicamentis: quo stante
 ad arg^m forl'r rñdet tam suū q̄ n'rum pcedēdo maiorē sui argumēti minorē n'ri aīns ne
 gādo q̄a itell's uiatoris nō est cert⁹ q̄ ignis sit ens nisi hoc uel illud. s. finitū uel infinitū
 q̄le uel q̄tū uel hoc aliqd: s. itell's n'r determinate nō apprehēdit idolū esse ens nisi hoc
 uel illud: ut dictū est. Ad p̄firmationē dico q̄ ille terti⁹ nō dubitaret nisi multorū spēm
 h'et: sicut nec illi disputaret nisi multa pri⁹ itelligerent & tūc q̄a ignis est corp⁹ & suba
 pri⁹ itelligit illū esse ens hoc aliqd ut dictū est & nō abstractum: & in 2^a. itellectione q̄n
 ex pluriū itelligentia aliqd de nouo ei offert q̄d scdm qd creatoris siue primi p̄prietatē
 h'et uideat scdm qd creaturā ut erat de idolo futura p̄dicāte infidelis asserēbat ipsum
 Deū q̄a futura sciebat: fidelis sciens q̄ De⁹ corpori nō unī affirmabat q̄ nō erat De⁹
 sed creaturā & poterat eē de mō: & tamē illi erāt certi ipm idolū esse ens: s. it apud anti
 quos dubiū extitit an q̄titas eēt suba uel nō aliq. n. ex quo uidebāt q̄titatē m'lis subiici
 accñtib⁹ puta colorib⁹: cū tale subiici sube p̄tineat q̄titatē esse subam existimarūt: aliq
 uero rectius sentiētes ex quo aliqd aliud ipsi q̄titati subiici uidebāt arbitrati sunt q̄ nō
 sit suba & tñ oēs certi erāt talē q̄ditatē eē ens: & illi oēs certi nō erāt de uno simplici en
 tis p̄ceptu abstracto sed de uno disuncto q̄a certi erant oē qd est in rerū nā est creator
 uel creaturā substantia u' accñs: licet de q̄libet determinata pte illi⁹ disuncti dubitaret.
 Et sic formal'r ad p̄firmationē rñdēdo dico q̄ ille audiēs disputātes cert⁹ erat de isto dis
 iuncto ignis est ens primū uel nō primū de q̄libet tñ pte dubitabat: & facta demon
 p̄ceptū inferiorem destruēte puta q̄ nō eēt ens primū apud eū remanebat cōcept⁹ alter
 inferior q̄ eēt ens nō primū q̄a altera pte disunctiue destructa altera remanet. Ita rñ
 fio duo ponere uidet primo. q̄ disputātes illi p̄ceptū unū nō hēbāt sed duos q̄ p̄p̄ ana
 logiā p̄p̄ngtatē un⁹ eē uidet. 2^o q̄ ibi de aliquo uno p̄ceptu nō est certitudo sed dis
 iunctim de duob⁹. Cōtra primū arg^m. Sco. ubi supra di. 3. q. 2. sic q̄a ex illa euasione ui
 det destructa oīs uia p̄bādi unitatē alicui⁹ p̄cept⁹ uniuocā: s. n. dicas hoīem unū p̄ceptū
 uniuocū h'et ad for. & pla. negabit & dicet q̄ sūt duo sed un⁹ ut p̄p̄ magnā silitudinē
 uerba ei⁹ forl'ia. Cōtra 2^m. arg^m. ipse di. 8. q. 2. certitudo p̄cept⁹ entis p̄cedit oēz app̄hēsiō
 nem quorūcūq̄ diuidētū ipsū ens q̄ p̄cedit certitudinē de toto disuncto: aīns p̄bat: q̄a
 nō opz in priā app̄hēsiōe q̄ scit hoc eē aliqd uel ens apprehendere a se uel ab alio p
 se uel in alio: & sic de aliis disunctis: uerba ēt forl'ia eiusdē. Ad quā rñdet ad primū ne
 gat p̄ntia & rō est q̄a nō ponim⁹ p̄ceptū eē uniuocū ex eo q̄ itell's sit cert⁹ de uno &
 dubi⁹ de duob⁹ hoc. n. est multū remotū & per posteriora: sed uera uniuocatiōis cā est
 silitio unī rōnis & d'ia uñ cū aliq̄ duo uidem⁹ esse silitia aliquo mō. i. in una rōne & ali
 quo mō d'ia ab illis duob⁹ unū p̄ceptū uniuocū abstrahim⁹: exēplū for. & pla. in hoīe
 seu humanitate puenire uidem⁹ & eē silit' in q̄titate uero & principiis idiuiduantib⁹
 esse dissil'es iō ab eis unū p̄ceptū uniuocū. s. hoīem uel humanitatē abstrahim⁹: ex quo
 correlatiē seq̄t q̄ Deo & creaturā aliq̄ p̄cept⁹ corrñdere nō pōt q̄a iter eos n'la est cō
 ueniētia nec silit' ex quo in īfinitū distāt: & sic deficit una p̄ditio necia ad hoc ut p̄cept⁹
 uniuoc⁹ abstrahat: & si istares q̄ supra in 3^a. q̄ne aliquā eē silitudinē iter Deū & creaturā
 raz p̄cessi: dico q̄ silit' p̄cessi q̄ equocationē tollit q̄ est iter cām & cātū: nō aut silit' ad
 uniuocationē sufficiētem. s. quā est in una rōne. A suba uero & accñte p̄cept⁹ uniuoc⁹
 abstrahi nō pōt q̄a nō hñt in quo differāt p̄bat q̄a illud in quo different eēt nō ens q̄d
 sic declarat. Illud in quo aliq̄ dñt extra rōnē illi⁹ in quo pueniūt eē debet ista p3 q̄a se
 cus p̄idē puenirēt & differēt qd est ipole sed substantia & accñs in p̄ceptu entis pte pue
 niūt ergo illud in quo dñt est extra ens & ita est nō ens puta p se subsistere & alteri in
 herere: qd arg^m. q̄ nos nō pcludit ut supra in primo arg^m. Sco. uisum fuit quare &c.

Ad 1^m miror de su
 dictū est illud eē fa
 necitate: & si nō ap
 prehēdit: & sic p3
 Ad 2^m pñ rñ pri⁹ a
 mate ut tu pcedi
 cognoscim⁹ min
 rñdeo fm. S. Th. q
 ris in Dei cognitio
 Dei p̄fectiones im
 posteri⁹ eēntial'r u
 effect⁹ cām pōt p̄ti
 creaturis Deū p̄fect
 p̄fecte Dei cognitio
 rñdēdo negat p̄ntia
 pōt. Silit' rñ h'et
 q̄ nō s; tñ p̄mū: &
 mō eē effect⁹ prim
 em in suā sed et cā
 p̄firmat suū arg^m q̄a
 q̄ sit in creatura form
 ctiones simp'lt dicta
 portionis sed p uia
 q̄is nō est cōisi prim
 nulla p̄fectio Dei fo
 quo ab eo distat in īf
 rñtiones ad 2^o. 22^m
 Ad 3^m pñ rñ pri⁹ ref
 nobis īp̄fectionē a
 nō est un⁹ p̄cept⁹ p̄
 p̄fectio nobis ē accñ
 trileca n̄ subali: & si di
 eadē nō erit q̄a rem
 p̄fectiones Dei & nō
 in noīe Deo attribui
 sequentia ad p̄bation
 nomen n'rā: & ita si
 māl' rōnem: & p̄ntia
 māl' iust' negat nec
 scdm Dio. de di. no. o
 attribuit. & declarat q̄
 ipsum q̄ nō ipsum &
 est nō esse lapidem. s.
 ex p̄nti Deo tribui nō
 Ad 4^m pñ rñ. S. auct. Pli
 tione mentionē facit
 silit' cū sit in oib⁹
 nō puenire ad cā silit'
 interiorib⁹ est cā calor
 fm eandem spēi rōne
 cutignem nō dicim⁹
 rñtis alicui spēi nō est

DE ENTIS ANALOGIA.

Ad 2^m miror de subtilitate Doct. qui uim in eo fecerit & negat aīis/ad pbationē iam dictū est illud eē falsum qā aliqd uelens abstracte nō apprehēdit sed i suis inferiorib⁹ de necessitate: & si nō apprehēdat ens eē a se & ens eē ab alio/ tñ disunctim hoc uel illud apprehēdit: & sic p 3 rñ^o. ad primū quā ampliari/ ut mām hēas resolutā/ quare &c.

Ad 2^m pñ^o rñ^o pri^o arg^m reflectēdo itell^s nī p statu isto nō itelligit nisi mediāte phāta^smate/ ut tu pcedis i arg^o sed cōis pcept^o entis nō hēt phāta^sma ergo p ipm Deū non cognoscim⁹ minor pbat qā talis pcept^o Deo cōpetit q nō hēt phāta^sma. qre &c. Ideo rñdeo fm. S. Th. q. di. q. 7. de simpli. di. eēntie arti^o. §. q ex pfectionib⁹ iuētis in creaturis in Dei cognitionē deuenim⁹ tanq̄ ex effectib⁹ i suā cām; uerum est q sicut creaturæ Dei pfectiones impfecte p̄tinēt/ ita impfecte in ei⁹ cognitionē ducūt: & cū dicis nullū posteri⁹ eēntialr uel uirtualr suū pri⁹ includit/ dico q uerū est pfecte/ tñ impfecte sicut effect⁹ cām pōt p̄tinere p̄tinētia dico illationis: & sic arg^m nihil aliud concludit nisi q ex creaturis Deū pfecte cognoscere nō ualem⁹ nō tñ q nullo mō cognoscām⁹: & ita simp/ plicē Dei cognitionē hēm⁹ ex simplici cognitione pfectionū creaturæ: & sic formalr rñdēdo negat pñtia/ ad pbationē dī q phantasma in Dei cognitionē mō dicto ducere pōt. Silēz rñ^o hēt Auer. 4. ph^o. co^o. 98. ubi qrit utrū tps quēl³ motū psequat⁹ & iqt q nō s³ tñ p̄mū: & subdit q p̄cipiēdo quēctq⁹ motū primū motū p̄cipim⁹ ex quo q³ mot⁹ ē effect⁹ primi/ & q³ effect⁹ suæ cōe fili^o gerit sic q p spēm itelligibilē effect⁹ nō tñ in suā/ sed ēt cām suā cognitionē ducimur. Sed p istā rñsionez/ istat Sco. di. 8. q. 2. q p̄firmat suū arg^m qā cognoscēdo Deū sub rōne cām non cognoscit aliq pfectio de Deo q sit in creatura formalr sed cāl^r. f. q Deus est cā talis pfectionis: attributa aut sunt pfectiones simp/ r dictæ de Deo formalr ergo talia nō cognoscunt de Deo solū puiā proportionis sed puiā similitudinis itaq op³ ponere aliquē cōceptū cōem Deo/ & creaturæ q̄lis nō est cōis i prima uia cognoscendo Deū puiā cālitate. Ad hoc rñdeo pcedēdo q nulla pfectio Dei formalr ex creatura cognoscit qā nullatālis est i creatura formalr ex quo ab eo distat in īfinitū sed tñ cālitate: itaq arg^m falsum supponit: & p hoc uide infra rñsiones ad 20^m. 22^m. 24^m. & 25^m. quare &c.

Ad 3^m. pñ^o. rñ^o pri^o reflectēdo sic. Nihil eēntialr impfectū Deo tribui pōt q̄libet pfectio i nobis impfectionē annexā eēntialr h³ ergo nlla pfectio nra Deo tribui pōt/ & ex pñti nō est un⁹ pcept^o pfectionis Dei/ & nra: discursus notus cū maiori/ minor pbat quāq³ pfectio i nobis ē accīs/ qd³ aut accīs est ens īpfectū. § &c. & loquor de pfectionē nra ex trisea nō subali: & si diceret remoueo īpfectionē illā/ & eā Deo tribuo/ dico tūc q ampli⁹ eadē nō erit/ qā remoto eēntiali alicui⁹ id ampli⁹ nō erit: hoc aut fm nos nō euenit qā pfectiones Dei & nre tñ in noīe pueniūt/ & remotis īpfectionib⁹ eas fm quādā filēm in noīe Deo attribuim⁹ & nō fm filēm i pceptu quē nō hnt. Et ad arg^m forl^r negat cōsequentia ad pbationē dico q iustitiā cōem non attribuim⁹ qā non dat/ nec nram nisi nomen nra/ & ita ei suā puenientem cū nra tñ in noīe attribuim⁹/ & hntem aliam formalē rōnem: & pñtiā quā postea ifers nego: & cū dicis ita esset formalr lapis sicut formalr iust⁹ negat/ nec ali⁹ lapidis concept⁹ ab isto formari pōt q Deo tribui ualeat/ qā scdm Dio. de di. no. oē qd in creaturis dicit pfectionem simp/ r remota īpfectione Deo attribuit. & declarat qd illud est qd pfectionem simp/ r dicit/ qd. f. in quocūq⁹ est meli⁹ ipsum q nō ipsum/ & qā esse lapidem in aliquo nō est meli⁹ q non ipsum/ imo melius est nō esse lapidem. f. esse aīal/ uel hoīem/ ideo esse lapidē pfectionē simp/ r non dicit & ex pñti Deo tribui non potest. quare &c.

Ad 4^m. pñci^o. f. auct. Phi. 2. metha^o. dico scdm. S. Tho. ibi lectiōe. 2^a. Phm de uniuocatione mentionē facisse/ qā qñq⁹ ptingit effectū ad filēm cām fm eandē rōnē puenire: & sic ignis cū sit in oib⁹ mixtis uniuoca caloris cā/ calidissim⁹ dī: qñq⁹ aut cōtingit effectū nō puenire ad cām filēm scdm eandē spēi rōnem/ pp ipf⁹ cām excellentiā sicut sol in his inferiorib⁹ est cā caloris/ nō tñ ista īferiora solis īpressionē/ siue aliorū celestīū corporū fm eandem spēi rōnem recipiūt/ cū in mā nō cōicent: & pp hoc solē esse calidissimū sicut ignem nō dicim⁹/ sed esse aliqd ampli⁹ q calidissimū affirmam⁹: & qā nomen ueritatis alicui spēi nō est pprium/ sed oībus cōe/ ideo qd est cā ueritatis cū oībus in noīe

comunicat & in rōne cōi & non intelligas in pceptu cōi uniuoco sed analogo put oīa uera ad illud uerū qd est cā hnt attributionē/ideo seqt q talis cā ueritatis in aliis sit uerissima tum qā non est qnq uera/qnq nō ut corruptibilia/tū ēt qā nihil est ei cā ut sit uera sed ipsa est oīum aliorū ueritatis cā:& per hoc corpa coelestia trāscēdit/ quā licet sint incorrupta cām tñ ueritatis habēt nō solū qd ad suū moueri/sed ēt qd ad eē: ex qb ad argm formalr dico illā argm maiorē non eē/sed istā unūqd qd est maxie tale p qd aliis iest uniuocatio/uel in eo aliqd excellenti? & digni? repit ut in sole reū calidior? & in prima cā reū oīū ueror? & tūc minor ista debet eē/pn sem pterna sunt cā ueritatis i aliis uel uniuoca/uel in eis aliqd digni? & excellenti? repit & istā minorē pcedo p. 2. pte/nec syllogismus est in 4. terminis ut patet. quare &c.

Ad 5. m. cōceditur maior/negat minor/ad pbationē nego illationē qā nō bene arguis/deberes. n. sic arguere creator est ens & creatura est ens fm eandē rōnē ergo in eodē entis pceptu pueniunt/tūc pcedo psequētiā & nego antecedēs/qā illa fm diuersas rōnes sunt entia & nō nisi in noīe entis pueniunt/sicut latrabilis marinus & coelestis in hoc noīe canis pueniunt nō tñ in aliquo cōi pceptu/est tñ dīa ut in superiorib? dictū est/qā hoc nomen canis plura eq primo significat/ens aut ordine quodā put pcept? creaturæ ad Dei pceptū ordinat/accidentis ad substantiam. quare &c.

Ad 6. m. respondeo duplr primo q fm eundē cōceptū pdicat itaq idem est dicere suba est ens/ac si diceret suba est suba & dicere Deus est ens idem q dicere De? est De? & pcedo q tot hēt pcept? quot sunt generalissima & de duob? fm duos pcept? pdicat ut de substantia fm pceptū suba: de qritate fm pceptū qritatis & ita id qd pro iconueniēte hēt argumentū nō est incōueniens. Seco respondeo q ens fm aliū pceptū pdicat & nego q talis in se sit un? nisi unitate disuncti/itaq dicere suba est ens est dicere substantia est creator uel creatura/suba uel accidens & ita aliud pdicat put disunctum aliud est a sua parte. Ad pfirmationē dico q illa falsum supponit. s. ens hē unū pceptum & ita dico q nec est idē/nec alius qā nō est un? sed multiplex & fm unā rōnem de Deo/fm aliā de creatura predicatur. quare &c.

Ad 7. m. nego antecedēs si pcept? entis determinate accipiat/ad pbationem dico q conceptus entis qui de suba pdicat nō est ipsa prior & sicut ualet psequētiā ē suba ergo ens/ita ecōuerso est ens q suba qā pueritunt: si uero accipiat entis pcept? disunctim tūc nō ualet pñā sicut nō ualet a toto disuncto ad partē: unū negātes istā pñā est ens ergo suba eā nō negāt p qto accipit ens ut puerit cū suba sed put sub disuncto accipit: & ita dī eē ali? put disunctū est aliud a partibus/ex quo non sequitur q sit uniuocus. quare &c.

Ad 8. m. nego aīis p quo nota q mirū in modū deciperis/credis. n. q pcept? entis sit ille ad quē stat ultimata resolutio: & hoc est falsum ut patet per Porphyriū dicentē si qs uenerit ad gñalissimū ampli? assendere nō licet nisi qs oīa entia equoce nūcupet: etiā p P. 1. m. 5. meth. c. de gñe: sed pcept? ad quē stat ultimata resolutio & simplicissim? est pceptus generis gñalissimi dixi simplicissimū. i. nō cōpositū ex mā & forma/nec ulterius ad ens assendim? nisi put cū ipso gñalissimo puerit cui? pcept? nō est ulterius resolutibilis: & sic p3 falsitas aīis. Ex q. error aliquorū Thomistarū declarat q sic argumētant pcept? entis est idem cū pceptu suba/sed ens est subm metha? igit suba erit tale subm/pp quod argm aliq coacti sunt cōcedere entis pceptū aliū eē ab inferiorib? qd est falsū/nec argm tenet quia est in 4. terminis & argm a pte copulatiue ad totā cuiusmodi arguēdo nō ualet/ut dialectici sciunt/in maiori. n. accipit entis pcept? ut puerit cū suba & sic pro parte copulati: in minori cū dicis ens est subm metha? stat pro suba & accidēte & sic p tota copulatiua ut uisum est supra in 2. notabili. quare &c.

Ad 9. m. negat minor/ad pbationem dico q pdicari in qd ptingit dupliciter uno mō pueritibiliter & qā ens de quol3 gñalissimo inferiori pueritibilr pdicat idē. n. est dicere suba est ens & suba est suba ideo pcedo ad istū sensum q pdicat in qd & tunc negat maior: alio mō pdicari in qd itelligi pōt qā in eis de qb? pdicat qditatiue icludif & eis aliqd tertiū uniuocū corrūdet & sic maior pcedit minor negat/nō. n. ens in gñalissimo icludif sicut in hoīe & leone aīal/sed sicut pueritibile in pueritibili ut dictū est. Et si instaretur tūc predicatio

predicatio entis
secūdm nomē
de seipso/quia de
Ad 10. m. pcedo totū
rū motiū & tale
intell? possit/ quā
hendēte obm ac
tētiis nullū obm
nem q ens sit ob
tionē de obto itel
tiplr pderari pō
tale sunt oīa parti
obm qd sit mediā
instru? & tale est
obit? & est prim
ficiuentia existē
hs cat spēm itelligi
agētis eam a princ
te sed nām albedin
cipale efficit/ sit uo
rei? talis spēs in d
māli forma itelliga
mālis uocat: post q
bedo respēntat/ int
intellectui nō occ
fm aliquā determin
nō imprimi? & ta
motiūm ipsi? inte
minatiū/qd sic fit
tuens q nihil itellig
unum est unitate a
unum non poterit
pro qro intell? cog
oīa unum obiectū a
rōne: ex qb? clarā h
cōis. x. p. d. 1. sed ana
gñitas in cōi accept
quā itelligit sunt n
pūnent ut cāi esse
intellectu poli reflex
quiditate & hoc abs
ista eē entia ideo ens
quātū qd illud aliud
deseruiet: restaret n
tas ista de obiecto in
fra. q. 19. in. 2. conc
Ad 11. m. negat aīis/ imo
niunt/ quod de oī ali
cōem non hnt/ ut di
dens qā De? & creat
niunt ex quo nullo
dentia acciperemus

DE ENTIS ANALOGIA.

predicatio entis non est predicatio superioris de inferiori / pcedo totū qā nō est supius nisi secundū nomē / sicut nō est cōe nisi secundū nomē / secundū autē pceptū est predicatio eiusdē de seipso / quia de suba secundū rōnem suba pducit ut dictum est / & sic de aliis. quare &c.

Ad 10^m. pcedo totū. sed nego q obm pcedens itellm sit ens uñ itell's obm est duplex / alterū motiuū & tale actū itell's pcedit / alterū uero terminatiuū & tale subsequit oēs actus itell's polis / qui postq oīum rēz qditates cognouit & illas sub aliquo cōi noīe cōprehendēte obm adeqūū pteriri: hēt tale obm adeqūū: & ita pcludo in itellu imo in oib' potētis nullū obm adeqūū & terminatiuū: ipsam po^m pcedere: & ad Auct. Aui. & pbatio nem q ens sit obm itell's dico uerē ēē terminatiuū / nō autē motiuū: uñ ut aliqūlē cognitiōne de obto itell's hēas nō possum nō aliqūliter digredi: p quo nota q obm itell's multiplex pderari pōt uno mō ut est obm itell's polis ante oēm itell's agētis opationē / & tale sunt oīa particularia / quā una cū itell'u agēte ipm itell'm possem mouēre: aliud est obm qd fit mediāte uirtute itell's agētis tanq agētis principalis / & particularib' tanq instru^o & tale est rei māl's qditas / siue ule māl'e / q qdē qditas primo itellecui nō poli obicit & est primū ei' obm: & talis rei māl's qditas siue sit accidētis / siue suba cōpositae / siue iuenit: nā existētib' spēb' puta albedinis in uirtute cogitatiua itell's agēs simul cū illis cāt spēm itelligibilē in intellectu poli quā in eo recepta est talis nāx uirtute itell's agētis eam a principiis indiuidualib' depurātis / q non hāc uel illā albedinē determinate / sed nām albedinis in cōi repñtat: & rō est qā itell's agēs qui illā spēm itelligibilē principalr efficit / similitudinē formae nō māl'e quā est indiuiduationis principiū itendit iducere: reiō talis spēs indiuiduū albedinis repñtare nō pōt: & qd de albedine dico de qctūq māl'i forma itelligat talis autē forma repñtans nām in qd de plurib' pducibile qditas rei māl's uocat: postq aut itell'i poli facta est repñtatio hui' qditatis māl's quā mediāte albedo repñtat: itell's ens qle itelligit: & ideo fm. S. Th. ens quale / & phisicū primo intellectu nō occurrit & non ens Deo / & creaturā cōe: & sic itellexit Aui. q ens & res fm aliquā determinatā alicui' gñis generalissimi rōnem primo occurrit / & intellectu nō imprimi: & talis est rō qualitatis / & sic ens quale primo itelligit / & tale obiectū motiuum ipsi' intellect' polis uocat: aliud est eiusdem obiectum adequatum siue terminatiuū / qd sic fit: ipse itell's itelligens Deum / subam qūratē / & alia gñalissima / & inuēns q nihil itelligit nisi ptenū sub aliquo istoz / cognoscit oīa illa ēē obm adeqūū qd unum est unitate analogiā / qā. xi. pceptus ordine quodam ptenet: & si tale obm dicat unum non poterit dici nisi secundū rōnem / qā. xi. illi pcept' non sunt unum obm / nisi pro qto itell's cognoscit oīa quā itelligi possunt sub aliquo ipsoz ptenet: & sic facit oīa unum obiectū adequatū / qd patet esse tale per ipm itell'm & rōnem ideo est unū rōne: ex qb' clarā habes rñsionē ad x^m. arg^m nota tñ q rei māl's qditas nō uniuoce est cōis. x. pdi^o sed analogice inqūtu accidētū qditates ad qditatē suba ordinant: & talis qditas in cōi accepta formalr nō est obm itell's polis sed uirtualr & rō est qā nō oīa quā itelligit sunt rei māl's qditates / ut patet de substātiis abstractis / tñ in eis uirtualr ptenet ut cāi esseⁿ iō dī obm uirtualr: obm autē adequatū / siue terminatiuū fit ab ipso intellectu poli reflectendo se supra se / & supra actus suos & dicit nūc cognosco istā & istā quiditatē / & hoc abstractū mediāte tali qditate / oīa tñ p attributionē ad unū / & scio oīa ista ēē entia ideo ens inqūtu ens ut istas qditates copulatiue ipportat meū est obm adequatū / qd illud aliud obiectū motiuū nō excludit ut dictū est: quā nota quia ad multa deferuient: restaret mō soluere Sco. arg^a ptra hoc i primo. di. iii. q. iii. sed quia difficultas ista de obiecto intellectus nō est nra principalis / ideo de hoc alias: & pro ea uide in fra. q. 19. in. 2^a. conclusionē in prima & ultima ratione. quare &c.

Ad 11^m. negat añs / imo dico q nō solū ante opationē itell's Deus & creatura non conueniunt / quod de oī alio dicendū est / sed nec post opationē itell's ex quo aliquem pceptū cōem non hñt / ut dictum est / quē oporteret hñe ad hoc q uenirent / & qñ pbat antecedens qā De' & creatura plus ueniunt / q ens & nihil / Dico q nec plus / nec min' ueniunt ex quo nullo mō ueniunt / nisi uenientiā iproprie pro attributione / & dependentia acciperemus Dicim' enim fm. S. Th. inter creaturam / & creatorem istam esse.

QVESTIO

pueniētā / q̄a creatura attributionē h̄z ad creatorē / & sic est filius illi p̄ attributionem / & nō q̄a in u no tertio p̄ceptu pueniāt: & isto mō possem⁹ dicere Deū & creaturā magis q̄ ens & nihil puenire / q̄a nihil ad aliqd attributionē nō h̄z / sic creatura ad creatorē: ita tñ pueniētā ē īp̄pria / & nō talis q̄ faciat ens unū h̄re p̄ceptū: & ad illud. 5. meth^{ce} iā supra dictū ē ī fine. 9. argumētū. Sco. Nota tñ q̄ dīa ē iter sūlēm & pueniētā q̄a filio ē aliquorū adinuicē fm̄ aliquā q̄litate cōparatio ut. 5. meth^{ce} & ī p̄di^{to} h̄r / p̄priū. n. ē q̄litate secūdu^m ip̄am eē filio / uel dissile: & ē relatio q̄ sēp ī utroq̄ extrēo fūdat. u. g. for. ē filius pla. ibi una est filio ī for. altera ī pla. & ille similitudines sunt reales relōnes an oēm itell's opationē rōne terminorū / & fundamētorū: est aut una fm̄ nomē / & rōnē: pueniētā uero est aliqua in aliquo cōi / ut ip̄met nomē p̄fērt / īportat. n. in unū puenire / ut hō & leo ī alali pueniūt tanq̄ in uno cōi & fm̄. S. Th. oīs puenientia est fm̄ rōnē / nec aliq̄ est ante itell's opationem / sicut nec aliq̄ ul'itas: & ita dici posset ad arg^m 11^m. q̄ licet filio sit ante itell's opationē / nō tñ puenientia & si p̄ eodē accipiant / rñdēt mō dicto. q̄ &c.

Ad 12^m. dico q̄ ille itell's est falsus / q̄a s̄p̄e in itelligendo hoīes decipiunt / declaro cū aliqd itelligim⁹ op̄z q̄ sēp sub speciebus alicui⁹ rei sensibilis / & accidentis itelligam⁹ / itaq̄ si aliq̄s diceret uolo itelligere subas sep̄atas rōne ip̄saz sine aliquo sensibili decipet / q̄a illud est ip̄olē & l̄z aliq̄n alicui uideat q̄ ip̄sas abstracte sine re sensibili itelligat tñ ī rei ueritate decipit q̄a a nobis aliq̄ res sine aliquo sensibili accidētē itelligi & cōgsci nō pōt / iō eas p̄ motū itelligim⁹ / & sic in p̄posito l̄z tibi uideat ens cōe sine aliquo īferiori posse itelligere / tñ decipis / q̄a illud est ip̄olē ex quo ens nō nisi in aliquo īferiori itelligi pōt ut in suba & accidente creatore / & creatura / & ita ens in cōi itelligi nō pōt / ut rō sup̄ponit / nisi tñ fm̄ nomen: & idē non seq̄t itell's ens cōe fm̄ nomen itelligit / igit̄ ens h̄z unū cōem p̄ceptū q̄re &c. Ad p̄fir^m totū p̄cedi potest / q̄a entis cōitas ab ope itell's totalr̄ dependet / sicut & chimera q̄ nihil est ī rei ueritate nisi fm̄ nomen / sic ens non est cōem nisi fm̄ nomen / tñ entis ul'itas non est qd̄ fictitiū ut chimera / quia ei p̄les p̄cept⁹ copulatiue / uel disiunctiue corrñdent / ut in. 2^o. notādo dictū est l̄z ei un⁹ non corrñdeat / chimera aut̄ neq̄ un⁹ neq̄ plures conceptus correspondent. quare &c.

Ad 13^m. negat̄ minor / ad p̄bationem dicē q̄ fm̄ nomen tñ predicat̄ / non fm̄ cōceptum eundem / ut s̄p̄ius dictum est. quare &c.

Ad 14^m. primo reflecto arg^m sic. Primū p̄n^m īcludit multitudinē / uniuocū nō īcludit multitudinē q̄ primū principū nō ē uniuocū / discursus not⁹ cū minori / q̄a de rōne uniuoci est q̄ dicat unū: maior p̄bat̄ q̄a ad hoc ut hēam⁹ hoc principū de quol̄z dī eē uel nō eē op̄z ut rē a re distinguam⁹ / sed distinguere nō possum⁹ nisi p̄la hēam⁹ / p̄z q̄a si sēp in uno starem⁹ hoc ab illo distigui nō posset ita qd̄ hoc nō sit illud. u. g. q̄ albedo nō possit eē nigredo: imo q̄ facit arg^m p̄cedit in sua. q. q̄ in affirmat̄ & negatiōe nō pōt eē uniuocatio / primū aut̄ principū affir^m / & negatiōe īcludit q̄a esse & nō esse. ergo &c. Ad arg^m igit̄ negat̄ aīns / ad p̄bationē dicē q̄ non esse distinguendū p̄cludit id non esse equocū / sed non tollit qn̄ sit multiplex multiplicitate analogica / prius. n. dicē de Deo q̄ de creatura / de substantia / q̄ de accidente. quare &c.

Ad 15^m. nego p̄ntiam ad p̄bationem dupl'r̄ respondeo primo q̄ licet ex p̄ceptu accidentis ad conceptum substantiæ deueniam⁹ / talis tamen non est uniuocus / sicut etiam ex conceptu creaturæ ad creatoris cognitionem deuenimus / & eis non est conceptus entis uniuocus: sed ex conceptu accidentis qui est alteri inherere / & non per se stare deuenimus discurrendo ad p̄ceptū alicuius suba / qui est alteri substare / q̄ ē suba q̄ditatiu⁹. Secūdo aliter respondēt q̄a argumentū difficultatē petit utrū suba nobis per p̄priam speciem itelligi possit / de quo alias / dico tñ pronūc q̄ sic & ad argumentum de hostia consecrata nego q̄ itell's non īmutet̄ per sp̄em panis itelligibilem post consecrationem / imo īmutat̄ / & si arguit̄ ibi nō est panis igit̄ intellectū īmutare non pōt / negatur p̄sequentia & ratio est q̄a illa accidentia licet sine substantia panis sint / tñ diuina uirtute agente precise easdem operationes faciūt ac si ibi panis substantia adesset / patet exēplo posset. n. quis tot hostias p̄secratas comedere / q̄ famē expelleret / & tñ accidentia in q̄tū accidentia nāl'r̄ nō nutriūt: sūl'r̄ accidentia in q̄tū talia non mouent̄ / tñ hostia consecrata

dimissa descende
cerdotib⁹ est ini
nāl'r̄ hēm⁹ q̄ ex
tñ suba uirtute
q̄ qui crederet ibi
Ad 16^m. tñ q̄ ma
nō q̄ analogata
h̄r. & ita p̄p̄stā
suba q̄ accēs / ens
Ad 17^m. negat̄ aīns
est ali⁹ secūdu^m rem
q̄re talis realis p̄ce
p̄fir^m dico dupl'r̄
paratio uni⁹ ad al
Secūdo formalr̄
& est sensus suba
te ab accidētē non
accidētis esse itel
p̄firmatiōe uera
uni⁹ ad alterum
q̄a quaz attribui
Ad 18^m. negat̄ aīns / ad
dī q̄ntas. n. p̄r^m q̄
cans / & sic de aliis su
camentū qd̄ de oib⁹
in p̄ntia nō est ferm
uni⁹ alii competit
Ad 19^m. negat̄ maior
fano dico q̄ unā ex
& p̄s itellexit ens
est extra subam / rō
ex illo aīntē nō seq̄t
canis eēt qd̄ uniuoc
canis ergo canis ē u
rino idē dicam eg
Ad 20^m. nescio melior
mēsuratō q̄ cequat
Deo ē sic mēsuratō cre
nō pōt. Sed oīo arg
uni⁹ rōnis eo q̄ cā
tū a cā maxime una
zime una. q̄ &c. Ad
ēē unitatē ī effectū
est rōnis lumen tñ a
orbis lumen de istis
Ad 21^m. dico q̄ duplex
nō est p̄ participat
sunt sūl'r̄ sed est p̄ qu
tutis p̄ participatione
ne deficiat: & ita min
Ad 22^m. tñ ut supra ac
cōdū q̄ntatē p̄cipia

DE ENTIS ANALOGIA.

dimissa descenderet: itē consecrata tñ teneri posset q̄ ex ip̄a uermes gnarent̄ hinc est q̄ sac-
cerdotib⁹ est iniunctū bñ & nitide hostias consecratas tenere ut hñ de conse. di. 2. q̄ bñ tñ
nāl̄r hēm⁹ q̄ ex nō suba nō fit suba & sic dicere possum⁹ q̄ l3 ibi non fit suba ad spēm
tñ suba uirtute diuina immutat⁹ ga uno miraculo facto aliud fieri pōt: bñ tñ cōcedit̄
q̄ qui crederet ibi eē panē deciperetur quia crederet q̄ non est. quare &c.

Ad 16^m. rñ q̄ maior uera ē de puro equoco nō aut de analogo ga analogū unī rōnē hēt
nō q̄ analogata ī aliquo cōi pceptu ab eis distincto pueniāt l3 p q̄to ad unū attributionē
hñt. & ita pp istā attributionē unitatē signi ulis distribu^m recipe pōt: unī cū dico ens ē
suba ē accñs ens p oib⁹ suis significatis copulatiue uel distinctiue sūptis accipit. q̄ &c.

Ad 17^m. negat̄ añs ad pbatōnē dico q̄ si ille pcept⁹ est nōis tñ est ali⁹ secūdu nomē si rei
est ali⁹ secūdu rem: mō creator & creatura in nōie entis nōi pceptu reali entis pueniūt
q̄re talis realis pcept⁹ uel nō est ali⁹ uel si est ali⁹ est sicut distinctū est aliud a sua pte. Ad
p̄fir^m dico dupl̄r primo q̄ ibi in aliquo cōi nō fit cōparatio sed est q̄dā analogica cō-
paratio unī ad alterū ga suba est ens simpl̄r accidēs secūdu qd ga in ordine ad subam.
Secūdo formali rñdet ut i. 8. argumēto 5. Sco. q̄ cōparatio illa est in pceptib⁹ p̄priis
& est sensus suba est magis suba q̄ accidēs sit accñs & hoc est uerū ga suba in sua subalita-
te ab accidēte non dependet sicut accñs in sua accñtialitate a suba depēdet unī. 7. meth^{ca}
accidētis esse est iesse & primo p̄h^{ca} passiones. i. accidētia nō sunt separabiles. Ad aliam
p̄firmationē uera est maior de puris equocis nō de analogis ga merito attributionis
unius ad alterum comparatio fieri potest: nobilius enim est id ad quod fit attributio
q̄ ea quæ attribuuntur. quare &c.

Ad 18^m. negat̄ añs ad pbatōnē dico q̄ rō illa p̄ pri⁹ de uno q̄ de alio & secūdu aliā rōnē
dī q̄titas. n. pri⁹ q̄ q̄litas inheret &c. sī illa suba iheret tanq̄ mēsurā ista tanq̄ modifi-
cans & sic de aliis suo mō dicat̄ nisi forte accipere uelles accñs logicū. s. gñalissimū p̄di-
camentū qd de oib⁹ accñtib⁹ bñ uniuoce diceret sed talis uniuocatio est logica de qua
in pñtia nō est sermo. Ad p̄fir^m sī r̄ dī negēdo añs ad pbatōnē dico q̄ idiuisio p̄ prius
unīq̄ alii competit ut creatori q̄ creaturæ suba q̄ accidenti. quare &c.

Ad 19^m. negat̄ maior ad pbatōnē pcludit de puro equoco non de analogo ad exēplū de
fano dico q̄ unā exprimis fani rōnē quæ bñ est extra aliā sic ēt una rō entis ē extra aliā
& P̄his itellexit ens nō eē extra rōnē alicui⁹ reddēdo singula singulis. i. rō entis suba nō
est extra subam rō entis accidentis nō est extra accñs. Ad p̄firmationē negat̄ pñtia ga
ex illo añte nō seq̄t nisi q̄ ens sit analogū & una ei⁹ rō ad aliā ordiet̄ p̄terea si pcluderet
canis ēt qd uniuocū ga q̄cqd repugnat latrabili iqtū ē canis repugnat marino iqtū ē
canis ergo canis ē unī rōnis: si dicas añs est falsū 3 ga alia ē rō canis in latrabili alia ī ma-
rino idem dicam ego de Deo & creatura substantia & accidente in ente. quare &c.

Ad 20^m. nescio meliorē rñsionē q̄ ipsi usinet. S. Th. iō dico q̄ maior est uera de mēsurā &
mēsurato q̄ cōequari & cōmēsurari possunt & sic minor ē falsa ga nec De⁹ nec aliqd
Deo ē sic mēsurā creaturæ ex quo ab eis ī finitū distat et q̄ in ī finitū distant cōequari
nō pñt. Sed oīo arguo arg^o efficaci circa primācām sic. Quod pducit̄ acā maxie una ē
unī rōnis eo q̄ cā & cātū pportionari debent ut hñ. 2^o P̄h^{ca} sed ipm ens est primū cā
tū a cā maxime una primū. n. rerū cātū est eē ut in libro de cāis hñ & prima cā est ma-
xime una. ḡ &c. Ad hoc dicat ali⁹ q̄cqd uult sic respōdeo nego maiore ga nō op3 tantā
eē unitatē ī effectu q̄tā in cā do exēplū astra & ista īferiora lumē recipiūt a sole q̄ un⁹
est rōnis lumen tñ astra & istoz īferiorz non īmo secūdu cōmentatorem ī de suba
orbis lumen de istis īferioribus & superioribus fere equoce dicitur &c.

Ad 21^m. dico q̄ duplex est silio p̄pria & sic pcedit maior & negat̄ minor & īp̄pria quæ
s. nō est p̄ participationē unī formæ sicut duo calida p̄ participationē unī caloris
sunt silia: sed est p̄ quādā attributionē ut dictū est ga id qd de Deo per eēntiā de crea-
turis p̄ participationē dicit̄ & qd est in creatura a sūma illius quod est in Deo perfectio-
ne deficiit & ita minor concedit̄ maior negatur. quare &c.

Ad 22^m. rñ ut supra ad 4^m. 5. 3^m q̄ne q̄ magis & minus tripl̄r p̄siderari pñt uno mō se-
cūdu q̄titatē p̄cipati ut nix ē albiore pariete ga p̄fectior est in niue albedo q̄ in pariete

QUESTIO

& isto modo uera est maior/minor falsa: secundo modo secundum quod unum participat aliud per eentiam dicitur: ut bonitas est melior quam bonum; tertio modo secundum quod idem eminenter in modo uni quam alteri competit sicut calor soli quam igni; & isto modo uera est minor falsa maior. Addas huic rationem notabile dictum Egi. super primo de anima textum 2^o. 3. quod analogia secundum magis & minus primo modo rationem generis non tollit; & ex primo nec spiritus; sed analogia quae est inter carnem & catulum. scilicet secundum magis & minus aliis duobus modis bene tollit rationem generis & spiritus. quare &c.

Ad 23^m respondeo quod comparatio est duplex altera propria quod est secundum unum naturae participationem & sic uera est maior; & intelligitur autem altera impropria quae est inter habere aliquid per eentiam & per participationem; siue inter carnem & catulum; & sic uera est minor falsa maior. quare &c.

Ad 24^m. dico quod quanto spiritus intelligibilis in aliquo est eminenter tanto perfectior cognitione cati; sicut spiritus lapidis perfectior in intellectu quam sensu cati; & quia Dei eentia est perfectissima imo supereminens omnium rerum reprobationem; & non adequatum; id est perfectissimo modo omnia cognoscit: quo stante formaliter dico maiorem sic intelligi debere nihil cognoscit nisi per spiritum unum rationis; uel per reprobationem supereminens; & non adequatum; & tunc minor pro secunda parte stat sub illa maiore; ex quibus illa conclusio non sequitur; sed tamen quod Dei bonitas sit supereminenter; & sic esse; & ita alterius rationis. quare &c.

Ad 25^m. negat maior ut supra 1. 3. arguitur. Sed dictum fuit; & nota ulterius quod inter deum & creaturam duplex similitudo attenditur altera quod est creatura ad intellectum diuinum; & ita fortiter intellectus per Deum cui re intellecta est unum rationis ad hunc sensum quia per formam hominis intellecta non intelligitur lapide 3/13 ille diuersum essendi modum habent quia forma intellecta est in intellectu creatura uero in re; altera uero 3/3 quod essentia diuina est omnium superexcellens similitudo; & non unum rationis; & ex isto similitudinis modo contingit omnia in deo cōiter dici de eo; & creaturis non autem ex primo modo; ratio. n. quare Deus est bonus; uel domus; ideam habet; non est quia creatura bonitatem uel domum intelligat; quae licet non intelligeret non minus bonus esset. quare &c.

Ad 26^m. negatur animus quia agens equiuocum uniuoco est prius ex quo uniuoco 3 supra totam speciem calitatem non habet; aliter supra se haberet; sed solum habet supra aliquod indiuiduum spiritus; equoco uero supra totam spiritum calitatem habet; id est prius; & probatur auctoritate percludit oppositum. quod &c.

Ad 27^m. dupliciter dicitur primo negando maiorem quia ista simpliciter non est praecedenda canis non est canis; sed cum distinctione; secundo negando minorem quia ista est uera ens non est ens; primum per substantiam secundum per accidentem accipiendo; ad primum dicitur quod per inconveniētem habuit ens non esse ens tam secundum quod predicatum pro eodem accipiendo; quia esset praedictio quare &c.

Ad 28^m. dicitur quod uera est maior de uera passione a substantia realiter distincta; ens autem ueras passionem non habet; ut in praedicta. 4. quod uisum est; illa uero quae ad modum passionum sunt; sufficere habeant pro substantia unum aliquid unitate analogiae. quare &c.

Ad 29^m dico quod questio si est in uno quolibet una est; sed in cōi non est una nisi unitate analogiae.

Ad 30^m dico quod questiones illas differre dupliciter intelligi potest; uno modo quantum ad interrogationem; & sic differunt; & Philosophus intellexit; alio modo quantum ad reinterrogatam & ita nulla est inter eas distantia; id est non est querere de aliquo si est & querere si est ens; & querere si est ens est querere si est creator; uel creatura; substantia uel accedens; quae est questio quia est. quare &c.

Ad 30^m. praedicat totum quia si albedo non est substantia; ita non est ens quod est homo; & si aliquo modo non negat homo de aliquo per non esse ens; sicut per non esse substantiam; illud euenit per non omnia cōitatem; & non cōceptum; quia hoc nomen ens ad omnia est commune; non autem hoc nomen substantia. quare &c.

Ad 31^m. dico 13 equoco per se diffiniri non possit; per tamen analogum uel saltem describi per aliquam distantiam per analogatorem constituitur. Et respondeo ad 32^m dico in analogo posse esse praedictionem. quare &c.

Ad 32^m rationem ut supra in quarto nono. scilicet quod datur medium; nec ille diffinitio sunt per praedictoria; & si asserere uelles quod eent dicas sub uniuoco denotatiui; sub equoco analogum comprehendere. quare &c.

Ad 33^m negat praeterea ad probationem dico inter illa nullum in aiali esse ordinem; quia equum primo aialis naturam participat; & si diceres perfectiori modo homo quam asinus dico sicut ad 22^m quod ista est analogia quae generis rationem non tollit ex quo homo non est causa quare asinus sit aialis; sed bene illa quae est in ente; quia unum ens est alteri causa. Et ad confirmationem negat animus quia corruptibile & incorruptibile dicitur plusquam genere. x. methaphisica & de genere phisico intelligitur; & ita alia est corporeitatis ratio in illis; alia in istis inferioribus. quare &c.

Ad ultimum dico
est deus. Secundo
oportet quod tale
Pro istius difficultat
nem Ocham/ qu
statu isto De a
sic pbat. Nihil a
scat ista p; iducti
maior ro Deu
q; a tali ceco color
de a nobis i aliqu
notatiu; non den
gditatiu; aut deno
ptus e gditatiu; &
est deo p p r i; & h
ponit; & ista e e t fa
g d i t a; & ex p n t i u
f a t; a u t i p c e p t u s i m
Sed De a l i q u o m o d o
i g i t t e r t i o; & q r t o
n o p o t e x p c e p t i b;
c o i s d a t. I s t a r o; s a l u
u n i q; p c e p t; a l i c u i
t u s; p p i n q u i s e s t r
m i n i s g d i t a t i u; p p i
n i s i p q u a t o d e c o p
p i n q u i u s D e i p c e
d a m p p i n g o r e s t d
m o n o b i s n o t a. Q u
p r i o n e p p i n q u o; h
b e t u e r i t a t e; d e p c e p
g d i t a t i u; r e m o t u c o
r o n e c o l o r i s n o c o g
E t p e r i d e a d p f i r m a t
e t u m e s t. E t i s t a s u f f i
r e p e r i e s; & s i t i b i s i c
g a n d i c a m a l l a t u r a; c
V i r u m
V a r t o d e c
c i p i u; & e l
q p r i n c i p i u
s t i o n o q r
g e n i t o e s t
a g e s. n. q u a t u d a t d e
4. c o e l i. 2. 2. S e d q u e r i
h a b e t q; s i t i n d i u i d u
t o r; m u l t i p l i c i t a t e; t t
h i n c m a t e r i a m n o n
n i n o t a l e i d i u i d u a t i o
q d i u e r s a e s s e o p i n i
q u i a q u e s t i o h a b e t; &
m a t e r i a n o n e s t t a l e p

DE ENTIS ANALOGIA.

Ad ultimum dico tripliciter uno modo q̄ maior est uera de causa uniuoca cuiusmōi nō est deus. Secūdo dico pcedēdo totum / & q̄ ens & esse in unoquoq̄ est maxime unū / nō tñ oportet q̄ tale in oībus sit unum / aliter omnia unū eēnt. 3^o dī ut ad 20^m.quare &c. Pro istius difficultatis complemēto dimissis aliis terministis restat nobis soluere unā rōnem Ocham / quā asserit sibi pcludere i suo prio sent. di. 2. q. 9. & est talis suppo^o q̄ pro statu isto De^a a nobis p̄cipi non pōt i aliquo cōceptu simplici sibi pprio: quā supponē sic pbat. Nihil a nobis cognosci pōt i cōceptu simplici sibi pprio nisi ip̄z in se p̄cognoscat / ista p̄z iductiue / secus diceret colorē a ceco cognosci posse i cōceptu coloris / nō. n. ē maior rō Deūi p̄ceptu sibi pprio cognosci sine p̄cognitione ip̄i / se / q̄ colorē: sed patet q̄ a tali ceco color i p̄ceptu sibi pprio cognosci n̄ pōt / ḡ nec deus: Quo stante arg^r sic Si de^a a nobis i aliquo p̄ceptu puta entis cognoscit / aut talis p̄cept^o ē q̄ditatiu^o dei / aut denoiatiu^o: non denoiatiu^o q̄ q̄rā de illo cui talē denoiā^m p̄ceptū attribuis / aut ē p̄ceptus q̄ditatiu^o aut denoiā^o si denoiā^o q̄ram ut prius / & sic in īfinitū p̄cessus erit / igit talis p̄ceptus ē q̄ditatiu^o & tūc q̄ro aut concept^o ille ē deo & creaturā cōis / & tūc h̄r p̄positū / aut est deo ppri^o / & hoc p̄ suppositū ē īprobatū / aut ppri^o creaturā / & tūc p̄ creaturā supponit / & ista eēt falsa deus ē ens. q̄re &c. Istā rationē facit ad pbandū entis conceptū eē q̄dita^m & ex p̄nti unū i Deo / & creatura. Et p̄fir^r oē a nobis cognoscibile aut i se cognoscit / aut i p̄ceptu simplici sibi pprio / aut i p̄ceptu cōposito pprio / aut in cōi sibi / & aliis / Sed De^a aliquo mō cognoscit a nobis / & nō primis duob^o modis ut patet per suppo^m igit tertio / & q̄rto mō: & si tertio mō ē q̄rto q̄a p̄cept^o cōposit^o ppri^o ex quo cōponi nō pōt ex p̄ceptib^o simplicib^o ppriis op̄z q̄ ex simplicib^o & cōib^o cōponat / igit p̄cept^o cōis dat. Istā rō / salua auctoris reuerētia / nō uidet mihi ita pcludere: & pro r̄sio^o noto unū q̄ p̄cept^o alicui^o q̄dita^o dupl^r sūmi pōt / siue est duplex / alter ppinqu^o alter remotus / ppinquus est rō ei^o q̄ditatiua / remot^o p̄cept^o ad illā rōnē supior / exēplū p̄cept^o hominis q̄ditati^o ppinqu^o est aīal rōnale remotus suba quā de hoīe q̄ditatiue nō p̄dicat / nisi p̄ quāto de cope / corpe aīato / & aīali dī: ita in Deo suo mō / & licet tam remotus q̄ ppinquus Dei p̄cept^o sit unus / q̄a oīa in eo sunt unū / tñ secūdum n̄rū intelligēdi modum ppingor est diuinā essentia ipsa diuinitatis rō nobis ignota q̄ entis rō quo quo mō nobis nota. Quo stante patet solutio ad arg^m q̄ De^a sub p̄ceptu q̄ditatiuo nō proprio nec ppinquo / sed remoto cognoscitur / nec hoc est p̄tra suppositū / q̄d si aliquā habet ueritatē / de p̄ceptu q̄ditatiuo ppinquo habet: nō. n. op̄z ad hoc q̄ alicui^o cōceptū q̄ditatiuū remotū cognoscā illud in se p̄cognoscā / ut in exēplo ceci q̄ & si albedinē sub rōne coloris nō cognoscat / illā tñ sub rōe entis cognoscit / quā tñ i se pri^o nō cognouit. Et per idē ad p̄firmationē q̄ in p̄ceptu simplici sibi proprio remoto tñ cognoscit / ut dictum est. Et ista sufficiant quā credo / ni fallor / pinguiora eē / & clariora q̄ ab aliquo alio reperiēs: & si tibi sic esse non uidebit / non īficiaberis saltē ista ceteris dubitādi / & inuestigandi cām allatura / cum inuentis addere facile sit. Laus Deo.

Vtrū Materia Quanta sit Indiuinationis Principium.

Vartodecimo q̄ro in noīe Dñi Vtrū Materia quāta sit Indiuinationis principū / & est q̄rere quā est cā a qua Indiuiduū habet esse hoc singulare / & q̄a principū & cā pro eodē accipi p̄nt / ut patet. 5. meth^o. textu & co^o. 4. que stio nō q̄rit de cā extrinseca talis Indiuinationis / q̄a certū est q̄ sicut gñans genito effectiue eē dedit / ita extrinsece dedit & idiuinationē ad eē p̄ntem: agēs. n. quātū dat de forma / tñ dat de p̄ntib^o ad formā ut patet. 8. ph^o. tex^o co^o. 32. & 4. coeli. 22. Sed querit de formali principio a quo indiuiduū formaliter & intrinsece habet q̄ sit indiuiduū & Questio sic intellecta est difficillima cum propter argumentorū multiplicatē / tñ uel maxie p̄pter opinatiū diuersitatē: sed p̄lege q̄so q̄a forsām hanc materiam non minus resolutam q̄ precedentem inuenies. Et supposito q̄ omnino tale idiuinationis principium detur / ut infra in. q. probabimus / scire debes in q. diuersas esse opiniones / quarum duas. s. S. Th. & Sco. diffusius pertractabimus: & quia questio habet / & continet duo. s. materiam & quātitatē / ideo arguemus primo q̄ materia non est tale principium indiuinationis: secūdo q̄ nec quātitas.

QVESTIO

Primo igitur de materia sic arguitur Si materia esset Individuum¹⁹ principium sequeret quod genitum & corruptum esset idem Individuum¹⁹ prout est falsum ut patet ergo & antea: prout patet quia ubi est eadem causa ibi idem effectus: materia Individuum¹⁹ causa per se tam in genito quam corrupto eadem reperitur ergo idem effectus. scilicet Individuum. quare &c.

Secundo arguitur sic Si materia esset tale principium sequeret quod idem numero post corruptionem reddi re posset: prout est falsum & contra Philosophum primo de generatione: consequentia patet: nunc aqua corrupta patet & in eius materia ignis forma introducat demum ignis corrupta patet & in eadem materia aqua forma introducat & arguitur sic. In ista aqua est eadem materia quae in praecedente aqua fuit igitur est idem aqua Individuum consequentia patet quia est idem Individuum¹⁹ principium. quare &c.

Tertio arguitur sic. Si materia esset tale principium aut per se aut per accidens non per accidens quia cum per accidens ex. 2. philosophus ad per se reducat oporteret aliquid aliud per se esse tale principium: si per se contra quod alicui per se competit: necio & semper competit igitur materia esse tale principium semper competit ergo cum materia accipiat in uniuersali esset tale principium & sic uniuersale esset Individuum quod implicat. quare &c.

Quarto sic arguitur Individuum duo dicitur distinctum in se & distinctum a quocumque alio igitur si materia est Individuum¹⁹ prout in distinctum in se & distinctum a quocumque alio cabit: hoc autem est falsum quia materia distinctiois prout esse non potest ex quo est natura fundamentum: & 2. meth. text. 17. In fundamento naturae nihil est distinctum igitur &c. Et confirmatur. 7. meth. act. est ille qui separat & distinguit materia est pura potentia igitur distinguere & separare non potest: quare &c.

Quinto arguitur sic. Si materia esset tale principium anima itellua per illam Individuaretur prout patet: prout est falsum. ergo &c. falsitas consequentis patet quia tunc anima itellua aliquid a materia acciperet per 3. quod Individuationem hoc autem est falsum & contra Theologos ex quo anima in intellectu creatur quod autem creatur totum esse suum a creatore habet igitur nihil habet a materia. quare &c.

Sexto arguitur sic. Secundum omnes Theologos anima prius ordine naturae creata quam infusa intelligitur: similiter in illo priori statu non dico temporis sed naturae & creata Deum animam simpliciter. & animam Placitam. & patet quod tunc non sunt in materia & sunt due animae particulares igitur materia non est tale principium. Et confirmatur. ponendo quod Deus duas animas intellectuales crearet & eas corporibus non infundat tunc autem ille animae distinguuntur aut non non est dicendum quod non ut patet igitur distinguuntur non specie ergo numero & non per materiam ergo materia non est tale principium. quare &c.

Septimo arguitur sic. Si materia esset tale Individuum¹⁹ principium esset secundum sui naturam consequentia patet: prout est falsum quia sua natura est pura potentia ut. 16. q. n. uidebimus & de se est una pura aut potentia & de se una multitudini contra dicitur igitur multitudinis principium esse non poterit. quare &c.

Octauo arguitur sic. Si materia est tale principium & causa Individui¹⁹ quod in quo generatur causa non materialis quia materiae causas est forma recipere & ei subalterni & non ei Individuationem dare nec aliquid aliud non formalis nec efficientis quia forma & efficiens cum materia non coincidunt nec finalis quia finis semper est nobilior materia uero ignobilior igitur nullo modo talis causa esse poterit. quare &c.

Nono arguitur sic. Illud quod ad quoditatem specificam pertinet pluribus est concabile sed materia per se. S. Th. ad quoditatem specificam pertinet ergo pluribus est concabilis: quod autem multis est concabile non est principium Individui¹⁹ cum de ratione in diuidui sit esse non comunicabile. ergo &c.

Decimo arguitur sic. In Individuo nihil nisi materia forma & accidentia reperitur: sed forma numeraliter non distinguitur quia specificae materia non distinguitur numeraliter sed genere quia illa quae materiam unam non habent genere differunt igitur accidentia numeralis distinctionis erunt principia. Et confirmatur Individuum dicitur esse accidentium collectio quae in alio reperiri non potest igitur accidentia erunt tale principium. quare &c.

Vndecimo arguitur supposito quod materia ut materia de se numeraliter non habet unitatem secundum quam ei pluribus concitari predictorie repugnet quae supposito patet a Philosopho. 7. meth. text. 35. & 38. & 12. text. 22. quibus in locis apparet quod materia sicut forma & in partem. & in unum accipitur quo stante arguitur sic Quod de se non est concabile aliquid in esse in concabili constituitur non potest sed materia non est de se in concabilis. ergo &c. In diuina autem est in concabile igitur Individuum constituitur non potest: maior nota quia implicat aliquid in esse & unitate opposita suae unitati aliud constituitur minor patet per auctoritates. quare &c.

Duodecimo arguitur sic. Quicquid constituit aliquid in aliquo esse & in unitate correndente tali esse

ei repugnat di
pstituit in e
ma per te in di
sione opposita
plura numero
est tua. quare
Tertio decimo arg
sequeret quod nul
diuidua siue di
pineret cum o
ita aggregati p
het in diuina ut in
ta per accidens: igitur
tale esset principium
substantia est in
gitas heret & n
Quarto decimo arg
tinguant & au
sor. & placita
mo quae per passi
nitum nec in. 3.
pprius de causa p
& sic in infinitum igitur
ut per diuersos li
ter qui de causa
alio & alio loco q
liter distinguere
creet Deus duas
non sunt nec per
Decimo octavo Si q
pnsipat prout a
Individuatione re
sacramento a pane
igitur sicut remou
Decimo sexto sic arg
ali & alius h
ho baptizat qui i
Decimo septimo arg
ga suae generatio ad
no distinguunt quia i
tas non est tale pri
Decimo octauo arg
manent aut rem
stingunt cum ibi nul
Decimo nono sic arg
esse non potest ista est
omnes gignitates est
Vigesimo. o. e. accidens
gignitates est accidens. et
in alio suscipit prin
gignitates in alio recipit
Vigesimo primo arg

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

ei repugnat diuidi diuisione opposita tali unitati/patet ista discurrendo rōnale hoīem
pstituit in eē rōna¹ & in unitate specifica/iō ei repugnat diuidi diuisione specifica: sed
mā per te indiui^m pstituit in eē indiui¹ & in ei² unitate igit māx repugnat diuidi diui-
sione opposita unitati numerali/pns falsum quia materia diuiditur/ & numeratur in
plura numero distincta/ergo aliqua pmissarum est falsa non maior/ergo minor quæ
est tua. quare &c. Haftenus de Materia.

Tertiodecimo arguo q Quātitas non pōt eē indiui¹ principiū sic. Si qūtas eēt tale pñ^m
sequeret q nullum indiui^m eēt in pñca¹ subā/pns est falsum qā oīa pñca¹ sua hnt in-
diuidua/siue directe/siue nō in pñdi¹ ponant: pñtia pbat/ qā tūc oē indiui^m in se qūtatē
pntineret/cū oē principiātū suū principiū pntineat/ & sic ex subā & acci¹ erit cōstitutū/ &
ita aggregatū per accidēs qd i nullo est pñdi¹. qre &c. Et pfirmat pñca^m accidētis sua p se
hēt indiui¹ ut in qūitate albedo istā & istam albedinē/ & illa p se sunt indiui¹ nō aggrega-
ta per accidēs: igit a fortiori subā sua per se indiui¹ hēbit/ quæ tñ hēre non posset si qūtas
tale eēt principiū/ igit falsum est q sit. Et pfirmatur iterū Pñs in pñdi¹ subā igit q pma
subā quæ est indiui^m & hoc aliqd est p se subsistēs/ & nulli inherēs/ & oīa sibi inherēt sed
qūtas inheret/ & nō p se subsistit/ sicut qd l3 accūs g' indiuidua¹ pñ^m eē nō pōt. qre &c.

Quartodecimo arg¹ sic. Si Sor. & Pla. p qūitates distinguunt qro p qd duæ ille qūitates di-
stinguant/ & aut p se aut per accidēs distinguunt si p se igit eēntialr/ pns falsum qā tunc
sor. & pla. eēntialr distinguerent/ & pñtia pbo nō. n. distinguerent in 2^o. per se dicēdi
mō qā sic p passiōes distinguerent/ & tūc de passiōib¹ qra p qd distinguant/ & sic i fñ-
nitum nec in. 3^o mō qā talis est substantia nō accidētū: nec in 4^o. qā talis est qñ effect¹
pprius de cā ppria pñca¹ & tūc de effectib¹ isti¹ distinctionis qram p qd distinguant/
& sic in infinitū igit in primo mō distinguunt/ & ita eēntialr qd erat pñdū. Si p accūs
ut per diuersos situs sicut i. S. Th. dicere uidet i. 4^o. di. 12. q. prima cū sit¹ sit duplex al-
ter qui de eēntia est qūtatē & est partiū ordinabilitas/ alter q est extra qūtatē. i. esse in
alio/ & alio loco/ qro quos sit¹ itelligat: si primo mō tunc stat arg^m. q ille qūitates eēntia-
liter distinguerent si 2^o. mō qra de sitib¹ illis p qd distinguant/ & sic in infinitū. Et pñr¹
creet Deus duas qūitates in uacuo/ & qro per qd distinguant/ nō pñtus extrinsecos qā
non sunt/ nec per mām igitur per suas essentias. quare &c.

Decimognto Si qūtas eēt indiui¹ principiū seqret q De¹ posset facere hoc indiui^m eē illud/
pñs implicat/ pñtia pbo/ qā De¹ ab uno subiecto qūtatē remouere pōt/ & alteri dare/ igit
indiuiduationē remouere posset/ & alteri dare/ pñtia patet/ & añs pbo qā De¹ in altaris
sacramēto a pane qūtatē remouet/ mō minor nō est difficultas remouere/ q alteri dare/
igitur sicut remouet alteri dare poterit.

Decimosexto sic arguit Homo in cremēto uitæ pñtinuo aliam/ & aliā hēt qūtatē igit esset
ali¹ & alius hō/ pñtia patet si qūtas est indiui¹ principiū pns falsum ut p3/ qā sic ille idē
hō baptizat¹ qui in principio tuæ natiuitatis fuisti non esses. quare &c.

Decimosextimo arg¹ sic. Duo ignes gñent duæ ille gñationes ad eorū subas terminant/
qā subā gñatio ad subam terminat/ & eas in illo priore accipio/ & patet q per qūtatē
nō distinguunt qā ibi non est accidēs/ & tñ numeralr distinguunt sunt. n. duæ/ igit qū-
tas non est tale principium. quare &c.

Decimooctauo arg¹ sic. Animæ intellectuæ secundū fidē & ueritatē a corpore separatæ re-
manent/ aut remanēt una/ aut distinguunt/ nō primū ut p3/ q scdm sed p qūtatē nō di-
stinguunt cū ibi nulla sit qūtas igit qūtas nō est tale principium. quare &c.

Decimonono sic arg¹. Illud qd p se est cōe/ & cui p se/ rō pñca¹ puenit indiui¹ principiū
esse non pōt ista est manifesta: sed qūtas est hmōi. ergo &c. minor patet quia qūtas ad
omnes qūitates est cōis & de ista/ & illa predicatur. quare &c.

Vigesimo. oē accidēs ad indiuiduationē subiecti indiuiduat non. n. est ens nisi qā entis/ sed
qūtas est accidēs. ergo &c. igit subm per ipsam nō indiuiduat. Et pfirmat illud quod
in alio suscipit principiū illi¹ indiuiduationis esse nō pōt/ cū suscipiens sit pri¹ suscepto/
qūtas in alio recipitur/ igitur &c.

Vigesimo primo arg¹ sic. Illud est indiui¹ principiū/ qd est indiuidui principiū: indiuiduū

enim tale nō est nisi per indiuiduationē: sed q̄ritas nō est indiuidui principii/ q̄a suba in eē ab accidere nō dependet/ imo ecōuerso. ergo &c. Et p̄firmat Quod non est eēndi cā nō est unitatis causa/ q̄ritas nō est indiuidui essendi causa/ ergo &c.

Vigesimo secūdo arg^r sic. Si q̄ritas eēt idui^o principii segrē sor. & pla. q̄ritate seclusa nō eē eiusdē spēi/ p̄ns est falsum q̄a i spē suba nō p̄ q̄ritatē reponunt/ nec p̄ aliqd accidens p̄ntia pbat ubi nō est cā multitudinis pluriū/ sub eadē spē ibi plura eiusdē spēi esse non possunt/ sed seclusa q̄ritate/ esset seclusa multitudinis causa. quare &c.

Vigesimo tertio arg^r sic. Cā est prior effectū/ q̄ritas p te indiui^o formæ subalis est cā/ igit forma subali erit prior p̄ns ē falsū/ maxie secūdu. S. Tho. tenētē i mā aū formā subalē nullū eē accūs/ igit aliq̄ p̄missa nō maior ergo minor. Et p̄firmat In phemio meth^e actiones sunt supposito/ sed suba est q̄ritatis cā/ sicut & cuiuslibet accidētis/ ergo ante quantitatem substantia est suppositum & indiui^m. quare &c.

Vigesimo quarto sic arg^r sit. a. forma. b. q̄ritas in mā. c. & per diuinā po^m. a. c. separent/ & in. d. mā ponent tūc q̄ro an indiui^m. d. sit idē cū indiui^o. c. quoad distinctionē/ uel nō: si nō & tū eadē est q̄ritas igit q̄ritas nō est formale distinctionis p̄n^m/ si sic mā. d. nō ē mā. c. igit ab ea distincta ergo alia distinctione ab illi^o q̄ritatis distinctione. quare &c.

Vigesimo quinto arg^r sic. Quod ab aliquo est nūero distinctū/ ei p̄cipii unitatis/ & distinctionis nūeralis eē nō pōt/ p̄ ista q̄a qd alicui aliqd dat secūdu id qd dat ab eo distinctū nō ē: sed q̄ritas ē a suba nūero distincta/ p̄ q̄a qd distigunt gñe distigunt spē/ & nūero. q̄r &c.

Vigesimo sexto sic arg^r. Nō min^o est pole. Deū subam sine quol/ accidere p̄seruare/ q̄ eē imo magis/ q̄a p̄ri^o a posteriori nō depēdet sicut ecōuerso/ sed ipole est Deū subam in re sine sua singularitate p̄seruare/ igit nullum accidēs & posteri^o est rō singularitatis in suba: minor manifesta q̄a nihil est in re nisi singulare. quare &c.

Vigesimo septimo arg^r sic. Si indiui^o principii est q̄ritas uel terminata/ uel iterminata/ nō inter^a tū q̄a talis est i diuersis indiui^o ut patet ab Auer. in de suba orbis. c. primo qd aūt est in diuersis uni^o principii eē nō pōt: tum q̄a in mā formā p̄cedit/ & ita p̄cedit indiui^m p̄stitutū p formā: nec terminata/ q̄a talis in mā formā sequit/ secūdu aūt ponētē illam indiui^o p̄n^m p̄cedere debet: ut māi unā ab alia distincta efficiat/ & capacē formæ distinctæ/ forma. n. a for^o nō distiguit nisi q̄a in distincta mā recipit etiā q̄a terminata q̄ritas secūdu rarefactionē/ & p̄densationē uariat/ nulla i suba facta mutatione: & sic Idē suba liter manēs de una in alia singularitatem mutaret/ quod est falsum quare &c.

Vigesimo octauo arg^r supponēdo secūdu. S. Th. nihil eē in re/ & reale i effectū nisi singulare: 2^o. supponit q̄ depēdētia entis realis ē ad ens reale/ & ad ipm terminat/ q̄b^o stanti bus clari^o arg^r q̄ ille q̄ facit arg^m sic. Cōditio necia terminātis depēdētiam alicui^o nō est ab ipso depēdere/ sed q̄ritas est ens reale realr/ & eēntialr a suba depēdēs/ igit p̄ditio suba terminātis nō est ab ipsa q̄ritate: sed suba terminās talē depēdētia ē ens reale/ nec est realis nisi p singularitatem/ ut p̄ primū suppositū p̄/ igit ē singularis sine q̄ritate/ discurr^o not^o cum minori maior pbat quia secus dependens esset terminās/ & ita depēdens & non dependens. quare &c.

Vigesimo nono arg^r sic. Quod diuidit diuisione oppo^a diuisioni ulis in ptes subiuas nō est indiui^o p̄n^m: ista p̄ q̄a ulē i sing^o tanq̄ in ptes subiuas diuidit. si igit aliqd tali diuisioni erit oppositū indiuiduū p̄stituerē nō poterit/ sed q̄ritas ē hmōi. q̄ &c. maior p̄ minor pbat q̄a ulē i ptes subiuas ita diuidit q̄ de q̄l/ in recto p̄dicat/ q̄ritas aūt nō diuidit in ptes quaz q̄l/ sit ipm q̄tū/ puta ptes pedalis ei^o p̄dicationē nō recipiunt q̄a p̄ pedalis nō est pedalis. q̄re &c. Et p̄fir^r qd est rō diuidēdi aliqd diui^o illi formāl^r iest si sit per se ratio diuidēdi/ sed q̄ritas nō inest formāl^r & per se spēi substantiæ ergo. &c.

Trigesimo arg^r sic. Fundamētū. S. Th. ad ponēdu q̄ritatē eē tale principii ē q̄a forma in mā distincta ab alia recipit/ & nō est distincta nisi p q̄ritatē. ergo &c. Cōtraq̄ctū q̄ duo ita se hñt q̄ unū est act^o/ alterū po^a/ poti^o po^a p actū distig^r q̄ ecōtra ista est phi. 7. meth^e textu co^o. 49. & Auer. primo de aia co^o. 53. & 2^o. eiusdē co^o. 60. sed ita est q̄ mā cū quātitate se habet ut potentia/ forma substantialis ut actus/ igitur &c.

Vltimo sic arg^r. Quādocūq̄ ē subm/ & accidēs/ distinctionē a subo accidens magis habet q̄

ecōtra ista ē. S. 7.
accidētia solo nū
spectu q̄ritatis/ i
tū conatū sit p̄
ximē illa tacta i. q̄
succū i p̄dictis a
In Q. m̄a facia p̄
nes p̄babo. 3^o. ar
Quo ad primū not
nerit. 4. tū sent
unū & distinctū i
sor. igit ē qd unū
p̄ria ē indiuiduā p̄
distigūdi nā p̄n^m
tū eēt indiui^o licu
tex^o. 2^o. 29. mā. n
Principii aūt disti
stingūdi p̄cipii
distigūdi ut form
eēndi/ & distigūdi
nō spēi bñ distiguit
distiguit ut sor. p̄
spēi hui^o aūt diuer
& q̄ l/ p̄n^m p̄stit
p̄n^m ponim^o/ p̄n^m
nō itēdit/ p̄ accūs
ex quo i nā p̄ueniū
spēi hñt/ illa aūt q̄
p̄stituit/ ita ēt essen
aliqua alia notanda
Secūdo noto de itenē
cipio q̄ recipe aliqd
p̄n^m icōicabilitatis
& q̄ritas ex sui nā i
& q̄a ipa for^o esse nō h
lis secūdu esse i multa
quo p̄ q̄ de nā sua si
i mā recipit/ & p̄ sui
mētū & alioz p̄dica
i uia ḡrationis icōp
p̄p̄riū indiuiduū/ qd t
tuit. i. icōicabilitatem
gnat^o q̄ ip̄i indiuidu
determinatū ad certa
idini^o cōpletū esse di
subiūctilis i gñe suba
minatione cū hic/ & n
non q̄ q̄ritas sit subm
lesed q̄a hñc ille p̄abi
l^o ḡnis esse nō p̄nt/ & rō
dens talis distinctionis
sicut hoies i rōne spec

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

ecōtra ista ē. S. Th. scđm quē accidēs a subto & eē & unitatē hēt/ex quo secūdu eū duo accidētia solo numero dīa i eodē subo fūdari nō pnt. sed ita ē q materia ē subiectū re-
spectu q̄tatis/iḡr poti⁹ q̄tatis p mām q̄ ecōuerso distiguet. q̄re &c. Argumēta hāc to-
tū conatū sūt ptis aduersā/in qb⁹ oīa motiua Sco. i. 3. di. 2. usq; ad. q. sextā p̄tinetur ma-
xime illa tacta i. q. 4. q̄pē ampliāt; & aliq postēiores sui seq̄ces dilatāt fimbrias/quarē
succū i p̄dictis arg⁹ facile repies/ & ex fūdāmētis ac r̄sōib⁹ oīa facillime solues. q̄r &c.
In Q. tria faciā priō aliq notāda p declaratiōe utriusq; partis adducā. 2.º aliquas p̄clusio-
nes pbabo. 3.º argumentis ante oppositum respondebo. quare &c.

Quo ad primū noto priō q̄ ē. S. Th. opio de idiuīduā¹⁰ prin^o: de q^o licet i plib⁹ locis memi-
nerit. i. 4. tñ sent. di. 1. 2. artiº priº ad. 3.º ultia. q. igt q de rōne idiuīdui duo sūt altēz eē
unū & idistictū i se: altēz qd ex priº seq̄r eē ab alio distictū: exēplū cōsiderare possumus
for. igtū ē qd unū i se/ & n̄ distictū a se: alio mō p q̄to a Pla. & Ci. distiguit: priº mō mā
priā ē idiuīduā¹⁰ p̄n^m: secūdo mō q̄tatis: ex quo seq̄r q in idiuī^o n̄ sūt eadē prin^o eēndi/ &
distiguedi: nā prin^m eēndi ē ipā mā/ q̄a p ipā ē unū i se/ & si postea q̄tatis nō eēt unicū
tñ eēt idiuī^m sicut ēt mā de se ē una/ ut igt p̄lis. 1. 2. meth^c tex^u. 2.º. 1. 4. & priº de gñā^c
tex^u. 2.º. 2. 9. mā. n. facit hoc eē hoc/ & eē idistictū: nō tñ facit hoc ab alio eē distictum.
Principiū aut distiguedi ē ipā quātitas. In oib⁹ aut aliis ab idiuīduis idē est eēndi & di-
stinguēdi principiū/ ut i spē eadē forma subalis ē principiū p̄stituēdi eā & a quocunq; alio
distiguedi/ ut forma hūana hoīem p̄stituit/ & a q̄cūq; alia spē distiguiti gñē idē ē prin^m
eēndi/ & distiguedi: & breuiter i oib⁹ p̄terq; i idiuīduis/ quorū unū uni⁹ spēi ab altero alte-
ri⁹ spēi bñ distiguit p suā formā. s. p formā suā spēi/ sed ab idiuīduo eiusdē spēi p q̄tate
distiguit ut for. p formā hoīs ab illo leone/ & p q̄tate a pla. distiguit ac aliis eiusdem
spēi: hui⁹ aut diuersitatis cām accipit a. S. Th. q. d spi. crea. artiº. 2.º. 1. 2.º. rōne post opp^m/
& ē q l3 prin^m p̄stitutiuū idiuīdui subā igtū tale subale eē debeat/ & iō mām primā tale
prin^m ponim⁹/ prin^m tñ distictiū eiusdē n̄ op3 eē subale/ sed accñtale/ q̄a nā idiuīduū p se
nō itēdit l3 p accñs: & ordo iter idiuīduā eiusdē spēi est accñtalis/ & sūt accñtalr ordiata/
ex quo i nā pueniūt/ & differūt fm prin^o idiuīduātia/ q̄ sūt accñtia p accñs ad ipām nām
spēi se hñ: illa aut q̄ iter se ordinē hñt eēntialē/ sic eēntialr p aliqd qd n̄ ē extra eorū nāz
p̄stituūt/ ita ēt essentialr distigu^r. Ista i summa ē. S. Th. opio pro cui⁹ ampliori decla^c
aliqua alia notanda subnectam.

Secūdo noto de itentōe eiusde3. S. Do. i. 3. pte. q. 77. artiº. 2.º & i tractatu suo de idiuī^o p̄n-
cipio/ q̄ recipe aliqd n̄ est cōicare se: sed recipi/ & q̄a mā recipit/ iō secōicare n̄ dī/ sed esse
prin^m icōicabilitatis/ & idiuīduā¹⁰: forma uero recipit iō de sui rōne plib⁹ est cōicabilis/
& q̄tū est ex sui nā/ i multis secūdu unā rōne3 recipit/ q̄a una i oib⁹ idiuī^o est rō speciei:
& q̄a ipā for^o esse n̄ h3 nisi rōne suppositi qd est icōicabile: iō ipā recepta i mā ex q^o mā
lis secūdu esse i multa icōicabilia diuersificat/ manēs secūdu unā rōne multis cōicata ex
quo p3 q de nā sua sibi relinqt unitas rōnis i sua cōicatiōe/ & icōicabilis reddit ex eo qd
i mā recipit/ & p sui receptiōem i materia idiuīduū efficit/ qd i gñē subā prin^m est fūda-
mētū/ & aliorū p̄dicabiliū sub3: In uia aut gñatiōis icōpletū ē pri^o icōpleto/ iō pri^m sub3
i uia gñationis icōpletū/ qd de nullo alio illi⁹ gñis p̄dicat/ dī esse p̄m icōicabilitatis/ qd ē
ppriū idiuīdui/ qd tñ ppriū est icōpletū/ q̄a idiuīduū nō nisi secūdu unā rationem p̄sti-
tuit. s. icōicabilitatem/ & non secūdu aliā. i. distictionem a quolibet alio: ideo aliud assi-
gnat i q^o ipi⁹ idiuīdui ratio pficit: & complet: & est q̄tatis q̄ illud idiuīduū icōpletū facit
determinatū ad certas t̄pis/ & loci pticulas: & h̄re esse hic/ & nūc: & ita mā sub q̄ti^c pri^m
idiū^o cōpletū esse dī: materia. n. est primū idiuī^o prin^m quoad illud i q^o saluat rō p̄mi
subiicibilis i gñē subā/ sed q̄a tale reperiri non potest sine distictiōe ab alio/ & sine deter-
minatione cū hic/ & nūc/ q̄ oīa sūt a q̄tate/ iō q̄tatis una cū materia ē tale idiuīdu^o p̄ci^m
non q̄ q̄tatis sit subm priā subā/ uel de rōne for^o subalis ul^o prin^m distictiū for^o subā
le: sed q̄a hāc isepabilr concomitatur. Ex qb⁹ ellice q̄ completa idiuī^o i gñē subā p oīa il-
li⁹ gñis esse n̄ pnt/ & rō est q̄s p accñs distiguit: & accñtalr sūt ordiata/ ideo o3 icludāt acci-
dens talis distictionis cāz: si aut p oīa gñis subā p̄stiterent tunc aut non distiguerent
sicut hoīes i rōne speciei non sunt disticti/ q̄a p̄les hoīes sunt un⁹ homo fm Porphy^m:

aut eēntialiter distingueretur sicut duæ spēs substantiæ distinguuntur; & hoc bñ nota/
quia plures soluet diffi^{tes}. Et ex his duob^{us} notandis habetur q^{uo}d opinio Egi. in theorema
tibus suis ponentis solā q^{uo}d itatem esse indiuiduā^{em} prin^{ti}m / salua reue^{ntia} non est uera / q^{uo}d
illa tm accidentalr distinguit / sed iⁿ esse icōicabili non constituit / ut uisum est / q^{uo}d & c.
Tertio noto q^{uo}d ē multa notatiōe dignū / Quæ q^{uo}d itas ē ista q^{uo}d secūdu^m. S. Th. ponit indiui^{ti}m
i. diffictōis pri^mm uel terminata / uel itermiata / & iⁿ ei^{us} dictis u^{er}bi^{us} p^{ro}dictio: nā iⁿ tractatu de
indiui^{ti}m prin^{ti}m iⁿ q^{uo}d itatē termiata ē tale p^{ri}m supra Boe. de tri. iⁿ q^{uo}d itermiata q^{uo}d itatē / siue
iterminatas dimēsiōes ēē tale prin^{ti}m. iō p^{ri}m nota aliq^{uo}d neēia ad p^{ro}p^{ri}ū / q^{uo}d d^{icitur} dimēsiōib^{us}
iterminatis spāl^{is} / & diffusus sermo erit. 13. q. nāl^{is} / q^{uo}d dimēsiōes termiata & itermiata
sūt idē realr / actu q^{uo}d semp sūt terminata / itermiata tm dicūt p^{re}spectū ad diuersas for
mas iⁿ mā recipiēdas / q^{uo}d secūdu^m eaz diuersitatē diuersā q^{uo}d itatē / siue diuersos q^{uo}d itatis ter
minos regūt: exēplū hui^{us} nullū ē ens pure potētiāle / oē. n. q^{uo}d ē ē actus / uel hñs actū /
tm mā priā pure potētiālis ēē d^{icitur} / nō q^{uo}d aliq^{uo}d ab oi^{mn}i for^{ma} sit sepata / sed q^{uo}d de sui nā nullam
cludit / & ad oēs ē iⁿ po^{te}st^{ate}: sic q^{uo}d itas licet actualr semp sit terminata / d^{icitur} tm itermiata put est
iⁿ mā apta nata fm diuersos terminos uariari put formaz diuersaz exigētia expostulat
& talis q^{uo}d itas itermiata intelligit ēē una / nec cāt distinctionē: Vñ talis ē ordo ē mā p^{ri}m
ē q^{uo}d itas illa itermiata q^{uo}d cū mā ut una itelligit / & nō actualr diuisa / illa tm q^{uo}d itas cāt plu
res ptes iⁿ mā / sed nō actualr diuisas / postea elemētōz forā adueniūt / q^{uo}d p^{ri}m q^{uo}d itates
termiata cōcomitāt / & actualr ipam mām diuidūt / itaq^{ue} q^{uo}d itas itermiata nō ē cā p^{ri}m
tis formaz indiuidualit^{er} / siue specificaz nisi mālis p^{ri}m q^{uo}d to facit mām diuersas ptes hñs / h^{ic}
q^{uo}d diuersā forā recipi pñt ad q^{uo}d sequūt diuerse q^{uo}d itates termiata / q^{uo}d actualr diuidunt.
His sic stātib^{us} ad p^{ro}p^{ri}ū dico in indiuiduatōe tria p^{ro}viderari primū p^{ri}m q^{uo}d forā q^{uo}d indiuiduat in
una pte materiæ / & nō iⁿ alia recipi^{ti} / Secūdu^m p^{ri}m q^{uo}d talis forā ē icōicabilis. Tertiū p^{ri}m q^{uo}d a
q^{uo}d alia ē difficta / & est hic / & nūc: p^{ri}m dico formā hñs a dimēsiōib^{us} itermiatis pcedētib^{us}
itroduciōez ipi^{us} forā subalis q^{uo}d adueniēte corrūpūt / & alia termiata puiā scq^{ue}llā gene
rāt. Secūdu^m h^{ic} a mā / ut dictū ē iⁿ p^{ri}o / & 2^o. no^o. Tertiū uero h^{ic} a q^{uo}d itate termiata / quæ
sil^{icet} tpe / 13 nō nā cū forā subali itroducit. Quātitas iⁿ q^{uo}d itermiata ad indiuiduationē cōcur
rit aūt^{em} / & sic. S. Th. supra Boe. de tri. itellexit: q^{uo}d itas terminata cōcurrit cōcomitāt^{er} /
& ita itellexit iⁿ tractatu de indiui^{ti}m p^{ri}o: mā aūt pcurrit mālr / & it^{er}sece / q^{uo}d quis ē q^{uo}d itas itermi
nata seteneat ex pte materiæ tāq^{ue} dispō. Secūdo mō posses. S. Doct. sic p^{ro}cordare / q^{uo}d
aliud ē loq^{ue} de indiui^{ti}m indiuidui / siue formæ q^{uo}d it ad indiuiduari: aliud uero q^{uo}d it ad indiui^{ti}m
ēē / p^{ri}o mō q^{uo}d itas itermiata ad indiui^{ti}m pcurrit: secūdo mō q^{uo}d itas terminata: & ita. S.
Th. diuersimode itellexit. Tertiū^o / & forsā magis ad mētē Doct. S. q^{uo}d non ponit aliq^{uo}d
accñs iⁿ mā dicerē q^{uo}d q^{uo}d itas itermiata dupl^{iciter} sumi pōt: uno^o p^{ri}m q^{uo}d inest materiæ anre
oēm formā subalem & de ista in de suba orbis loquitur Auer. alio^o p^{ri}m q^{uo}d itate termina
ta in q^{uo}d d^{icitur} ēē q^{uo}d dā idetermi^{ti} put ad alios / & alios terminos ē iⁿ po^{te}st^{ate}: exēplū iste aer ab il
lo est diuisus p^{ri}m q^{uo}d itatē terminatā / q^{uo}d tm q^{uo}d itas itermiata dici pōt / iⁿ q^{uo}d it ad diuersos ter
minos fm densitatem & raritatē uariari pōt: sil^{icet} etia q^{uo}d itas hoīs pueri / & adulti d^{icitur} eaz
dem / uariata tm p^{ri}m augumētatiōem fm terminos diuersos: est iⁿ q^{uo}d itas terminata prin^{ti}m
indiuiduā^{em} fm tm q^{uo}d ad diuersos terminos uariari pōt / sec^{undo} si esset tale prin^{ti}m sub istis deter
minatis pūctis uariari nō posset q^{uo}d in indiui^{ti}m uariaret: sed q^{uo}d est idem a prin^{ti}m natiuitatis
usq^{ue} ad finem / iō dicēdu^m ē q^{uo}d illa q^{uo}d itas / ut tale indiui^{ti}m prin^{ti}m nō p^{ro}sistit in indiui^{ti}m / s^{ed} quā
dā ideterminationem icludit / ut dictū est / & ita. S. Doct. diuersimode loquit^{ur} est put
illamet terminata q^{uo}d itas itermiata / & terminata appellari pōt. Sed in uia ipi^{us} Doct.
S. p^{ri}m dicta arg^{um} certū est q^{uo}d forma fm est nuda materiæ unī / q^{uo}d uel talis mā est signata /
uel nō: si nō / iⁿ q^{uo}d ad indiuiduationem formæ mā signata nō regūt / q^{uo}d est p^{ri}m dicta: si sic /
& illud nō erit p^{ri}m q^{uo}d itatem / q^{uo}d inter formā & mām nullū accñs mediat ex quo materiæ
nuda unī / iⁿ q^{uo}d itas itermiata ad indiuiduationem nō pcurrit. Difficultas nō h^{ic} locū
exponendo tertio mō / q^{uo}d illa q^{uo}d itas quā itermiata appello est terminata / & nō pcedit
sed concomitāt formā iⁿ mā: pcedit aūt p^{ri}m alias duas expōnes. Ideo rñ^{on} q^{uo}d ipa mā est si
gnata q^{uo}d itate corrūpenda p^{ri}m remotiōem de pñti / & forma itroducit in nuda mā
quæ signat q^{uo}d itate ipam formā pcomitāt / nec aliq^{uo}d est mediū iterm q^{uo}d itatem corrūm

pendam / & for
p^{ri}m ab eodē. S. L.
dā q^{uo}d itatē dici p^{ri}m
tatem subseq^{ue}nti
Quarto noto tria
p^{ri}m p^{ri}m suba p^{ri}m
dum indiui^{ti}m sub
Tertium q^{uo}d itas
q^{uo}d ita uident^{ur} esse
& q^{uo}d itatem cum
ex reb^{us} n. diuers
est p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
cū tales form
tm p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
tatem p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
2^o no^o ex quo ab
de quo omnia d^{icitur}
dico ista p^{ri}m p^{ri}m
cū d^{icitur} p^{ri}m p^{ri}m
eq^{ue} p^{ri}m illa p^{ri}m p^{ri}m
in p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
uel ecōu^{er}so / & tal
p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
sed p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
ex p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
si talē p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
iectū nō p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
gnificat accñs & sub
q^{uo}d oē accñs / ut d^{icitur}
tm p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
tate ad diffinitionē
tm suba p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
iⁿ q^{uo}d ex his oib^{us} habēā
gregatū p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
te significet nō p^{ri}m p^{ri}m
ita ad ēē indiui^{ti}m p^{ri}m
p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
cessario reglita dispō
accñs aggregatū: hāc
q^{uo}d illa rēu^{er}si generati ē d^{icitur}
ueritatē hñs debet / de
ra. 2^o dico uia p^{ri}m p^{ri}m
ueris q^{uo}d p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
cū d^{icitur} le tota / uel secūdu
q^{uo}d loq^{ue} do de accñtib^{us} p^{ri}m
p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
quol^{is} p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
de q^{uo}d itate q^{uo}d suba q^{uo}d
ut q^{uo}d p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m
p^{ri}m p^{ri}m nō ē hāc uel
p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m p^{ri}m

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

pendam & formā introducendā/ q̄a primum nō esse q̄tatis est primū esse formā/ ut
p3 ab eodē. S. Doct. quo^o. 7. arti^o. 9. & semp mā ē signata pri^o p ipāz q̄tate corrupē
dā/ q̄iter^a dici pōt^r reū for^e introdu^e ex q^o ē sub tminis cidē ppriis/ postea signata ē p q̄ti
tatem subleq̄ntem/ siue pcomitatem/ q̄ p uia seqlle ad gñationem for^e gñatur. q̄re &c.
Quarto noto tria pūcta notatione digna/ pri^m q̄ idiui^a subā sūt maxia subā/ inqt. n. phis
ī pdi^o. subā primas/ subas esse maxie subas/ & ex pñti nō sunt aggregata p accns. Secun
dum indiui^a subā indiuiduis accñtium sunt priora/ ut Auer. inqt con^o. 2. 7. meth^o.
Tertium q̄ditas subā est prior q̄ditate accñtis/ ut patet eodem. 7. tex^o. & 2^o. 4. Cōtra
q̄ tria uident^r esse supra adducta/ in pcedentib⁹ notādis/ nā si indiui^a subā est tale p māz/
& q̄tatem cum mā & quātitas diuersorū sint p̄dica^r/ seq̄t q̄ erit aggregatum p accns
ex reb⁹. n. diuersorū p̄dica^r unum p se fieri nō pōt: & hoc ē primum. Contra 2^m prin^m
est pri^o principiatio/ quātitas ista p te est indiuidui subā prin^m/ igit^r indiuiduū accidentis
pri^o indiuiduo subā. Cōtra. 3^m. dimensioēs interminatae/ ut dictū est/ ad eē indiuidui fa
ciūt/ sed tales forma subali sūt priores/ igit^r accidentis q̄ditas prior q̄ditate subā. Primū
triplic^r soluo. primo q̄ indiuiduū (ut in primo no^o uisum est) duo p̄tinet mā & quātita
tatem/ p mā est q̄dem indiuiduū/ q̄a indistinctū in se/ sed est incōpletū/ ut dictū est in
2^o no^o ex quo ab alio nō est distinctū/ dictū igit^r Phi ueritatem h3 de indiui^o incōpleto/
de quo omnia dicta in p̄di^o subā uerificāt/ & tale p3 nō esse aggregatū p accidens. 2^o.
dico istā p̄seq̄ntiā nō ualere hoc est p̄po^m ex reb⁹ diuersorū p̄dica^r. q̄ est aggregatū p ac
cidens/ p quo nota q̄ p̄stitutū ex reb⁹ diuersorū p̄dica^r dupl^r intelligi pōt. uno^o mō q̄
eq̄ pri^o illa p̄la significet/ ut istud hō alb^o/ & tale bene est aggregatū p accidens/ nec est
in p̄di^o alio^o q̄ nō eq̄ primo illa p̄la significet/ sed p pri^o subām/ & accidens secundario/
uel ecōuerso/ & tale est in p̄di^o/ nec d̄r aggregatū p accidens/ & hoc pbat Symitas est in
p̄dica^o & ex quo ē cauitas nāsi significat accns/ & subām/ tñ q̄a illa nō eq̄ pri^o significat/
sed p pri^o accns. i. cauitatē/ q̄ subām. i. nāsi/ d̄r eē i p̄di^o & nō eē aggregatū p accns/ ista ē
exp̄ssa snia Auer. 7. meth^o. 2^o. 18. ubi hēt q̄ accns q̄d libet suū p̄priū subm p̄notat/ &
si talē p̄notationē ignoram⁹/ euenit p̄p̄uocabulo^r penuriā uñ si albedo suū p̄priū sub
iectū nō p̄notat/ hoc nō ē q̄ ita sit ex pte rei/ sed q̄a subm illud ignoram⁹/ si igit^r oē q̄d si
gnificat accns & subm eēt aggregatū p accns/ & i p̄di^o nō eēt/ nullū eēt p̄dica^m accñtis/
q̄a oē accns/ ut dictū ē/ secundario suū subm p̄notat/ & ista ē exp̄ssa snia Alb. eod. 7. me
tha^o. c. 9. ubi hēt q̄ oē accns sub3 h3 de q̄ i secūdo p se dicēdi mō p̄dica^r/ & unū fac uni
tate ad diffinitionē sufficiēte/ ut albedo licet p̄parati cōparata illo mō nō p̄dicet/ de p̄prio
tñ subo p̄dica^r/ & accns i recto/ subm i obliquo significat/ ut Symitas ē cauitas nāsi/ cum
igit^r ex his oib⁹ habeā istā pñtiā nō ualere hoc ex reb⁹ diuersorū p̄dica^r ē p̄stitutū q̄ ē ag
gregatū p accns/ uel nō ē i p̄di^o seq̄t q̄ indiuiduū cū p̄cipali subām/ & secundario q̄tita
tē significet nō erit aggregatū p accns. 3^o dicere possem q̄ q̄titas ē dispō q̄dā neōio req̄
sita ad eē indiuidui/ tñ nō ē ei⁹ pars/ unde nō ē neōium prin^m indiui^o eē ei⁹ pte/ sed uel est
pars/ uel dispō neōio req̄sita/ sic ēt priuatio respectu forā i mā introducēda nō ē ps/ s3 ne
cessario req̄sita dispō/ cū igit^r nō sit ps indiui^o ex subā/ & accñte cōpo^m non erit/ nec per
accns aggregatū/ hāc rñsionē nota/ q̄a silem hēt Auer. co^o. 64. primi phi^o de priua^o
q̄ illa reū generati ē dispō/ & ē ei⁹ 2^a rñ^o. Quātū ad 2^m dico q̄ si p̄p̄o fm cōmētatorem
ueritatē h̄re/ debet/ de indiuiduis accidētū terminatorū itelligit q̄ indiui^a subā sūt eis prio
ra. 2^o dico uia p̄fectiōis indiui^a subā indiuiduis accidētū eē priora/ uia aut gñatiōis eē ecō
uerso/ q̄a ip̄fectiōra sūt priora. 3^o dico indiui^a subā indiuiduis accidētū eē priora uel se
cūdū se tota/ uel secūdū pte. i. rōne māx/ istā rōnē hēt Auer. 7. meth^o. co^o. 4. ubi igit^r
q̄ loq̄ndo de accñtib⁹ p accns bene uerū ē indiui^a subā indiui^o accidētū eē priora tem
pore/ sed de accñtib⁹ p se p̄p̄o non h3 ueritatē/ nisi referēdo ad indiui^a materiā priā/ q̄
quol3 p se accñte ē prior/ & aliquo mō hēt indiui^a. i. hāc/ uel illā mā. Et p hāc rñ^o ad 3^m.
de q̄ditate q̄ subā q̄ditas trib⁹ illis mōis ē prior q̄ditate accñtis. Sed ē oīno argu^m stare
ut/ q̄a p̄cipiū ē pri^o principiatio/ q̄titas ut terminata ē p̄cipiū indiuidui. ergo &c. Et
p̄fir^r mā nō ē hāc uel illa nisi p q̄titatē/ igit^r q̄titas ē cā uel prin^m q̄re sit hāc uel illa/ & ita
prior ipsa mā. Rñdeo dupl^r p^o q̄d indiuiduatio ē p poster^o/ ex quo indiui^a sunt accñta/ it

ordinata ut dictū ē & ita principiū talis indiui^{is} est a posteriori & appellat principium quoad nos & ita prius quoad nos nec talis indiui^{is} prius cōpletū a priori assignari pōt ex quo ē p posteriori ut dictū ē nisi prin^{is} cōpletū. s. ipam mām assignares. 2^o rñ qd talis indiuidua^{is} q̄ritas est formale prin^{is} licet accidentale & mā cā seu prin^{is} māle & unū in suo genere causā est altero prius & l3 q̄ritas sit formalis cā q̄r mā sit hāc uel illa cū mā ē cā mālis q̄re q̄ritas sit hāc uel illa & p hāc p3 ad confirmationem. quare &c.

Quinto & ultio p. S. Tho. noto q̄ sicut i p̄di^{is} subā sunt indiui^{is} ita ē i oib^{is} p̄di^{is} accētiū 3: q̄ accētiū indiui^{is} a mā hnt icōicabilitatē sicut & indiui^{is} subā ex quo mā ē priā radix icōicabilitatis: distictionē uero oīa alia a q̄ritate ab ipā q̄ritate hnt ut ista albedo ab illa ē disticta q̄a ē i diuerso & distictio q̄to ista relō puta filiatio ab illa ē disticta q̄a i distictio ē fūdamēto seu ad distictū terminū qd nō ē nisi p q̄ritatē & ita de aliis accētib^{is} suo mō dicat. De ipā aut q̄ritate ē difficultas p qd indiui^{is} unū q̄ritatis ab alio distiguat nā de icōicabilitate seu idistictiōe nō ē dubiū q̄a ut dictū ē ē a mā: De distictiōe uero aliq̄ dixerūt duas nūerales q̄ritates seipis distigui qd nō credo uerū q̄a fm p hū. 5. & 10. metha^{is}. iter diuersa & dīa hoc iter est diuersa i nullo pueniūt sicut gñā gñalissima oīum p̄dica^{is} q̄ i nullo uniuoco pueniūt ut i p̄cedēti. q. uisū ē. dīa uero sūt aliqd idē entitū. i. aliq^o cōueniūt ut hō & leo l3 q̄tū ad spēs differāt i gñe tñ ut i aīali pueniunt: si ḡ duā q̄ritates nūerales eēnt p^o diuersa i nullo puenirēt hoc aut ē falsū q̄a i eodē gñe i mō i eadē q̄ritatis spēs pueniūt. q̄r &c. Iō alii dixerūt illas p subā distigui q̄a una i uno alia i alio subō recipiūt & si tūc dicerēt q̄ritates distigūt subā & p te subā distigūt q̄ritates igr circulatio ne gant arg^{is} q̄a circulatio i diuersis cāx gñib^{is} nō ē sed i eodē respectu eiusdē & i eodē genere cāx mō q̄ritas i gñe cāx fōalis accēntalis subm distiguit subm aut q̄ritatē i gñe cāx mālis istā positionē nō dāno imo ē satis tollerabilis. Sed q̄a. S. Doct. sec^o sentire ut s. q̄ritates illas p diuersos sit^{is} distigui ut ab eo p3 i. 4. sent. ubi supra & quo^o. 7. arti^o 10. & optie. 4. 3. Gent. c. 65. iō dico q̄ una q̄ritas ab alia per diuersos situs distiguit & per situs intelligo habere positionem in p̄tib^{is} qd ē de rōne q̄ritatis dimēsiuā. Sed tūc imediate magna orit^{is} difficultas q̄a duā iste q̄ritates nūales ul^{is} distigunt p diuersos sit^{is} q̄ sūt unū de sex principiis. s. p̄dica^{is} positiōis qd dī ē ordiatio p̄tiū i eodē loco fm q̄ una ps alteri cōparata ei corrūdet & una ē i uno loco alia i alio: uel distiguit p diuersos sit^{is} de p̄dica^{is} q̄ritatis q̄ dicūt positiōe i p̄tib^{is} & hīe p̄te extra p̄te: nō priō mō q̄a tūc distictio indiui^{is} sub eadē spēs q̄ritati nō attribueret ut i superiorib^{is} dictū ē sed positiōi siue si tui qd ē penul^{is} p̄di^{is}: p3 q̄a q̄ritates diuersa indiui^{is} nō distigūt nisi q̄a sūt disticta & nō sūt disticta nisi p diuersos sit^{is} de p̄di^{is} positiōis & cū q̄qd ē cā cāx ē cā cāti igr sit^{is} positiō ē cā distictiōis & nō q̄ritas: nō etiā secūdo mō q̄a si duā nūerales q̄ritates p diuersos sit^{is} de p̄dica^{is} q̄ritatis distiguerent cū talis sit^{is} sit essentialis dīa q̄ritatis seq̄t q̄ essentialr distiguerent & ita specificē nō nūeralr q̄ aut talis sit^{is} sit essentialis q̄ritatis dīa p3 ab ipō. S. Th. loco allegato quo^o. 7. ubi igr accētia distigunt etiā ex situ q̄ est de rōne ipi^{is} q̄ritatis dimēsiuā: p3 etiā i p̄dica^{is} q̄ritatis ubi igr phs q̄ritas alia discreta alia p̄tinua p̄tinua alia hīs sitū. s. positiōe 3 i p̄tib^{is} alia nō hīs positiōe 3 i p̄tib^{is} & sic p3 q̄ est essentialis dīa q̄ritatis q̄ nūeralem distinctionem facere nō pōt cū illa sit accidentalis fm. S. Th. Ad istā difficultatem dicāt alii q̄qd uolūt dico ego saluo iudicio meliori illas q̄ritates nō distigui p sitū q̄ est predica^{is}. tū pp rōnem dictā tū etiā quia talis situs est ordo partiū i cōparatiōe ad locū & nō quia una sit extra aliā qd ad indiuiduationem requirit: distiguit igr p sit^{is} de predi^{is} q̄ritatis sed talis distictio nō est merito sit^{is} soli quia tunc arg^{is} pcluderet q̄ esset distictio essentialis: s3 est merito sit^{is} i mā qui rōne māx indiui^{is} & icōicabilitatem recipit & nūeralr distiguit qd sol^{is} specificē distigueret: est ḡ talis q̄ritatis distictio p mām tāq̄ per subm & per ipsū sitū tāq̄ per essentialē dīam q̄ tñ rōne indiuidua^{is} & icōicabilitatis materiā nō essentialr: s3 nūeralr distiguit & ita p̄p̄t indiui^{is} illā & icōicabilitatem māx negotiū istud arg^{is} iste q̄ritates per sit^{is} dīas essentielles distigunt ḡ essentialr distigūt. S3 tūc duā remanent diffi^{is} priā i sacro altaris i duab^{is} hostiis q̄ritates ille p diuersos sit^{is} nūeralr distigūt & tñibi nō ē mā igr apparet q̄ de se essentialis dīa nūeralem distinctionem causet. Secūda q̄to per quid diuersilli situs distiguntur

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

D

caſ in qd de inferiorib⁹ ex q^o n^o h³ ſic qd ita⁹ i^o d^r pſtituere ſpēm i eē māli & p^octo qd pſti-
tuit in rōne ſubiici^{1o} ſubm aūt h³ rōnē māx ſicut p^odicatū formæ. Quātū ad 3^m pue-
niūt qd ſicut una d^ria ſpecifica eſt p^orio diuerſa ab alia ita & entitas ſiue d^ria indiuidualis
eſt p^orio diuerſa a quocūq^{ue} alio: d^rnt tñ ga ab entitate q^{ue} ſūmūt a forā. ſ. ab una ſpē & ab
alia ſpē / ex quo entitates iſte q^{ue} ſūmūt a forā nō ſūt p^orio diuerſæ ſed pueniūt i gñe / pōt
abſtrahi p^ocept⁹ gñe⁹ / pūta ab hoīe & leone aīal: ſed ab iſta entitate idiui^{1o} & illa nō pōt
abſtrahi p^ocept⁹ gñe⁹ ſiue ſpecific⁹ qd ſunt oīo p^orio diuerſa / ex quo nō ſeq^ut q^{ue} pſtituta p
illas ſint p^orio diuerſa qd pueniunt i aliquo poten^{1o}. ſ. in ſpē / q^{ue} d^r poten^{1o} reū iſta⁹ enti-
tatū indiuidualiū: ſed tñ ſeq^ut q^{ue} ſūt eq^ul⁹ i cōpoſita oīa idiui^{1o} ſicut & ille entitates qd i poſe ē
hoc idiui^{1o} eē illud / ſic iſta entitate eſt i poſe eē illā. Et ſubdit declarādo qd dictū eſt i p^on^o
iſti⁹ opinionis q^{ue} iſta entitas indiuidualis nec eſt mā / nec forā / nec cōpoſitū / qd ſic pſtitu-
tū ex gñe & d^ria. ſ. ſpēs ut hō d^r forā & nō aīa itell⁹ua / ſed forā declarās qd itatē & eēn-
tiā iſerionē / ita pari mō ei corrñdet mā nō q^{ue} eſt altera p^o cōpoſiti / ſed q^{ue} eſt cōpo^m ex ipſa
ſpē & entitate idiui^{1o} ſiue heche⁹ q^{ue} d^r mā qd de altero p^odicari & alteri⁹ qd itatē declara-
re nō pōt. Stat i gñe opio i hoc q^{ue} entitas idiui^{1o} ſiue hecheitas ē indiuiduatōis p^on^o qd diui-
dit ſpē / & ex illa cū ſpē idiui^{1o} pſtituit: & hāc credo / ni fallor / fuiſſe & eē Sco. opionē &c.
Vltimo noto i q^{ue} d^rnt opiones. S. Th. & Sco. & dico / ſi bñ aduerterim⁹ / illas i ſex diſferre.
p^orio qd Doct. S. mān / q^{ue} altera eſt p^o cōpoſiti ponit indiuiduatōis principiū. Sco. uero
mām. i. ult^o ſubiicibile ex ſpē & heche⁹ cōpo^m. Secūdo qd ſm. S. Th. hō i ſua ſingularia
puta Sor. Pla. ſic q^{ue} ſpēs p māz q^{ue} tā diuidit ut p iſtā & illā / & illā: ſm. Sco. p heche⁹ ut
p iſtā & illā hecheitatē. Tertio qd Doct. S. uult p aliud idiui^{1o} pſtitui / p aliud diuidi ſiue
diſtingui ut i p^orio nō uifi ē. Sco. aūt p eadē hecheitatē pſtitui / & diſtingui itaq^{ue} idē ē i p^o
idiui^{1o} eēndi & diſtinguēdi p^on^o. Quarto. S. Th. ponit i p^odi^{1o} ſubā idiui^{1o} i cōpletū / & q^{ue} p
aliqud alteri⁹ gñis. ſ. p q^{ue} itatē cōplet / & ita put cōpletū exit p^odicatū ſubā. Sco. aūt i ipſo
ſubā p^odicatū cōpletū idiui^{1o} ponit / qd id cōponit tñ ex his q^{ue} in eodē ſūt p^odicatū & nō ex
aliis alioz gñu / & l³ entitates ille indiuiduales i p^odi^{1o} ſubā p ſe nō ſint: ſūt tñ reductiue ſic
aliæ d^ria. Quinto. S. Th. i cōicabilitatē i diſtinctionē q^{ue} ex pte māx tñ ponit / & ſi illā h³
for⁹ / & cōpo^m h³ merito māx. Sco. aūt tā ex pte for⁹ / & cōpoſiti q^{ue} ex pte māx i diſtinctione
nō ponit / qd oīa illa tria ſuas hñt hecheitates. Vlt^o d^rnt qd S. Doct. tale idiui^{1o} p^on^o ſo-
lū in ſubiis mālib⁹ ponit: Sco. etiā in imālib⁹: uñ uult in ſubſtantiis abſtractis in eadē
ſpecie plura eſſe indiui^{1o} / de quo alias. Quib⁹ ſic notatis ad. 2^m. ſ. gñes deuenio &c.
Prima p^octo. Op³ dare aliqud prin^o p qd nō indiuiduat: q^{ue} p^octo eſt q^{ue} aliquos aſſerentes q^{ue} l³
nām ex ſe eē ſingularē / & in diuiduā: nec oportere aſſignare aliqud principiū p qd idiui^{1o}
duat niſi eſſe tūū / iſte. n. hō iſte leo a gñante hēt eē reale / nec hñōi eſſe alia cā eſt q^{ue}ren-
da: nec aliud prin^o q^{ue} ipſm efficiens: ita etiā cām ſiue principiū aliud ab efficiente nō eſt
aſſignare q^{ue} ſit hāc & ſingularis / ſed ex ſe ipſa eſt talis: p^otra quā opinionem q^{ue} nē poſui:
quā p^obo ſic. Actualis exiſtentia q^{ue} eſt de rōne indiuidui nō eſt de rōne naturæ ergo na-
tura ex ſe non eſt idiui^{1o} diſcurſus not⁹ qd oppo^m p^ontis repugnat aſſertionē p prima pte
eſt notū / qd nullū cōpletū idiui^{1o} repit qd actual⁹ nō exiſtat: & cū hoc in ſua formali rō-
ne / put eā h³ / icludit / exiſtētia / d^r. n. idiui^{1o} eē qd in ſe i diſtinctionē / & ab alio actual⁹ diſtin-
ctū: alterā ptem aſſertis p^obo ſic. Nulla res ſub oppoſito ſuæ qd itatis intelligi pōt / ſed q^{ue} l³
natura pōt intelligi non eſſe actual⁹ exiſtens ergo actualis exiſtētia non eſt de ratione
nāx: maior pſyllogiſmi nota / minor pbat qd nullo hoīe exiſtēte adhuc ē aīal rōnale i eē
naturæ / & qd itatiuo & ſic de aliis. q^{ue}re &c. Secūdo arguit qd alius ſic. Quod puenit / na-
turæ / & non puenit per ſe / puenit ei p aliqud additū / indiuidualitas puenit naturæ & nō
p ſe ergo p additū: ſed qd dicere poſſet rationē nihil ualere negādo minorē / & dicēdo q^{ue}
indiui^{1o} licet naturæ nō pueniat in primo p ſe dicēdi modo / qd ut ſic eſt tñ ipſa / nec in
2^o. qd non eſt ei⁹ p^opria paſſio / puenit tñ in tertio / in quo id qd uere eſt / & hoc aliquid. i.
prima ſubā p^otinē: & ſic iſta ē p ſe ſor. uel Pla. eſt hō ſiue ſor. uel Pla. ē: & ita dico q^{ue} ſi rō
aliqud ualet tenet i uirtute primæ. Tertio ar⁹ ſic. Cui⁹ unitas ē minor unitate nūali ex ſe
nō h³ q^{ue} ſit unū nūo: ſz unitas nāx ē minor unitate nūali. g⁹ &c. maior / nota qd unū op-
po^m ex ſe alter⁹ nō p^oriet: mior ē / clara qd unitas nāx ē unitas rōis / nūalis aūt realis q^{ue} ē ma-
ior: iſta rō nulla ē qd & ſi nā in eē rōis minorē unitatē nūali hēat / nō tñ in eē reali i quo

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

ei⁹ unitas nūmerali nō est minor | imo ē nūmeralis: & si diceret eē reale siue existētia nō ē de
rōne nāa: p³ tūc q⁹ ad primā rōnē recurris i cui⁹ uirtute tenet ista rō si mō ualeat | suffi-
cit q⁹ de se nulla ē. Quarto arg⁹ sic. Quacūq⁹ specificē siue nā distinguūt i quocūq⁹ sint
semp sic distigūt ista p³ iductiue color. n. & sapor specificē distigūt iō i quocūq⁹ sit et in
eodē subto sic distig⁹ sed q⁹ cūq⁹ idui⁹ ei⁹sdē spēi nō distigunt nūo i quocūq⁹ sunt / q⁹ in
eodē subto eē nō pnt / igit nā seipsa nūalr nō distiguit. ista rō nulla ē tū q⁹ illa q⁹ specificē
disting⁹ rōne disting⁹ & nō realr nisi rōne singulariū | iō ni mix si eodē subto eē pnt
tū ē q⁹ idui⁹ ei⁹sdē spēi i eodē subto eē nō pnt iō i eo nō distigunt / sed i quocūq⁹ pnt eē
distig⁹ q⁹re &c. Quito arg⁹ sic q⁹ specificē distig⁹ sēp sic distigunt q⁹ talis distin⁹ ex nā sua
eis cōpetit: sed idui⁹ ei⁹sdē spēi nō semp distigunt | q⁹ idui⁹ nō sūt illa q⁹ specificē distin-
guant: minor pbat q⁹ ptes uni⁹ ligni diuisa sūt idui⁹ ei⁹sdē spēi | q⁹ tū aū diuisionē sic
non distiguebant / nec erāt idui⁹. Rō nulla ē q⁹ aū diuisionē nō erāt idui⁹ / sed q⁹ cūq⁹
sūt idui⁹ ita disting⁹ sic illa q⁹ specificē distigunt. Sexto singulare nō est cōicabile / nā est
cōicabilis q⁹ nā de se nō est singularis: Ista rō nō pcludit q⁹ nā in esse reali nō est cōicabi-
lis / & ut sic de se est singularis nō i esse rōnis in quo est cōicabilis. Septio q⁹ de se ē hoc
nō pōt pēpi pceptu uli nā pōt pēpi pceptu uli. q⁹ &c. rō nulla q⁹ nā i eē reali / & put ē
singularis pceptu uli pēpi non pōt / sed tū in eē rōnis. Octauo arg⁹ sic. Si hō de se eēt
hic hō oīs hō eēt hic hō / pns falsum & pntia p³ q⁹ q⁹ cōpetit nāa ex se cōpetit in quo
cūq⁹ reperiāt: rō nulla q⁹ pria pntia nulla / cui⁹ pbatio pcludit de eē q⁹ ditiatio non reali
ipsi⁹ nāa. Nono gñari & pduc i diui⁹ pri⁹ q⁹ nāa cōpetit / q⁹ actiones sūt supposito⁹ /
igit idui⁹ aliqd addit ad nām: rō nulla q⁹ nego aū in eē reali nāa: & ita oēs iste rōnes
quas medern⁹ ille credidit demonstrare nō pcludūt / & defect⁹ ē q⁹ p eodē accipit nām i
eē q⁹ diti⁹ siue rōnis / & in eē reali: mō p³ria opio inqt nām in eē reali eē de se hāc & singu-
larē & aliqd p³m ad suā singularitatē nō regri / q⁹re pcludo ad pbandā istā p³nem primā
rationē / non aūt ceteras hīc efficacitā: Quā etiā pbo sic illud q⁹ de se est po³ non pōt
de se eē actuale / ista p³ q⁹ unū & idem oppositas rōnes p³tinere nō pōt: sed nā specifica-
reū idui⁹ est de se potēialis sicut q⁹ sup⁹ reū inferioris: igit de se nō est actualis: idui-
uiduū aūt in gñe subā est ultim⁹ act⁹ q⁹ maxie subā / igit nā de se non est idui⁹: discut⁹
not⁹ cū oib⁹ pmissis: nec ualeat si diceret q⁹ nā in esse rōnis est potēialis nō in esse reali /
q⁹ hoc est q⁹ uolo / si. n. in esse rōnis est poten⁹ ex se actualis fieri nō pōt / q⁹ nihil ex se
ipso de potentia ad actū transire potest nisi per aliquem actū: ideo necio aliqs actus &
forma requirit ad hoc q⁹ potentia illa ad actū reducat: & talis erit uel q⁹ritas uel hechei-
tas / & non ipsa natura ex se. quare &c.

Sed p³ istā primā p³ne istat p³rio sic. Nō est q⁹redū p³ q⁹ singulare est singulare igit ex se ipso
est singulare / p³na nota aū pbat nihil ē i re nisi singulare / cōicabile / u⁹le aūt p³itellm esse
h³ / & est cōicabile: sed illi⁹ q⁹ iā est cōicabile cā cōicabi⁹ nō est q⁹redā / igit q⁹ref per q⁹
u⁹le nō singulare cōicabile efficit. Et p³fir⁹ singularitas illi cui⁹ est imediate puenit q⁹ nō
p aliquid aliud. igit &c. Secundo arg⁹ sic. Res dīns & idīns nō est una / sed i sorte est nā
dīns / igit nā idīns esse nō poterit / alr i eo eēt duā nāa. Tertio arg⁹ sic. Si nā in for. de
se idīns a nā Pla. p aliquid aliud puta. a. distinguere / q⁹ro uel talis nā ab. a. numeralr di-
stinguūt uel non / si non tūc esset ex se idui⁹ / & sic hī intentū / si sic uel seipsa / uel p aliquid
aliud / si seipsa ite⁹ hī intentū / si p aliud sit illud. b. & q⁹rat ut pri⁹ / & ita uel in īfinitū erit
pcessus / uel ex se erit idui⁹dua. Quarto arg⁹ sic. Quicqd nāa in differenti aduenit ei suā
indifferentiā relinqt / p³ q⁹ talis indīa ei est intrinseca: exemplū albedo sup³ficie adue-
niens indīam ad alios colores ei non aufert igit dīa idui⁹ualis ei adueniens indīam
non auferet ergo si ex se nō est idui⁹dua nā in for. esset indifferēs q⁹ est impole. Quin-
to arguit sic. Eodem formalr homo est homo / & un⁹ hō / p³ / sed for. est formalr homo
humanitate. 4. metha⁹. ergo est formalr hic homo humanitate. Sexto arguit sic. Indi-
uidua nihil includunt nisi sui gñis uel spēi essentia / ergo p talem essentia sunt idui⁹dua
psequentia nota pbat aū / q⁹ si p aliquid additū essent idui⁹ nulla dīa esset iter totū in
mō / & totū u⁹le specificū / pns falsum q⁹ totū in mō de plurib⁹ spē dīntib⁹ p³dicat / nō aūt
spēs: p³na pbat q⁹ totū i mō i suas spēs distiguit p additū. s. p dīas q⁹ sūt extra gen⁹ / ut i

pcedēti. q. uisū ē. Septio ar^r sic. Sicut illud qd ē singulare se hz ad eē singulare ita qd ē ule
 se hz ad eē ule igr^r sicut singulare paligd sibi additū ule uel cōe fieri nō pōt ita illd qd ē
 cōe paligd sibi additū singulare fieri nō poterit qd qd ē singulare seipo est singulare. VI
 timo ar^r sic. Oem realitatē idifferētē ad aliq p^a pōt De^a ab uno eorū ad aliud trāfferre
 p³ ista de materia p^a p³ te natura specifica ē res extra itellm ad p³petatē meā & tuaz
 indifferēs igr^r eā a p³petate mea ad p³prietatē tuā trāfferre poterit p³ns est ipole. q^r &c.
 Ad ista rñ^r Ad pri^m negat^r aⁿs ad p³bationem dico q³ nihil sit in re nisi singulare q^rit tñ il
 li⁹ singlari^ritatis cā & nō ulis qd l³ i re sit singulare tñ fm rōnē est cōicabile mō singlari
 tas talis esse debet q³ faciat indiui^m nec realiter nec fm rōnem esse in multis q^r &c. Ad
 p³fir^m distinguo aⁿs si per ime^c cuiuscūq³ principii priuatōem intelligis nego ipm³ si
 alteri⁹ singlari^ritatis puatōem nego p³nam. Ad 2^m d^r q³ natura dupl^r p³siderari pōt uno
 mō ut est extra aiam & sic est diffetens alio mō ut per itell³ ab esse actuali abstrahit qd
 esse nō est de ei⁹ rōe & sic est idifferēs ex ista rñ^r apparet arg^a illi⁹ ad p³bādū istā p³lo^m
 nihil ualere & ita ipemet soluit omnes suas rōes. Ad tertiū dico q³ natura ab. a. non di
 stinguū^r q³ non est una unitate nūerali sed trāscendente & negat^r q³ ex se scit indiuidua
 q³ ex se non est nisi i po^a ad illud qd eā ad singlari^ritātē p³hit sicut etiā materia p^a nūal^r a
 q³ritate si distiguit q³ nō est una nūero nisi per q³u^m. Ad 4^m p³cedo p³ns & p³nam q³ natu
 ra ex se semper est idfrens l³ cū p³ncipiis indiui^m actual^r non sit idfrens. Ad 5^m negat^r ma
 ior l³ n. eodem forāl^r sit homo & un⁹ homo non tñ nūeral^r. Ad 6^m negat^r aⁿs ad p³
 bationem negat^r p³na q³ totū i modo diuidit per aliqd qd secū unū p³ se p³stituit ule
 aut specificū diuidit per aliqd qd secū unū per accūs p³stituit. Indiui^m n. ut sapi⁹ dictū
 est sūt accūtāl^r ordinata. Ad 7^m aⁿs p³cedit & negat^r p³na q³ non est sile de uno & alio
 singlari. n. repugnat esse cōe uli aut non repugnat i p^a diuidi imo de facto p³ m³ &
 q³ritatem i p^a diuidit sicut & p³lib⁹ est cōe. q^r &c. Ad ulti^m maiorem distiguo uel talis
 realitas idfrens ē extra itell³ & sic eā p³cedo & nego minorē. ul⁹ ē p³itell³ & sic ipaz a^m ne
 go q³ illa idfia i itellū ē fctā d^riai re p³petatē indiui^m cui ad aliā trāfferri repugnat eēt
 eni³ hēc & nō hēc qd p³dictiōez iplicat q³ sub aliq po^a cadere non potest. quare &c.
 Secūda p³lo Negatio nō ē indiuiduatōis p³n^m. Nec act⁹ seu forā ē indiui^m p³n^m p³ ps p³nis p
 bat sic. Nullū ens rōnis est prin^m entis realis negatio ē ens rōnis. & c. maior nota mi
 nor pbat p³ p³m. 7. meth^c ubiq³ non ens ē ens logici asserūt mō logic⁹ nō tractat nisi
 de ente ratiōis. Secūdo ar^r sic Neg⁹ ē affir^m posterior igr^r affir^m p³supponit p³na nota
 cū ante igr^r indiui^m p³ aliqd positiuū siue affir^m ē pri⁹ tale q³ sibi negatio adueniat. 3^o ar^r
 sic. Nihil forāl^r p³ solā negationē i eo exīte³ repugnat alicui l³ diuidi i p^a nūero indiui^m
 forāl^r repugnat igr^r ei p³ solā negationē non p³petit discursus not⁹ cū minori maior p³
 poia discurredo si n. suba itellat non q³ta p³ tale³ negationē sibi q³ritas non repug^r silt
 si superficies nō alba ul⁹ nō colorata itelligat p³ tales negatiōes ei albedo colorue nō repu
 gnat. Vltio ar^r sic Denullo ente sub nega^m accepto aliqd positiuū sup⁹ p³dicat sed de
 indiui^m species positua supior p³dicat q³ indiui^m negatione non p³stituit discurs⁹ not⁹ cū mi
 nori maior probat positiuū non est de q³ditate negatiui ex quo oppositas p³ntinent ra
 tiones sup⁹ aut est de q³ditate inferioris. & c. Si diceret qd species de indiui^m ratione par
 tis p³dicat & non ratione negationis p³ tūc p³dicatio non supioris de inferiori sed eiusde³
 de seipo esset p³ p³seqntia q³ indiui^m ad species non est iferi⁹ nisi rōe negatōis p³ te. q^r &c.
 Scda ps p³nis mltipl^r pbat p³ sic ipole ē duo op^a eidē puenir^r l³ (ut i supiorib⁹ dictū fuit)
 cōicabilitas for⁹ cōicabilitas idi⁹ cōpetit. & c. maior nota mi⁹ pbat tū q³ recipit
 cōicat nō qd recipit for⁹ recipit. igr^r & c. tū q³ u⁹ia sūt cōicabilia & fm cōmē. & Alb. u⁹ia
 sūt purae for⁹ ut patebit. 5. et ulti⁹ no⁹ seqntis. q. igr^r & c. et l³ f³. S. Th. sint p³ti⁹ ex mā
 et for⁹ tñ nō dñt eē talia nisi rōe for⁹. q^r & c. Ad hoc forāl^r rñ^r q³ nō icōueit eidē f³ diuerfas
 rōes siue grad⁹ rōes oppo^a puenire ut eidē corpi nāli mot⁹ & qes eidē hūano corpi eē
 sana⁹ & egrota⁹ pueniūt itē f³. S. Th. eadē aia f³ qdū sēfitiuū ē māx uni⁹ f³ qdū itel
 lectiuū nō uni⁹ ita i ppo⁹ eadē for⁹ f³ qdū speci^m nō aut nūalē ē cōica⁹. Cōtra istā rñ^m
 ar^r. oppo^a uni & eidē i apti⁹ nō aut i actu pnt puenir^r l³ si for⁹ eēt idi⁹ p³n^m actu opp^a
 eidē puenirēt. & c. maior nota p³ exē adducta idē. n. corpi⁹ qes cēs ē aptū natū moueri

& sanū egrot
 nor pbat p³te
 cōicat igr^r op
 fm quē mater
 tur & c. rñ^r q³
 se ad motū p³te
 ma uero p³te
 cōicari unde r
 nō mā cōicat.
 p³na nota aⁿs p
 p³na nota pbat
 p³ i p³ti⁹ suba
 oi gñe cāe ad p
 mām ē recurrē
 teriale p³ci par
 parata suba ali
 recipit igr^r tal
 nō iheret i his
 p³prietas ad pri
 sed recipere ē ef
 nor iā pbat ē q
 ē una itātia q³
 & nulli iheret ca
 opp^a p³rio p³hi
 aliis p³fectior nā
 gis de mā p³inet
 p³fectionē ab ipa
 recipit iō ē act⁹ p
 tū ē q³ forma ē c
 et aliqd p³le cōic
 ita forma solis ue
 plures erunt sole
 ria p³ti⁹ q^r & c. R
 teria recipit sit ib
 ite i rōis corro
 rno illi māz adeo
 petat nec regit u
 rōne q³ p³le oi for
 cōpetit citra prim
 go arg^a q³ p³ria nō
 Terti⁹ p³ci pal^r a
 siue for⁹ for. & pla
 aliud q³ for⁹ nō ē t
 supponit nō pōt
 nūeralē p³supponi
 disticta q³ nūerali
 q³ si cā nō p³supponi
 Sed contra istam secu
 unū nō dicit nisi p
 uiduū dicit duas il
 aliqd positiuū dice
 separat & distiguit

DE INDIVIDUATIONIS PRINCIPIO.

& sanū egrotari & eadē aia unitalē apta nata separari: ista tñ sūl' eidē cōuenire ē ipolē mī
nor pbat p'te eadē for' i uli actu cōicat / sicut qdlibet ul' ēt p te cū ē i singlari actu non
cōicat igit oppo' actu eidē puenit qd ē ipolē. Et si diceret arg^m. eā bñ p. S. Th. pcluder
fm quē materia accipit i uli & ē actu plurib' cōica^o & i singlari & ē actu icōicabilis igit
tur & c. tñ^o qd id non iconuenit rōne diuersorū nā exns i nauī mouet & qescit / qescit de
se ad motū tñ nauis mouet: sic mā i uli a forā hēt cōicabi^o rōne sui icōicabilitatē: for
ma uero p te utriq; hēt rōnē sui qd & c. & nota ut sapi^o dictū ē nūq illud qd recipit dī
cōicari / unde recipiēs i quātū recipiēs nō cōicat: sed id qd cōicat ē res recepta iō forma
nō mā cōicat. Secūdo ad idē arg^m sic Indiuiduū & priā subā ē talis p māz g nō p forāz /
pñā nota / añs pbat pprietates priā subā eidē cōpetit rōne māz g mā ē cā qd ē priā subā
pñā nota / pbat añs pprietates subā sūt duā potissime altera q oib' accñtib' substat ut
p3 i pdi^o subā: altera uero q nulli iheret ut i priō post^o i 3^o p se dicēdo mō hī: tūc sic in
oi gñe cāa ad pri^m illi^o gñis ē recurrēdū sed receptōis / & nō iherētia cā ē mā igr ad p^m
mām ē recurrēdū: discut^o not^o cū maiori minor pbat qā oē qd recipit po^m / & cām ma
terialē picipat / & qto materia priā ē ppigor tāto magis ē receptiuū: unde fm oēs si se
parata subā aliqd recipiūt illud ē qā po^m icludūt / & qto po^o sūt ppigores tāto magis
recipiūt / igit talis receptio ad primā po^m / & māz tāq picipalissimā cāz ē reducēda: sūl'
nō iheret i his inferiorib' tñ māz cōpetit / qā oīs forā / & alia oia i inferiorib' iherēt g talis
pprietas ad primā mām ē reducēda qd & c. Et pñ^o nulla cā effectū suā nāz pñū pducē:
sed recipere ē effect^o actui siue forā pñus / igit forma siue act^o nō recipit: maior nota / mi
nor iā pbat ē / qā de rōne formā ē actuare / & recipi / & nō recipe qd & c. Sed p istā rōnē
ē una ištātia / qā certū ē q pdi^m subā ē ceteris pfecti^o / & nobili^o / subā. n. p^o p se subsistit /
& nulli iheret / cetera autē eidē iherēt / & illud subā hēt a mā / igit mā erit oib' pfectior / cui^o
opp^m priō phi^o declarā q ē ens ipfectissimū: ad hoc rñ^o totū pce^o q i suo gñe cāa mā ē
aliis pfectior: nā declarā ē recipe se tenere ex pte māz / & illud magis recipe quod ma
gis de mā pñet / iō i isto recipiēdi gñe ipā ē ceteris pfectior: scias tñ primā subām suā
pfectionē ab ipā materia oīno nō hī / sed a forma qā i receptiuo pfectissimo. s. ipā mā
recipit / iō ē act^o pfectiss^o & ex pñti priā pfectio i mālib' de qb' loquor qd & c. Sed qā di
ctū ē q forma ē cōicabilis p qro qūo uel p se / uel p accñs si p accñs cū tale ad p se reducā
erit aliqd p se cōicabile / & nō nisi forā igit nō p accñs: si p se g oīs forma est cōicabilis / &
ita forma solis uel lunā ē cōicabilis / & cū oīs po^o ad actū reducā aliqñ cōicabit / & ita
plures erunt soles uel lunā / omnes pñtia nota / pñs p. Ph3^o coeli qā ex tota sua mate
ria pñtāt qd & c. Rñdeo q forā p se ē cōicabilis / & ita forā solis uel lunā cōicat qā in ma
teria recipit / sit ibi quis materia / recipit dico tāq forā assistēs nō iherēs: ex quo seq^r no
strā icētiōis corroborā^o. s. qā ibi ē tota materia sub illa for^o polis repiri / q talis for^o me
rito illi^o māz adeo fit icōica^o q nulli alteri cōicari pōt / suffic autē q p se cōicari māz ei cō
petat: nec requit ut ita cōicet q de pñb' pdi^o / seu i pñā diuidat / qā talis cōicabilitas ē fm
rōnē q p se oī for^o nō ppetit / sed tñ materialis: priā autē cōicabilitas. s. recipi i materia oī
cōpetit citra primā q nullo mō recipit. Et si diceret recipi p se ppetit for^o g oī g priā ne
go arg^m qā priā nō ē recep^o / dico autē recipi oī for^o recep^o p se ppetere / nō p accñs qd & c.
Tertio pñcipalr arg^m sic Quacūq; i aliquo pueniūt seipis nō distigūt / ista ē nota / sed act^o
siue for^o for. & pla. i aliquo fm rōnē. s. spē pueniūt. g & c. q si seipis nō distigūt / igit per
aliud / g for^o nō ē tale idiuiduatiōis prin^m. Quarto arg^m sic Quod distictionē nūeralē p
supponit nō pōt ēē prin^m nūeralr distigūēs / ista ē nota: sed act^o / siue for^o distictionem
nūeralē psupponit. g & c. minor pbat for^o nō unī materia nisi qñtā / & ex pñti nūeralr
distictā / qā nūeralis distictio qñtatē iseq^r / g for^o nūeralē distictiōem psuppōit. Et pñ^o
qā si cā nō psuppōeret seq^ret unā forāz nō magis unī q alteri māz uniri / qd ē sal^m. qd & c.
Sed contra istam secundā pñonem arg^m / & priō ptra primā pte sic Indiuiduū est unū / sed
unū nō dicit nisi priuationem diuisionis in se / & priuationē idētītatis ad aliud / igit idi
uiduū dicit duas illas negatiōes / & ex pñti est unū p negationē: minor pbat qā si unū
aliqd positiuū diceret / tūc dicere ens unū ēē negatio. Cōtra 2^m pte at^r sic Act^o ē ille q
separat & distiguit. 7. meth^o. g ultia distictio est p ultimū actū / s. ultim^o act^o ē forma

QVESTIO

indiuuon p quā existunt igit forma est indiuu^o principiu. Secūdo est exp^{ta} auētas
Auer. 2. de aia 2^o. 2. ubi hēt q for^a est p quā idiuu^m est hoc: & 7. meth^o. 2^o. 5. i medio
ingr suba de mōstrata nō ē una nisi p hāc subam/ & p hāc nām/ q d^r for^a/ ubi exp^{ta} ap
paret de intētiōe Auer. formā eē idiuu^o principiu. Ad primū qd sit de uno an di
cat illā duplicē negationē/ uel nō/ de quo uide supra. q. 5. in. 4^o notādo: dico illud non
excludere qn aliqd positiuū illis negationib⁹ sit pri⁹/ p qd ille insunt/ cū pri⁹ p hīermi
nias affirmatio negatione sit prior: dico igit formāl^r ad arg^m q duā ille negatiōes pco
mitant^r siue sequunt^r ipsam idiuu^m/ q pri⁹ p aliqd positiuū. i. p mām q^{ta} ē talis. Ad 2^m.
rñ^o Sco. q ultima distinctio idiuu^o puta subā ē p ultim^o actū illa cohordinatiōe subā/
actualis aut existētia tota cohordinatiōe ē posterior/ & aliquo mō accidental^r ista rñsio
nō satisfiat pri⁹ q nō soluit arg^m de for^a ille. n. ultim^o act⁹ ē p formā/ q for^a ē illa co
hordinatiōe. 2^o q u^r hīc p icōueniēti illud qd ē neciū. i. idiuu^o eiusdē spēi p accis di
stingui. hoc ē neciū ut uisum est supra in pri⁹ & 2^o. notādo q sunt accidental^r ordina
ta/ & a nā secundario itēta p qto i eis nā specifica reuāt imo/ qd est erroneū/ rñsio uidet^r
pceder^r iter idiuu^o eiusdē spēi eēntialē distinctiōē/ pbo q illa p te distingūt p act⁹ eēntiales
qre. Et si diceret^r sūt act⁹ eēntiales/ s³ nō eēntial^r distincti: p a pari dicā duos act⁹ eēntiales
specificos nō eē eēntial^r distinctos/ nec u^r maior rō h³ q ibi q utrobq⁹ sūt act⁹ eēntiales.
Iō al^r dico q auctoritas illa. 7. meth^o. 2^o. 5. p^o allegat^r/ & nō est ad ppositū/ q ibi loq^r de
ptib⁹ qtitatiuis q^{ta} qto añ diuisionē sūt i po^o scā aut diuisiōe sūt i actu: uñ auētas magis
passiue q actiue ē itelligēda. i. act⁹ catur a distinctiōe/ & sepatiōe: & si pteruendo auētatē
ut iacet uelles itelligere dico q ultim^o actus distinctiū⁹ indiuu^o est q^{ta} & accidēs: q
indiuu^o sunt acciden^r ordinata/ ut dictū est. Ad aut. Auer. dico q illa h³ sic itelligi/ for
ma est p quā idiuu^m fit hoc. i. estens in actu appet q ibi in textu Phis ing^r q mā non est
p se hoc. i. nō est ens actu/ sed forma p quā d^r in re q est hoc: & q ista sit uera expositio
apparet p ipsūmet Auer. q sic exponit ibi. 2. de aia in pn^o 2^o. 9. & pri⁹ meth^o. 2^o. 11. i
fine/ & pri⁹ Ph^o 2^o. 60. & ita ēt. 2^a auētas. 7. meth^o. itelligi hēt q. i. idiuu^o p formā est
hoc. i. in actu subali ultra quē act⁹/ & distinctiū⁹ accidetale ac numeral^r requit. qre &c.
Tertia p^o de directo p Sco. ē ista. Entitas singlaris/ siue hecheitas nō est idiuu^o p^o principiu.
Istā auētatib⁹ & rōnib⁹ pbo. Aucto. pri⁹ ē Auer. ptio Ph^o 2^o. 6. & Phi. 3. meth^o. tex
tu 2^o. 11. ubi ing^r multi^o. n. aut est rex fm formā/ aut fm q^{ta} itatē. i. aut ē multi^o specifi
ca & eēntialis aut nūeralis q fit p q^{ta} itatē/ nō p hecheitatē: & i de suba orbis. c. primo si
nō eēt q^{ta} itas nō eēt multi^o formā: idiuu^o dualiū. & Alb. primo coeli tra^o. 3. c. 4. ing^r q
oīs diuisiō nūeralis ē p q^{ta} itatē/ & q mā in plura numero diuidi nō pōt nisi p q^{ta} itatem.
Rñdent breuiter pcedēdo q multi^o numeralis a posteriori/ & pcomitant^r est p q^{ta} itatē.
Cōtra istā rñnē arg^r supponēdo q q^{ta} itas siue q^{ta} itas est illa cui p se cōpetit diuisiō p 3. 5.
meth^o. c. de qto/ & pri⁹ Ph^o 2^o. 17. patebit ifra. q. 17. tūc sic duo idiuu^o eiusdē speciei sūt
distincta/ & diuisa rōne q^{ta} itatis ergo nō rōne hecheitatis/ pntia nota pbo añs/ q q^{ta} itas
per suppo^m diuidit aut añq⁹ aduenit hecheitas/ aut post/ si ante h^r ppo^m/ si post/ ut dicis
igit q^{ta} itas nihil diuidet q iam diuideret ea q sunt diuisa/ qd est ipolē: forte ad hoc dice
ret Sco. q idiuu^o eiusdē spēi p se diuidunt p hecheitates/ p accis uero p q^{ta} itates: cōtra si
p accis diuidūt aut q diuisionē p se factā ab hecheitatib⁹ p supponūt aut q aliqd aliud
ad diuisionē faciunt/ nō primo mō q tūc nō magis q^{ta} itas q cetera accidetia diuideret
p accidēs/ oia. n. hecheitatē per te p supponerēt/ & ita diui^o non magis q^{ta} itati q ceteris
accidetib⁹ tribueret: nec ēt. 2^o q dē illud/ & assignari nō pōt cū totā diuisionē exple
uerit hecheitas. Aliter rñdent q hecheitas p se distinguit q^{ta} itas uero per se diuidit: ptra
distin^o & diui^o. Idē sunt q oīs distin^o sicut oīs diui^o ad multi^m terminat^r/ qñ. n. aliq⁹ dis
tingunt^r itelligunt^r ad min⁹ q sunt duo/ sicut qñ aliq⁹ diuidunt^r. Itē unū oppositū mul
titudini d^r in se idistin^o uel indiuisum/ igit sūt oppositū multi^o d^r p^otinere multi^m
siue distin^m & sic idē est diui^o/ & distin^o. Secūda^o aucto. Auer. 3. de aia 2^o. 9. ubi ing^r quit
aliud est magni^o. i. idiuu^o magni^o & magni^o eē. i. q^{ta} itas magni^o in mālib⁹ pp mām
sec⁹ in substātiis abstractis in qb⁹ idiuu^o & q^{ta} itas sunt unū/ & idem q ibi nō est mā/
quid clari⁹ p mā q sit idiuu^o principiu. Rñdēt q p magni^m itellexit singulare māle qd

DE

mām. i. hechei
quiditas magi
indiuu^o in eadē
tu illo noluit
idē qd quid est
esse carnis &
tatem/ nō sunt
uult hīe in imū
sed p idiuu^o & q
Auer. ubi sic i
& essentia i ent
carnis i eis nō ē
xit igit p carnem
struit fundā su
idem q quid est
quia in eis est he
p quiditatem. T
indiuu^o esset mā
indiuu^o ad n
formās extēsa/ &
spectū ad corp⁹ &
& pntia q esset m
cōtra tale pnt p t
ueritatem est in c
quiditas hoīs nō
& uel nō pnt n
dem Aucto. est p
q oē qd nō est in
est ut inueniant^r e
ubi h³ q gñans g
Si pnterabis rñsio
tatem. 2^o q gñans
alia est materia un
materia igit & p
cipiū afflatiū/ sed
cipō Auer. ibi in f
tip^o materiē in
tera pars cōpositi.
ne p Aui. q hō nō
& si non essent hic
qāly & tunc u^r m
altera pars cōpositi
mā inducā a gñā
esset. 3^o non uale
distin^o specificā/ n
notādo dictum est
tu co^o. 4. ubi ing^r
in qbus dā ut in mā
piū in diuidui. Rñd
tera partē cōpositi
est p^o tex^o quia ing^r
per primā subam it

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

mām .i. hecheitatē includit. Cōtra tūc non eēt aliud magni^o ab eē magni^o .i. indiui^m & quiditas magis in mālib^o q̄ in imālib^o p̄bo quia p̄te in imālib^o plura sunt p̄ hecheitatē indiui^m in eadē sp̄e & ita falsum eēt dictū Co^o ut p̄3: Subdit ē ille rōdēdo q̄ P̄his i tex tu illo noluit p̄cludere in mālib^o .i. mām primā alterā p̄tē cōpositi p̄cludētib^o non esse idē qd̄ quid est cū eo cui^o est / imo ē i talib^o mālib^o sunt idē p̄3 i exēplo suo q̄a idem est esse carnis & carnē esse: sed itellexit q̄ i mālib^o q̄ aliqd̄ distictū p̄ q̄ditatē includūt .i. hechei tatem / nō sunt idem. Ista glosa / sit dictū cū reuer^a est pessima p̄rio destruit tex^m P̄hi qui uult h̄re in imālib^o idem esse indiui^m & quiditas exemplificat de carne non p̄ carne māli sed p̄ indiui^m & quiditate imāli q̄ p̄rem illā sensibīlē dat nobis itelligere p̄3 i medio p̄^o .p. Auer. ubi sic iquit / & cā p̄p̄ quā h̄e duā itentiōes p̄ueniunt i oib^o entib^o est q̄ quiditas / & essentia i entib^o simplicib^o sunt idem. u. g. q̄ esse carnis idem est cū carne q̄a intentio carnis i eis nō est i mā: modo quis diceret q̄ caro ista mālis esset i entib^o simplicib^o: itelle xit igit p̄ carnem indiui^m p̄ carnis esse quiditatē in reb^o simplicib^o .i. i mālib^o. Secūdo des truit funda^m suū quia si i his q̄ aliquid h̄nt ultra primā mām distictū p̄ quiditatē nō est idem q̄ quid est cū eo cui^o est / sequit q̄ i mālib^o nō erūt idem p̄ P̄hm. & Co^o p̄3 p̄ntia quia in eis est hecheitas / & multi^o indiui^m in eadem sp̄e / ut dictū est & ita aliquid distictū p̄ quiditatem. Tertia aucto. Auer. est. 3. de aīa p̄^o .5. & alibi frequenter q̄ si itell^s esset indiui^m esset mālis q̄ p̄ntia nō ualeret si mā nō esset indiui^m principiū. Dicunt q̄ si esset indiuiduat^o ad multiplicationem corpore humanorū multiplicaret / & ita esset forma i formās extēsa / & mālis: ista r̄sio nulla est q̄a: ut p̄3 loquit Auer. de itell^u i se nō p̄re spectū ad corp^o / & iquit q̄ si itell^s in se esset indiui^m esset mālis & si diceret p̄ceden^o p̄ns & p̄ntiā q̄ esset mālis .i. p̄ctus p̄ hecheitatem quā est mālis quia disticta p̄ quiditatem. cōtra tale p̄ns p̄tenō est icōueniens q̄a i abstra^o est hecheitas / & tñ illud h̄m Cōmēt. & ueritatem est icōueniens. Quarta aucto. est Auer. 7. meth^o .p̄^o .12. i fine ubi habet quiditas hoīs nō est hō p̄gregat^o ex mā / & forma: sed tñ est forma hoīs / tñ sic quiditas & ule nō p̄tinet mām / indiui^m aut p̄tinet igit p̄ materiā indiui^m non est ule. Sexta eius dem Aucto. est primo cōeli p̄^o .90. ubi post alia uerba sua iquit / quū declarā^m est illich q̄ oē qd̄ nō est in materia ipolē est ut inueniat ex eo plusq̄ unū ens numero. i. q̄ ipolē est ut inueniant ex eo duo. quid clari^o. Septima auct. est P̄hi. 7. meth^o .textu p̄^o .28. ubi h̄3 q̄ gñans gñat aliud p̄pter mām / & ifert calias & for. sunt diuersa p̄pter materiā: Si p̄siderabis r̄sionem uidebis mirabilia dicūt primo q̄ P̄his itellexit materiā .i. hechei tatem. 2^o q̄ gñans p̄ficat materiā geniti per formā quā inducit / sua aut est iam p̄fecta iō alia est materia uni^o alia alteri^o. 3^o q̄ forma est principa^o principiū unitatis cōpositi q̄ materia / igit & principali^o distictiōis. 4^o q̄ materia est cā distictiō p̄existēs: & nō prin cipiiū assilariū / sed distictiū: per ista credit euasisse aucto. &c. Contra primū dictū est expō Auer. ibi in fine p̄^o ubi inqt / & erit cā in multipli^o gñabiliū ab uno gñante mul tipli^o materiē in quas agit / tñ sic gñans non agit in hecheitatem sed in mām q̄ est al tera pars cōpositi. igit &c. Idem p̄fir^o per eiusdem Auer. 3. P̄hi^o .cō^o .46. in prima rō ne p̄ Aui. q̄ hō nō gñat a casu / ubi ait qm̄ qm̄ mā fuerit diuersa diuersificabit & forma / & si non essent hic materiā p̄pria: neq̄ formā p̄pria / & tñ qd̄l3 gñaret a quol3 / & in qd̄l3 / & tunc ul^o materiā eēnt occiosā / & supflua / ubi manifeste loquit de mā quā est altera pars cōpositi. Secūdū dictū nō est ad p̄positū quia si materia geniti p̄ficat per for mā inductā a gñante iam est alia anteq̄ forma inducat & ita talem alietatem forma nō efficit. 3^o non ualeat quia forma dat esse specificū non indiui^m ipsi indiui^m & ita est prin^o distictiō specificā / nec in indiui^m idem est essendi & distinguendi principiū ut in primo notādo dictum est. 4^o est p̄ nobis ut p̄3. q̄re &c. Octaua aucto. est P̄hi. 7. meth^o .tex tu cō^o .41. ubi inqt in qbusdā q̄ qd̄ est idem cū eo cui^o est ut in substātiis abstra^o / in qbusdā ut in mālib^o nō / & ita cū mā sit in indiui^m & extra q̄ditatē sequit q̄ sit princi piū indiuidui. R̄sident q̄ p̄his mālia itellexit p̄cta p̄ hecheitatē / & nō h̄ntia materiā al terā partē cōpositi / & in illis qd̄qd̄ est nō est idē p̄ se primo cū eo cui^o est: sed ista glosa est p̄ tex^m quia inqt P̄his in primis substātiis qd̄qd̄ est idē cū eo cui^o est / & declarat qd̄ per primā subām itelligat. i. q̄ nō dī p̄ aliud in alio esse ut in subto uel materia / ubi mā

nifeste accipit materiā quæ est altera pars cōpositi & nō hecheitatem & postea inquit
quod uero ut materia aut accepta cū materia nō idē ubi eandē materiā quā prius acci-
pit si bñ cōparare debet. Nona autē. & q̄ multū stringit indicio meo est eiusdē Phi. 12.
meth^o textu co^o. 49. ubi iqd si eēnt plures cœli eēnt plures primi motores & si plu-
res materiales & si materiales corruptibiles & nō sempiterni mot^o: in qb^o apparet ma-
teriā eē principii pluralitatis idiui^o. Rñdēt q̄ Phs ibi non tam uult a priō motore ex-
cludere materiā primā q̄ hecheitatē q̄ est p̄hēs materiā tanq̄ qd potentiale & q̄ in pri-
mo nihil est po^o ideo ibi tale p̄hens esse nō pōt ex quo est hendelechia & purus actus.
q̄re &c. sed ista rñsio nō bñ intelligit tex^m quia nō tm̄ ibi Phs primi motoris q̄ ip̄s^o cœli
i materialitatē uult h̄re ex quo pcludit ip̄m eē semp & p̄tinuo motū tūc sic si cœlo esset
hecheitatis nō min^o esset semp & p̄tinuo motū igif p̄hs nō hecheitatē sed materiā pri-
mā excludit p̄ntia p3/ aīis pbat p̄te in eternis etiā est hecheitas & ex p̄nti mot^o p̄petui-
tatē nō excludit. q̄re &c. Multæ aliæ auctores possent adduci sed q̄ isti p̄teruendo glo-
sant imo corrūpunt textus. Ideo de uenio ad rationes. &c.

Primo arguo cōtra Sco. sic. Si spēs p̄ hecheitates diuidit aut p̄ oēs sil/ aut successiue. i. per
quas dā sic & p̄ quas dā nō sed nec sic nec sic. ergo &c. minor pbat nō primo mō q̄ ta-
les hecheitates essent ifinitæ sicut in q̄libz spēs indiui^o sunt ifinitæ si nō simul/ successiue:
mō ifinita a natura nunq̄ sil/ pducunt ut p3. 3. phi^o & si nō a natura nec etiā ab arte: si
diceret talē diuisionem fieri p̄telligim/ cū ei ex p̄te rei nihil corrūdeat sequit^o q̄ erit qd dā
fictitiū: nec etiā. 2^o q̄ spēs successiue aut totalr/ ut partialr/ diuideret/ si totalr/ puta in
quatuor uel mille tūc ampli^o diuidi nō posset/ qd. n. est totalr/ diuisum ampli^o nō diui-
dit: si fm̄ unā partē sic fm̄ aliā nō cū talis pars formalis esse nō possit/ q̄ tunc esset diui-
sio specifica sequit^o q̄ erit per q̄titatē cui p̄priū est h̄re partē extra partē. Et p̄fir^o cū spēs
diuidat per hecheitates per te aut diuidit in partes forales/ aut materiales/ non primū
quia ibi nō est nisi una forma/ & ita spēs per illā ab oib^o est totalr/ diuisa/ & ampli^o diui-
di nō pōt: nec. 2^m per te quia diuidi materialr/ est diuidi per p̄tes q̄titatiuas qd negas/
ergo nullo mō diuidit. Et p̄fir^o rō principalis per dictū co^o. in. c. de spēs dicētis q̄ spēs
diuidi nō pōt q̄ i ifinita diuideret/ qd nec natura nec scia patit/ & Alb. ibi. c. 26. et. 7.
meth^o inqt q̄ indiui^o spēs & gen^o ita se h̄nt q̄ gen^o nō est totū esse idiuidui/ q̄ p̄tinet
driā/ spēs autē est totū esse idiuidui/ q̄ ex gñe/ & driā p̄stituit & in alias drias nō diuidit/
& si de plurib^o p̄dicat illud nō est quia in plura diuidat/ sed quia natura hoc indiuiduū
cum ista q̄titate illud cū illa pducit/ ideo spēs de eis p̄dicat/ unde nisi esset pducens hoc
indiuiduū illud/ uel illud spēs non predicaretur. quare &c.

Secūdo principalr/ arg^o supponēdo unū fm̄ Sco. ibi di. 3. q. 2. q̄ q̄to forma magis actuat
rāto dī esse perfectior/ arguit. n. p̄tra. S. Th. sic esse nō est p̄fectissimū quia per actualē
existentiā p̄hēt/ p̄hens autē est magis in actu/ & p̄fecti^o. q̄re &c. Quo stante arg^o sic. He-
cheitas est ultimū p̄hens/ ultim^o act^o & forma subalis/ igif oib^o aliis formis perfectior/
p̄ntia per suppositū p3/ p̄ns est falsum q̄ tūc esset p̄fectior forma specifica/ & aia itelle-
ctiua qd est ip̄se: pbat q̄ natura per se nō ip̄fecti^o sed p̄fecti^o itendit/ hecheitates
aut rōne uis/ & spēs itendit. ergo &c. p̄terea min^o bonū ad magis bonū ordinat/ s3 he-
cheitas ad formā specificā ordinat/ ut p3 per Porphi^m Alb. & oēs/ indiui^o. n. sunt p̄pter
spēm/ igif hecheitas est ip̄fectior forā specifica. p̄terea corruptibile in eodem gñe in
corruptibili est ip̄fecti^o/ norāter dico in eodē gñe/ q̄ in diuerso pōt esse oppositū nā
materia est icorruptibilis ip̄fectior tñ forma corruptibili sed hecheitas est corrupti-
bilis ut p3/ natura autē specifica maxime fm̄ ip̄m qui talē ponit ex natura rei/ est icorru-
ptibilis. igif &c. q̄ hecheitas cū natura specifica sit eiusdē ordinis pbat quia fm̄ ip̄m est
ultim^o act^o/ & ultimū p̄hens in gñe subā: igif est forma substāialis/ p̄sequentia p̄bo/ cū
sit in genere subā aut est materia/ aut forma/ aut cōpositū p3 distinctio. 2. de aia/ nō ma-
teria quia de rōne materiæ est recipere/ & actuari/ nō autē recipi siue actuare/ etiā quia si
materia esset & reciperet aut subāl/ aut accidētāl/ nō primū quia esset materia prima
nec. 2^m quia esset extra p̄dicā subā qd est p̄tra ip̄m/ nō ē etiā cōpositū q̄ tale p̄ ipsam
hecheitatem p̄stituit & nihil seipsum p̄stituit/ igif erit forma non accidentalis/ ut dictū

est/ q̄ eēt extra
formā substan-
p3 q̄ act^o & nō
sed mod^o itrin-
aut iheret alicui
recipit/ iō autē
q̄ nec est for^o i
nō acci^o ergo si
p̄fectior q̄ nō
ditas formā sub-
sio de directo est
nō directe saltim
de caliditate nō
hecheitas aut nō
ingit po^o sed ac-
sit eiusdē uel alre
subm̄ sic p̄so in q̄
ro ip̄fecti^o & ita h̄
Aliter etiā dicit^o
oib^o & formalr/ e
p̄cedit. i. q̄ talis
idē realr/ cū ente/
extra ens/ & ita ni-
p̄siderari pōt ut n
hecheitates uel pō
q̄ est for^o subā q̄ el
terminari pōt. Cō-
hecheitatem p̄her-
pati aliā hēbit hec-
ultimus act^o q̄ oē
identice nō forma
& cū nō sit etiā acc-
subā existente in si-
sunt tres hecheitat-
Et si diceret ibi esse
Cōtra pari nō est
imposse assumptū
existentiā & for^o n
Tertio principalr/ arg^o
quo recipiunt/ q̄ a h̄
lari recipit/ & tūc si
recipit in spēs/ & tūc
diuisa/ & una/ & ita
& tūc q̄to aut speci-
alio/ & alio istanti n
ip̄olenecc. 2^m q̄ ite
mediato priō istan-
quis forām arg^o p
piunt in istiori au-
sicut tu arguis de h
diuisio generis per
intelligo animalū

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

est/ga eēt extra p^{di}m subā. igit^r subalis ergo dicere hecheitatē eē indiui¹⁶ prin^m est dicere formā substan¹⁶ eē tale qd est p^{di}m. Et p^{fir} hecheitas aut est po⁹/aut act⁹/nō po⁹ ut p³ g⁹ act⁹/ & nō acci¹⁶ g⁹ substan¹⁶. q^{re} & c. Ad hoc rōdēt p^{rio} q⁹ hecheitas nō ē pprie for⁹/ sed mod⁹ i^{tr}insec⁹/ l³ ista rōsio a Sco. exp^{isse} nō hēat/ sed est seq^{ti}ū. Cōtra si ē talis mod⁹ aut iheret alicui aut subsistit p^{se}/aut recipit aliqd/ nō recipit nec subsistit p^{se} ut p³ ergo recipit/ oē aut qd i^{al}iquo recipit ē ei⁹ act⁹ igit^r est act⁹ nō acci¹⁶ ergo sub¹⁶. Aliter rōdēt q⁹ nec est for⁹ sub¹⁶ nec acci¹⁶/ sed mediū: p^{tra} tale mediū recipit/ ut dictū est/ & est actus nō acci¹⁶ ergo sub¹⁶. Aliter rōdēt qdā posterior negādo istā/ p^{nti}ā ē act⁹ posterior ergo p^{fecti}or ga nō tenet i^{acti}b⁹ diuersa: rōnū ut est act⁹ indiuidualis/ & qdita⁹ dat ex^m caliditas formā sub¹⁶ ignis seq^r/ & tñ nō est ea p^{fecti}or/ ga est alteri⁹ ordinis. Cōtra ista rōsio de directo est p^{tra} Sco. & Doct. suū q⁹ uult hecheitatē eē i^{di}ui¹⁶ subā sicut & spēs/ & si nō directe saltim reductiue/ igit^r est ei⁹sdē rōnis/ uel ordinis cū actu qdita⁹ & ex^m suū de caliditate nō est ad p^{posit}ū ga illa est passio & acci¹⁶ ip^{si} ignis & ita alteri⁹ ordinis/ hecheitas aut non est acci¹⁶ spēs/ ut dictū est. Et p^{fir} oīs act⁹ in q^{tu} act⁹ est p^{fecti}or po⁹ in q^{tu} po⁹/ sed act⁹ posterior reū prioris est act⁹/ & prior po⁹/ ergo posterior ē p^{fecti}or sit ei⁹sdē uel alteri⁹ ordinis: nullus. n. negaret qn accidens puta albedo in q^{tu} albefacit subm sit ip^{so} in q^{tu} po⁹ p^{fecti}or: nec icōuenit aliqd fm unā rōnē eē p^{fecti}or/ fm alias uero ip^{so} p^{fecti}or/ & ita hecheitas sit ei⁹sdē uel alteri⁹ ordinis/ cū sit act⁹ posterior erit p^{fecti}or. Aliter etiā dicūt q⁹ hecheitas nec est subā nec acci¹⁶/ sed d^{ria}, qdā i^{di}ui¹⁶ p^{rio} diuersa ab oib⁹/ & formal^r extra ens qd hēt p^{cept}ū ultim^m poten¹⁶. Contra hoc satis argutū fuit. q. p^{ced}ēti. s. q⁹ talis d^{ria} eēt nihil/ & ita nihil p^{stitu}eret i^{di}ui¹⁶ ga illud nō p^{stitu}it p^qto est idē real^r cū ente/ aliter idē eēt constituens/ & p^{stitu}tū/ & pro q^{to} formal^r disting^r est extra ens/ & ita nihil. g⁹ & c. Et ad p^{bation}em q⁹ hecheitas est forma sub¹⁶ rōdēt q⁹ subā p^{sider}ari pōt ut nā & qditas/ & talis siue sit cōpositū/ siue mā siue forma abstrahit ab oī hecheitate: uel pōt p^{sider}ari ut est i^{su}a ultima actualitate/ & sic pprietas i^{di}ui¹⁶ ē subā q^{est} for⁹/ subā q^{est} mā/ & subā q^{est} cōpositū ga qd l³ istoz ut nā p^{talem} pprietatē dēterminari pōt. Cōtra data rōsione seq^ret q⁹ hecheitas materiā eēt ipsa mā/ igit^r per aliā hecheitatem p^{heret}/ & sic in i^{fini}tū qd est icōueniens: silt^r hecheitas formā erit for⁹ & a pari aliā hēbit hecheitatē/ & sic in i^{fini}tū/ & hecheitas cōpositi erit cōpositum igit^r nō ultimus act⁹ q⁹ oēm excludit cōpositionem/ & si diceres hecheitatem esse qdlibet illoz identice nō formal^r/ igit^r formal^r talis hecheitas nec est mā/ nec forma/ nec cōpositum & cū nō sit etiā accidens/ seq^ret q⁹ sit nihil. q^{re} & c. p^{terea} ex illa respōsione seq^ret q⁹ in q^l3 subā existente in sua ultima actualitate essent tria i^{di}ui¹⁶ probat p^{sequentia} in quocūq⁹ sunt tres hecheitates sunt tria i^{di}ui¹⁶ in q^l3 subā ut hęc sunt tres hecheitates p^{te}. g⁹ & c. Et si diceres ibi esse tria i^{di}ui¹⁶ quoz qd l³ ppriā h³ i^{di}ui¹⁶ & hoc nō est icōueniens. Cōtra a pari nō esset icōueniens in quol³ cōposito esse duas existentias/ qd tamē est im^{pos}sibile assumptū p^bat q⁹ p^{te} materia pōt esse sine forma/ & ita h³ siue h^{re} pōt ppriā existentia/ & for⁹ multo magis pōt esse sine materia/ & ita h^{re} ppriā existentia g⁹ & c.

Tertio principal^r arguit supponendo unū uerū q⁹ hecheitates ex quo sunt formā in ali^{quo} recipiunt/ ga for⁹ recipit/ ut uisū est supra/ quo stāte arguit sic/ uel in aliquo singulari recipit/ & tūc singularitas/ & i^{di}ui¹⁶ esset ante hecheitatem & nō p^{hecheitatē}/ uel recipit in spē/ & tūc q^{ro} uel diuidit eā/ uel non/ si non igit^r species remanet i^{di}stincta/ in diuisa/ & una/ & ita sub ea plura i^{di}ui¹⁶ nō erūt/ si eā diuidit/ igit^r illa pri⁹ erat in se unita/ & tūc q^{ro} aut species silt^r in eodem i^{stanti} t^{ps} est i^{se} unita/ & p^{hecheitatem} diuisa/ aut i^{alio}/ & alio i^{stanti} non primū ga tūc in eodem opposita essent in eodem i^{stanti} qd est i^{pos}sibile: nec. 2^m ga iter q^l3 duo i^{stantia} mediū t^{ps} dat i^{quo} nō diuidet/ sicut nec in i^{stanti} i^{mediato} p^{rio} i^{stanti} ex quo nō dat/ igit^r nullo mō⁹ talis hecheitas diuidere potest. Sed quis forsam arg^m posset reflectere ga d^{rie} fm omnes gen⁹ diuidūt/ tunc q^{ram} aut recipiunt in i^{feriori} aut in genere/ non in i^{feriori} ut patet ergo in g^{ne}/ & tūc arguā q⁹ nō sicut tu arguis de hecheitate reū speciei. Dico q⁹ obiectio in genere non procedit quia diuisio generis per d^{rias} fit per itell^s operationem. u. g. pri⁹ itelligo alal unitū/ postea itelligo animalū alterum rationale alterum irrationale & sic ip^m diuisum itelligo/

& ita i p^o istati intellectōis rōnalis & irrōnalis aīalest diuīfū pītellm sicut ille dīa pītēl
lectū in gñe recipiunt: duā aut hecheitates i spē realr recipiunt/ & realr diuidūt/ ideo
in eis pcedit arg^m. Et si diceret diuīfōne p hecheitatē esse fm rōnē sicut & diuīfō gñis
in spēm. Cōtra ponētes diuīfōne gñis in spēm esse fm rōnē asserūt in rep formas
substan^o pri^o esse factā diuīfōne/ qā illa prior diuīfō non sufficit/ pbat cū. n. illa sit fm
rōnem pstitutio spēx esset fm rōnē/ & sic spēs non differēt nisi rōne qd est falsū:
ita in pposito si duā hecheitates ipsam spēm fm rōnē diuidūt/ qro q sūt faciētia rea
lem eiūsdē diuīfōne/ & aliud assignari non poterit nisi alie duā hecheitates: & ita in he
cheitatib^o arg^m procedit/ qā ille spēm non nisi realr diuidere possunt/ non aut conclu
dit in differentiis/ quā fm rōnem diuidunt/ ut dictum est. quare &c.

Quarto principalr arg^m tria supponendo primū q pīetas non nisi in his q sunt sub eodē
gñe reperit/ ista est Phī & co^o. x. metha^o. tex^o. co^o. 24. unde illa q sub spē pīent nullo
mō pīt pīari/ & ideo ibidē tex^o. 24. 25. igit q masculinū & fēmininū non sunt pīa qā
in eadez spē recipiunt. 2^o suppo oē qd corrūpīt a suo pīo corrūpīt p3 pīo phī^o & pīo
de gñatione. 3^o suppono q gñationes/ & corruptiones sunt singulariū p3 in pīemio
meth^o. Quib^o stantib^o arg^m sic. Si hecheitas esset prin^m idiui^o esset id rōne cui^o fieret
gñatio/ & corruptio/ sed non est id rōne cui^o fiat gñatio & corruptio. q &c. discurs^o no
tus/ maior. i. pīitio^o pbat/ qā p. 3^m suppo^m gñationes & corruptiōes sunt singulariū
igit id rōne cui^o gñant/ & corrūpūt debet esse singularitatis/ & indiui^o pī^m. qre &c.
minor ē pbat/ qā si gñatio & corruptio rōne hecheitatis fieret/ aut p qto h3 pīū/ aut p
qto eēt sicut mā pīa rōne cui^o gñatio/ & corruptio fit/ qā nūc ē i po^o ad hoc/ nūc ad illū/
sed nec sic/ nec sic/ q &c. nō pīo mō qā nō h3 pīū ex q^o ē sub spē spālī p primū notādū
nec 2^o mō qā de rōne pīa māx ē q recipiat/ ut sapi^o dictū ē/ hecheitas aut recipit p pōt
cū sit act^o ultim^o. igit &c. h3 aut nos bñ fit/ gñatio & corrup^o rōe māx/ & illa ē indiui^o pī^m
Et pīr ista 4^a rō sic p^o. 7. metha^o. p^o. 31. igit q oīs for^o mā^o ē edducta d po^o māx ab
agēte/ cū hech^o sit for^o aut ē edducta/ aut nō/ si nō igit nō ē for^o mā^o s3 sic aīa itell^o qd ē
ipose/ si sic tūc mā ē cā suā singlā^o pbat hoc sic/ aut aliquā for^o eddūci d po^o māx ē q
talis for^o solū i mā recipiat aut q mā ultra illud recipi aliquā hēat cālitate supra formā
non pri^m qā p^o hē pīconueniēti aliq^o agēs ulē for^o i mā i pīmere/ qā de po^o māx
non esset edducta/ qd dictū non eēt uerū si eddūci de po^o māx eēt solū recipi i mā/ etiā
aīa itell^o cū i mā recipiat de po^o māx eēt edducta/ erit igit edducta secūdo mō ar^o mō sic
mā h3 cālitate supra hecheitatē s3 hecheitas ē ip3 singlāre siue sing^o pī^m igit mā sing^o cū
cābit/ siue erit cā pīcipiū siglā^o & ita hī itētū mā eē talē cāz/ & indiui^o pī^m. qre &c.

Quito ar^o sic. Si hecheitas eēt idiui^o prin^m for^o materiā uniret mediāte aliq^o alia realitate a
realitate ipī^o for^o pīs ē flm & pīm. 8. meth^o. tex^o. p^o. 10. 15. & ultimū. &c. 2^o. d aīa tex^o
p^o. 7. ubi igit non eē qrendū q ex actu & po^o fiat unū: pīa pbat duo supponēdo pri^m
q mod^o itīrlec^o for^o ē ipī for^o itimior q sit ei^o unio ad materiā p3 qā a suo modo du3 est
i actuali exītia nūq pōt separi/ potest tū separi a materiā. 2^o suppono q realitas q for^o
ē hāc ē alia a realitate q ē natura/ & hoc ē Sco. Tūc sic/ Mod^o for^o ē ei itimior q uniri ma
teriā p pri^m suppo^m sed qd ē itimior ē pri^o igit pri^o saltē natura puenit for^o mod^o ille q uni
ri materiā igit unio modū illū pīsupponit/ & p pīs talis mod^o iter for^o & materiā me
diat/ sed ille mod^o ē realitas disticta a realitate for^o p 2^m suppo^m igit for^o uniret materiā me
diatē alia realitate/ qd erat pbatū. q &c. Et pīr sic for^o a suo mō non sepat ita nec mate
riā/ ex quo seqt q materiā sepatā ab omni for^o non tū eēt i actu entitatiuo/ ut ipī conce
dūt/ sed ē i actu for^o qd ē p eos/ pīa pbat qā materiā ab oī for^o sepatā h3 sū modū itī
lecū/ & pīa hecheitatē q ē act^o for^o ex quo dēminat materiā ut sit hāc/ & determinā
re ē pīū act^o for^o cū cuiusdā qīficātis modū hēat/ et p te etiā talis mod^o ē dīa idiui^o
q ad spēm pparat sic for^o ad materiā uel sicut act^o ad po^o. q &c. Et si diceret materiā ab
oī for^o sepatā ē naturā/ & ut sic nō ē hāc/ sed ut ē pī idiuidui & ut for^o pīnet/ igit he
cheitas nō ē sufficiēs pī^m distictiū/ siue idiuidua^o s3 aliqd aliud requiritur. quare &c.

Sexto ar^o sic. Si hecheitas eēt idiui^o pī^m seqret q iter idiui^o eiūsdē spē eēt ordo eēntialis &
pīe/ pīs flm tū qā i idiui^o ē processus i fīnitū saltim successiue/ non aut ē essentialr or

diatistū ē ga.
rius qd de prior
ordo iter dīas sū
q &c. maior nota
oī illū generis
eē q dīatū q
do subalis extrise
soluit qā ubi q
q &c. maior decl
brunellū est effe
eis pīt abstrahi dī
bus hecheitatib^o
bo qā ista hechei
mero & hoc nō u
uerū/ nec aliq
sue dīas a qd sū
si pcept^o pīetici a
ret q iter hominē
un^o pcept^o. i. gñic
uerū pcept^o pīet
Cōtra 2^m rī^o ar^o
iter hech^o ē hī oī
Septimo ar^o sic. Si he
ma pīegns pīra Sco
rei sūba/ probat cō
tis priorib^o est pīe
fēctiora/ sed dīa in
act^o q &c. Respōdē
pīsupponens/ & pī
dat exēplū: pri^o. r
pīegns puta calō
tem qā non sunt ei
qā iū damentis sui
tū reductiue/ qā u
dīa talis posterior
fit alia pīetior qū p
re sūba/ nulla esset d
nulla differentia spē
etiā nō sunt eiūsdē
nec ē d caliditate r
Vltimo ar^o sic. Si heche
rū q nullo modo pī
qā possit ab indiui
do modo/ & hoc nō
do & hoc etiā nō q
pīo diuersa ab om
dīs. quare &c. Resp
qū dīatatem impo
illo modo dīfini^o de
rāionem exprimen
q pīpīa pīssio de
sequētia probat/ q

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

dinatis: tū ēt qā. 3. meth^{ce} tex^u 2^o. 11. iqt p^hs i diuiduis non est hoc pri^o & illud poste-
 rius | qd de prioritāte eēntiali siue pfectiōis non accidentali itelligēdū ē: p^ha probat qā
 ordo iter d^has subales ē ordo eēntialis | sed ordo iter diuidua est ordo iter d^has subales
 g^o & c. maior nota minor probat qā q^l3 hecheitas ē act^o subalis p^{te} ex quo i^m suba per
 oīa illi^o generis pstituit: q^l & c. R^hndent dupl^r pri^o q^o ordo eēntialis est iter extrema f^m
 eē qd itatiū q^o de necitate se psequit^r: hoc aut non est i^o proposito 2^o pcedēdo q^o ibi ē or-
 do subalis extrisece | & sūt ordo p se extrisece. i. penes extrema subalia. Cōtra primā | non
 soluit qā ubi cūq^o sunt diuersa for^o subales ibi est ordo essentialis & p se | sic est i^o propo^o.
 g^o & c. maior declarat l^{et} i diuersis formis nō f^m esse qd itatiū certū. n. est q^o inter for. &
 brunellū est essentialis ordo | & tñ ibi sunt diuersa formae diuiduales: & si dices q^o ab
 eis p^ht abstrahi diuersi pcept^o specifici | non aut a duab^o hecheitatib^o. Cōtra: e^q bñ a dua-
 bus hecheitatib^o un^o pcept^o specific^o abstrahi pōt | sicut ab illis duob^o. g^o & c. assūptū pro-
 bo | qā ista hecheitas | & illa nūero distingūt | & in hecheitate conueniunt | uel in una nu-
 mero & hoc nō | uel in una specie | & sic h^h itentū: Et si dices q^o ille hecheitates sūt p^o di-
 uersa | neci aliquo pueniūt: Cōtra a pari dicā ego de illis duab^o formis. s. for. & brunelli |
 siue d^has a q^o b^o sūmūt q^o sūt pri^o diuersa p^{te}. q^l & c. Et si dices q^o ab illis duob^o diuer^o
 si pcept^o specifici abstrahi pōt | a duab^o hecheitatib^o un^o tñ | iō non est sile. Cōtra tūc seq^o
 ret q^o iter hominem & asinū non esset ordo essentialis | probo qā e^q bene ab his duob^o
 un^o pcept^o. s. gñic^o abstrahi pōt: nec u^o maior ratio q^o ibi non sit essentialis ordo ubi di-
 uersus pcept^o specific^o abstrahi non potest q^o ubi non p^ht abstrahi diuersus gñic^o. q^l & c.
 Cōtra 2^{am} rñ^o ar^o sic. Ille ordo ē subalis itrisec^o | q^o ē penes foras subales itrisecas | s^o ordo
 iter hech^o ē h^m oī. g^o & c. a^o nō | b^o ē tua qā hech^o itriseca i^o | & for^o subales. q^l & c.
 Septimo ar^o sic. Si hecheitas esset indiuidu^o | principiū tūc d^ha specifica non esset pfectissi-
 ma psequētra Sco. & omnes | etiā i^o p^hm. 7. meth^{ce} ubi uult q^o specifica d^ha sit tota
 rei suba: probat cōsequētia. oīs d^ha posterior ceteras d^has p^hsupponens illis p^hsupposita
 tis priorib^o est pfectior | ista patet eodem. 7. q^o posteriora generatione f^m subam sūt p^h-
 fectiora: sed d^ha indiui^o siue hecheitas ceteris in genere suba est posterior qā ultimus
 act^o. g^o & c. Respōdent neg^o psequētiā ad probationem dicūt q^o uera est maior ubi d^ha
 p^hsupponens | & p^hsupposita sūt eiusdem ordinis | non aut quādo sunt alterius ordinis |
 dat exemplū: pri^o. n. uia generatiōis forma subalis puta ignis i^oducit | q^o aliqua q^litas eā
 psequens puta caliditas | & tamen certū est q^litatem illā subali forma non esse pfectio-
 rem | qā non sunt eiusdem ordinis. Ista responsio | salua reuerentia | est penitus nulla p^o
 qā fundamentis sui | Doct. p^hdicat certū. n. est q^o hecheitas est in eodem p^hdi^o cū specie sal-
 tim reductiue | qā ut sapi^o dictū est | f^m eos indiuidua suba p omnia illi^o generis fiunt |
 & ita talis posterior d^ha erit eiusdem ordinis cū anteriori. 2^o asserit unū sal^o q^o tñ d^ha
 sit alia pfectior qū p^hsupposita & p^hsupponens sūt eiusdem ordinis | quia tunc in gene-
 re suba nulla esset d^ha alia pfectior psequētra est falsū ut patet | & psequētiā probo qā
 nulla differentia specifica aliā p^hsupponit ex quo ex quo genus diuidit: Preterea ille
 etiā nō sunt eiusdem ordinis qā a latere in p^hdicamto ponūt | & sūt pri^o diuersa p eos |
 nec ex^o d^h caliditate reū for^o est ad p^hpo^o qā sūt diuersa p^hca^o in p^hpo^o nō est sic. q^l & c.
 Ultimo ar^o sic. Si hecheitas pstituit indiui^o aut p se | aut p accidens | sed nullo isto modo
 rñ | g^o nullo modo pstituit | maior nota ex sufficienti diuisione | minor pbat nō p accidens
 qā posset ab indiuiduo separari | & tale sine hecheitate remaneret: nec p se qā uel in secū-
 do modo | & hoc non | esset. n. passio indiuidui quod nullus pcederet | uel i^o primo mo-
 do & hoc etiā non qā de indiui^o qd itatiue p^hdicaret quod tamen a Sco. negat ex quo est
 pri^o diuersa ab omni quiditate | & est mod^o itrisec^o q^o non est de qd itate illi^o cui^o est mo-
 dus. quare & c. Respondent q^o primus modus est non solum quādo p^hdicatū subie-
 cti quiditatem importat | sed etiā quādo in ratione subiecti itrisecē includit | & in
 illo modo diffini^o de diffinito p^hdicat extendendo nomen diffinitionis ad quācūq^o
 rationem exprimentem essentialia itriseca rei. Contra data ueritate rñsonis seq^oret
 q^o propria passio de subiecto in primo modo p^hdicaret | psequens falsū & p^h p^hm: cō-
 sequētia probat | quia illa est eadem realiter subiecto per te | & itrisecē in eo inclu-

QVESTIO

ditur & talis est primus modus ut concedis. & c. Preterea indiuiduum non habet aliam diffinitionem a se ut tu etiam concedis igitur hecitas aliam diffinitionem non dicitur a diffinitione speciei / ergo ei constitutio respectu indiuidui non erit alia a constitutione speciei & ita species constitueret indiuiduum quod est erroneum. Preterea si hecitas per se in primo modo indiuidui constituit tunc indiuiduum erit in tali modo per se est falsum & contra per se in primo modo ubi ponit indiuiduum sub in. 3. per se dicitur modo per se est manifestum. quare & c. licet alie multe rationes adduci possent iste tamen sufficiat quas credo satis stringere si considerentur. quare & c.

Quarta & ultima conclusio ad. Qu. responsiva est ista materia si cum quantitate est indiuiduationis principium modo in primo. 2. & 3. notando declarato quod conclusio satis manifeste probatur per omnes aueritates adductas in immediata hinc procedente in primo etiam per rationes eiusdem si. n. hecitas non est tale principium ut probatur est & dat aliquod indiuiduum principium ut in prima & 2. hinc declaratum est non ut aliud dari possit quam cum quantitate quod de nouo probatur per de materia. 2. de quantitate & c.

Primo arguitur materia esse indiuiduationis. i. indistinctionis in se & incommunicaibile principium sic. Quicquid est principium primae substantiae est principium indiuidui ista est nota quia prima substantia & indiuiduum sunt idem sed materia est principium primae substantiae. ergo & c. minor probatur. Quicquid est principium & cum non esse in subiecto nec dici de subiecto est principium primae substantiae ista est manifesta quia ille sunt conditiones primae substantiae sed materia est huiusmodi. ergo & c. minor per syllogismi probatur primum in unoquoque genere omnium illi generis est causa. x. meth. sed materia est primum subiectum in altero non receptibile nec de alio tero a se predicabile ut per primo philosophum. ergo & c. unde nota ut etiam in superioribus dictum est omne in altero receptibile rationem actus habet & recipiens rationem potest si ergo materia esset in altero receptibilis aliquid ipsa potentialiter dare oporteret quod est falsum & quia forma in materia recipitur & ex ea compositum constituitur ideo tam forma quam compositum eiusdem materiae ratione in pluribus esse repugnat. Sed hic dubitatur si indiuiduum & materiae in pluribus esse repugnat ut autem non quod intelligitur uel esse in pluribus aut per informationem eo modo quo forma substantia uel accidentis in suo subiecto existit aut per essentialē predicationem & identitatem sicut quilibet superius est in suo inferiori primum dici non potest quia nullum esset uel in genere substantiae cum nulla sit uel substantia in alio per informationem nec aliquid esset singulare in accidentibus quia quilibet in alio est per informationem & cum materia per informationem in nullo sit nec in uno nec in pluribus non erit singularitatis principium. Si secundo modo tunc non magis conuenit materiae esse in uno solo quam formae nec magis materiae repugnat esse in pluribus quam formae ita. n. materia de diuersis materiis sicut forma de diuersis formis predicatur. Dico quod uel in multis est utroque modo per in predicatione substantiae secundae substantiae sunt in alio. s. per informationem & de alio dicuntur. s. per essentialē identitatem & predicationem & ad argumentum negotium in genere substantiae non esse uel substantiam per informationem imo est ut quilibet. 2. quare de prima predicatur & predicatum habet rationem formae in accidentibus uero est singulare non ratione sui sed ratione subiecti materia autem nihil informat ideo est incommunicabilis nec est in multis primo modo sed secundo & licet de multis predicetur illud tamen est secundum rationem quia predicari est actus rationis in re uero si impossibile ab omni forma separaretur esset una tantum. ideo. S. Th. in tractatu de dimensionibus interminatis inquit quod licet materia in diuersis secundum rationem sit diuersa est tamen eadem secundum essentialitatem non autem est sic de forma quare si per impossibile sine materia esse posset loquor enim de forma materiali nil minus esset communicabilis. quare & c.

Secundo arguitur de. Quantitate quod ad indiuiduationem de necessitate percurrit quia effectus in actu ut est indiuiduum solus a causa in potest ut est materia esse non potest sed requirit aliquid in actu & de tali quantitate bona ratio fuit supra adducta in principio tertiae conclusionis contra Scotum & iterum arguitur sic. Quod est principium & indistinctionis & unitatis numeralis est principium indiuidui patet ista quia indiuiduum tantum numeraliter distinguuntur Quantitas est huiusmodi. & c. minor probatur unitas est principium numerali & numerus causatur ex diuisione quantitatis & conueniunt igitur quantitas est principium unitatis & numeralis indistinctionis. Et confirmatur quod alicui per se primo conuenit nisi eius ratione alteri non conuenit sed diuidi in partes eiusdem

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

eiusdē rōnis p se p rō puenit. s. meth^o. te^o. 2^o. 18. § &c. Et si diceret ut qdā asserere ut
 q qū i suas ptes nō diuidit sic ule i suas ptes subtiuas/qa nulla ps qti ē ipm totū qū di
 uisū/sic ps subtiua ē ipm totū ule diuisū/nec ē diuidit in ptes eiusdē rōnis p3 de aliquo
 nūo puta. s. q diuidit i tria et duo q sūt diuersa spēs: iō minor arg^o ē falsa/ & ibi igit P h
 q qū diuidit i ptes q sūt quorū singulū aut utrūq natū ē eē unū aliqd. Dico/ salua re
 uerētia/ q ista euasio nulla ē/ p rō ga q l3 ps qti ē qūa/ & ita de ea qūitas/ sic de pte subtiua
 ule p dicit: & sic nulla ps qti ē totū qū diuisū/ ita nulla ps subtiua ē totū suū ule/ qa tūc
 de alia pte nō diceret. u. g. si hō eēt aīal fm totū aīalis ambitū tūc i asino/ leone/ & ceter
 ris aīal nō repiret. Secūdo diuidit i ptes eiusdē rōnis/ qa tria/ & duo in qū sūt diuersa
 spēs nō dicunt ptes qnq/ ex duab^o. n. spēs^o unū fm spēm fieri est ipole sed sunt ptes
 eiusdē rōnis unū pstitues fm spēm: nec icōuenit i nūis q unusmet nūis de se p fideratus
 unā spēm efficiat: ut aut ps alteri^o sit unū nūis: secus oporteret dicere oēs spēs nūi ultra
 trinariū ex diuersis spēs^o esse pstitutas/ qd (ut dictū ē) est ipole: & sic minor arg^o stat: &
 P h p p rā iterptat qa post illa uerba subiūgit/ mltitudo qū aliqd si fuerit nūabilis. i. si ē
 aliq multi^o nūabilis illa ē p qūitate q est apta nata diuidi in nō p tina & cāre multitudi
 nē/ ut ibi subiūgit: & ita exponere/ ut ille facit est de directo P h m corrūpere/ ut p3 ituen
 ti/ & eū p fiderati: & qa hāc ultima p cō p supiora est satis p bāta maxime in 3^o. p cōne iō
 alias p bōnes nō adduco: sed ad ulm^o. s. rñsionē arg^o p rincipaliū deuenio. quare &c.

Ad p^m p n^o negat p nā ad p bōnē d r q maior est uera ubi ē nō eadē cā/ mō mā in genito &
 corrupto nō ē oīo eadē. i. scdm eadē rōnē: p quonota q qū ad unū effectū ules & pti^o
 cāe simul pcurrūt ipole ē p ricularēs iducere gradū oppo^m gradui p ules iducto. u. g. si
 sol cāt gradū uitae/ inferior cā puta luna nō nisi gradū p tētū sub uita puta rōnale uel ir
 rōnale poterit cāre: sic i p pposito p les cāe ad unū idui^m puta hoīs pcurrūt/ una cāt gra
 dū uiuētis/ alia aīalis/ alia hoīs/ & mā h3 cāre idui^m nō illis gradib^o oppositā/ sed sub eis
 p tētā/ & ita idui^m hoīs & nō alteri^o cābit: qd postea ab aliis cāis u l b^o corrūpit/ & mā
 cāt idui^m cadaueris ad illas sequēs/ nō. n. est pole q si cāe ules gradus ules uni^o indiui
 diu cāt/ q mā inferior cā alium gradū idiuidualē cāet/ q illis u l b^o corrūdentē/ ex quo pa
 tet q minor p bationis non est uera quia materia non est omnino eadem in genito &
 corrupto p p diuersos/ & diuersos gradus ules in uno & in alio. qre &c. Alio mō pōt rñ
 deri q in utroq est eadē mā nō tñ sub eadē qūitate ex quo nō seq^r nisi q i genito/ & cor
 rupto ē eadē icōicabilitas. Sed p dupl^r p rō/ saltū hēo q erit idē icōicabile/ qa est eadē mā
 p rīn^o icōicabilitatis. 2^o pole est saltū diuinā po^o q ab aq ei^o forma remoueat eadē mā
 manēte & qūitate/ & forā ignis itroducat/ & tūc illa aq/ & iste ignis eēt unū & idē idui^m
 qd est ipole Ad primū d r q eadē incōitātē hnt nō tñ est idē incōicabile: sicut si De^o Pla.
 albedinē in sor. poneret nō ualeret p nā eādē albedinē hnt ergo est idē albū: sed ista rñ
 fio uidet nulla/ accidēs. n. a subto h3 indiui^m & qa for. & Pla. nō sunt unum subm ideo
 nimirum si nō est idē albū: mā aut ex se/ nō ex alio h3 incōicabilitatem/ ideo uidet q oīo
 est idē icōicabile. Ideo dico aliter pcedendo totū/ imo oīa indiui^o sunt unū incōicabile/ si
 cut mā de se est una/ & si ē distin^o iter idui^o illa est merito qūitatis/ ut supra dictū est. Ad
 2^m. aliq dicit q ad idui^m req^rit unitas specifica/ eadē mā/ & qūitas/ & eadē existētia/ & in
 casu arg^o p rīa/ & 3^o. p dicio deficiūt & si diceret q forma alteri^o aq itroduceret/ tertia cō
 ditio difficeret. Sed p rā hoc arg^o existētia siue tps ad unitatē subā nō facit qa eē suū tpe
 nō mensurat ex quo in istāti acq^rit ut p3. s. & 8. p h^o Alii dicunt q casus est ipolis: sed
 hoc nō uidet/ qa sicut nō est impole manente eadē qūitate totā/ panis subā3 trāsubare/
 ita etiā nō uī impole manente eadē mā & qūitate formā aliā itroducere/ maxime cū
 materia ad talem formā nō hēat neāam habitudinē. Ideo dico aliter q eō casu l3 sit idē
 indiui^m qū ad incōicabilitatem & distinctionem/ tñ non est oīo idem qa nō est eadem
 subā ex quo eadē subāles partes nō habet. s. eādē formā. Sed p rā dupl^r primo in
 superiorib^o dictū est q forma nō facit ad indiuiduationē ergo dato q nō sit eadē forma
 est oīo idē idui^m 2^o. si illud est pole sint illa duo sor. & Pla. quorū un^o saluet/ alter dānet/
 per te est idē indiui^m igit idem saluat/ & dānat. Ad primū pcedo totū/ & licet sit idem in
 diui^m non tamen est eadē substātia/ forma enim & si nō sit indiuiduationis principium

E

facit tñ ad esse subale idiuuidui. Ad 2^m. dico q idē idiuui^m. i. idē singulare saluat & dñat / nō tñ idē hō / qā hō dicit cōpo^m ex mā / & aīa itell^{iua} / mō ibi eadē aīa itell^{iua} nō ēēt. Cōtra ibi ē idē corp⁹ qā eadē mā cū eadē q̄tate / igit idē corpuserit saluū / & dñatū / & ita glificatū / & nō glificatū qd iplicat. Dicāt alii qd dū uellint / dico ego q dato uno miraculo aliud pcedere op³ / uñ si De⁹ i mā & q̄tate for. saluādi poneret formā. i. aīam Pla. dam nādī talis mā cū q̄tate Pla. in se q̄ret / & ita erit corp⁹ nō glifosum / sed dñatū / & p suā oī potentiā for. aliam materiam cum q̄tate subministraret. quare &c.

Ad 2^m. negat. pñā ad pbōnē negat ēt pñā qā nō ē idē efficiēs / & si lferes igit mā cū q̄tate nō est sufficiēs idiuui⁹ pñ^m / pcedo totū / qā ad idiuui^m sicut ad cātera entia nālia / oēs 4^{or}. cāe pcutrūt / h3 cās intrinsecas. s. mām & q̄tate / & extrinsecas finē pseruationē spēs / sicut & spēs sunt pp pseruationē uniuersū / & efficiētē q̄pōt ēē ppinq̄ / & est gñans idiuui^m & remota. s. itelligētia mouēs coelū / p quo nota dictū Co⁹. 12. meth⁹. 2^o. 14. ubi igit si agēs fuerit unū & mā una / & po⁹ eadē effect⁹ erit un⁹ / mā. n. ē in po⁹ ad īfinitas foras eiūsdē spēs ad q̄s diuersas h3 relōnes / & habitudines cātas ab itelligētia mediāte motu coeli / q sicut ē etern⁹ / & ppetu⁹ / & una ps ppetuo alteri succedit / & ita ille relōnes in mā ppetu⁹ sunt & eterne / ad ppo^m si ex ista mā aq̄ gñat / talis mā ex motu coeli ad for^m aq̄ erat i po⁹ / qā talis respectiua po⁹ (ut dictū est) ex motu coeli multiplicat / si postea ex illa mā ignis gñet / & hīc ad annū ex eadē mā aq̄ gñet / ex quo ex motu coeli alia est po⁹ & respect⁹ ad istā q̄ fuerit ad priorē / dico q nō est idē idiuui^m sed diuersū qā agēs ē diuersū. s. mor⁹ coeli ex quo illa respectiua po⁹ catur / est & i diuersa dispōne / nec ēt eadē q̄tate / qā illa aq̄ prioris fuit corrupta / & sic uariata una cā idiuuidui totū idiuui^m uariat. Scias tñ q l3 ad idiuui^m q̄tuor ille cāe pcurrāt / tñ (ut in pñ⁹. q. dictū est) de cās intrinsecis q̄rim⁹ / iō mā m assignauim⁹ cū q̄tate a qua idiuui^m h3 q distinguat / ab illo. n. agēte. s. motu & po⁹ seu relōne distinguī nō pōt qā corrūpūt / & talis q̄tate dī ēē cā intrinseca reū illarū extrinsecarū / & nō qā de essentia idiuuidui subā sit / ut in superiorib⁹ dictū est. Et si istares q ibi Co⁹. inqt po⁹ māe ad diuersas formas subales referri / nō igit ad diuersas q̄tates. Dico qñ mā ē i po⁹ ad diuersas foras specificas ibi diuersae sūt po⁹ ad foras subales diuersas / qñ autē ē in po⁹ ad diuersas formas idiuui⁹ / ut i casu nō / dī ēē in po⁹ ad diuersas formas accidētales. s. q̄tates (qā idiuui⁹ ut sepi⁹ dictū est) p accidēs distinguūt. quare &c.

Ad 3^m. dico q mā p se est tale pñ^m / & cū lferit igit i uli nego arg^m qā mā de se eā pscindēdo ab oī actualitate pceptu cōi / & uli pēpi nō pōt / qā ut sic ē una / & nō plurificata / & isto mō idiuuiduat / & ei ex nā sua icōicabilitas cōperit / bñ uerū ē q forā ex quo ē cōicabilis cōceptu cōi pēpi pōt / & qā intelligim⁹ mā 3 p analogiā ad formā / ut hēm⁹ pñ⁹ iō ut sic eā pceptu cōi itelligere possum⁹ / s3 ex illo nō hī q sit idiuui⁹ pñ^m qā talē pceptū cōem ex se nō h3 / sed a forā. Nota tñ unū p ista rñsione q mā & for⁹ fuerūt pductae / & stat q sint eternae & ab eterno pductae / de quo alias / & mā a suo pducēte suū ēē pōt in cōmu⁹ hēt / & qā oē id qd a pducēte hēt ē de nā pductū / iō dicim⁹ de nā sua mā 3 ēē icōicabilē / forā uero a suo pducēte hēt q sit act⁹ / & ex pñte q si cōica⁹ & ita de nā de sua est cōica⁹ / & qā mā & forā uniunt iō nā uni⁹ nāe alterius cōicat itaq mā rōne formae fit cōicabilis l3 a pducēte icōicabi⁹ gradū hēat / forā uero ē rōne māe fit icōicabilis l3 a pducēte cōica⁹ gradū obtineat / & qā mā fm gradū quē h3 ex nā sua est idiuuiduatiōis prin^m / nec in uli inuenit nisi fm gradū quē h3 a forma fm quē nō est tale prin^m / ideo ut est principiū idiuuiduationis in uli non inuenit / & si de ista & illa materia prediceatur cūm predicari sit actus intellectus diceat ulis & cōicabilis tñ fm rōnem / licet cōmunicabilitas ista ab illa quae est in re. s. a forma causetur. quare &c.

Ad 4^m. iam sepi⁹ dictū est in primo notādo & alibi superi⁹ q mā est principiū idistinctio nis / & icōicabi⁹ non autē distinctionis / sed ipsa q̄tate / & sic itelligit auctoritas q fundamētū naturae. i. materia nō est distinctū. Ad pfirmationē concedat totū / ideo mā nec distinguit nec separat / sed q̄tate quae est actus / & illi auctoritati. 7. meth⁹. supra i rñsione ad 2^m. ptra 2^m. pclusionem responsū est. quare &c.

Ad 5^m. pcedit pñs & pñā & neg⁹ q pñs sit falsū / & ut resolute itelligas / quo aīa distiguanē rñsionē aliq̄tulū dilatabim⁹ p q̄ nota q. S. Th. & Sco. in hoc pueniūt q aīa intellectiua

a Deo creat / & aīa ante q̄ ifun oēs suos gradu nō in q̄b⁹ est q̄ est ēē i se id iū sed talē id iū in lātū nāe an q̄tā qā adhuc n assignare oport q̄tū uero ad esse nō eadē q̄m illo priori nemāe q̄tā tu se idistincta / uel parationē a corp⁹ guant nō p mā nead 2^m. uidet a inqt p diuersas p dīctio p ista oīa las nāles trāsm n q̄ro p qd disting est. ergo &c. 2^o. qd est itud acci d nec q̄tate qā cū t sequit q tales q̄l primo finit. di. idiuuiduat / qā uiduatio q̄tū ad i aīa intellectiua le. s. unitatē de gī pore puenit / a qu affectiōes / & disp act⁹ & pfectione diuersae relōnes / temitas / & mater etio est p extrinse uenit / sicut ens & sic in pposito dua unitas pprīa enti qñō pñt ēē nisi coe igit aīa separat r quunt qñ aīa ille e sequunt diuersae r Vel dicat illas nō ēta. q̄ sunt sufficiē f3 diuersas affecti tales distin⁹ cānti guit / igit aīa ille sū distiguit / ē in gñe nō ē prioritas tpi s3 sibi aliq̄ ē prior i eodē lātū unū ag

DE INDIVIDVATIONIS PRINCIPIO.

a Deo creati & in primo istati nāa creati in 2°. uero ifundi corpi: dñt aut qam Sco. aia ante q ifundat est idiui & hac fm. S. Th. nō est idiui & hac qd a Deo creat fm oēs suos gradus creat ex quo i creatiōe nulla 2°. cā pcurrit nec est sicut in aliis pductio nib⁹ in qb⁹ est ordo q qto gradus est ulior tāto a cā uliori pducit: & iō aia qtu ad hoc q est eē i se i distinctū a mā nō h3 qa illa in creatiōe nō pcurrit: aliter d po⁹ māa edduce ret sed talē i distinctiōe h3 a creante ipsā. Sed p isti replicat accipiam⁹ duas aias i prio instati nāa ante q corpib⁹ ifundant cū sint duæ gram⁹ p qd distinguant nō p materiā qtrā qa adhuc māa nō iheret igit p hecheitates uel aliū modū distinguēdi q p qtritates assignare oportebit. Dico q ille aia qtu ad esse i distinctū in se hēt a creante ut dictū est | qtu uero ad esse ab alio distinctas hñt rōne qtritates qa ut in superiorib⁹ habitū est in idi uiduis nō eadē sunt eēndi & distinguēdi prim⁹ sicut in spēb⁹ quo stante ad argm dico q in illo priori duas aias accipere nō potes nā ex quo dicis duas & duæ nō sunt nisi rō ne māa qtrā tu accipis prius i posteriori & sic in illo priori nō sunt duæ sed una tm. s. i se i distincta uel nec est una nec plēs sed tm ipsa. Cōtra adhuc accipio duas aias post se parationē a corpib⁹ tūc dicere nō potes q nō sint duæ sicut pri⁹ tūc qro per qd distin guant nō p māz qtrā cū in ea nō sint ergo p hecheitates. S. Th. q. di. q. priā de aia i rñsio ne ad 2m. uidet dicere q p duas relatiōes ad duo corpa distinguant & 2. 5. Gent. ca. 85. inqt p diuersas habi⁹ & ca. 81. p diuersas cōmēsuras distinguunt & ne sit in eius dictis pdictio p ista oia diuersas relōnes itelligo. Cōtra dupl⁹ prio p diuinā po⁹ etiā p diuer sas nāles trāsm nō unamet mā pri⁹ aia lor. deide p tps aia Pla. i forme eisdem separatis qro p qd distinguant & p3 q nō p relōne ad diuersa corpa qa ibi unū & idem corpus est. ergo & c. 2°. Nulla relō in suba imēdiate fundat sed aliquo accidente mediante qro qd est istud accidens uel qtritas uel qlitas nō qtritas qa tūcin aiabus separatis eēt qtritas nec qlitas qa cū talis illaq relōnū sit fundamētū & relōnes p fundamēta distinguant sequit q tales qlitates talis distinctiōis eēt prim⁹ nō aut relōnes. Ad primū. S. Th. primo sinay. di. 8. q. 5. ar. 2. ad ultimū inqt q aia separata a corpib⁹ p ipsa corpora indiuiduant qa nō sunt plures nisi fm q plurib⁹ corporib⁹ ifundunt & quis aiaq idi uiduatio qtu ad sui prim⁹ a corporib⁹ depēdeat non tñ qtum ad sui finē & rō est qa & si aia intellectiua a corpe nihil subale habeat totū n. id h3 a Deo h3 tñ aliqd accidenta le. s. unitatē de gñe qtritates ex diuisione p̄tinui cātam quæ qdem unitas non perit cor pore peunte a quo ista anima talē unitatē accipit: & illā ab illo alio corpe fm diuersas affectiōes & dispōnes quæ diuersas aias sunt psequunt put diuersorū corpōz fuerūt act⁹ & pfectiones & sic diuersæ aia distinguunt p diuersas unitates ad quas cōsequunt diuersæ relōnes quas nō icōuenit ad unū & idē corp⁹ siue eadē mām referri sicut pa ternitas & maternitas sunt duæ relōnes quæ ad unū filiū referunt etiā qa talis distin ctio est p extrinseca in qua maiorē distinctiōe esse in distinctis q in distinctiuis nō icō uenit sicut ens & bonū sunt idē realr itell⁹ tñ & uolūtas p illa obta realr distinguunt: sicin pposito duæ aia realr distinguunt p eadē materiā tm rōne distinctā. Sed ptra qlz unitas ppriā entitatē psequit igit unitates aiaq separatæ psequent pprias entitates qnō pñt eē nisi corpōz de gñe qtritates p te. tales. n. unitates ex diuisione p̄tinui cānt igit aia separatæ erūt qtrā qd est falsū: rñdeo q illa unitates corpa de gñe qtritates pse quunt qñ aia ille erāt unita post sepationē uero entitates ipaq aiaq psequit & ad eas sequunt diuersæ relōnes ad illa corpa diuersa uel ad unū tm rōne distinctū ut dictū est. Vel dicat illas nō eē pprie unitates de gñe qtritates sed qdā pn⁹ ab illis unitatib⁹ derelicta q sunt sufficiētia ad illas distinctiōes cādas: & iō dixit. S. Th. unitates illas diuersas f3 diuersas affecti⁹ & dispōes puenire itelligēs (ut puto) p affecti⁹ & dispōes pn⁹ illa tales distincti⁹ cāntia. Cōtra adhuc unitates illæ sūt accñā & oē accñs ad dictū subī disti guit igit aia ille sūt distinctæ añ unitates & pn⁹ illa. Dico q aia i gñe cāe mālīs unitates distiguit e3 in gñe cāe fōfalis nec unū ē altero pri⁹ absolute s3 qlz i suo gñe cāe. unū ibi nō ē prioritas tps ut p3 nec ē nāa: p q nō nota q i accñtalr ordiatis pōritas nāa nō repit s3 si ibi aliq ē prioritas ē s3 tps: exē si a. ignis agit i. b. aquā & e3 ibi nō ē pōritas nāa qa i eodē istati unū agit i altere poss3 aut eē pōritas tps si pri⁹ ignis agit i aquā q repateret

- si si duo se uidētes eodē instanti alter uersus alter moueat/mot⁹ uni⁹ ē cā mot⁹ alteri⁹ tñ ibi nō est prioritas nāe/sed ordo acciden⁹: pōt autē ibi ē prioritas tps si alter prius altero moueret. Et si istares iter subm & accidēs est prioritas nāe/aia sūt subra illarum unitatū. & c. dico q subm ad accēs dupl^r cōparari pōt/uno mō in qtu ei⁹ pñ^a esset alia pñet/& ita est pri⁹ nā accēs: alio⁹ in qtu p accēs diuiduat/& sic nō ē subm pri⁹ nā: & ita iter subm & accidēs nō semp est ordo nāe. Ad 2^m. dupl^r rñdēf prio q maior ē uera de relationib⁹ q sūt i pñ^a relationis nō aut de relationib⁹ trāscēdētib⁹ sic est rel⁹io formæ ad mām q immediate in suba fundari pōt/& ita est i pposito. qre & c. Secūdo dico q fundamētū illarū relationū immediatū nō est suba: sed unitates ille recepræ de genere qritatis quæ ad diuersa corpa referunt. Cōtra qro ad q corpa referant/nō de gñe subæ q cor rūpūnt/nec de gñe qritatis pp eādē cām ex quo p te qritas mām nō est coeterna: s3 sēp alia de nouo gñat. & c. pp hoc argu^m. S. Do. 4. iniax di. 44. uidet tenere dimēsiōes interminatas esse mām coeternas: & ita relationes ille ad corp⁹ de gñe qritatis/qd nō cor rūpūnt referunt: sed tenēdo tales dimēsiōes nō ēē mām coeternas: ut fm. S. Th. credo ueri⁹/dico rel⁹ones illas referri ad diuersas mās aptas natas reasumere pprias qritates il lis aialib⁹ corrūdētēs: & ita referunt ad diuersa corpa de gñe qritatis/q nō dñt corrupta qā mām cū aptitudinæ ad tales qritates/uel pñ^ales remanēt: & si unamet mām duab⁹ aia b⁹ ēēt i fōrta/dico ut supra q i resurrexiōe de⁹ creabit aliā mām unū i pñ^a corrūdētē & c.
- Ad 6^m. rñsio p3 ex dictis q i illo priori ille aia sūt idistinctæ i se/& nō pñ^a nec in illo priori potes accipere duas/ut dictū est/ qā posteri⁹ i priori acciperes. Ad pñ^a dico q si De⁹ illas corpib⁹ nō ifunderet nō ēēt duæ/sed tñ idistinctæ/& una/& si diceres nō iplicat pñ^actionē illas ēē duas/dico q sicut p sui oī po^m nō ifunderet/daret etiā eis suas unita tes. qre & c. nā ad unū supra nām seqt aliud supra nām: creare. n. aias & nō ifunderet est supra nām/& non p nām: sic etiā supra nām suas unitates/& distin⁹ daret. quare & c.
- Ad 7^m. rñ^a pcedendo pñ^a & pñ^aia/nec pñ^a est falsum qā illa pura po^a ut dictū est/nō est cā multitudinis/sed tñ incōicabi⁹ ex quo. n. est pura po^a alicui non cōicaf de se/& ex psequenti quicquid est incōicabile/ratiōe eius est incōicabile. quare & c.
- Ad 8^m. dñ q in gñe causæ mālīs pcurrit/qā recipit formā/& in genere cāe mālīs eā facit icōicabilem formā i enām non est cōicabilis ex eo q in mām recipit/sed de se/quare & c.
- Ad 9^m. dñ q mām ut uis/& ut p formā cōicabilis efficiat ad qditatē pñet/de se aut pñet ad idiuuū/ūñ alia est rō sua hīc & ibi/& dic breuī ut ad 3^m. supra dictū fuit:& si istares mām in re est icōicabilis/igñ fm rōnē ad spēm nō pñet/añs tuū/āñ pba^a qā nullū fm rōnem h3 uariare illud qd est i re:rñdeo negādo pñ^aia/ad pbatōnē neg^a illa ppō etiā fm te hō & aial sūt idē real^r tñ unū multis fm spēm multiplicat/nō alterum.
- Ad 10^m. dñ q mām est tale prin^m/q l3 put ē una fm eētiā & po^m faciat differre gñe/tñ put actu existit facit differre nūo/ūñ dictū Phi. 7. meth⁹. illa sūt unū nūo quorū mām ē una fm. S. Th. supra Boe. detri. q. 4. ar⁹. 2. ad pri^m itelligēdū est de mām signata ista qritate sec⁹ oīa gñabilia/& corruptibilia ēēt unū nūo/cū eorū sit mām una & 3 eētiā:& ad illud de accidētib⁹ dñ q aliq accidentia pcurrit i trīsece ad idiuuū^m ad modū supra declaratū/& est qritas: aliq uero solū manifestatiue pcurrit/ut cætera accētia q ipsa in diuī^a mani festant/& sūt ista forma/figura/locus/nomen/stirps ppria/tps. quare & c.
- Ad 11^m. neg^a mior ut dictū ē ad 3^m. supra/& auctates Phi itelligūt mām i ulⁱ posse accipi nō de nā sua s3 & 3 rōnē/& put rōe for^a cōicabilis efficiat. Et si diceres mām i ulⁱ accipi pñt & ad hoc ut ul^e singl^are efficiat regit mām/igñ mām ēēt mām: rñ⁹ q ul^e & cōicabile de se/& sui nā ad idiuuū^m p mām pñ^a mām aut de se nō ē ulⁱ s3 una/& icōicabilis. Et si adhuc istares q est articulus parisīis dānatus Deū formas sine materia non posse multiplicare: dico q uerum est de formis specificis: uel si de numeralib⁹ q sicut supnaturaliter multipli caret/ita aliā numeralē diuisionem supnaturaliter faceret & c.
- Ad 12^m. neg^a mior qā mām sola idiuuū^m pñtuit/s3 una cū qrit⁹ ista/& sigra/et ut sic bñ ueg⁹ ē q apli⁹ diuidi ei repugnat: illa uero de se i ēē icōicabili pñtuit/et sic de se ei cōicari repu gnat/cōicaf tñ rōne foræ. Et si diceres accipio plura idiuuū^a ut mām sine qritate icludūt aut sunt idem aut diuersa ista sūt pñ^aia imediata. x. meth⁹ non idem qā tunc materia

DE
nō esset indi
breuī q talia
cōparat iter se
cabilis. Et si dic
dit ē incōicabi
mā specifica
Ad 13^m. de Quāti
no⁹. q illud nō
parado idiuuū^a u
les exñtes i pñ^a
ēē p se i pñ^a i q
fir^m dico in qu
parent idiuuū^a ei
extra pñ^aica^m acc
Ad aliā pñ^ama^m
actu qd a formā
materia unum
Ad 14^m. p3 rñsio p
licet eētiā i dñ
curras. Ad pñ^a fir^m
imo Sco. h3 hoc
i uacuo mouere
appet q i tpe m
stet i tpe nō m
esset fir^m qūo ig
diuīnā po^a dare
adhuc creet De⁹
duo corpa esse i
distinguant/& p
q uno supra nāl
stinctionem per
Ad 15^m. neg^a pñ^a a
De⁹ facere pñt q
& ita uariare pñt
pñ^actionē iplicat
q De⁹ subm sine
pñet qritas aut
tem/& ita illam a
Ad 16^m. supra i 3^m. n
ri pñt/& hāc dico
net qā pñ^a natiu
rant idē tñ idiuuū^a
gñet/siue de pñ^a
Ad 17^m. dico q si gñ
tiones ille p se dist
paret tales gñatiō
& ita generatione
tione alteri⁹ ei uel
dico q etiā ibi est
substantiā termin
mas substantiales
p accidēs distinctas

DE INDIVIDUATIONIS PRINCIPIO.

- nō esset indiui^m prin^m ergo diuersa igit sine q̄titate unū ab alio est distinctū. Rñdeo breuiter q̄ talia indiui^a aut cōparas ad indiui^a alteri^o sp̄i & sic ab eis sunt qd distinctū aut cōparas iter se & dico q̄ nō sūt distincta sed tm̄ unū icōicabile sicut mā de se ē una icōicabilis. Et si diceret tūc mā ad sp̄m nihil adderet q̄ oīa indiui^a i sp̄e sunt unū: dico q̄ addit eē icōicabile itaq̄ oīa indiui^a in sp̄e sunt icōicabilia rōne māa cōicabilia aut rōne formae specificae: & sic ad sp̄m addit eē indiui^m. i. distinctū se nō tm̄ ab alio distinctū. q̄r &c.
- Ad 13^m.** de Quātitate iā supra rñsū ē p. 4^m. & 5^m. notādū negādo p̄ntiā et dico ut i pō 4^o. nō¹⁴. q̄ illud nō ē aggregatū p acc̄is q̄ nō eq̄p^o subāz & acc̄is significat: ul' dicas q̄ cōparādo indiui^a uni^o sp̄i ad indiui^a alteri^o illa sūt p se i p̄di^o puta subā q̄ p suas for̄as subāles ex̄ites i p̄di^o distigunt: sed cōparādo indiui^m uni^o sp̄i ad aliud eiusdē sp̄i dico talia nō eē p se i p̄di^o q̄ de necitate aliqd extra tale p̄di^o. i. q̄titate icludūt. Per idē ad primā cōfir^m dico in quol3 p̄di^o eē p se indiui^a si indiui^a diuersa sp̄e adinuicē cōparent: i3 si cōparent indiui^a eiusdē sp̄i nō sūt p se i illo p̄di^o q̄ q̄l3 tale subm. i. māam uel subām q̄ est extra p̄dicā accidentis icludit: unī ista albedo nō ē ista nisi p istud subm/ sūt illa. q̄r &c.
- Ad aliā p̄firmationē** pcedo totū aggregatū ex mā & q̄titate eē unū p se subsistēs & ens actū/ qd a forma habet/ ut uisum est in secūda p̄clusionē: unī forma/ i3 alteri inheret/ cū materia unum p se subsistens efficit/ ita & q̄titas unum distinctum efficit. quare &c.
- Ad 14^m.** p3 rñsio p 5^m. nō^m supra q̄titates illas distingui p diuersos sit^o de p̄di^o q̄tatis/ q̄ licet eēntialr distinguant/ nō tm̄ ip̄as q̄titates eēntialr distigūt p p̄mām/ ad illud nō^m recurras. **Ad p̄fir^m** dico q̄ adhuc p diuersos sit^o distiguerent/ & negat q̄ ibi nō eēnt sit^o imo. Sco. h3 hoc pcedere/ q̄ i. 2. di. 3. q. 7. ubi q̄rit de motu angelor̄ pcedit si aliqd corp^o i uacuo moueret q̄ i tpe moueret/ & p̄cors est cū. S. Th. 4. Ph^o tractatu de uacuo: mō appet q̄ i tpe moueri nō posset nisi p̄tinuo i alio/ & alio situ eēt/ si. n. sēp i eodē situ existeret/ i tpe nō moueret. Et si diceret fm̄ cōmētatorē ibi nō eēt mot^o i tpe/ & ex p̄nti nō essent sit^o/ q̄uo igit q̄titates ille ibi distiguerent. Dico dari uacūū est ip̄ole p nām/ si tm̄ p diuinā pō^m daret & ibi duae q̄titates ponerent. De^o etiā suas faceret distiōes. Cōtra adhuc creet De^o 4^o. q̄titates/ & eas i eodē loco ponat/ hoc ē pōle f3 theologos/ q̄a De^o duo corpa esse i eodē loco facere pōt/ & nō est maior rō de duob^o q̄ de 4^o. & q̄ro p qd distinguant/ & patet q̄ nō per situs/ nec per māam quā non habent/ r̄pondeo ut supra/ q̄ uno supra nālī dato dare alteri nō incōuenit/ ita Deus supra naturam daret eis distiōnem per quid autem distigueret ignoramus. quare &c.
- Ad 15^m.** negat p̄ntiā ad p̄bōnē rñ^o dupl^r p̄rio q̄ eēt idē indiui^m acc̄tialr nō aut subālr: unde De^o facere pōt q̄ unamet q̄titas prin^m distinctū uni^o indiui^a sit prin^m distinctū alteri^o/ & ita uariare pōt prin^m distinctū/ nō aut prin^m icōicabilitatis qd indiui^a est eēntiale & p̄dictionē i p̄licat hoc indiui^m eē hoc puta sor. eē sor. & h̄re aliud icōicabile. Alr & 2^o. rñ^o q̄ De^o subm sine p̄pria passiōe facere nō pōt/ ex q̄ p̄n^a eēntialia: & necia resp̄cū eiusdē p̄tinet/ q̄titas aut est p̄pria passiō corporis/ iō qd cū corpus detur p̄pria habebit q̄titem/ & ita illam a pane separatam ei dare nō posset. quare &c.
- Ad 16^m.** supra i 3^o. nō^o circa finē rñ^m est q̄ q̄titas indiui^m p̄n^m i indiuisibili nō p̄sistit/ i3 uariari pōt/ & hāc dico eē it̄tione. S. Th. p̄ria. p. q. 119. p^o. sniāz di. 30. & i 4^o. di. 40. ubi tenet q̄ a p̄n^o natiuitatis usq̄ ad finē ē idē indiui^m i3 aliq̄ p̄tes resoluāt/ & aliq̄ de nouo acq̄rant idē tm̄ indiui^m remanet q̄a eadē est mā/ & remanēt aliq̄ p̄tes q̄tatis i3 aliq̄ de nouo ḡnent/ siue dep̄dent: unī. 5. meth^o. q̄titas maior/ & minor nō uariat idē indiui^m. q̄r &c.
- Ad 17^m.** dico q̄ si ḡnatio indiuidui uni^o sp̄i ad ḡnationē indiuidui alteri^o sp̄i cōparet ḡnationes ille p se distigunt: si aut in una sp̄e ḡnatio uni^o indiuidui ad ḡnationē alteri^o cōparet tales ḡnationes p accidens distigunt/ q̄a talia indiui^a nō nisi p accidēs distigunt/ & ita generationes iste q̄titate de necitate icludūt: & sic ḡnatio uni^o indiuidui ad generationē alteri^o eiusdē sp̄i cōparati nō pōt: & cū dicis in illo p̄rio sunt distinctae formae/ dico q̄ etiā ibi est q̄titas/ aliter non essent distinctae: & si diceret generationes subā ad substantiā terminant nō ergo ad q̄titate: Dico generationes specificē distinctas ad formas substantiales per se distinctas terminari: generationes uero indiuiduales ad formas p accidēs distinctas: & ita ibi op3 eē q̄titate: & si i feres igit termini ḡnationis essent p̄fusi

negat arg^m / imo sunt distincti q^a p distinctā q^uitate. Et si q^ueres quā est ista q^uitas uel pcedens uel sequēs formā subalē / nō pcedēs q^a illa corrūpit / & nō est in diuidui gⁿan- di: nec sequēs q^a forma illa est prior / & ita in illo priori diuidua sine q^uitate: rⁿdeo q^u q^uitas pcedēs est cā dispositiua distinctiōis gⁿationū / nō. n. eēt distincta: nisi ista ista mā & illa in alia eēt / & sic pcurrit in gⁿe cāe mālīs: sequēs uero in gⁿe cāe formalis: & cūm dicis forma eā pcedit / dico uerū esse in gⁿe cāe mālīs q^a tam mā q^u forma materia- lis sunt q^uitatis subiectū / q^uitas aut prior est i genere e causae formalis / & sic alterū alte- ro absolute non est prius. quare &c.

Ad 18^m. iaz rⁿsū ē supra ad. 5^m q^a aīa ille p diuersas unitates a corpib⁹ acceptas distigunt. Et si istares de duab⁹ q^uitatib⁹ in sacro altaris q^uo distigunt. Dico q^a aīa trāsubstantialita- tem panis p subiecta distigunt / post uero p diuersos sit⁹ de p^rdicamēto sit⁹ q^a una est in uno loco / alia in alio: nec cōuenit aliqua uno mō accidentalr distincta etiā alio mō distigui / q^a regula est gⁿalis q^a qⁿ aliq^u duo accidentalr distigunt. De⁹ facere pōt q^a p aliud accūs distigunt / p³ in resurrectione f^m. S. Th. p^rio Iniaz di. 44. q^u erūt ea- dem idiui^a nūo q^a eadē mā & forma / nō tñ eadē accētia: nō. n. erūt idē sensus accipien- do nō pro aīa sensitiua / sed pro sensatione de p^rdicamento q^uitatis / nō eadem q^uitas / nō ceterae eedem qualitates / quia omnia talia corrumpuntur. quare &c.

Ad 19^m. dico q^a aliq^u forma pōt eē cōis dupl^r uno mō q^a ex se & gⁿe suo aliq^u p^rin^m / icōi- ca¹⁶ distinctionis uenō includit & talis ad indiuiduationē aliquo mō nō facit / nisi ma- nifestatiua (ut dictū est) ad x^m: alio mō q^a ex se / & nā sua / indiuiduationē / & distinctio- nem p^rinet / ut q^uitas / & talis bene pōt eē indiuiduationis p^rin^m q^u ad distinctionē & sic maior argumenti est uera primo / & non. 2^o modo. quare &c.

Ad 20^m. dī q^a l³ q^uitas indiuiduē ad indiuiduationē subti / sicut q^ul³ accidēs / ipsa tñ de se ēt indiuiduari pōt rōne sit⁹ / ut dictū est / ēt q^a a subro in gⁿe cāe mālīs indiuiduat / in gⁿe aut cāe formalis indiuiduat. Er ad p^rfirmationē dico q^a susceptū in alio / i gⁿe cāe forma- lis diuidere pōt / & licet sit posteri⁹ suscipiēte in gⁿe cāe mālīs / est tñ p^ri⁹ i gⁿe cāe fo^rma- lis nec unū absolute est p^ri⁹ altero. Sed p³ si duae q^uitates duo indiui^a distigunt / cū tales sint duae formae / & oīs distinctio formalis est specifica p. S. Th. seq^u q^a duo idiui^a eiusdē spēi specificē distigunt: q^u est ipose. Rⁿdeo q^a oīs distinctio formae f^m diuersas rō- nes est specifica / nō aut f^m eadē rōne / p^rut duae q^uitates distigunt / q^u nā & eandem di- stinctionis rōnem p^rinent pro quo uide. S. Th. 2. p^rtra Gent. c. 81. ad 2^m. quare &c.

Ad 21^m. p³ p^rimū notādū q^a in indiuiduis eiusdē spēi idē nō est p^rincipiū essendi / & di- stinguendi / & sic maior argumenti est falsa: & per idē ad p^rfirmationem. quare &c.

Ad 22^m. distiguo p^ris uel itelligis q^a nō eēt eiusdē spēi. i. distincta sub eadē spēi / & tūc p^rcedo p^ris & p^rntiā / q^a l³ i gⁿe subā nō sint p aliq^u accidēs / sunt tñ p aliq^u accidēs distincta: ut sapi⁹ dictū est: uel itelligis q^a nullo mō sunt eiusdē spēi tūc nego p^ris / & p^rntiā. & di- co q^a Sor. & Pla. q^uitate seclusa sūt unū idiui^m q^a i distinctū se / nec sūt duo distincta. q^u &c.

Ad 23^m. p^rcedo totū q^a (ut sapi⁹ dictū ē) q^uitas pcedit i gⁿe cāe formalis / & est prior: & cū dī nullū accidēs est ante fo^rā / subalē / dico q^a in indiuiduis licet nō sit ante / ē tñ fil⁹ / & p^rco- mitāter / & unū altero p^ri⁹ in suo gⁿe cāe. Ad p^rfirmationē dī q^a l³ sit suppositū. i. incōi- cabile / nō tñ est p^rfecte indiuiduū. i. distinctū ab altero / & sicut illud suppositū in gⁿe cāe mālīs q^uitatem causat / ita ē q^uitas illud in genere cāe formalis. quare &c.

Ad 24^m. dico q^a eēt idē idiui^m quoad distinctionē / & cū dicis ista mā nō est illa ergo distin- cta / & nō p q^uitate: dico q^a ista & illa mā sine p^rpria q^uitate stare nō possēt / q^a nō sine fo^rā māli / & ex p^rntiā nō sine p^rpria q^uitate eā p^rcomitāte & sic ille māe p^rpriis q^uitatib⁹ distigūt.

Ad 25^m. dico q^a numerus est dup^r un⁹ trāscēdens / & est pluriū reg^u / ali⁹ de genere q^uitatis discretā / quo stante dico si maior itelligit eodē mō est uera / & minor falsa q^a q^uitas est p^rincipiū numeri de genere q^uitatis / & ut sic a mā numero nō distigunt / ad p^rbationē p^rcludit q^a est distincta numero transcēdente / quia est alia res a materia. quare &c.

Ad 26^m. dī q^a maior ē uera de priore nō p^rstituto i eē p^rposteri⁹ / mō subā indiuiduā ē talis p^r posteri⁹. i. p^ri p³ q^uitate / ut / dictū ē / & sic p^ripicat subām indiuiduā & ab alia distinctā seruare sine q^uitate / q^a sic esset indiuiduā / & nō indiuiduā: & si p^rteruiedo uelles asserere. Deū illā

posse suare / di
Ad 27^m respond
nata q^u tñ iteru
uilibili / & ideo
Ad 28^m dico q^a
a subā i genere
deniā quātitā
le ē ens reale / &
hēa quātitate
mālīs / sed i ge
substantia / qua
quātitate i diu
Ad 29^m p³ negat
specifica diuilio
subiectus diu
rōe gⁿis / sic ē u
conueniunt pu
n ita q^a tñ sit i
fio pars quāti q^a
diu de di specifi
Ad 30^m dī q^a uera ē
est ultimū subie
Ad ultimū dī q^a ma
accidēs subiecti d
Nō me later aliquo
signatā. i. ita cap
p^rio meth⁹ 2^o. c.
to subā p^rpriā hē
eiusdē indiuidui
p^rimū signatā it
ro itelligat solā m
de se nō ē magis c
magis capax illi⁹
p^ruocēte dispōn es
q^a agēs nūle nō n
damēta strigūt / p
deniā ordinata
ita hūc unitatē p^ra
fione ad 5^m in fine
accūs. i. q^uitas uari
determinasse / si be
res expostulant re
uestigator supple

Vinto
opatio
d etiā p^r
bire i ea
p^rsidera
Prima extrema op
ita & opio ista ē bi
finctatāliqui uero

DE VNIVERSALIBVS.

posse fuare/dicā q̄ ei etiā dabit aliā distinctionē & singl'aritatē ab heche¹⁶ & q̄ti¹⁶. q̄r &c.

Ad 27^m respondet per tertiū notandū ad q̄d recurras/q̄. s. i. diuiduā p̄ quātitatem termi-
natā q̄ tñ interminata dici pōt/ q̄a uariat/ p̄t in diuiduū crescit & decrescit/ nec stat i. i. di-
uisibili/ & ideo in diuiduum de una in aliā singl'aritatē non mutatur. quare &c.

Ad 28^m dico q̄ arguēs decept¹⁷ ē q̄a iter subām & q̄ntitatē mutua ē depēdētia/ ita q̄ q̄ntitas
a subāi genere cāx mālis depēdet/ ē in gñe cāx formalis/ & sic p̄ditio terminātis depē-
dētia quātitatis. i. gen¹⁸ cāx materialis nō ē ab ipso depēdēte. i. quātitate/ & cū ifers ta-
le ē ens reale/ & singl'are/ p̄cedo ad hūc sensū qd ē icōicabile/ nō tñ distinctū/ q̄a distinctiōē
hēt a quātitate/ & cū dicis ē pri¹⁹ ipso depēdēte/ uerū ē eo mō q̄ terminat. s. in gñe cāx
mālis/ sed in genere cāx formalis ē posteri²⁰ q̄a ut sic quantitas terminat dependentiā
substantiā/ quā in esse distincto ab alio dependet. s. quātitate/ & in tali esse ē posterior
quātitate/ in diuiduā enim (ut sapius dictum ē) est p̄ posterius. quare &c.

Ad 29^m p²¹ negat maior q̄a diuisio uisū ptes subiectiuas est diuisio p̄ dñas eēntiales/ & ita
specificā/ diuisio aut quātitatis ē nūmeralis/ 2^o dñ q̄ minor ē falsa q̄a cū bñ quātitas i ptes
subiectiuas diuisū/ q̄l 3. n. ps quātī ē quāta/ nec de pte pedalis op 3 pedale p̄dicari nisi sub
rōe gñis/ sic ē una spēs p̄ unā oppositā dñam/ p̄stituta nō ē alia nisi sub rōe gñis q̄a i gñe
conueniunt puta homo & leo in animalis/ accedit q̄ ule nō dñ de parte subiectiua p̄dica-
ri ita q̄ tñ sit in illa parte nō in alia/ sed q̄ eius rationē q̄ditiuā continet/ ita in propo-
sito pars quātī q̄ditiuā rationē quātī p̄tinet. Ad p̄firmatiōē dñ q̄ maior ē uera si ē rō
diuidēdi specificē/ nō aut nūmerāl²² i q̄ diuisiōe sufficit ut sibi p̄ accñs isit. quare &c.

Ad 30^m dñ q̄ uera ē maior in distinctione eēntiali/ & specificā/ non aut i nūmerali q̄a i diuiduū
est ultimū subiectū/ & ex p̄nti tale p̄ mām/ accedit q̄ mā ēt distinguū p̄ ipsā formā. i. q̄-
Ad ultimū dñ q̄ maior ē uera i gñe cāx mālis/ i gñe aut cāx formalis. (titatem &c.
accidēs subiecti distinctionem causat/ distinctionem dico numeralem. quare &c.

Nō me latet aliquos Thomi²³ de itētiōe. S. Doct. i. p̄pēdio theologia. c. 117. tenere mām
signatā. i. ita capacē hui²⁴ q̄ nō illi²⁵ quātitatis ē i diuiduā p̄tis prin²⁶ qd ēt uidet inuere
prio meth²⁷ 2^o. 6. s. lēctione. 8. & illud asserūt p̄ duo primū ut i diuiduū de p̄dicamē-
to subā p̄p̄riā hēat unitatē/ & nō de p̄dicamēto q̄ntitatis. 2^m. ut in resurrexiōe unitas
eiusdē i diuidui saluet. Sed salua pace sic dicētū/ uidet mīhi q̄ p̄p̄riā uocē ignorēt/ q̄a si
p̄ mām signatā itelligūt/ ut ibi. S. Doct. itellexit/ mām cū q̄ntitate/ nobiscū p̄ueniūt/ si ue-
ro itelligāt solā mām capacē ita isti q̄ nō illi²⁵ quātitatis p̄p̄riā uocē ignorāt/ q̄a sicut mā
de se nō ē magis capax isti q̄ illi²⁵ formā subālis sed egliter in po²⁸ ad oēs/ ita ēt de se nō ē
magis capax isti q̄ illi²⁵ quātitatis/ sed maior illa capacitas ei tribui nō pōt nisi ab agente
p̄ducēte dispōnes sic p̄ ista q̄ nō p̄ illa q̄ntitate/ tales aut inducere nō pōt nisi mā sit q̄nta/
q̄a agēs nāle nō nisi p̄ p̄tactū agit/ p̄tactū uero nō ē nisi corpore & q̄toz/ & c. nec sua fū-
damēta strigūt/ prim²⁹. n. p̄ primū notādū supra ē exclusum q̄. s. i. diuiduū quā sūt acci-
dēntāl³⁰ ordinata non eadē sunt prin³¹ eēndi/ & distinguēdi/ & sicut sūt distincta p̄ accñs
ita hñt unitatē p̄ accñs/ patet ēt in respōsiōe ad 3^m. Secūdū ēt declaratū fuit supra in rñ-
siōe ad 5^m in fine & ad 12^m. q̄ idē erit i diuiduū q̄a eadē mām hēbit/ licet illud qd ē per
accñs. s. q̄ntitas uariet. Et sic ē finis isti q̄stionis/ quā credo diffusi³² ceteris/ & enucleatius
determinasse/ si bene cōsiderabit lēctor/ & si qd forsam in ea minus dignum q̄ cruditio-
res expostulant reperietur/ non propterea dānetur labor/ sed equo animo doctior in-
uestigator suppleat/ corrigat/ & emēdet. Laus Deo.

Vtrum Dentur Vniuersalia Realia.

Vintodecimo Quero in noīe Dñi Vtrū denē Vñā realia/ ita q̄ seclusa itell'us
opatione hēant eēdē. Q. ē difficillima/ tñ p̄pter opinatiū diuersitatem/ tñ
etiā p̄ argumentoz multiplicitatē/ sed q̄lo cū me nō pigeat tñ laboris su-
bire i ea diffuse determināda/ & ordināda nō tēdeat te libent³³ p̄legere/ & bñ
cōsiderāsi/ & i mā Tres repio opiones duas extremas/ itā mediā/ quā sequor.

Prima extremaz opionū quā nō sequor est q̄ danē Vñā realia & realit³⁴ a singl'arib³⁵ distin-
cta/ & opio ista ē bipartita/ aliq̄n. ut pla. posuit ea realiter & secūdū esse a singl'arib³⁵ di-
stincta/ aliq̄ui uero ut Bur. & Sco. posuere illa realia/ & realiter distincta a singl'arib³⁵ s3

Q V E S T I O

non fm esse ab eis separata: licet Sco. ab aliis realitatis differat in hoc quia tm species specialissimam asseruit habere unitatem realem minorem unitate numerali non autem genera generalissima uel subalterna: & pro ista opinione arguit & prius p Pla.

Primo ar^r sic. Sic est intelligendo ita est i cendo p3 qd itell^r n^r mouet a reb⁹ sed sic e q ule specificu sine idiui⁹ & gⁿicū sine spēb⁹ intell^r p3 quia hoīem sine sor. & pla. itellim⁹ & aīal sine hoīe u⁹ lēde/ igr ita erit i re q ule speci^m erit sine idi⁹ & gⁿicū sine spēb⁹. q^r & c.

Secūdo ar^r sic. Si quiditates & ulia ab ipis singlarib⁹ corrup⁹ separata non eēt tūc de q^r ditatib⁹ & ulibus scia esse non posset/ p^ris est fal^m qd scia est tm de ulib⁹ p^ria pbat d cor^rruptibilib⁹ non est scia fm phi^m p^rio poste^r sed qd itates & ulia singlarib⁹ coniuncta sunt corruptibilia sicut ipsa singlaria/ & c. Et confirmat ule est icorrupt⁹ & ppetuū p phi^m ubi supra ergo ut sic hēt unitatē realē/ p^ria patet quia fm unitatē nūeralē cor^rrupt⁹ p^ris corruptis idiuiduis/ igr ex ea pte q^r est incorrupt⁹ ei p^rpria unitas cor^rru^rdet. q^r & c.

Tertio ar^r rōne adducta. 7. meth⁹ tex⁹ 2^o. 28. & 30. aliq⁹ supponendo p^rio q^r ois suba ge^rnerat a sibi uniuoco fm spēm/ uel fm gⁿis ista est manifesta. 2^o suppono q^r nulla forā subalis agit imediate/ sed mediāte aliquo accidente/ & hoc u⁹ esse phiⁱ de sēsu & sensato ubi dicit q^r ignis nō agit in q^rtū ignis/ nec aqua in q^rtū aq⁹ & sic de aliis: qbus stātib⁹ accipio ignem/ aut generat ab igne particulari/ aut a qd itate/ & uli ipi⁹ ignis/ nō primū ergo secūdū/ minor pbat qd si ignis p^ricu⁹ gⁿaret aut mediāte sua actiua qualitate/ aut i mediate p formā suā subalem/ nō primū qd tūc ignis genit⁹ a sibi uniuo fm spēm nō fieret/ nec fm genus/ q^rlitas. n. illa est accidens/ ignis suba & hoc est p^rimū supp^m/ nec 2^m qd e⁹ 2^m supp^m & seq^r 2^m memb⁹ principale. s. q^r a qd itate/ & uli separato imediate generet/ & ita pp generationem idiuiduorū suba nece ē ponere ulia a singlarib⁹ separata/ uerū est q^r Auer. 7. meth⁹ 2^o. 31. paululū post p^rimū aliter rōnem deducere u⁹ applicando ad genita p putredinem in q^rb⁹ nullū eiusdem speciei uel generis generans apparet/ & tūc ar^r sic omne qd p^ris fuit i po⁹/ postea i actu nō existit nisi ab aliquo sui generis uli speciei in actu exīte: sed i illis p putredinem genitis aliqd gⁿans actu existens nō apparet nisi for⁹ qd itates/ & ulia ipa sepata/ & c. & est maior rō q^r attribuit pla. q^r & c.

Quarto & ultio p ista pte ar^r erit declaratio & pfirmatio prioris argumēti: substantia pfecta quā p seminū cōmixtionem generat ad sui generationem generāte p se/ propinquo/ imediato/ & uniuoco idiget/ sed hoc non esset nisi qd itas & ule talis suba generandae a singlarib⁹ eēt separatū/ & c. maior ē nota/ & patet p suas p^riculas discurrendo/ requiritur. n. agens p se/ qd agens p accidens non ageret/ nisi esset aliqd p se agens p^rio eo ut patet. 2. phi⁹ tex⁹ 2^o. 65. & 67. requirit agens p^rinquo/ & imediatū qd agēs remotum nihil nisi mediante agente p^rinquo pducit ut patet. 2. phi⁹ tex⁹ 2^o. 46. & 47. requirit agens/ & generās uniuocū/ in hoc. n. differūt pfecta suba genitae p seminum cōmixtionem ab iperfectis q^r per putredinem generāt qd ille uniuoco idigent generāte/ iste nō/ ut patet etiā per Auer. 8. phi⁹ co⁹. 46. minor declarat qd gⁿetur sor. & patet qd ipsum generās nō erit semen p^ris/ nō. n. est eiusdem speciei cū eo/ nec p^r q agens p se esse nō pōt/ agens. n. per se neōio sil⁹ est cū effectu uel in fieri/ uel in pseruari/ ut patet. 2. phi⁹ modo pater. i. homo ille particu⁹ non necessario est quando filius generatur/ imo eo mortuo postq^r semen decisum fuit ipsum generari ptingit. ergo & c.

Quinto ar^r p ista opione iquātū tenet ulia realia a singlarib⁹ real^r distincta/ nō tamen ab eis fm esse separata/ sic Illud qd natura p^rio itendit nō est singulare/ sed illud qd natura p^rio itendit est aliqd extra aīam/ & aliqd est extra aīam/ qd non est singulare/ a^r patet p Aui. p^ro suae phica tractatu p^ro. c. p^ro. ubi dicit qd natura p^ro nō gen⁹/ nec indiui^m. sed speciem intendit/ minor pbat qd natura p^rio itendit pducit a natura/ qd aut pducit a natura est res naturalis extra aīam/ & c. Et pfirmat qd natura aut ule/ aut singulare p^rio itendit producere/ si uniuersale habet itentū/ si singulare qua rōne unū singulare intendit/ eadem & quodlibet aliud/ & cū natura in nulla sua operatione quodlibet tale pducit/ sequitur qd in omni actione sua deficeret/ & frustra ageret qd est ipolē. quare & c.

Sexto ar^r sic Illud quod naturali appetitu ad p^ruādū indiui^m in esse appetit est res extra animā/ uel ab intellectu non dependet/ ut patet/ sed aliqd a singlarib⁹ naturali appetitu ad

conseruandum
mā minor pbat
illū cibū istū uel
niet/ & sitiet/ igr
pmissiones/ em
aliā a singlarib⁹
bi promitto/ qu
Septimo ar^r sic. Q
cept⁹ aīa esse nō
icorruptibilis sin
mam. u. g. anim
conceptus in ani
aliud a singlarib⁹
Octauo ar^r pbat q
la for⁹ e real^r por
sed mā p^r formis
cū is idiuiduales
Nono ar^r sic. Illa fo
generica ē hūmōi
tha⁹ tex⁹ co⁹. 20.
et p^ris. gen⁹ est in
co⁹. 7. tunc sic au
finitio nō esset i
essentialiter cum
est realiter prior
in. 7. textu co⁹. 4
Decimo ar^r sic. Illa f
aliquis speciei/ n
ita qd si eēt eadē
aliqd accidens rea
not probat qd sen
spēm ut patet qui
Undecimo ar^r argum
tate nūerali. i. unit
unū primū quod
mētū rōnis est reali
ente rōnis real^r m
non est singlaris/ u
minor probatur q
ris mensura/ ex qu
hoc prius/ & illud
Duodecimo ar^r sic. Secū
cōparatio nō aut
nō rōnis/ & c. min
speciei aliqui in qu
esset/ cept⁹ dicti p
dicaret/ igr dāt uni
rationem phi⁹ qd i
unā unitate nāe S
in tali unitate non
Tertiodecimo ar^r sic.
ita qd licet fili⁹ pro

DE VNIVERSALIBVS.

conseruandum in diuiduum in esse appetitur ergo aliud a singulari est res extra ani-
 mā: minor probatur quia fames & sitis sunt naturales appetitus sed isti non appetunt istum uel
 illud cibum istum uel illud potum patet quia si nullum cibum uel potum cognouissent adhuc tamē esu-
 rirēt & sitirēt igitur aliud a singulari appetitus. Quare &c. Et probatur illud est extra animam circa quod
 promissiones/emptiones & uenditiones fiunt ista patet sed illa omnia circa singularia non fiunt &
 aliud a singulari est extra animam: minor probatur quia si promitto tibi equum nullum indiuiduum ti-
 bi promitto quia uigore talis promissionis non magis istum quam illud petere uales. quare &c.

Septimo ar^o sic. Quod proprie & per se diffinitur est extra animam sub a. n. proprie diffinitur quia con-
 ceptus animae esse non potest sed singulare non proprie diffinitur ut patet quia diffinitio significat entitatem quae est
 incorruptibilis singulare autem est corruptibile. &c. Et probatur Quod per se diuiditur est res extra ani-
 mam. u. g. animal quod per se in rationale & irrationale diuiditur est extra animam nec potest esse
 conceptus in anima quia tunc esset diuisio accidentis in substantiam quod est impossibile. Sed
 aliud a singulari diuiditur ut patet & aliud a singulari est extra animam. quare &c.

Octauo ar^o probatur quod forma generica est realis alia & prior a specificis & ex ratione quod deest uel reale. Il-
 la forma est realis prior & alia a forma specifica qua mediante prima materia ipsa forma specifica recipit
 sed materia prima formis genericis mediantibus formas specificas recipit & mediantibus spe-
 cificis indiuiduales &c. maior nota minor est Auer. primo methaphisicae 17. quare &c.

Nono ar^o sic. Illa forma quae reus forma speciei est potest esse realis prior & alia a forma speciei sed forma
 generica est huiusmodi &c. a. patet quia saltem uia generationis potest praecedere actum ut patet 3. 9. me-
 thaphisicae textus 20. minor patet per philosophum 7. methaphisicae textus 42. ubi habetur quod diffinitio est una quae
 est per se. generis est in potestate & differentia eius ultima est actus ex quo fit unum ut patet. 2. de anima textu
 7. tunc sic aut accipit ibi philosophus generis per conceptum generis aut per ipsam non primum quia dif-
 finitio non esset idem essentialiter cum diffinito conceptus. n. generis & diffinitio non sunt idem
 essentialiter cum specie diffinita ut patet ergo secundum & sic sequitur quod forma generis
 est realiter prior forma specifica saltem uia imperfectiōis & generationis & id dixit Ari. ibi
 in 7. textu 43. quod generis non est propter generis species & si aliquid est ut materia est. quare &c.

Decimo ar^o sic. Illa forma quae sequitur aliquid accidentis reale tali modo reali quo non sequitur formam
 alicuius speciei nec simul omnes est diuersa realis ab omnibus formis specificis ista est manifesta
 quia si esset eadem realis tunc illud accidentis reale eas sequeretur sed formam genericam consequitur
 aliquid accidentis reale tali modo reali quo non sequitur aliquam speciem nec omnes species &c. mi-
 nor probatur quia sensus est accidentis reale & ita sequitur animam quod non hominem leonem nec aliquam aliam
 speciem ut patet quia per naturam animalis omnibus illis inest forma omnes ergo &c.

Vndecimo ar^o argumētis Secundo in 2. sententiarum di. 3. q. 1. probatur quod dat unitas realis minor uni-
 tate numerali. i. unitas specifica & ar^o sic. Decimo methaphisicae textu 2. & 3. in omni genere est
 unum primum quod est metrum & mensura omnium aliorum quae sunt illi generis & unitas talis primi
 mensurantis est realis quia mensurata sunt realia & realis mensurata patet quod ens reale ab
 ente rationis realis mensurari non potest habere igitur quod unitas illi primi est realis sed talis unitas
 non est singularis uel numeralis & alia unitas ab unitate singulari est realis discursus notus
 minor probatur quia nullum singulare in genere est quod sit omnium aliorum illi generis
 mensura ex quo philosophus per philosophum 3. methaphisicae textus 11. in indiuiduis eiusdem speciei non est
 hoc prius & illud posterius nec inter illa est essentialis ordo. quare &c.

Duodecimo ar^o sic. Secundum philosophum 3. 7. philosophus In specie quae est a thoma & una natura dicit uera fit
 comparatio non autem in genere quod talem unitatem non habet sed unitas illa specifica est realis &
 non rationis &c. minor probatur quia conceptus generis est ita unum apud intellectum sicut conceptus
 speciei alioquin in quid de multis speciebus non diceretur & sic nullus conceptus esset generis cum tot
 essent conceptus dicti de speciebus quod ipsae species & in singulis predicationibus idem de seipso pre-
 dicaretur igitur dat unitas specifica realis. Et probatur unitas conceptus uel non conceptus nihil ad com-
 parationem philosophi quia conceptus non fit comparatio de qua ibi philosophus igitur intendit ipsam speciem esse
 unam unitate naturae specificae non autem intendit ipsam esse unam unitate numerali ex quo
 in tali unitate non fit comparatio. quare &c.

Tertiodecimo ar^o sic. Quinto methaphisicae c. de ad aliquid idem simile & equale super uno fundantur
 ita quod licet filius pro fundamento rem habeat de genere qualitatis relatio tamen non est realis

Q V E S T I O

nisi reale habeat fundamentū ut hāc albedinem / & p̄ximā fūdādi rōnem realem / ut ratio specifica albedinis / igit̄ unitas q̄i fūdamento similitudinis requirit̄ est realis / non aut̄ nūeralis q̄a nihil unū & idēz est sibi / & eōq̄le sibi ipsi / ergo est specifica / ergo &c.

Quartodecimo ar̄ sic. Vni⁹ p̄riæ oppōnis realis sūt duo extrema realia / p̄rietates ē oppositio realis q̄ hēt illa duo extrema realia / discursus nor⁹ / an̄s p̄bat q̄a circūscripto oī ope in tell⁹s real⁹ unū opp^m alter⁹ corrūpit / & destruit / & h^c nō nisi q̄a sūt p̄ria / igit̄ utrūq̄ extremū talis oppositōis realis ē unū aliq̄ unitate reali / non aut̄ nūerali / q̄a tūc p̄cise hoc albū huic nigro eēt primū p̄rariū / & illud illi / & sic tot eēt p̄rietates p̄riæ qd̄ indiuidua p̄ria qd̄ est incōueniēs / igit̄ qd̄libet illoz extremoz erit unū unitate reali specifica . q̄i &c.

Decimognto ar̄ sic. Vni⁹ actionis sensus est unū obiectū s̄m aliquā unitatē realē / ista ē nota / sed talis unitas non ē nūeralis / q̄ ē aliqua unitas realis q̄ nō ē nūeralis / p̄bat mior po^a coḡscēs obiectū igit̄ hac unitate unū cognoscit ip̄m igit̄ distinctū a quol³ qd̄ non ē hac unitate unū / sed sēsus nō cognoscit obiectū igit̄ ē distinctū a quol³ qd̄ nō est unū / ista unitate nūerali q̄ cognoscit igit̄ distinctū minori unitate . s. specifica / minor p̄ syllogismi p̄bat exēplari null⁹ sensus cognoscit hūc radiū solis ab illo alio radio nūeral⁹ differre si circūscribant̄ oīa cōia sensibilia puta diuersitas loci / uel sit⁹ / ēt si p̄ potētiā diuinam duo q̄ta oīo sūta in albedine / & q̄titate sim⁹ / ponerent̄ / uisus non distingueret ibi esse duo alba / si tamē cognosceret alter⁹ illoz / igit̄ unū unitate nūerali cognosceret ip̄su / igit̄ distinctū nūeral⁹ a quolibet alio q̄i &c. Et subdit Sco. q̄ rō ista non ita p̄cludit de obiectū itell⁹s sicut de obiecto sensus / q̄a dici posset obiectū itell⁹s hēre unitatē cōitatis / & eē abstractū ab oībus parti⁹ p̄itellēctū / qd̄ in sensu dici nō pōt cū sensus nō abstrahat. S³ oīo p̄bo ēt in itell⁹u argumētū hēre difficultatē sic / obiectū cuiuslibet po^a passiua ei⁹ actū p̄cedit / patet ista discurredo / sed itellēct⁹ polis ē po^a passiua / q̄ ei⁹ obiectū p̄cedit ip̄am / sed suū obm̄ est ule ut p³ p̄rio phi⁹ . tex⁹ co⁹ . 4 . 9 . igit̄ ule p̄cedit oēz opationē itell⁹s / ergo ab eo non catur / & sic uidet̄ arg^m non minore difficultatē habere itell⁹u q̄ i sensu / quare &c. Et confir⁹ . 3 . de aīa intellectus n̄r in ea quæ sunt itra se directe nō fertur / sed i ea quæ extra sunt / directe autem fert̄ in uniuersale q̄a ei⁹ obiectū q̄ ule ē extra animā. Cōfirmatur itēz subiectum sciæ p̄cedit intellectum / & tale est uniuersale . ergo &c.

Decimosexto ar̄ sic. Si oīs unitas realis est nūeralis / oīs diuersitas realis ē nūeralis / p̄ns ē falsū q̄a oīs diuersitas nūeralis iquātū nūeralis alit̄ equalis / & ita oīa essent equal⁹ / distincta / & tūc seq̄ret̄ q̄ nō pl⁹ posset itell⁹s a for. & pla. abstrahere aliqd̄ cōe q̄ a for. & linea / & qd̄libet ule esset figmētū / p̄sequentia aut̄ dupliciter declarat̄ / p̄rio q̄a unū & multa sūt op̄posita . x . meth⁹ toties uero unū oppositōz dī / quoties & reliquū p̄rio thopicoz / igit̄ cuiuslibet unitati p̄pria diuersitas corrūdet 2⁹ p̄bat Idē sic cuiuslibet diuersitatis utrūq̄ extremū est in se unū / & eo modo quo est unum in se eodem mō ab altero extremo est diuersum / ita q̄ unitas uni⁹ extremi pōt p̄ se esse rō alteri⁹ extremi. Confir⁹ q̄a si tū in hac re est unitas realis nūalis / q̄cūq̄ unitas ē i re illa est ex se una numero / q̄ istud & illud s̄m oēm entitatē i eis inclusam sūt p̄rio diuersa / & in nullo aliquo p̄ueniūt . Cōfir⁹ ēt p̄ hoc q̄a diuersitas numeralis ē . hoc singl⁹are non esse illud singulare supposita entitate unius extremi / sed talis unitas est necessario alterius extremi / ergo &c.

Decimoseptimo ar̄ . & clari⁹ q̄ i p̄ se faciat supponēdo unū manifestū q̄ oī itell⁹s opatione seclusa dat̄ generatio uniuoca / q̄a ignis ignē pōt ḡnare / sed uniuoca ḡnatio ē i qua gerās / & genitū sunt eiūsdē sp̄ei . & . 5 . meth⁹ illa sūt eiūsdē sp̄ei quoz est eadē sp̄s / q̄ seclusa intellect⁹ operatione erit sp̄s eadē ḡnantis / & geniti / igit̄ dat̄ sp̄s realis . quare &c.

Decimooctauo ar̄ sic. Itell⁹s n̄r itelligit ule cōe p̄lib⁹ / & eē i p̄lib⁹ uel talis itellēctio ē uera / uel falsa / si falsa / igit̄ oīs scia eēt falsa cū sit dūlib⁹ / si uera & aliqd̄ sibi ex pte rei corrūdet scilicet natura cōmunis / aliter esset fictitia / ergo ita est in re q̄ talis natura est / & talis est uniuersalis / ergo uniuersale est in re / quare &c.

Decimonono argumētā postēiores p̄ Sco. sic Natura lapidis hēt aliquā unitatē realem aliā ab unitate nūerali q̄ unitas natura q̄ ē i lapide realis n̄ ē unitas nūeralis / p̄na nota / aīcedēs p̄bat accipio naturā q̄ ē i isto lapide / aut ex sui rōne formali ei repugnat pluribus cōicari seclusa itell⁹us opatiōe / aut non / si primū igit̄ talis natura sub rōne cōicabilis

DE VNIVERSALIBVS.

- aut u^lis intelligi nō poterit p³ q^a nihil sub rōne sibi repugnāte intelligit / p^{ns} autē ē manifeste falsum: si 2^m & singularitati cuiusq^{ue} ex natura sua p^lib⁹ cōicari repugnat / q^a natura circūscripta intellectus operatione distinguitur a singularitate / sed unicuiq^{ue} enti propria unitas corrūdet / ergo tali naturæ corrūdet unitas realis alia ab unitate nūerali / antecedēs isti⁹ ultimæ consequētiæ p³ q^a multiplicato subiecto multiplicat passio. q^r &c.
- Vigesimo ar^o sic.** Nulla unitas realis remouet ab aliqb⁹ nisi illa includat diuersitatē oppo^{am} illi unitati / ista ē manifesta q^a unū oppositū nō remouet nisi p^l aliud: sed ita ē q^d indiui⁹ eiusdē spēi nō includūt aliquā diuersitatē extra intellectū oppositā unitati naturæ specificæ / ergo ab eis nō remouet unitas naturæ specificæ extra itell^m / minor pbat q^a diuersitas aliquorū eiusdē spēi ē diuersitas nūeralis q^{ue} nō opponit unitati naturæ specificæ / sed tm unitati nūerali. Et pst q^{ue} nō sūt distincta / nec diuisa extra itell^m necessario sūt i distincta / & indiuisa extra itell^m / ista patet / sed indiui⁹ eiusdē spēi nō sūt distincta / uel diuisa extra itell^m in eadē spē patet q^a circūscripta oī itell^s opatione sor. spē a pla. non distinguit / ergo talia indiui⁹ sunt i distincta & indiuisa in eadem specie: sed oīs i distinctio & i diuisio p^lupponit unitatem / q^a talia habebunt unitatem specificā extra intellectum.
- Vigesimo prio ar^o sic.** Diuersitas maior remouet aliquā unitatē quā minor remouere nō pōt extra intellectū / ista patet q^a min⁹ in effectū maioris non pōt / sed diuersitas specificā q^{ue} est maior diuersitate nūerali remouet unitatem specificā extra intellectum / q^a diuersitas numeralis extra intellectum unitatem specificā remouere nō poterit & per p^{ns} cum diuersitate numerali stat unitas specifica extra intellectum: quare &c.
- Vigesimo secūdo ar^o sic.** Quēcūq^{ue} distiguit realr & nō fm oēm rōnem inclusaz in eis hnt aliquā unitatem realr / patet q^a conueniunt in aliqua una ratione / & si in ea non distinguuntur realiter conueniunt realiter: sed indiuidua eiusdem speciei distinguunt realiter / & non fm omnem rationem inclusam in eis ergo &c. minor probat sor. a pla. nūeralr distinguūt non tamen in quantum homo / secus omnis hō a pla. distingueretur. q^r &c.
- Vigesimo tertio ar^o sic.** Si nō darent u^lia realia i p^ldicatis q^ditatuīs pcederet i finitū / p^{ns} ē p^l p^lm prio poste^r pbat p^{ns} q^a p^ldicatū q^ditatuū aliquorū sūmit ex eorū cōuenientia essentiali: si aut non darent u^lia realia in quo singularia essentialr cōuenirent / sequerēt q^d fm maiorem / aut minore gradū cōueniētiæ essentialis / p^l sūmeret aliud & aliud p^ldicatū q^ditatuū / ut a gradu p^luenientia ut. 2. sūmeret p^ldicatū q^ditatuū specif^licu 3 / a gradu p^luenientia ut duo p^ldicatū q^ditatuū g^lialissimū: & tūc arguit sic a quolibz gradu p^luenientia essentialis quo indiui⁹ p^lueniūt accipi pōt aliqd p^ldicatū q^ditatuū cu 3 nō fit maior rō de uno q^d de alio / sed i finitū sunt gradus inaequales itet medii iter gradum ut. 2. & ut duo / ergo i finitū p^ldicata q^ditatuā non coincidentia sunt ab illis abstrahibili: hoc autem non sequitur si ponantur uniuersalia realia / a quibus talia predicata abstrahantur / cum illa sint finita. quare &c.
- Vigesimo quarto arg^o sic.** Si non darent u^lia realia aliqua species specialissima naturalr significaret res differentes specie / p^{ns} est incōueniens ut patet / & p^lsequentia pbat / q^a signū naturale nō significat rem nisi ex cōuenientia quā habet cū ea / sed maior est cōuenientia iter sor. & suū idolū / q^{ue} inter sor. & pla. patet q^a ex idolo ducor i sor. cognitio nem / nō aut ex pla. sed q^{ue} sunt magis similia iter se / sunt etiā magis filia cu 3 eodem tertio / q^{ue} illa q^{ue} adinuicem sunt minus filia / i g^l for. & suū idolū maiorem p^luenientiā habebunt i p^lceptu cōi. s. hoīs q^{ue} for. & pla. sed p^lceptus ille cōis naturalr representat sor. & pla. q^a a fortiori representabit sor. & solum idolum / q^{ue} tū differunt specie / ergo &c.
- Vigesimo quinto arg^o sic.** Species p^l Porphyriū sunt sub numero finito / sed p^lceptus etiam nō synonimi in infinitū p^lnt multiplicari / ergo tales p^lceptus non sunt species / minor pbat q^a nō minoris po^l est itell^s ad formādū p^lcept⁹ fictitios de nō entib⁹ / q^{ue} ad formādū p^lcept⁹ ueros d^l entib⁹ / sed i illis i finitū pōt pcedere / & in istis. quare &c.
- Vigesimo sexto ar^o sic.** Qualitercūq^{ue} hō est / taliter aliq^{ue} istorū est demonstratis pticularibus / s^z necessario hō est / q^{ue} necessario aliq^{ue} istorū est / p^{ns} est fal^m & a^{ns} / nō p^l minori q^{ue} p^l maiori / i g^l suum oppo^l erit ue^l s. aliqua^l hō est / qualiter null⁹ istorum est / sed hoc esse non potest nisi detur homo cōis / seu uniuersalis: ergo &c.

Q V E S T I O

Vltimo ar' sic. Vltia p'dicāt de reb' sed de realig'd essential'r non p'dicāt nisi qd est i ipsa re/ igr' u'ia sunt i re/non i tell'u. Et p'fir' Scia est de reb' ut de aialib' lapidib' magnitudi- nib' &c. s' talia non s't i aia/ q' lapis non est i aia sed pecies lapidis/ ut d'r. 3. de aia/ gilla de quib' est scia sunt extra aiam/ sed scia est u'ium/ g' u'ia sunt extra aiam. quare &c.

Secunda opinio extrema quā non sequor est Terministaz q' u'le non est nisi uox & p'ce- ptus i aia/ ita q' est fictitium/ siue per itell'u opationem fabricatum/ patet ista opinio ab ochā i primo di. 2. q. 4. usq' ad. 8^m. & intentionem suā. q. 7. declarat dicens sic. Nul- la res extra animam nec p se/ nec p aliqd additum reale uel rationis/ nec qualitercunq' p'sideret uel intelligat est u'is/ q' tāta est impossibilitas q' aliqua res sit extra animā quo- cūq' mō u'is/ nisi forte p'istitutionē uolūtariā/ q'ta ē ipol'itas q' hō p quācūq' p'sideratio nē/ uel fm qd cūq' eē sit asin' & infra p'cludit. Ideo dico q' u'le nō ē i re nec real'r nec sub- iectiue/ nō p' q' hēc uox hō/ q' ē una uera qualitas/ ē i for. uel i illo qd significat/ nec u'le est pars singularis plusq' uox ē pars sui significati/ sicut tñ ipsa uox uere & sine oi distin- ctione de suo significato p'dicāt/ ita u'le predicat de singulari suo non p se/ sed pro sin- gulari/ & q. 8. inquit. Ideo dici pōt p'babl'r q' u'le nō ē aliqd reale hñs eē subiectiuū nec in aia/ nec extra aiam/ & itelligo fm ipm q' nō hēt eē reale in aia/ sed tñ obiectiuū sicut chimera/ & ideo subdit q' est qdā fictum sicut chimera/ & est sicut exēplar qdā/ & nō habet esse p gnationē sed per abstractionē/ & i fine eiusdē. q. tenet q' sit aliqua qualitas existens in mente/ q' ex natura sui est signū rei &c. Ista positio p'bat p'io auct. deinde ra- tione/ Comē. 7. meth^o co^o. 4. 4. inquit cū declarauit. 1. Ari. q' illa quæ significāt diffi- nitiones sunt substantiæ rex & diffōnes p'ponūt ex u'ibus q' de p'icularib' p'dicāt/ ita p'p'it p'scrutari de u'ibus utz sint substantiæ rex/ sed tñ sunt subæ p'icularia/ de q'bus illa u'ia p'dicāt/ & hoc est necessariū in declarādo q' formæ indiuiduorū subæ sunt substantiæ/ & q' in indiui^o nō sit substantia nisi materia & formā ex q'bus p'ponūt. Ex qua auct' appa- ret p'io q' diffōnes nō sūt subæ rex/ sed significāt substantias rex/ ita q' diffini^o sūt signa & rex subæ/ signata/ & signū nō est signatū. 2^o q' diffōnes nō significāt u'ia/ sed p'icu- laria/ cū iter ea nō sit mediū/ & significēt subas rex/ sequit' q' subæ rex nō sint u'ia/ s' p'icu- laria. 3^o h'r q' u'ia uere de p'icu^o p'dicāt/ nō tñ sunt i p'icu^o q' ai eis nō s't nisi materia & forma p'icu^o. 4^o h'r q' u'ia nō sūt subæ/ nec ex eis p'icularia p'ponunt. Itē co^o. 4. 5. dicam^o ergo q' ipse est ut aliqd eorū q' dicūt u'ia/ sit suba alicui^o rei/ & si declarēt sub- stantias rex/ igr' u'ia nō sūt substantiæ/ nec de substantia alicui^o sed tñ declarāt subas rerū sicut signa/ & co^o. 4. 7. cū sit declaratū q' u'ia sunt dispōnes subæ/ & p dispōnes intelli- git' p'dicabilia de substantiis/ etiā ipse est/ ut ista sint p'as subæ exñtiū p se. Additur alia auct. 12. meth^o co^o. 4. nbi igr' u'ia apud Ari. sunt collecta ex p'icularib' i intellectu/ q' accipit inter ea p'sil' & facit ea unā intentionē/ ex qua clare h'r u'le eē fabricatum p in- tellectum. Additur & alia auct. primo de anima p^o. 8. ubi inqt intell's q' agit fac' u'ita- tem in rebus. Accedit & auct. Phi. q' eodem. 7. tex^o co^o. 4. 5. usq' ad. 4. 9. p'bat p sex rō- nes u'ia non esse subas/ Et si dicet' phi^m absolute non p'bare u'ia nō eē subas/ sed non esse subas a sensibilib' separatas/ ut posuit pla. Cōtra hoc ē exp'sse p'cessum Phi/ p'mo enim p illas sex rōnes probat u'ia non esse subas & postea tex^o co^o. 5. 1. p'bat q' non sūt subæ separatae a sensibilib' qd si in illis sex rōnibus intellexisset/ rep'etere non oportuiss- set in dicto textu. 5. 1. igitur philosophus simpliciter/ & absolute probat uniuersalia nō esse substantias/ & pro ista opinione arguitur etiam ratione.

Primo arguitur sic. Vniuersale est unum/ & de multis ex primo post^o ergo eēn- tialiter includit comparisonem ad supposita ut predicabile ad subiicibile/ sed talis cō- paratio non est in re/ sed in intellectu/ ergo u'le est in intellectu. quare &c.

Secūdo/ Si u'le est res/ ut pars aduersa concedit/ & non distinctum a singularib' ut suppo- no/ & infra p'babl'r/ sequit' q' sit in singula^o & fm eē suum in intellectu sit u'is/ tunc ar' sic. Quādo cūq' aliqd alicui denominatiue p aliqd extrinsecum p'petit/ cuiusq' pōt il- lud extrinsecum puenire/ & denominans ei puenire pōt/ sed res singularis denominat u'is pp intellectiōē extrinsecā/ q' intellectio eidē singlarī pōt p'petere/ igr' singlarē erit u'le/ qd implicat q' tunc for. fm esse suum in intellectu esset cōis pla. similiter essentia diuina

diuina fm esse
similiter q'libet
Tertio arguit sic.
re/ s' cūq' rei re
donē cōitas ei
aris fm nullū
fictum per intell
Quarto arg' sic. So
nec ille/ & sic de
rationē est u'is/
singularis sit uer
u'is/ q' aliter ead
da. Et p'firmat si
riori esset p'dicati
Ad opp^o ē 3^o. opio
primo aliq' notā
Primo repero unū
camento a g'rali
tia realia/ suā tñ r
glare/ oia igr' p
ab eis realiter non
data/ & quæ meri
gm^o subalternū
le homo est specie
igr' realitē rōn
ut. S. Th. p^o. p'ra
p'dicet' u'ia aial a
p'dicet' & addas
quis sine eis p'side
receptibilitate ad
set/ gm^o non esset
igr' u'le l' nullā ac
tia ad sua singular
ibi. S. D. diuinitū el
lum cogitatione/
ceptibilitate addit
nec recipere pōt/
etum/ q' nihil ei a
sit de his/ quia illa
laria accidentium
Secūdo noto q' de na
tū in mō. In p'sent
sam ab alio repies
dicādo/ primo^o De
& talia eē realia nē
lat/ nec de isto ē diff
S. Th. x. meth^o. su
effectib' nō p'dicāt
est unū cū multis/
cōicabilis/ & de plu
pōt uno^o mō/ ali
aliquē & de tali lo

DE VNIVERSALIBVS.

diuina fm esse suū in intellectu poterit esse uis/quis sit singularissima qd est absurdū
similiter qlibet intelligit intellecta esset uis/cū qd intelligat/ quod est falsum. qre &c.

Tertio arguit sic. Quādo aliqd repugnat ex nā sua alicui p nihil extrinsecū pōt sibi cōpetere/ s; cuius rei repugnat ex se q sit cōis alteri cū qd sit singularis q p extrinsecū. s. p itelle-
ctonē cōitas ei cōpetere non poterit: & ita siue intelligat/ siue nō illa res quæ est singul-
aris fm nullū suū esse poterit esse cōis/ seu uis/ & sic sequit q ule erit tm pcept/ & qd
fictum per intellectum/ non aut res concepta/ quare &c.

Quarto arg' sic Sor. fm nullū esse/ uel fm nullā p'didera^m est qd ule/ nec Pla. nec iste leo/
nec ille/ & sic de singulis demōstrādo oēs singulares/ q oīs res s; nullū esse uel p'didera-
rationē est uis/ pntia p; ab oib' singularib' ad ule; aīs pbat qā nō ē maior rō q una
singularis sit uera q alia/ sed ista est uera sor. fm nullā p'diderationē/ esse/ uel modum est
uis/ qā aliter eadē rōne sor. aliquo^o esset pla. & hō asin' / lapis/ & albedo q oīa sunt absur-
da. Et pfirmat si eadē/ res esset realiter uis/ & singularis in oī p'dicatione supioris de infe-
riori esset p'dicatio eiusdem de seipso/ qd est incōueniens. quare &c.

Ad opp^m 3^a. opio media/ quā sequor & i 3^a. p'ne declarabo. In ista. q. difficillima tria faciā
primo aliq notāda declarabo: 2^o aliq's p'nes pbabo. 3^o ad arg^{ta} principalia rñdebo &c.

Primo repero unū notādū qd supra posui. q. de entis analogia/ & erat 5^m. Oē qd est in p'di-
camento a gñalissimo ad spālissima est ens reale/ ut suū corp' / aial/ hō/ ista oīa sunt en-
tia realia/ suā tñ realitatē hñt a singularibus/ qā nihil actualiter/ & realiter existit nisi sin-
gularē: oīa igit p'dicata in recta linea p'dicamentali merito singularium sunt realia/ & iō
ab eis realiter non distinguunt qā de se nullā hñt realitatē/ qd ex hoc p; qā oīa in eis fun-
data/ & quæ merito ipsox de eisdē p'dicant sunt entia rōnis/ ut q sint gen' gñalissimū
gen' subalternū/ uel spēs/ ideo non ualet pntia ab istis ad inferiora arguendo: nō. n. ua-
le homo est species ergo sor. est species/ nec substātia est gen' ergo sor. est gen'. habent
igit realitatē rōne singulariū/ & ea quæ circūstant/ entia sunt rōnis/ & hinc optime di-
xit. S. Th. p^o. p'tra Gent. c. 2. 7. q. cōe & ule sine additione esse nō pōt/ l; sine additione
p'dideret: unū aial absq' rōnali uel irrōnali dñia eē non pōt. quis sine hiis dñis cogitē/ &
p'dideret/ & addas q hō/ & spēs qd sine dñis/ & principiis indiuiduantib' esse non pōt/
quis sine eis p'diderari ualeat: & l; ule absq' additione p'dideret/ nō tñ p'diderari pōt absq'
receptibilitate additionis. i. absq' po^o ad talē additionē: unde si aīali nulla dñia addi pos-
set/ gen' non esset: s; si hō accidētaliter diuidi non posset spēs non esset: intelligendo
igit ule l; nullā additionē actu intelligā/ itelligo tñ in po^o inq̄tum qd ule est in poten-
tia ad sua singularia/ & iō cōiter dñ q gen' sūmit a mā/ & ita a po^o. & ex his distinguit
ibi. S. D. diuinū esse ab oībus aliis rebus/ qā ipsum diuinū esse est absq' additione nō so-
lum cogitatione/ sed etiā in rerū natura & non solum absq' additione/ sed etiā absq' re-
ceptibilitate additiōis: & ideo ex hoc ipso q Deus & esse diuinū/ additionē nec recipit
nec recipere pōt/ pcludimus tale esse non esse cōe/ sed p'priū: & ab oībus aliis esse distin-
ctum/ qā nihil ei addi potest: Et qd dixi in genere subā/ itelligo i q̄titate/ & q̄litate/ qd
sit de aliis/ quia illa tria sunt realia/ quam tñ realitatē habent merito singulariū/ & singu-
laria accidentium merito singularium substantiæ. quare &c.

Secūdo noto q de natura uis multæ danē distōnes/ & diuersæ secūdu diuersitatē opinan-
tiū in mā. In p'sentia uero si non oēs saltim magis necias adducem: & distincti q for-
sam ab alio repies: Dico igit q ule seu nā uis dupliciter accipit aut in cādo/ aut in pre-
dicādo: primo De' itelligētiæ/ & corpaccesstia sunt uis/ de qb' supra. q. 9. uisū fuit
& talia eē realia nemini dubiū est/ & hoc ab Alb. p^o. Phi^o. & 5. meth^o. ule ante rē appel-
lat/ nec de isto ē difficultas/ nota tñ hoc magis appellari cōe/ tanq̄ cā/ q tanq̄ ule/ unde s;
S. Th. x. meth^o. supra tex^u. 2^o. 6. de itētiōne Phi. alia ē cōitas cā/ alia uis/ cā. n. de suis
effectib' nō p'dicat/ qā idē nō est sui p'p' cā/ ule aut est cōe q̄si unū de multis p'dicatū. iō
est unū cū multis/ non seorsū ab eis subsistens ut ifra patebit. Secūdo mō qd nā p'lib'
cōicabilis/ & de plurib' p'dicabilis siue gñica/ siue specifica dñ eē uis/ & ista dupl'r accipi
pōt uno^o mālr/ alio^o forāl'r/ priō mō ule est nā uis p'cepta non hñs ad inferiora respectū
aliquē/ & de tali loquit' est Auer. priō de aīa 2^o. 8. dicens demōstrat p hoc q ipse non

QVESTIO

opinatur quod diffinitio generum et species sunt diffinitiones rerum ultimum existentium extra animam / sunt diffinitiones rerum particularium extra intellectum / et intellectus qui agit facit eis utilitatem / quasi dicat non attribuit esse diffinitivum generibus / et species itaque res ille ules sunt extra intellectum existentes: ex qua aueritate duo habentur / primo et clarissimum quod ules istos non est extra intellectum / et ex secundo non est reale. 2^o quod tale ules male datur ab intellectu agente qui mediante Phantasmate a additionibus / idividuatis / abstrahit singulare / et illud facit imale / et unam nam specificam plura repntantem: et quia in tali abstractione intellectus agens est principale agens / phantasma uero istale / id est species abstracta illi / et non ista sequitur / et est imalis sic ille / et non male sic phantasma / et 1^o intellectus agens sit quod unum primum tamen quia imalis tale utilitatem potest careere / et istos ules materiale appellatur (ut dictum est) quia talis natura sic considerata est apta nata pluribus concitari / sicut est materia de se considerata est apta nata pluribus concitari formis mediatis / et non ratione sui / quia ut in precedenti. quod uisum est / materia non concitatur / forma / et tale ules male ab Albo appellatur ules in re. Secundo modo. scilicet nam ules formaliter est illammet natura non simpliciter / sed ut quedam respectu habet ad inferiora siue species. siue idiuia de quibus predicatur / et de formaliter tale quia actu habet unde appelletur ules. scilicet de pluribus predicari / quod primum ules in primo habebat / et ab Albo appellatur ules post rem. scilicet post singularia / de quo loquitur est Auer. 12 meth^o. 3^o. 4. dicens ules. n. apud Ari. sunt collecta ex particularibus in intellectu. scilicet possibili / qui accipit inter ea. scilicet singularia / similitudinem / et facit ea unam intentionem. id est concipit omnia singularia sub una intentione generica uel specifica quod de illis singularibus predicatur / et sic talis aueritas. 12. intelligitur de uniuersali 2^o. dicto / et de intellectu possibili non de agente contra Io. de Láduno aliter exponentem. quod 8. primi de anima. quare &c.

Tertio noto de intentione Aui. In sua meth^o. & recitat. S. Th. q^o. 8. arti^o. primo / et in de ente / et eentia quod natura ules alicui rei ut abstrahit a forali et mali triplex potest esse / scilicet consideratio / priora considerari potest secundum esse quod habet in singularibus suis ut natura humana in hoc uel illo homine / et ut sic est reale singularis / et in omnibus idiuia / reale distincta / et ules primo remota. 2^a cum habet esse suum intelligibile consideratur / ut illa natura humana in intellectu / et ut sic est ules primo / propter quod nec abstrahit ab unitate conceptus. Tertia quoniam natura in se consideratur / ut abstrahit ab utroque esse / et isto consideratur quantum ad ea quod ipsi nature tantum in primo quantum in 2^o. modo competunt / et isto natura est tamen ipsa / ut equitas est tamen equitas / cuius 13 predicata. 2^a. modi competant / tamen quia per intellectum ab omnibus per se accidentibus abstrahi potest / non autem a predicatis primi modi / id est dixit equitas est tamen equitas / et est etiam ules primo / propter quod / et ut sic illa est in qua primo fertur intellectus / ista triu considerationum duarum semper uniformiter se habent ad quemcumque intellectum comparentur prima. scilicet et tertia / quia semper prior est consideratio alicuius nature absoluta quam secundum esse quod in singularibus habet ideo ab ea ad singularia subsistendi potentia non queritur. Secunda uero consideratio non semper uniformiter se habet / quia in intellectu qui accipit a rebus utraque aliarum considerationum sequitur / prior. n. est natura in singulari / et in se / quantum in intellectu nostro / scibile. n. precedit scientiam / et sensibile sensum sicut mouens motum / et causa catum in intellectu autem cante rem / ut in intellectu diuino / est econtrario quia ambasillas considerationes precedit / quod per 3^a quia ita se habet intellectus diuinus ad omnes creaturas / sicut intellectus artificis ad artificia / sed sic est quod quoniam intellectus artificis aliquam formam artificiatu adinuenit / ipsa natura / seu forma in intellectu artificis est posterior / et per omnes res sensibilis quod talem formam habet est posterior / igitur ita est in intellectu diuino. quare &c. unum uniuscuiusque nature catum per creationem secundum fidem / uel ab alio dependentis secundum Philosophum talis est ordo / prima eius consideratio est secundum quod habet esse in intellectu diuino. 2^a. est ipsius nature absoluta consideratio. scilicet ut ei tamen predicata per se competunt. 3^a est ut habet esse in rebus ipsis: quarta ut habet esse in intellectu nostro / et in his prius est ratio posterioris / et remoto posteriori / remanet prius non econtrario. Et inde est quod illud quod natura absoluta competit est ratio quare competit eidem habet esse quod habet in singularibus / non econtrario / id est for. est rationalis quia homo est rationalis non econtrario: unum dato quod for. pla. &c. non essent / adhuc humane nature rationalitas competere: similiter intellectus diuinus est ratio quare sit ipsa natura absolute considerata / et in singularibus non econtrario: et natura absolute considerata / et in singularibus est ratio cur sit in intellectu nostro / non econverso. quare &c.

Quarto noto quod natura ules adhuc dupliciter considerari potest / uno modo quantum ad intentionem utilitatis / alio modo quantum ad naturam signatam per illam intentionem: primo modo talis natura ules non est idem cum singularibus /

DE VNIVERSALIBVS.

ga ut sic est 2^a. intentio siue pcept^o aia: singularia aut sunt realia & primæ intentionis. Secundo modo idem est cum singularibus & non ab eis separata ut Pla. posuit: & si aliquo modo ab eis distinguatur talis distinctio non est realis. i. inter res & rem sed est quia singularia in sui ratione aliquid includunt. scilicet per se idiuuatiua quod uel non includit imo extra ipsum sunt & isto modo secundum S. Th. dicerem^{us} naturam & suppositum in materialibus ratione distinguuntur non quod ibi sit realis distinctio. i. quod natura uel sit una res & suppositum alia & hæc non sit illa sed isto modo quia suppositum magis tale aliquid in sui ratione includit quod natura & si istares sunt idem realiter natura & suppositum. & quicquid includit unum includit alterum: nego arguimus. quia & si idem realiter sint ratione tamen distinguuntur nec conueniunt uni & eadem habet unam rationem aliquid tribui quod non secundum aliam: quod est habet unam oppositam declaratur habet & aial sunt idem realiter & tamen aiali aliquid tribuitur puta sensus quod non homini in quantum homo est: & si diceret ista formaliter distinguuntur dicam ego illa ratione distinguuntur tantum quia penes me ualet rationis distinctio quantum penes te formalis. quare &c.

Quinto noto quod quantum naturam uel intelligo in tali intellectione duo sunt pcept^o alter quo mediate tale naturam intelligo & hic natura subiectiue existit tanquam ei^{us} accens: alter accipit per pcepta & est ipsa natura quod in anima subiectiue non existit. sed obiectiue: Et quantum quibus utrum ista natura uel sit in re uel in intellectu. Dico quod non est totaliter in re nec totaliter in intellectu & ita teneo uiam mediam non per se quia de natura sua a pditionibus idiuuatiua non est abstracta sed eis imersa & ita est quod singulari & sic non plures conicabiles: nec 2^a. scilicet non est totaliter in intellectu quia eo non est subiectiue ut sunt species intellectibiles actuales intellectiones &c. tunc. n. esset tamen anima pcept^o: cui nihil consideret quam opinionem reprobat in teo: sed in anima est aliquo modo. scilicet obiectiue quia ab anima intelligitur: & ita uel in anima est obiectiue sic & chimera quod ab anima intelligitur ista tamen est dicta quia chimera nihil ex parte rei considerat uel aut aliquid. scilicet particularia quod eadem identificantur. Et si perueniendo istares. In te intelligis naturam uel a pditionibus idiuuatiua abstracta quod tamen in illis semper existit igitur intelligis re aliter quod sit & intelligis falsum: tamen dupliciter primo negando arguimus quia 2^a. Philosophus abstrahentium non est mendacium: exemplum in pomo albedo sine dulcedine non est uideo tamen albedinem solam & ita aliter quod sit nec propterea decipior & hoc optime declarat. S. Th. primo meth^o. supra tex^u. 2^a. 6. circa finem. Secundo ratione est negando arguimus quia tale naturam intelligo in prima intellectus operatione in qua ueritas/falsitas uel non persistit sed tamen in compositione uel diuisione ut per prius per hierminyas modo illa intellectione nec compono nec diuido. Et si adhuc istares intelligo uel naturam esse in multis puta naturam humanam in sor. & Pla. Ci. &c. componendo in 2^a. intellectus operatione & tamen realiter non est quia nihil realiter est in multis & intelligo falsum/negatur quia quia talis natura non est conis nisi per operationem intellectus: & sic intelligendo rem conem sic habet esse. scilicet per operationem intellectus non intelligo falsum: sed sic arguere deberes intelligis naturam conis sor. & Pla. quod in re sic debet esse conis & tamen non est & intelligis falsum tunc cedo arguimus sed nego anis quia talis natura in re non potest sic esse conis sed tamen per operationem intellectus. Pro cuius intellectione nota duo singula dicta alter. S. Th. in libello suo de ente & essentia quod esse singulare est uel unum multa eque in eque & homini sunt quod accens quod ipsi nature accidit ut natura in indiui^o est singularis & talis singularitas ei accidit ratione indiuiui nec est de ei^{us} essentia quia si esset absque singularitate intelligi non posset: si res esse uel est ei accides quia si essentia competere etiam indiuiduis de quibus natura predicatur competere quicquid. n. essentialiter predicatur de predicato & de subiecto & sic indiui^o esset uel quod est in conueniens: habes igitur quod esse particulare / esse uel per accides & per intellectus operationem competit ipsi nature quod de se est tamen ipsa ut dictum est in. 3. notando Alter dictum est Egi. 2^a. de anima supra tex^u. 2^a. 59. quod 13 essentialiter non predicatur de re nisi quod est in ipsa re: denotatiue tamen de re potest predicari quod in ea non est ut opus dicitur humanum ab humanitate quod in eo non est sed in artifice: & res dicitur uisa a uisione quod est in uidente non in re uisa si res dicitur considerata siue intellecta non consideratione uel intellectione quod sit in ea sed quod est in mente & in intellectu: quo scate patet quod est uel in re quia res ipsa & natura existens in singularibus dicitur uel non secundum esse quod habet in ipsis singularibus sed secundum quod ab anima consideratur & ideo coniter dicitur quod intellectus est ille qui facit utilitatem in rebus: & sic concludendum est quod uel aliquo modo sunt in anima quia utilitatis intentio rebus non attribuit nisi mediante intellectu: & aliquo modo sunt extra animam in quantum singularia sunt extra ipsam quod ad talem utilitatis intentionem eis per intellectum attributa sunt in potentia: & ideo coniter dicitur quod uel sunt in seipsis & extra animam

QVESTIO

fm esse male: ga esse male est esse in po^a & in aia sunt fm] esse formale/ ga p[er]sideratio / & intentio uniuersalitat[is] a qua res formaliter dicunt. uniuersales est in aia. quare &c.

Sexto ex oib[us] istis noto. Si q[ui]rat utru[m] h[ab]eam[us] p[re]cedere dari u[er]e reale r[ati]on[em] debem[us] ut inqt Alb. in tractatu suo de intellectu & intelligibili si intelligam[us] p[er] u[er]e reale aliqd reale c[on]e p[er]ter opatione itell[ig]is n[on] dat tale u[er]e: si uero intelligam[us] q[uod] in re sit aliqd cui p[ro]p[ri]e n[on] repugnat c[on]icari/ sic dat u[er]e reale. i. in re q[uod] in singularib[us] / tale t[ame]n h[ab]et esse p[er] opatione itell[ig]is. u. g. n[on] h[um]ana est sic u[er]e reale q[uod] est in re / & ei plurib[us] c[on]icari n[on] repugnat: u[er]o sor. in q[ui]tu[m] h[oc] est non repugnat plurib[us] c[on]icari / & e[ss]e in multis/ talis t[ame]n c[on]icabilitas multis est p[er] opatione intellectu: sor. uero in q[ui]tu[m] sor. & fm rem / & fm r[ati]onem repugnat esse in multis. Et si in istares talis n[on] p[ro]te est in re q[uod] est una tenet p[re]sequentia q[uod] q[uod]l[ib]et ens p[ro]pria unitas p[re]seq[ui]t[ur] / & si una uel c[on]icabilis/ uel inc[on]icabilis/ non 2^m. q[uod] n[on] esset i[n]diu[is]ib[ile] p[ri]mu[m] / i[n] q[ui]tu[m] n[on] sine opatione itell[ig]is dicit[ur] esse c[on]icabilis/ cui[us] oppo[si]t[um] dicebat. Respondeo q[uod] q[uod]l[ib]et n[on] est una aliter nom[en] ip[s]am significas non esset uniuoc[u]m/ cum de r[ati]one uniuoci sit unu[m] imediate significare/ talis tamen unitas nunq[uam] est actualis de se/ sed potentialis/ sicut enim n[on] nec ante nec sine indiuiduis suis h[ab]et esse/ ita actu unitatem non habet/ si aut[em] ab oib[us] indiuiduis separaret[ur] esset actu una q[uod] non h[ab]eret per q[uod] plurificare[re]: sicut eti[am] si dare[re] albedo separata ip[s]a esset t[ame]n uua: Et si istares talis unitas natur[ae] in indiuiduis est in potentia/ & frustra est illa po^a qu[ae] ad actu[m] n[on] deducit[ur] / i[n] q[ui]tu[m] aliq[ui]d in re natura erit actu una. Respondeo q[uod] unitas sequit[ur] entitatem / & q[uod] entitas natur[ae] non est nisi merito singulari[um] / actu. n. non h[ab]et esse nisi in singularib[us] / ita & unitas actualis est merito singulari[um] / & singularis: de se aut[em] natura h[ab]et entitatem potentialem qu[ae] ad actu[m] nunq[uam] reducitur nisi in indiuiduis/ ita & illa unitas ad actu[m] nunq[uam] de se reducitur nisi in indiui[dis] / si uero aliquo m[od]o entitas & unitas natur[ae] ad actu[m] deducit[ur] illud nunq[uam] erit de se/ sed ab intellectu qui & entitatem / & unitatem u[er]em i[n]t[er]ib[us] facit/ ut dictu[m] est supra. Et si q[ui]reres de funda^{to} talis unitas dico propinquu[m] fundam[en]tu[m] esse ip[s]m p[re]ceptu[m] / remotu[m] ip[s]am nam[us] q[uod] q[uod] multiplicata per aliqd distinctu[m] ab ea. f. p[ri]m[us] i[n]diu[is]ib[ile] sine eis p[ot]est p[er]siderari / & ita po^a remota d[icitu]r e[ss]e una: & sic oia h[ab]ent funda^{to} 3^o. op[er]ionis & c[on]is qu[ae] sequor / & est Egi. S. Th. & Alb. qu[ae] et in 3^o. p[ro]ne p[ro]babo.

Ultimo noto que fuerit i[n] materia Sco. Ari. & Auer. opinio. Sco. ubi supra in. 2. di. 13. q. prima breuiter h[ab]et q[uod] ex quo suba m[od]is n[on] est de se hoc. i. singularis/ q[uod] aliter intellectu e[ss]e non posset intelligere sub opposito. f. sub u[er]itate/ q[uod] talis ratio est r[ati]o[n]i singularitatis repugnans/ i[n] q[ui]tu[m] absq[ue] o[mn]i opatione intellectu est aliq[ui] unitas in re realis q[uod] q[uod]d[am] est minor unitate numerali siue singulari/ & est unitas natur[ae] fm se q[uod] ad unitatem singular[em] est ind[ist]incta: & subdit de intentione Aui. non est una. f. unitate n[um]erali/ nec plures pluralitate opposita unitati n[um]erali/ nec est u[er]is p[ro]ut u[er]e fit ab intellectu tanq[uam] ei[us] o[mn]i[n]e nec de se e[ss]e parti[us] & h[ab]et realiter n[on] sit sine aliquo isto[rum]. f. u[er]itate uel singularitate/ n[on] t[ame]n de se est aliqd illo[rum] sed oib[us] illis est prior fm qu[am] prioritatem e[ss]e q[uod] q[uod]d[am] est / & p[er] se o[mn]i[n]e intellectu / & p[er] se a meth[od]o. p[er]siderat / & exprimit p[er] diff[er]entia[m] & p[ro]positi[on]es uera[rum] p[ri]o m[od]o. i. i[n] p[ri]o m[od]o dicendi p[er] se s[un]t uera r[ati]o[n]e q[uod] d[icitu]r sic accepta & i[n]fert q[uod] u[er]itas est m[od]us sub quo ip[s]a n[on] intelligit n[on] t[ame]n est p[er] p[re]ceptu[m] ei[us] p[ri]mi. i. n[on] est de r[ati]one ip[s]i[us] q[uod] d[icitu]r ex quo ille p[re]ceptu[m] n[on] est meth[od]o sed logic[us] / q[uod] p[er]siderat sec[un]das i[n]t[er]i[us] p[ri]mis applicatas/ p[ri]a q[uod] intellectu. i. p[er]sideratio e[ss]e n[on] e[ss]e ut n[on] cointelligit aliq[ui]s m[od]us neq[ue] q[uod] est ei[us] in intellectu. i. u[er]itatis/ neq[ue] q[uod] est ei[us] extra intellectu. i. singu[lar]is / q[uod] si dicat p[ri]a p[er]sideratio ip[s]i[us] n[on] e[ss]e in se nec est in q[ui]tu[m] est u[er]is/ nec in q[ui]tu[m] est singularis/ h[ab]et illi[us] intellectu. i. ip[s]i[us] n[on] e[ss]e m[od]us intelligendi sit unitatis/ uellet dicere tex[us] iudicio meo/ sit u[er]itatis/ si i[n]t[er] sit unitatis. i. sit ip[s]a unitas minor unitate n[um]erali/ s[ed] n[on] m[od]us itell[ig]is. i. m[od]us sub quo intelligit[ur] n[on] est unitatis/ sed u[er]itatis/ q[uod] intelligit sub m[od]o u[er]itatis/ si inqt u[er]itatis. i. m[od]us intelligendi ip[s]am nam[us] e[ss]e u[er]e q[uod] intelligit sub m[od]o u[er]itatis/ n[on] m[od]us itell[ig]is. i. res ip[s]a intellectu n[on] est u[er]is ex quo abstrahit[ur] ab utroq[ue] ut dictu[m] est / & subdit aliq[ui] p[ri]m[us] dicta / & p[ri]m[us] clara. Et i[n]feras ex fundam[en]tis istis Doct. In quol[ib]et indiui[dis] esse un[am] realitate[m] puta in sorte est n[on] & singularitas q[uod] ambo h[ab]et sint realia/ non t[ame]n real[iter] disting[ui]t[ur] / s[ed] for[ma]l[iter] i[n] q[ui]tu[m] ibi cu[m] una realitate sunt du[ae] formalitates/ quare altera. f. sortitas est fundam[en]tu[m] unitatis n[um]eralis/ altera. f. h[um]anitas est fundam[en]tu[m] unitatis specificae: hac credo/ ni fallor/ fuisse Sco. opione[m]. Auer. & ex p[ar]ti Ari. positio declarat[ur] ex aliqb[us] funda^{to} p[re]suppositis p[ri]o q[uod] sola

DE VNIVERSALIBVS.

for^a est radix & funda^m u^litatis ut igitur ipse Auer. p^o coeli 3^o. 92. & 12. meth^{ce}. 3^o. 14. sic et cā pⁿ cuius rei ē ipsa for^a ut ipse h3. 7. & 8. meth^{ce}. & 2. de aīa 3^o. 7^o. & 2^o. phi^o. 3^o. 4. mā uero ē cā multi^m & ifini^m for^a aut cā finitatis & unitatis ut etīpe de clarauit. 3. phi^o. 3^o. 59. 60. 65. 67. & 72. & iō mā cū itēminatis dimēfionib⁹ ē cā mul tipli^m idui^m sub eadē spē ut ipse h3. c. p^o. de suba orbis hinc dixit prio coeli 3^o. 90. & 12. meth^{ce}. 3^o. 49. qⁱ abstractis a mā nō ē nisi unū idui^m i una spē dixit et. 7. meth^{ce}. 3^o. 28. qⁱ gñans gñat diuersū pp mā diuersā. s. p qⁱritatē & dimēfionē: ex qb⁹ mani festū est solā formā ēē funda^m & radicē u^litatis. 2^m funda^m fm eū in cōpo^o est tm unica for^a de quo alias & p nūcab ipso hñi pōt. 7. meth^{ce}. 3^o. 42. & p^o. phi^o. 3^o. 63. & 69. & eodē. c. p^o. de suba orbis. Quib⁹ stātib⁹ dico f3 Auer. & Ari. for^m rei ut est i mā esse u^lē i po^a ut aut ab itell^u p^osiderat sine p^oditionib⁹ mā ēē u^lē i actu: illud. n. idē qd ē u^lē in po^a est u^lē in actu fm tm diuersā dispōnē/ sic tu qⁱ fuisti i po^a nūc ille met es in actu: Ex qb⁹ fm istos phios aliqⁱ sequunt^r notatione digna/ p^o for^a hoīs & hō/ & for^a aīalis & aīal/ & sic de singulis idē pⁿcipal^r signi^t. s. formā/ 2^o tm dñt qā hō 2^o significat mā 3 for^a hūane corrñdētē/ for^a uero signifi^t tm formā sic aīal & c. s. l^r for^a nām & qⁱditatē rei p modū abstracti cōpositū uero eadē p modū p^ocreti significat. 2^o seq^t fm istos mā 3 ad u^lē nō ptinere/ nec esse ptem ei⁹ tū qā ut dixim⁹/ forā sola est u^lē/ & mā nō est ps for^a: tū qā f3 ipsos mā nō est ps qⁱdi^m specificā/ nec ad eā ptinet ut. q. 28. nāli patebit & hñ. 7. meth^{ce}. 3^o. 21. 34. 40. & 44. mō si eēt ps u^lis esset ps qⁱdi^m ut p3. qⁱre & c. accedit et qⁱ mā de se ē una nūo ut p3. 12. meth^{ce}. 3^o. 14. et p^o. de gñatōe 3^o. 29. mō qd de se ē unū nūero nō p^o esse ps illi⁹ qd est u^lē: u^lteri⁹ mā de idui^m cōpo^o directe non p^odicat: u^lē aut^r de eo directe p^odicat/ igit^r mā nō est u^lis/ nec ad u^lē ptinet/ minor nota: maior ē exp^ossa. 7. meth^{ce}. 3^o. 23. & 34. 8. meth^{ce}. 3^o. 6. & nono eiusde 3^o. 12. Tertio ex oib⁹ istis sequit^r dñā itē Ari. & Auer. & latinos Phios/ prio a Sco. dñt qā nō ponūt aliquā nām realē extra aīam/ qⁱ aliquo mō sit alia real^r a singulari/ ut posuit ipse Sco. Cū cate ris. s. Alb. S. Th. & Egi. pueniūt i hoc qⁱ ponūt u^lē f3 rōnē/ dñt uero qā isti ex quo po nunt mā ēē partē qⁱditatis/ ponunt etiā u^lē ex mā & for^a esse cōpositum/ ut in su periorib⁹ notādis uisum est/ illi uero ponunt u^lē esse tm formā ut dictū est. Cōtra qⁱ di cta plures essent diffi^m sed quia non sunt pⁿtis speculatiōis p^otrāseō: sufficit opiniones istor⁹ Phi^o. adduxisse. Quibus notatis deuenio ad 2^m. principale si conclusiones.

Pria p^octo. Nō dant^r u^lia realia nec distiⁿa a singu^o ut uoluit Pla. nec p^oicta singu^o ut Bur. & Sco. tenuerē p^o ps isti⁹ p^onis p^obat rōnib⁹ phi/ qā meliores ignoro/ Qui l3 in p^olib⁹ lo cis circa ideas p^o Pla. iuehat & maxie prio meth^{ce}. a tex^o. 3^o. 26. usq^e ad. 34. p^oncipali⁹ tm/ & ex itētiōe argumētāf p^o ip3 i. 7. meth^{ce}. tex^o. 3^o. 45. & p^oles facit rōes qⁱs p ordinē de clarabo. Nota tm pri⁹ duo. primū qⁱ illis rōnib⁹ p^obare itendit u^lē nō ēē subam/ & eēn tiā alicui⁹ rei inqⁱtū u^lē sit in re qā nō dāf: & nō uult p^obare p^olis qn nā exñs in idui^m cui itell^ls attribuit itētionē u^litatis/ ut gñis/ uel spēi sit suba & eēntia rei: imo ē & i qd p^odicat aīal. n. subam ei⁹ de quo p^odicat: & hō s. l^r significat. 2^m. talia u^lia Pla. aliqñ ideā aliqñ spēs appellan^t/ ideā inqⁱtū ad eay s. l^rem sensibilia p^ostituunt: spēs inqⁱtū p eay p^orticipa tionē esse subale hñt: uel ideā inqⁱtū erāt prin^m essendi/ spēs inqⁱtū erāt prin^m cognoscē di: unde ideā grāce latine imago/ uel similitudo. quare & c.

Prio igit^r argumētāf tex^o. 3^o. 45. ibi i. 7. meth^{ce}. qⁱ u^lē put de se ē u^lē abstractū a singu^o nō est rei suba sic. Suba & eēntia uniuscuiusq^e ē ei p^opria itaq^e alteri nō iest/ s3 u^lē nō est ali cui p^opriu⁹ igit^r u^lē nō est suba/ & eēntia alicui⁹/ maiorē supponit p^olis esse manifestā/ ex qⁱ hēs unū cōe dictū qⁱ qd qd est idē est cū eo cui⁹ ē: minor p^obaf ex rōne u^lis/ qⁱ ē qd p^oli b⁹ iēē natū est/ & dixit u^lē ēē aptū natū p^olib⁹ iesse/ & nō qⁱ p^olib⁹ actual^r i^lit/ qā qdā sunt u^lia qⁱ sub se nō nisi unū p^ontinent idui^m ut sol/ & luna & c. sed illud nō est qn ipsa nā spēi qⁱtū est de se sit apta nata ēē i p^olib⁹ est aut aliqd aliud sic phibēs. s. qā tota spēi nā in uno indiuiduo cōprehendit^r nec neciū est spēm quā in uno indiuiduo pōt esse p^operua secun dum numerū multiplicari: eadē minor- etiā p^obaf sic si uniuersale esset p^opriu⁹ alicuius uel oīum quorū esset u^lē esset p^opriu⁹ uel uni⁹ tm/ nō oīu3 quia unū pluriū suba esse nō pōt/ pla. n. sūt quorū suba sunt p^oles/ & diuersā: nec uni⁹ qā tūc oīa alia p^otēta sub ta

QVESTIO

li uli eēnt idē unū qđ ē ipolē & pbat pñā qā quorū subā ē una & qđ erat eē unū opz illa eē unū: seqt̄ qđ cu3 ulē sepatū oīum de qb̄ dī subā eē nō possit nec uni⁹ alicui⁹ qđ ulē nō sit subā. Itā rō & si demōstret̄. Pla. tñ nō pcludit̄ nos qđ ponim⁹ nāz mltiplicatā ad idiu⁹ mltipli⁹ itaq nā hūana ī me est mihi ppria & ī te ē tibi ppria nec ē una nī si pcellm (ut dictū ē) & sic ē pcellm p līb⁹ ē cōis: Itā ē rōnē dicūt aliq nō pcludere ē Bur. qđ ulīa realia posuerit nō tñ tenuit ea realē & ēz eē a singularib⁹ sepatā ut Pla. iō de singularib⁹ p̄r p̄dicari: ego autē dico rōnēz ita bñ ē Bur. sic ē Pla. pcludere: rō. n. pcludit ulē reale de singularib⁹ qđi⁹ p̄dicari non posse quia quidi⁹ p̄dicatio hoc exigit qđ p̄dicatum quidi⁹ non sit realē distin⁹ a singularib⁹ sit uel unitum uel sepatum ab eis nā unio nō facit qđ de aliquo qđi⁹ p̄dicari possit sed bñ denotiatiue & accidētalr ut albedo quia parietī inheret de illo p̄dicari potest qđ non esset si sibi non inhereret: qđ autē essentialiter p̄dicetur talis unio facere non potest. quare &c.

Secūda rō ponit eodē. 7. meth. c. tex. 46. & est talis subā est illa qđ nō est de subto. i. de aliquo nō p̄dicat̄: ulē est de subto aliquo semp qā semp de aliquo p̄dicat̄: igit ulē nō est subā: discut⁹ nōr cū ambab⁹ pmissis. Sed imē dubitat̄ ut. n. qđ rō nō ualeat qā ī p̄di⁹ hitū est qđ de rōe subā sit nō eē in subto ex quo est oīūz subm p̄dicari tñ de subto nō est ē rōnē subā uñ ibi secūda subā ponūt qđ de primis p̄dicant. Rñdeo ut ī isto passu S. Th. igit qđ ī p̄di⁹ loq̄ P̄hs ēz dialecticā: dialectic⁹ autē res p̄siderat ut sūt ī rōne & itellectu & ita ut sunt scđx itētiōes & subsunt itētiōni ulitatis & iō qđ tūz ad p̄dicā qđ est act⁹ rōnis igit qđ p̄dicant de subto. i. de subā exñte extra aīam: P̄hs autē prim⁹ res p̄siderat fm qđ sunt res & iō apud eu3 eē in subto & dici de subto nō dñt & accipit hic P̄hs dici de subto qđ est ī se aliq res & igit alicui in actu exñti: & hoc ipolē est eē subāz qā tūc subā hñt esse in subto qđ est p̄tra ei⁹ rōnem ut ibidem in p̄di⁹ uisum est. quare &c. Et in reliquo istius tex. 46. quādam falsam rñsionem ad primā rationēz excludit P̄hs circa quā. S. Th. & Auer. ibi uideas ne libellum non. q. faciamus.

Tertia rō ponit tex. 47. & ī hoc p̄stitit: ulē subām nō significat s̄ qđ ipolē autē est subāz eē ex nō subis / qđ ipolē ē subāz eē ex ulib⁹ put ulīa sūt res p̄ter sing⁹ & ipsa sing⁹ sūt hoc aliqd ī m̄ior ē nota ex p̄di⁹ subā de scđis subis qđ ī qđ tū ulēs qđ & nō hoc aliqd significare dñt: minor declarat qā tūc nō subā eē prior subā cū id ex quo aliqd est sit eo pri⁹ pñs est falsū ut eodē. 7. tex. 4. fuit declaratū: nō subā. n. & qđ nō ē por subā & hoc aliqd nō rōe ex quo subā ī accñtiū diffi⁹ ponunt nec tpe qā accñtia a subā separi ptingeret nec gñatione qā tūc eēnt priora tpe / oē. n. pri⁹ gñatione est pri⁹ tpe / l3 non ēz quia aliquid non hñs ordinē ad gñationē potest aliquo esse pri⁹ tpe / non tñ gñatione sicut equ⁹ hoīe. Sed uidet̄ qđ ista ratio non pcludat qā licet scđx subā hoc aliqd non significat sed qđ / non tñ significat qđ sicut passionēs & accidētia qđ significat qđlitatē accidentalē nā subāle z qđlitatē significant rō aut p̄cedit ac si qđlitatē accidentalem significant. Rñdeo ut ī isto loco. S. Tho. si ulīa essent res abstractæ ut posuit Pla. oporteret dicere eā nō solū subāle qđlitatē sed etiā accidentalē significare qā oēs qđlitates qđ sunt alia res ab eis quorū sunt qđlitates sunt accidētales ut albedo est alia res a corpore & est in corpore ideo est ei⁹ accidens: sic ulīa fm pla. sunt alia res a singularibus & sunt in eis ac significat qualitatem iō sequit̄ qđ essent accidentia si autē ponam⁹ uniuersalia non esse alias res a singularibus ut qđ non sit hō qui non sit hic homo nec aīal qđ non sit hoc aīal non sequit̄ secundas substantias & ulīa esse accidentia. quare &c.

Quarta rō ponit tex. 48. & est talis. Si ulīa eēnt subā tūc Socrati igit subā subā. i. duæ subāz pñs est falsū ut p3 in priā rōne in qđ dictū est qđ uni⁹ nō ē nisi una subā pbat pñtia quia si oīa ulīa sunt substantiæ tūc sicut hō est subā socr. ita aīal erit substantia hoīs & sic duæ substantiæ. s. hō & aīal erunt ī socr. & etiā sequit̄ qđ unū erit subā duorū aīal. s. hoīs et Socr. et hoc non solū accidit ī hoīe sed in oīb⁹ aliis siue sint gñā / siue drīe / quia cum spēs sint subā etiā ea quæ ponunt in diffinitionib⁹ spēs sunt subā sequit̄ qđ ī singularib⁹ sint plures substantiæ / quod dictum est esse falsum &c.

Quinta rō pōit eodē tex. 48. ī fine. Si darent talia ulīa qđ eēnt subā sepatā tūc oporteret dare 3^m hoīem. s. hoīem aliū a sor. & pla. & sic de aliis & dixit 3^m qā qbuscūq duob⁹ idiu⁹

DE VNIVERSALIBVS.

datis ibi eēt 3^{ma} cōe eis / sed tale pñs n̄ ē icōueniēs ap̄ Pla. iō alr illa pñā deducit: sic. n. hō
 oib⁹ idiui⁹ cōis dat⁹ qā i una rōe hūanitatē pueniūt ita a pari opz dare hōiem cōem ad
 istū hōiem. s. for. & hōiem i cōi p3⁹ qā i rōne / & noie pueniunt & sic 3^{ma} hōiem assignare
 oporteret. s. sortem / hōiem ulem / & hōiem duob⁹ illis cōem / hoc aut pñs est inconue
 niens / qā tūc pari ratione assignare oporteret hominem aliū cōem ad hōiem ulem / &
 hōiem cōem: & sic dare⁹ quartus homo / & ita in infinitum / quod est impossibile. q̄r &c.
 Sexta rō ponit⁹ tex⁹ 49. Si uia eēt suba actu exntes tūc suba pti⁹ non eēt una suba /
 pñs ē fal⁹ ut p3⁹ | pb⁹ pñā ipossi⁹ ē aliqd unū fieri ex duob⁹ actu existētib⁹ / sed p te pti⁹
 ē actu / & ule ē actu / & c. a⁹ p syllogismi inductiue pbat. s. q duo i actu nūq̄ fiāt unum
 actu p3⁹ i pti⁹ ptiui puta i linea⁹ q duo dimidia sūt i po⁹ / & ipa⁹ ē una i actu / & h̄ euenit
 qā act⁹ separat⁹ & diuidit⁹ quā aucto⁹ hēs ē eodē. 7. tex⁹ 56. & cū act⁹ sit a for⁹ seq̄
 q unūqdq̄ ab alteto pppriā forā diuidat⁹ / & sic opz ad hoc ut aliq̄ plā fiāt unū actu
 q sub una for⁹ pcludat⁹ / & iō recte dixit Demo⁹ ipossi⁹ ē unū fieri ex duob⁹. s. i actu / sed
 qā ipē iter actu & po⁹ nō distinxit / magnitudines idiui⁹ posuit eē re⁹ subas / ut p3⁹ p⁹
 pti⁹ uoluit. n. i uno sic nō sūt multa⁹ actu ita nō eē multa⁹ po⁹ / & sic quāz magnitu⁹
 dixit idiui⁹ / & qd⁹ ptiui dictū ē / i discreto itelligat⁹ qā i dualitate unitas nō ē actu / &
 ita dualitas nō ē duae n̄ n̄ itates / sed aliqd ex duab⁹ unitatib⁹ ppo⁹ / sec⁹ numer⁹ un⁹ p se n̄
 eēt / sed p accēs sic illa q̄ cohaceruāt: q̄r &c. Secūda aut ueritatē suba pti⁹ ex substātiis in
 po⁹ ē pposita / siue ex una i po⁹ / & altera in actu / Iō illa incōueniētia non sequit⁹. q̄r &c.
 Septia rō magis pti⁹ ariter declarās nō dari Ideas & uia a singl⁹ arib⁹ sepata ponit⁹ tex⁹ 51.
 & ē talis Si dare⁹ spēs a singl⁹ arib⁹ sepata tūc unū gen⁹ eēt i eis sil⁹ / sic aial i hōie / & eq⁹
 pñā pbat aut tale gen⁹ ē unū & idē i oib⁹ / aut alter⁹ i hōie / & alter⁹ in eq⁹ / & p3⁹ rōne q̄
 ē unū / qā eadē rōne dic⁹ in utroq̄ / si. n. assignet⁹ rō aialis in hōie / & equo eadē assignabit⁹
 . s. suba aiala / sensibilib⁹ qā uniuoce gen⁹ de spēs⁹ / sicut spēs de idiui⁹ p̄dicat⁹ / ex quo seq̄
 si pp hoc q̄ spēs de oib⁹ idiui⁹ ē unū rōne p̄dicat⁹ ē spēs cōis a singl⁹ arib⁹ sepata / nec ē
 ē pari ratione illa ex q̄b⁹ spēs p̄stituit⁹. s. gen⁹ & d̄riam eē cōia / & sepabilia: & ita in oib⁹
 spēs⁹ erit unū gen⁹ / hoc aut pñs ē f⁹ qd⁹ pbat multipl⁹ / p⁹ qā si ē unū in oib⁹ spēs⁹ sicut
 es i te ipo non poterit eē unū i sepatim exntib⁹ / ut sūt ipse spēs q̄ si sepat⁹ / sic ē tu nō
 es i carnib⁹ & ossib⁹ tuis sepatim existētib⁹. 2^o sic spēs q̄ ē unū p̄dicatū de multis a te po
 nit⁹ extra illa multa / q̄r cū gen⁹ sit ē unū de multis / ut aial de multis spēs⁹ nō ponis ipz
 aial sepatū. Pla. n. ideas spēs nō gen⁹ posuit / cū tūc cōiter poneret uia eē subas. 3^o in
 cōueniēs adducit⁹ tex⁹ 52. q si spēs ex illo uno genere & d̄ria p̄ticipationē p̄stituat⁹
 ita q̄ gen⁹ p̄cipet d̄riam sic subiectū accidens / tunc sequet⁹ ipossi⁹ q̄ p̄traria essent i eo
 dem / qā d̄ria diuisiua gñis sūt p̄ria: si uero spēs ex gñe & d̄ria nō p̄ticipationē cōpo
 nit⁹ q̄s mod⁹ erit: q̄ si dicat null⁹ ut / nisi forsz q̄s dicat ex illis duob⁹. s. gñe / & d̄ria fieri
 unū p̄positione / ut dom⁹ ex lapidib⁹ / aut copulatiōe ut archa ex lignis: aut mixtione ut
 electuariū sit ex spēs⁹ alteratis: sed oia ista sūt iconueniētia. i. modi iconueniētes / qā tūc
 gen⁹ & d̄ria de spēs⁹ nō p̄dicat⁹ / sic nec ptes p̄positae copulatae / uel mixtae de suis totis
 p̄dicat⁹: simil⁹ etiā unū i p̄positionem diuersorū total⁹ non uenit / sed diuisim ita q̄ una
 ps in uno alia i alio / & sic nō tota natura gñis esset i specie / sed in alia & alia specie alia / &
 alia ps generis / q̄ oia sūt iconuenientia &c. Si aut diceret⁹ alter⁹ gen⁹ esse i una alteru⁹ in
 alia specie / tunc 4^o icōuenientia seq̄rent⁹ / p⁹ q̄ si erūt ifinita / quoz unū erit suba. s. ge
 nus / nā species fere sūt ifinitae: & l3^o i alia & alia specie sit alter⁹ & alter⁹ gen⁹ / d̄r tūc unū
 fm unā rationem / q̄ aut unū sit i ifinitis est iconueniens 2^{ma} sequeret⁹ q̄ tot essent gñā /
 quot species / qā unūqdq̄ gen⁹ de specie essential⁹ p̄dicat⁹ / & est alter⁹ i altera / pñs est ab
 surdū. Tertiū seq̄ret⁹ q̄ tā gñis & d̄ria q̄ species essent ideas / pñs p̄ pla. q̄ ponebat / speci
 es tūc esse ideas indiui⁹ / ex quo idea est p̄priū exemplar ideati / & for⁹ speciei est p̄pā in
 diui⁹ / q̄ tūc accētal⁹ distinguit⁹: for⁹ aut gñis n̄ est p̄pā alicui speciei / sed omnib⁹ cōis / iō
 gen⁹ ideas n̄ ponebat / l3^o poneret gñā esse substātiā: pñā pbat qā si alter⁹ esset genus
 alteri⁹ speciei / tūc seq̄ret⁹ q̄ for⁹ gñis erit p̄pā speciei sic for⁹ speciei p̄pā indiui⁹. Quartū
 icōueniēs seq̄t qā n̄ ut quō spēs ex gñe p̄stituat⁹ tāq̄ ex quodā p̄po / & tūc ipsū gen⁹ sit ali
 qd ule p̄tē spēs: uident⁹. n. ista opp⁹ q̄ hō sit p̄tē aial / & aial sit h̄ ipsū qd est hō. q̄r &c.

QVESTIO

Octava ratio h̄ eodē. 7. meth^c te^u 2^u. 33. & ē circa diffi^m. Pla. n. ideas posuit potissi^e pp diffi^o & dem^ra^o q̄ sūt eternox & non corruptibiliū ut pri^o post^r h̄ | cū sensibilia oīa sint trāsmutabilia i^o p^o motu & p^o tīgētia seq̄ eox nec diffi^ones | nec dem^ratōes. eē & ex p^onti tales eē i^o p^o saxe ideas. Iō pb^r ideas n̄ posse definiri sic. Nullū singulare diffini^t idea ē sing^ris. 3. & c. b^o ē i^o p^o pla. ponētis ideā eē quodā p se exis | et ab oib^o sepatū | oē aut tale ē sing^ris. minorē pbat p^o h̄ i illo tex^u p lōgū pcessū q̄ pbatō ē clara & p^ostīt i h̄ singu^ris. trāsmutabilia & corruptibilia rōne m̄a iō de eis ē opio nō scia & ex p^onti eox nec ē diffinitio | nec dem^ratio & talē tex^u nota i duob^o ad q̄ cōiter allegari solet / p^o q̄ singulariū & sensibiliū non ē diffi^o | nec demon^o quā sniam ultra p^o post^r h̄ ē eodē. 7. tex^u 3^u. 33. Secūdū q̄ natura materiā est ut contingat esse & non esse. i. q̄ ea mediante res aliquando habeat esse & aliquando non esse | cū sit g^o nationis & corruptionis subiectum.

Nona ratio ponit tex^u 3^u. 34. q̄a aliq^o ad imediatā rōne dicē posset | maiore eē uerā d̄ singulari corrup^t nō aut de icorrupt^t ut ē ideā iō p^o h̄ pbat q̄ singulare nō solū ex eo q̄ corrup^t & m̄ale / sed ē ex eo q̄ singulare diffi^o caret & rō p^ostīt i h̄ Per nullū unū nom^o tm̄ exp^omit diffi^o | sed singulare p unū tm̄ nomē exp^omit / q̄ singulare nō diffi^o | a^o pbat q̄a diffinitio p unū nomē semp nobis ignota remaneret / 13. n. nomē diffiniti uno noīe ualeat notificari | nō tm̄ subā diffiniti | q̄ i sua p^o h̄ 3 resolui | q̄ qdē p^o p unū nomē exp^omi nō p^ont | b^o ē pbat uel idiui^o exp^omit q̄tū ad ea ex q̄b^o idiuiuat & tūc p3 q̄ p unū nomē exp^omit | uel p plura synonyma | ut dicēdo Marc^o Tulli^o Cicero | uel exp^omit q̄tū ad nām | & accūtia cōia absq̄ idiui^o & tūc talis diffi^o nō erit ppria diffinitio / q̄a oīs for^o siue accidētalis / siue subalis q̄ nō ē p se subsistēs q̄tū ē d̄ se multis ē cōis | & si aliq̄ nō cōis iuenit ut for^o solis | ill^o nō est ex pte for^o / ut dcm̄ est supra | sed ex pte m̄a uel magis ex pte finis | un^o n. sol ad uniuersi pfectionem sufficit | q̄ & c. Postea in predicto textu remouet q̄dā cauillosas r̄siones q̄s p teipsū p̄sidera | sic etiam in textu. 35. ubi concludit q̄ nullus ponens ideas posuit aliquem terminum. i. diffinitionem ipsi^o indiuidui | q̄ & c.

Decio arg^o Bur. suo arg^o ut uideam^o q̄tū teneat sua r̄n^o. Corp^o ule^o 3 ipsū a corpe ule^o realiter distiguit | 13 nō ē 3 esse | ut posuit pla. & s̄ s̄ sil^o i^ogr̄ duo corpa s̄ sil^o p̄ns est fal^m & p̄ h̄ 3 4. phi^o & p̄na tenet q̄a corp^o ule^o & p̄ticu^o s̄ s̄ duo corpa | r̄n^o i^ope q̄ nō icōuenit duo corpa esse sil^o quox̄ alter^o ē p̄ticu^o alter^o ule^o | b̄n̄ eēt icōueniens si duo corpa p̄ticu^o eēt sil^o. Cōtra istā r̄n^o ar^o suppo^o dictū phi^o p^o post^r q̄ q̄ncūq̄ aliq̄ pprietas p̄lib^o p̄petit | eis cōpetit rōe alicui^o cōis cui p^o p̄petit | tūc capio duo corpa singu^ris. a. & b. talia (ut pcedis) nō p̄nt eē sil^o | tūc q̄ro ul^o ista pprietas nō posse eē sil^o eis p̄petit i^ogr̄ talia corpa sūt | ul^o i^ogr̄ i hoc cōi corpe pueniūt | nō p^o q̄a tūc. c. & d. corpa possēt eē sil^o | qdē fal^m | & p3 p̄na q̄a eis illa pprietas n̄ p̄peteret | i^ogr̄ 2^o illa pprietas eis p̄petit rōe corporeitatis i cōi | & n̄ isti^o uel illi^o | sed i corpore ul^o i eē b̄n̄ talis corporeitas i cōi | sic i p̄ticu^o i^ogr̄ ule^o corp^o sil^o cū p̄ticu^o eē n̄ poterit | cū talis rō q̄ ē n̄ posse eē sil^o p̄lib^o p̄petat rōe ul^o i^o n̄ singula^o. Dices forsā | ut i^ope dic^o q̄ ule^o & singu^ris h̄o. s. & for. s̄ s̄ duā res n̄ duā subā nec duo corpa. Cōtra tales res uel s̄ s̄ idiui^o & h̄ n̄ ut p3 | uel diui^o & tūc q̄ta & cōporea & p̄ce^o arg^u ut pri^o. Cōtra opionē istā alia moti^o n̄ adduco | q̄a r̄ndē suis arg^u ea reflectā p̄ sūū auct^o effi^ome. q̄r. & c.

Vndecio arguo Bur. Sco. multiplici^o si dare^o unitas spec^o realis realiter tm̄ idēficata singulari^o seq̄ret q̄ nō dare^o generatio / nec corrup^o p̄seq̄ns fal^m / & p̄ phm p^o de generatione | & exp̄sse. x. meth^c tex^u co^o primi & p̄ exp̄ientia | pbat p̄seq̄ntia Species nō generat. 3 nec idiui^o 3 nihil generat | p̄ria p̄seq̄ntia p3 q̄a idiui^o speciei realiter idēficat unde for. est idem realit^o cum hoīe & m̄a & for^o ei^o eadem realit^o cū m̄a & for^o hoīs | & similis totū p̄po^o iō si for. ḡnaret q̄ro qd̄ i^o p̄i^o generaret nō m̄a q̄a illa ē igenerabilis & icorrupt^o p^o phi^o nec for^o q̄a illa est eade^o realit^o cū for^o hoīs q̄ non pōt generari / nec t̄tia entitas q̄a illa etiā est eadem cū tertia entitate hoīs i^ogr̄ nihil erit genitū i for. & ex p̄seq̄nti for. non erit ḡnat^o. Et p̄fir^o arguendo ex fūdamtis i^opius Sco. p̄ ipm q̄ h̄ 3 q̄ q̄cūq̄ fūdat extrema p̄dictiōis realiter distig^o & p̄pterea tenuit relationem & fūdamtū realiter distigui quia remanet fūdamtū puta pater & corrupit^o relatio corrupto filio & sic de fūda^o pōt dici q̄ est / de rela^o q̄ non est & iō nō sūt idem | i^ogr̄ a pari p̄oppo^o Quacūq̄ sūt idem realiter extrema p̄ditionis fūdare non possūt / sed for. & h̄o sūt idem realiter i^ogr̄ extrema

DE VNIVERSALIBVS.

3^{di} fū dare non poterūt / sed esse genitū & non esse genitum sunt 3^{di} igitur d^o hoie / et
 for. q^u sūt idē realit^{er} uerificari nō poterūt. Rndēt aliq^u hō nō simpl^r gnā sed ut in for.
 Cōtra ista gnā^o ut i^o for. p^osuppōit ipi^o for. gnā^o / s^o for. nō p^o gnāri / q^u est idem real^r
 cū hoie q^u nō p^o gnāri & c. & p^o h^o bur. posuit ul^{ia} realia / & a sing^u real^r disticta q^u & c.
Duodecimo arg^o de directo 3^o fūdamta Sco. tenentis / ut uisū est / i^o ultio nō^o / nām specificā rea
 lit^{er} esse i^o sing^u / & i^o eis diuisa ita q^u nā hūana q^u est i^o me est una real^r alia a nā hūana q^u est
 i^o te / iste tū nāx unā sibi unitatem retinent / q^u mediāte sūt i^o oib^u / & est for^o / & ex nā rei
 b^o unitate nūerali / a^o tū unitate rōnis q^u est una seclusa opatiōe itell^{is} / & i^o quol^u idui^o
 ē una realitas humanitatis / & sortetatis / & duā foalitates / q^u altera ē fūda^o unitatis
 nūeralis. f. sortetatis / altera unitatis specificā / & iter ipm & S. Th. ista ē d^oia q^u ille uult
 ul^{ia} esse i^o re sing^u / & ex nā rei ab ea distingui / iste aut uult ul^{ia} cēi re / q^u sūt idē qd^u fin
 gularia / sed nō distigui a singularib^u nisi rōe / q^u & c. Cōtra illa duā foalitates ul^o it^o oio
 disticta uel oio idē / uel aliquo mō sicali^o mō nō / si primū igit^u real^r disticta al^r nō es
 sent oio disticta / si 2^o igit^u idē for^r / q^u una foalitas 3^o te / si tertiū. f. q^u pueniūt in reali^o / &
 for^r distig^u 3^o q^u aliq^u duo habēt pprias unitates & i^o aliq^u pueniunt ē dāda t^oia unitas
 i^o q^u conueniunt pbo istā q^u pueniētia & idētitas ē rel^o fundata i^o uno igit^u ibi erit tertia
 unitas & sit. a. & q^uro (ut pri^o) utrū. a. sit oio idē / uel oio disticta / uel aliquo mō non
 cum illis duabus / non primis duobus modis arguendo (ut prius) nec tertio modo q^u
 oporteret dare quartam unitatem / & sic esset processus in infinitum / quare & c.
Tertiodecimo ar^o sic. V^o foalitas nāx ē pfectior foalitate heche^o / uel c^o / si pri^o igit^u nā est
 pfecti^o ens q^u magis ens igit^u magis unum / oēs p^oia notā & ul^{ia} p^o h^o q^u pfecti^o p^oicipās
 subm^o / pfecti^o ē p^oicipat passionē / p^oeq^us 3^o te q^u unitas naturā est minor uninitate nu
 merali / Et p^ofir^u q^u unū reale est magis unū q^u unū foale / igit^u si concedas naturā esse ma
 gis unū q^u hecheitatem erit una real^r & nō foal^r ut tu dicebas / secūdu^o uero dicere nō
 potes q^u ois pfectio essentialis (de qua loquor) ip^oius idui^o est ab ipā natura. q^u & c.
Quartodecimo ar^o sic. Ille duā foalitates suas habent unitates q^u nō sūt duā real^r / sec^o real^r
 distinguerent^u / sed sūt duā foalitates / tūc q^uro q^u una facit h^o esse reale / & non alia / non
 ut esse rō / si dicas q^u unitas heche^o est in re / a pari dicā q^u unitas nāx est i^o re p^ote / q^u a^o
 nō est rō de una q^u de alia q^u faciat esse reale. Si dicas q^u unitas hecheitatis est in re ut di
 stincta ab unitate naturā ideo est realis / contra idem dicā d^o unitate naturā q^u est i^o re ut
 distincta ab unitate hecheitatis igit^u realis / p^oterea a quo habet realitas q^u sit una uel ab
 hecheitate / uel econtra / non secūdu^o q^u hecheitas est ultimus act^o / igit^u primū realitas est
 una quia hecheitas est una / sed foalitas naturā est pfectior foalitate hecheitatis / igit^u
 & ipsa natura unam faciet realitatē / & sic duā erunt realitates 3^o te. quare & c.
Quintodecimo ar^o sic. Data ueritate isti^o positiōis seq^uret^u q^u i^o aliquo idui^o puta for. cēnt duā
 hūanitates / p^ois ē fal^u q^u duā duos hoies pstituit^u / for. aut ē un^o hō. pbat. cōseq^untia q^u
 4^o. meth^o unitas / & entitas rei est eadē res igit^u m^ol^opl^oicato uno multiplicat^u & reliquū
 sed p^ote hūanitas i^o for. hēt unitatē numeralē / habet & unitatē specificā fm quā ē in pla.
 igit^u i^o for. sūt duā hūanitates. Dices ad hoc pcedendo q^u sunt duā foal^r una tamē real^r
 Cōtra hū^o for^r ē in pla. sicut in for. q^u nō ē ppria for. tenet pseq^untia pseq^uēs ē falsu^o
 & 3^o P^ohm ut patuit in prima sua ratione 3^o pla. Et confirmatur / ex tua respōsiōe saltim
 hēo q^u for. erit du^o hoies for^r / & ex nā rei / seclusa itell^o opatiōe / consequētia patet
 q^u i^o eo sunt du^o pstituentia hominem for^r disticta / pseq^uns ē falsum ut patet. q^u & c.
Sextodecimo ar^o sic. Data ueritate isti^o positiōis seq^uret^u q^u aliqd^u anichilari nō posset nisi oia q^u
 sūt eiusdē spēi anichilaret^u / pseq^uns ē fal^u / & 3^o infinitatē uirtutis Dei / pseq^untia pbat^u
 supponēdo q^u rē anichilari est eā ita desinere cē q^u nihil ei^o maneat / & nihil loco ei^o suc
 cedat / i^o sūba panis i^o sac^o q^u i^o corp^o xpi^o puerit^u nō anihilat^u. Tūc sic si aliqd^u anihilatur
 nihil eius manet / sed si De^o aiām for. anichilaret aliqd^u ei^o maneret ex q^u p^o te eadē nā real^r
 ē i^o hac aiā & i^o illa q^u ponit^u pseruari puta i^o pla. & Ci. igit^u hac nō anihilat^u nisi oēs eiusdē
 spēi aiā anihilēt qd^u erat pbādū. Rnd^u aliq^u negando pseq^untiā / ad pbatōnē dicūt qd^u licet
 aliq^u entitas remaneat / nō tamē remanet ut fuit hui^o aiā anihilata / sed ut est entitas cōis
 ex nā rei ad oēs aiās. Cōtra hoc nihil est q^u anihilatio dicit^u simpl^r actuale / desitionem

Q V E S T I O

rei et nō hui⁹ aut illi⁹ alr si Deus i lapide albedinem eandem numero poneret q̄ fuit in cyḡ talis albedo anihilarī diceret q̄ nō esset illi⁹ cui⁹ pri⁹ fuit qd̄ tamē ē fal⁹. Cōtra corrupat seu anihilet entitas realis isti⁹ aīa igr̄ anihilat entitas realis aīa t3 p̄na q̄a ista & illa sūt una realiter sed anihilato reali alicuius anihilat & formale illi⁹ igitur entitas formalis & ex natura rei animae anihilat / probo minorem quia anihilato maiori anihilatur & minus sed entitas realis est maior entitate formali. ergo &c.

Decio septio ar⁹ sic. Corruptis p̄mis subis ipse ē aliqd̄ aliq̄ remanere ut hī i p̄di^{as} igr̄ corrupto sor. corrupit oīs hūanitas & 2^a suba q̄ fuit i sor. & p̄ p̄ns nulla remanet q̄ realr fuerit i eo: q̄r &c. Dicūt q̄ oīs hūanitas corrupit fm̄ eē exntia siue s̄bistētia / n̄ aut̄ f3 eē q̄ditatiuū. Cōtra f3 illd̄ eē corrupit hūanitas qd̄ hūit in sor. f3 i eo hūit eē q̄ditatiuū q̄ corrupit fm̄ eē q̄ditatiuū / discut^r nōr^r cū minori / maiore p̄bo sic corruptis oib⁹ p̄mis subis nihil aliq̄ remāet q̄ f3 i oib⁹ p̄mis / ita corrupta ista p^a suba nihil qd̄ fuit i ea remāet p3 p̄ p̄ueuētē fili^m. Prefa hūani^{as} sor. ē f3 eē q̄dita^m igr̄ hūa^{as} sor. ē t3 p̄na q̄a eē q̄dita^m n̄ ē termin⁹ distrahēs / neq̄ diminuēs / & ex altera pte n̄ ē q̄ hūanitas ē / & nō est. quare &c.

Decio octauo ar⁹ sic. Data ueritate isti⁹ positiōis seq̄ret q̄ exntib⁹ idiuiduis hūanis aīa itelle^{ct}ua de nouo creati nō posset p̄ns ē fal⁹ / q̄ &c. p̄na p̄bat creatio ē ex nihilo / sed aīa itelle^{ct}ua nō eēt ex nihilo q̄ nō crearet / b^o p̄ syllogismi p̄bat q̄a p̄ te aliqd̄ ei⁹ p̄fuit .f. aīa ea dē realr cū ista Dices forsam q̄ creatio ē ex nihilo i p̄riculari / tñ nō incōuenit q̄ sit ex aliquo uli / Cōtra tūc oē ens nāle esset creatū / p̄ns fal⁹ / p̄na p̄bat q̄a qd̄ libet sit ex mā uli et oib⁹ cōi: Preterea id qd̄ creat fm̄ totū suū eē subest po^r creati / ita q̄ aliqd̄ ei⁹ nō p̄est ista patet / q̄a sec⁹ nulla eēt dīa iter creationē / & mālē trāsmutationē / sed aīa ista fm̄ totū suū eē po^r creati nō subest pte / q̄a non fm̄ eē / & unitatē specificā / q̄ nō creatur. q̄re &c.

Decio nono ar⁹ sic. Data ueritate positiōis seq̄ret q̄ i quol3 idiui⁹ eēt duae aīa itelle^{ct}ua / p̄ns ē fal⁹ / q̄ &c. p̄bat p̄na q̄a p̄ te ē aīa itelle^{ct}ua ista / & singlaris / & aīa q̄ ē una unitate specifica ab illa ex nā rei distincta / q̄ duae. Rñ qd̄a posterior dupl^r / prio negādo p̄nam / ad p̄bationem inqt q̄ aīa itelle^{ct}ua dupl^r accipi pōt ut nā / & ut hāc singlaris / & quia hecheitas nō distinguit nisi forl^r a natura iō aīa ut hāc / & ut natura nō distinguit nisi forl^r / & nō sunt duae res. Cōtra ista rñsio nō soluit q̄a saltē habeo q̄ erūt duae aīa ex natura rei / & seclusa intellect⁹ opatiōe / qd̄ ē erroneū: q̄a tūc un⁹ hō eēt duo hoīes / ut i. 15^o. arg^o supra dicebat. Rñ q̄ illa aīa sic distiguerēt si aliq̄ eēntia eēt i una / & nō i alia / hoc aut̄ nō ē i p̄posito q̄a tñ p̄ hecheitatē distigūt / q̄ qd̄ hecheitas nō ē aliq̄ eēntia / imo prio diuersa ab oī eēntia / sed ē ultim⁹ grad⁹ eēntia. Cōtra ista rñ nulla ē / imo p̄ sua fūdamēta q̄a aīa & ista aīa sūt forl^r / & ex natura rei distinctae & tñ ista nō ē ista nisi p̄ hechitatem:

Preterea si ille aīa distiguerēt p̄ aliquā eēntiā q̄ eēt i una / & nō i alia non tñ forl^r / & ex natura rei / sed eēntialr & realr distiguerēt: iō ificiari nō pōt qn salti3 ille sint duae ex nā rei / maxie q̄a ipse postea p̄cedit aīam istā / & aīam ut nā hīe p̄p̄riū eē ex nā rei / put eē accipit p̄ qd̄ aliqd̄ recedit a nō eē / & ifert q̄ distinctio p̄tale eē nō p̄cludit aliq̄ esse plā fm̄ alia quā rōnē specificā: sed dico q̄ l3 nō p̄cludat illa eē plā spē / p̄cludit tñ illa eē plura ex natura rei / & sic stat argu^m sic ē i exēplo suo grad⁹ albedinis ab ipā albedine ex nā rei distiguit. Alr & 2^o rñdet q̄ p̄alitas ē fūda^m diuersitatis / & ad h̄ ut sit tale fundam^m op3 q̄ sit p̄stituta ex unitatib⁹ p̄silib⁹: exēplū hō & aīa licet ex nā rei dicat eē diuersa / tñ nō sūt duo hoīes uel duo aīalia q̄a unitas hoīs / & unitas aīalis nō sūt p̄siles. sic in p̄posito unitas aīa ut nā / & unitas aīa ut ista nō sūt p̄siles / iō duae aīa dici nō pōt. Cōtra Data ista rñ^{te} seq̄ret q̄ nulla eēt distinctio / siue p̄alitas ex nā rei / p̄ns ē p̄ uia suā / & p̄bo p̄ntiā / q̄a q̄buscūq̄ duob⁹ datis sic distinctis nō habēt p̄similes unitates p3 discurredo / si se habēt sic supi⁹ & i feri⁹ illd̄ ē māife^m ut tu ēt p̄cedis: si sic subm̄ & passio p3 ēt q̄a unitas subī ē directe i p̄di cāmto nō aut̄ unitas passiois / & ita nō p̄similes / similiter dicat de subo / & mō ei⁹ intrise co. Prefa aīa ut nā disting^r ex nā rei ab anima ista igr̄ f3 diuersa / t3 p̄na / q̄a ut ēt p̄cedis diuersitas ē fūda^m distin^{ti} / tūc ultra f3 diuersa q̄ multae & plures / p̄na ē manifest⁹ / & p̄ns p̄ ipm̄ q̄ manifest⁹ in dictis suis implicat. Preterea illa disting^r quorū unū p̄t eē sine reliq^o ista ē Sco. sed anima ut nā / & anima ista sic se hñt: q̄ &c. imo ex hoc p̄cludit q̄ realiter distigūt. Rñ q̄ maior ē uera q̄n utrūq̄ pōt existere p̄ se / & p̄pria exntia sine reliq^o ani

DE VNIVERSALIBVS.

ma uero ut nā & quol3 ule ppa exntia sine singulari existere nō pōt. q̄r & c. Contra aīa ut natura pōt existere sine existētia isti aīa | a pari sine existētia illi | & sic de oib3 | q̄a n̄ est a^r rō de una q̄ de alia | igit p̄t existere ppa exntia | igit realr distig^r ab ista aīa. q̄r & c.

Vltio circa istā primā q̄nē arg^o Fran. de Maro. tenētē i p^o di. 35. q̄ nā cōsiderata fm se | & ab oib3 abstracta hēt eē reale extra cās suas | & q̄ nullibi ē. Cōtra si natura amotis oibus singularib3 hēt eē reale | generet unū idiui^m talis naturae puta rosa & q̄ro utq̄ natura ei⁹ sit diuisibilis | uel nō in ista & illa | & illa rosa | si sic q̄ q̄ta | q̄ i loco | q̄ alicubi qd ē q̄ te: si nō est diuisi⁹ q̄ro utq̄ nā i illa rosa recipiat | uel nō | nō fm q̄a nā ē i singla^m fm p̄m | igitur primū | & cū nō recipiat fm p̄es | q̄a nō ē diuisi⁹ p te | igit recipiet q̄ se totā | & tūc generet unū aliud idiui^m & q̄ro utq̄ hēat nāz uel nō | nō fm q̄a tale idiui^m nō esset talis natura | igit primū | uel q̄ hēt eādē nāz uel aliā nāliā q̄a tūc nō esset indiui^m eiusdē sp̄ei | q̄ eā dē | uel fm p̄es & hoc non per te q̄a non hēt p̄es | igit hēbit eā fm se totā | q̄ unamet natura fm se totam erit in duobus | quod est impossibile q̄r & c. ista sufficiant pro p^o q̄ne.

Secūda q̄ p̄nci⁹ ē ista. Vt se u nā uis nō ē t̄m p̄cept⁹ aīa ita q̄ ei nihil ex pte rei corrūdeat istā q̄nē i p^o p̄hi⁹ pbat Bur. satis effi⁹ rō⁹ & in tractatu suo | q̄s uide l3 eas nitat solue Gaic. sed ei⁹ solutōes nō credo ueras | dictū sit cū reuerētia | q̄a nō loq̄mur de uniuersali dialectico | & ut ē secūda itētiō | sed de uli metha^o. i. de nā ip̄a uniuersali | q̄ si realiter eēt aīa p̄cept⁹ | & accidēs | nullo mō posset realit eē suba | sec⁹ icōueni⁹ p̄ipm Bur. adducta se q̄rēt | p^o q̄ suba eēt accūs. & sic gen⁹ ḡnālissimū suba nō p̄ secūda itētiōe | sed p̄ ip̄a natura hēt gen⁹ accūs. i. naturā accūs priorē | seq̄ret & secūdū icōueniēs q̄ in p̄dicatis q̄di tatiuis eēt p̄cessus i infim⁹ q̄a fm oēs in p̄ceptib3 animā in infim⁹ p̄cedere nō inconuenit: unū quis p̄cept⁹ entis nihil hēat supra se | t̄m ex quo est un⁹ in te | & un⁹ in me possū abstrahere p̄ceptū unū in quo illi duo p̄ueniūt | & erit p̄cept⁹ entis: s̄it tu aliū | & cū isti duo ad huc sint entia p̄nt a te | & a me abstrahi duo alii p̄cept⁹ | & sic i infim⁹ | si igit natura uli⁹ eēt t̄m p̄cept⁹ | i naturis & q̄di⁹ p̄dicatis eēt abire in infim⁹ qd ē q̄ p̄m p^o post⁹ Seq̄ & tertiū iconueniēs q̄ cū idiui^m suba sit i p̄di⁹ suba saltim reductiue natura speci⁹ si eēt p̄cept⁹ non eēt in eodē p̄di⁹ sed in p̄di⁹ accūs. i. q̄lītatis | q̄ns ē fal^m | ut p3 & q̄na est | nota nec ualet distinguere de idiui^m & sp̄e p̄pria | & p̄ secūda itētiōe | q̄a ut dictū ē de secūdis intentionib3 non loq̄mur | sed de primis | & de natura ip̄a i se | quā tu dicis eē p̄ceptū aīa : & sic stat argu^m : Stat & 4^o argu^m q̄ illud p̄ qd ad interrogationē factā p̄ qd r̄ndet ē suba | p̄ gen⁹ | & ip̄em sic r̄ndet | q̄ erūt suba | igit non p̄cept⁹ | & accūs : nec ualet solutio q̄ p̄ illos terminos p̄ueniēter respondeat | q̄ l3 sint accūs | t̄m significāt subas | q̄a ut sapi⁹ dictū est | non q̄rim⁹ de secūdis intentionib3 | neq̄ d̄ t̄minis significātib3 naturā & q̄ditatez sed de ip̄a natura i se | p̄ quā p̄ueniēter ad int̄roga^m factā p̄ qd r̄ndet & asseris tu talem esse p̄ceptū | & accūs | & sic suba p⁹ esset accūs | qd est erroneū. Concludit & ultimū arg^m q̄ ulia essent a singularib3 sepata | q̄a p̄cept⁹ est i aīa | & singla^m extra | q̄ns ē p̄m. 7. meth^o ut uisū est in p̄cedente q̄ne | nec ualet dicē q̄ ulia logicalia n̄ realia s̄t sepata a singla^m | q̄a ut dictū est | non q̄rit⁹ q̄lītio de secūdis intentionib3 | l3 d̄ natura ip̄a uli | quā dicis esse p̄ceptū aīa | & sic esse a singu^m distinctā : Quare uidere uideor | saluo indicio meliori | q̄ rōes sūt efficaces | & r̄nsi⁹ nō suffici⁹ : nihil t̄m p̄cludūt rationes ille q̄ nos | q̄ dicim⁹ ulia non esse puros concept⁹ | sed res conceptibiles | ut in q̄ne sequenti uidebimus.

Istā 2^a q̄nem ultra rationes Bur. p̄bo sic uniuersalia sunt similia singularib3 in balib3 | sed accūs n̄ est s̄ile suba | q̄ uniuersale n̄ est accūs | & ex q̄nti n̄ est p̄cept⁹ aīa | discursus notus cū minori | maior est ab omnib3 p̄cessa t̄a ponentib3 uniuersalia sepata q̄ non | t̄a realia q̄ non | & hoc q̄a de singularib3 essentialiter p̄dicāt | & non t̄m denoiatiue | sic acci⁹ d̄ subto Dices | q̄ simili⁹ illa est p̄ intellectū q̄ ex natura sua hēt q̄ singat aliq̄ aliqb3 simi⁹ | licet illis nihil ex pte rei cor̄pondeat | sic etiā tu p̄cedis q̄ uniuersalia sūt talia p̄ intellectū | eis tamen in re uniuersalitas non cor̄pondet. Contra illa sūt simi⁹ quorū q̄lītās ē una. 5. metha^o ita q̄ si sūt simi⁹ essentialit̄ q̄lītās essentialis est una | si accidentalit̄ accidentis | q̄ si natura uniuersalis est simi⁹ singu^m | ibi erit q̄lītās una | & in suba^m essentia una | & ex p̄se sequenti talis natura | accidens & p̄cept⁹ esse non poterit : nec est simile d̄ uniuersalitate | & simi⁹ | q̄a natura & indiui^m i re n̄ t̄m s̄t simi⁹ | l3 idē ex q̄ eē ip̄i⁹ naturae eē idiui^m | & sic tale

Q V E S T I O

esse nō ē ab itelle^m ita nec simi^o & idē itas illa: ul' itas aut nō ē i renisi i po^o ut uisū ē in ultio
nōbili: sit aut actu uniuersalis. i. de plurib⁹ p^odicabilis per intellectum. quare &c.
Secūdo ar^r sic. Null⁹ pcept⁹ itell⁹s ab eo directe itell⁹it ule seu nā ul'is ab itell⁹u directe itelli⁹
git/ q nō ē pcept⁹ itell⁹s/ discursus not⁹ cū minori. q ule ē obz itell⁹s/ & qd⁹ obm a po^o p
pria directe p^ocipit: maor h^r. 3. de aia⁹ tex⁹ p^o. 9. q aia nec se/ nec aliqd ex nō se directe in
telligit. Et p^ofir^r ule ē obm itell⁹s si nō motiuū/ salim terminatiū i q nō ē pcept⁹ itell⁹s
pbo p^onam/ q a opp^m p^ontis a^ocedēti repugnat: Ista. n. repugnat q sit pcept⁹ itelle⁹ &
terminet itelle⁹ q a tūc idē terminaret seipm/ uel esset causa sua⁹ terminatiōis/ nam ni
hil terminat intellectu nisi mediāte conceptu ipsius intellectus/ si uniuersale esset con
ceptus esset terminans/ & id quo mediante terminaret/ qd⁹ est impossibile.
Tertio ar^r sic. Nihil contētū sub uno mēbro diuidētū aliqd cōe p se p^otinē sub aliquo p^otē
to sub altero mēbro diuidētū exēplū suba diuidit p corporea/ & incorporea nihil p^otētū
sub corporea/ sub incorporea p^otinē: sed ens p^oria sui diuisiōe diuidit i ens reale/ & ens rō
nis/ & ens reale in. x. p^odit⁹. ut supra patuit. 2. q. methaphi⁹. i. q^o g^oia & spēs s^o f^o entia rea
lia & ex p^onti sub ente rōis p^otinēri nō possunt: q^o nō sūt puri pcept⁹. R^o n^o q maior ē ue
ra q^o diuisiū uerificat de diuidētib⁹ supponētib⁹ p re/ qd⁹ nō ē i p^oposito/ q a diuisiū nō
stat p re/ sed p aliquo alio: Ista r^o nō ē intelligi⁹ q a q^o uocūq⁹ sit nullū diuidens continēt
sub altero ex quo sunt opposita ideo si ens in reale/ & rationis diuidit/ reale in decē p^odi
cāmā nihil decē p^odicamētōz sub ente rationis contineri poterit/ & sic arg^m optimam
hēt difficultatem. Et ista q^orum ad secūda conclusionem sufficiāt. quare &c.
Tertia & ultia q^o r^osiua ad Q. est ista. Vniuersalia sūt idē real^r qd⁹ singularia/ & tū ab eis
rōne distincta ad modū supra declaratū i. 5. notādo ita q de se nō sūt realia/ ut declaratu
fuit i p^oria q^o ne/ sed ratiōe singulariū: nec sunt puri pcept⁹/ & secūda i^ontiones ut secūda q^o
declarauit: sed sūt res singulares cōceptibiles tamē sub rōne ul'itatis/ ut supra dictū fuit
& i r^o n^o ad. 11^m. p^on^o declarabit. Ista q^o ne pbo auct⁹ & rōne: auct⁹ p^o est Phi⁹ p^o post⁹ ubi
uult dem^ostrationē eē de p^opetuis/ & icorrupti⁹ & sūt i q^o ule ē semp & ubiq⁹ q^o s auct⁹
exponēs Lynco i q^o demon⁹ ē de ul'ib⁹ reptis i singularib⁹ & ē semp q a ē i singu⁹ quoz
unū alteri semp succedit: & ubiq⁹ q a ē i quoz suoz locoz/ loca. n. ul'ium sūt ipa singla⁹ i
qb⁹ sūt/ & itell⁹s eē i p^oprope q a nihil p^ope ē i seipso tāq⁹ i loco ul'ia aut sūt idē qd⁹ singlu⁹: iō nō
ē i eis tāq⁹ i loco p^oprio/ sed fm quādā sūt⁹ sūt⁹. n. locatū & loc⁹ sūt sūt⁹ nec unū ab altero se
parat/ ita ule & singu⁹/ sed disti⁹ ē q a loc⁹ & locatū nō sūt unū & idē real^r sic ule/ & sin
gu⁹. Ad p^o auct⁹ dicit q ule sūt i singu⁹ p p^odicatiōē/ q a uere de eis p^odicat. Cōtra
istā r^o n^o ar^r ul'ia magis sūt i suis singularib⁹ q accidētia i suis subis/ ista p^o q a ul'ia sūt de
eēntia singu⁹/ non aut accidētia subroz: sed accidētia sūt i suis subis p p^odicat⁹ p^o q a
d^o subm q^o tū albū &c. q ul'ia magis & itim⁹ erūt i singularib⁹ q p^odicat⁹ qd⁹ eē non pōt
nisi p ipoz realē identitatē q^o &c. Ad 2^m dicit q eē ubiq⁹ predicat de uniuersali rōne
singulariū: ex q^o respon⁹ hēo p^o eos q a rōne singulariū de uniuersali nō diceret nisi ule cū
singularib⁹ cōnexionē hēt/ sicut ens de accidēte rōne suba nō diceret/ nisi accidēs rōne
suba subsisteret/ & ad eā depēdētā hēret: mō fm ph⁹ & Auer. 7. metha⁹ textu & co^o
48. maior ē p^onexio/ & depēdētā ul'is cū p^ori⁹ q accidētū cū suis subis: q^o &c. Secūda
auct⁹. est eiusdem phi⁹ p^o phisicoz i p^o confusa & uniuersalia sūt p^ori⁹ nobis nota q sin
gularia/ i q^o nō sūt puri pcept⁹ i aia/ pbo p^oseq⁹ntiā/ q a. 3^o de aia ea que sunt i aia/ ut spēs
itelli⁹ actuales itelle⁹ ipamet aia non itelligūt nisi itelle⁹ ceteris extra aiam/ imo ē
tunc cū maxia difficultate. q^o &c. Ad istā dicit aliq q uniuersalia magis nota dicit nō
q a p^ori⁹ nōscāt q singularia seu min⁹ uniuersalia notitia icōplexa/ sed notitia complexa
q a p^ori⁹ sciunt p^oprietates cōes q spāles: ista respon⁹ multipliciter peccat primo q a phis
ibi itelle⁹ cognitionem incomplexā/ ut supra in prima. q. methaphi⁹ fuit declaratū:
secūdo q a passiones nō possunt esse p^ori⁹ notae suo subiecto. Tertio si passiōes iste cōio
res p^ori⁹ cognoscūt i q^o ul'is p^ori⁹ cognoscūt/ q nō ē tantum pceptus/ & sic stat arg^m. Ter
tia auct⁹ ē Auer. p^o Phi⁹ co^o. 4. ubi inq⁹ itelligit Phis p ul'ia ul'is q p^ossūt inueni
ri in istis reb⁹ reg⁹ māliū/ i q^o ul'ia sūt in singularib⁹: Respōdent q de intētiōe Damasc.
esse in uno modo idem est qd⁹ dici de/ & sic itelle⁹xit Auer. sūt in singularib⁹. i. dicuntur
& p^odicantur

DE VNIVERSALIBVS.

& predicant de eis: Ista solutio destruit textu qd nō aduertit ad uerba sequentia. s. de cau-
 sis & accidentib⁹ itaq; Auer. p. uisissima quæ pñt iueniri in singularib⁹ itellexit cās siue
 efficientes siue formales declarantes qditatē mō tales nō possunt esse puri pcept⁹ &
 tm de singularib⁹ pdicari nō. n. magis qditatē declararet qd qd aliud pdicatu quis de
 noiatiuū. qre &c. Quarta auēitas est Auer. ibi primo phi. 2. 13. i. fine ubi inqt inten-
 tiones de qb⁹ dicit hoc nomē ens. s. ule & idiui⁹ multū differūt i gñt ule est uere ens &
 in 2. 15. hoc nomē ens dñ de itētiōne uli & particulari. s. idiuiduo. Rñdēt dupl'r prio-
 q p ens itellexit ens cōe ad ens reale & rōnis & ita ule est ens rōnis. Secūdo q ens rea-
 le dicit de uli nō fm q supponit pro se sed pro singulari. Cōtra primā rñsiōne ista ē.
 De illo ente itellexit Auer. de quo ibidē tractat sed tractat de ente reali in phia. n. nāli
 de ente rōnis nō agīt. ergo &c. Cōtra 2. arguit si itelligis q ens reale dñ de uli ut sup-
 ponit p singulari. i. ut est idē realr qd singulare: puenis nobiscū: si uero itelligis ut sup-
 ponit pro eo. i. tan q uox & pceptus significat singulare dictū tuū est falsum quia talis
 uox & pceptus nō est ens reale sed rōnis factum per intell'm nisi largo mō itellige-
 res ens reale. s. accidens existens in aīa qd nō est ad ppositū. qre &c. Quinta auēitas est
 Phi. 3. meth. 2. 14. ubi inqt Sic. n. dicim⁹ singulare numero unū ule uero qd i
 his est. Rñdēt q ule est in his p pdicationē. Cōtra qñcūq; aliqd est in aliquo per pdica-
 tiōne nō remouet eo de quo pdicat remoto. exēplū Sor. Pla. Ci. & qd hō est itelligibi-
 lis itaq; itelligibilitas est in oib⁹ p pdicationē mō remotis oib⁹ hoibus adhuc remanet
 itelligibilitas ut p3: s3 ule remotis singularib⁹ remouet p3 ista p Auer. ibi i. 2. dicētē
 si nō erūt multa pticularia nō erit ule i gñt ule in pticularib⁹ alr est q p pdicationē. s. p
 reale idētitatē. Sexta auēitas est i. 5. meth. 2. 16. i. textu q nō h3 cōmētū Sor. nō
 in multis pp qd nō oīs sor. quēadmodū oīs hō. i. nō oīa idiui⁹ sunt sor. sicut oīa sūt hō
 i gñt hō est i multis. Rñdēt sic ad pcedētē i oīstāt ut pri⁹ eo magis qd ibi subiūgit Phs
 & h qdē sic dñr eadē. i. idiui⁹ & spēs sunt idē alia uero fm se. i. idiui⁹ fm se sunt distincta
 mō p3 q pcept⁹ nō sunt idē cū re de q dicunt. qre &c. Septia auēitas ē Phi. 7. meth. 2.
 in pñ ens significat qd qd est & idiui⁹ hoc aliqd. & Auer. 2. p. inqt hoc nomen ens
 qñq; qditatē subā demōstratā significat & qñq; ipsā subā demōstratā & i 2. 2. i gñt
 expñt qd declarat qditatē in diuidui subā est subā & est digni⁹ ens q accidens ex qb⁹ ar-
 guīt dupl'r prio sic. Illud p qd rñdēt ad itētiōne qd est subā priā est subā & nō cō-
 cept⁹ aīa sed p ule sic rñdēt. q &c. Secūdo illud qd est magis ens q aliqd accidēs est ens
 extra aīam sed ule est hmōi p auēitates. q &c. Ad primū dicit q itelligit act⁹ signatus
 nō exercit⁹. i. q. subā pdicat de tali idiui⁹ & prima subā. Cōtra cū dico subā priā est subā
 in actu exercito uel pdicatu est subā subti & tūc hēo intētiū q nō est pcept⁹ aīa uel est
 concept⁹ & tūc ppō esset falsa. s. q subā prima esset accñs. Ad 2. dicit q ule est nobili⁹
 q accidens fm q supponit psonalr nō simplr. Cōtra ule psonalr est nobili⁹ ens q acci-
 dens q est ens reale nō i gñt pcept⁹ aīa Dices q est ens reale ut sic qd est singulare hoc ē
 qd uolo nō. n. assero ule aliā ab idiui⁹ hēe realitatē. qre &c. Octaua auēitas ē Auer. eo-
 dē. 7. meth. 2. 3. dicētis qditates sūt subā qd sunt ptes subā q sunt subā in reueri-
 tate. Rñdēt q p qditatē itellexit formā q est altera ps cōpositi & sic qditates pticulares
 sunt ptes pticulariū. Ista rñsiō peccat dupl'r primo est expñt. Auēitatē qd ibi Auer. cū
 Phlo loquit de ule b⁹ ideo ibi inqt Auer. ista ule q sunt subā significant pdicamētum
 subā & subā sunt causā essentia accidētū q oīa de sola forma uerificari nō pñt maxi-
 me tenēdo q forma nō sit tota qditas rei. Secūdo forma q est altera ps cōpositi est for-
 ma informans & non forma declarans quiditatē & dato q eēt unamet talis forma est
 realis & est ule per itellectū igitur omnino uniuersale erit in re & nō tm cōceptus
 quare &c. Nona auēitas expñt ē Auer. in eodez. 7. 2. 4. circa medium. Signum
 ejus q substantia apud nos est manifestior accidentibus scilicet uniuersalia substan-
 tia q uniuersalia accidentium est q scire indiuiduum substantia per sua uniuersalia est
 perfectius q scire illud per uniuersalia accidentium lex qua apparet manifeste q uniuers-
 alia sunt substantia & entia realia rōne singulariū. Ad hāc dicit q illud ē pfecti⁹ qd talia
 sunt pdicabilia in qd ule accidētū nō. Contra pdicatio in qd nō dñ ē pfectior nisi

Q VESTIO

quia p̄dicatū est q̄ditas & suba illius de quo p̄dicat: si autē esset p̄cept⁹ aīa esset acc̄tis & ex
p̄nti scire idiui^m per tale ule q̄tūcūq; p̄dicabile in qd nō eēt p̄fecti⁹ q̄ scire illud p ule acc̄tis
tū: imo imp̄fecti⁹ q̄a sciret p̄ ens aīa & ens rōnis & p ule acc̄tis sciret p̄ ens extra aīa 3
& p̄ ens reale. q̄re &c. Decima auēitas est eiusdem eodē. 7°. 3°. x. in p̄n°. p̄siderem⁹ de
hac suba quā significat diffinitio qd sit & aīa dicit q̄ talis suba est illa q̄ ducit ad r̄nsionē
qd est hoc idiui^m demonstratū: & idē dicit in p̄n°. 3°. xi. subiūgēdo q̄ talis suba est illud
qd significat sermo q̄ dat essentia rei q̄ est diffinitio: Ex q̄b⁹ exp̄sse h̄r subam essentialē
p̄dicari & dicere essentia idiuidui qd non esset si purus eēt p̄cept⁹. R̄ndēt q̄ talis suba
est illa quā significat diffinitio q̄a pro ea uerificant multae p̄p̄ones & p̄dicatur eēntialē
non q̄ ipsa p̄dicet sed ei⁹ signū qd est ipsamet diffinitio. Ista r̄nsio nulla est q̄a p̄ones
quae uerificant de tali suba uel de ea uerificant q̄a sit in re & tūc habeo intentū: uel q̄a
sit purus p̄ceptus & tūc nō dicit essentia idiuidui: Preterea si ei⁹ signū p̄dicat cū signū
sit alicui⁹ rei signū sequit tale subam esse aliquā rem qd est intentū. Undecima auēitas
clarissima est Auer. 2. 1. in principio ubi inqt q̄ hō & sua q̄ditas sunt idē nō separa
biles igit q̄ditas & nā rei est idē qd ipsa res & ab ea nō separat & in 3°. 4. 1. circa prin^m
inqt declaratū est igit q̄ est suba q̄ est q̄ditas rei & q̄io ista suba est p̄dicabilis p se de illo
qd est suba & hoc est ei⁹ fm q̄ est uilis & sic p 3 q̄ aliqua suba fm q̄ est uilis est p̄dicabilis.
R̄ndent q̄ talis modus loquēdi non est uerus de uirtute sermonis. s. q̄ suba fm q̄ uilis
p̄dicet l 3 sensus sit uerus. s. q̄ suba ule p̄dicet. Cōtra si suba ule p̄dicat igit talis suba q̄ h̄t
ule est in re qd est intentū. q̄re &c. Duodecima est auēitas Phi. 4. thopicoz ubi inqt q̄
interrepto ḡne interimis spēs & idiui^m nunq̄ aut ad interreptionē entis in aīa sequit in
terreptio entis extra aīam igit gen⁹ non est t̄m p̄cept⁹ & ens in aīa. Dicūt q̄ auēitas
est sic intelligenda a quocūq; negat gen⁹ &c. ab eodē negat spēs & idiui^m puta si lapis
nō est aīa nō est hō nec aīa nō est hō nec aīa nō est hō nō t̄m op 3 si p̄ipole qd est genus non esset
q̄ idiui^m nō esset. Ista r̄nsio est falsissima nā 3 & si uerū sit q̄ a quocūq; negatur gen⁹ ne
gat spēs & idiui^m t̄m falsum est q̄ remoto illo qd est gen⁹ non remoueat indiuiduum
quod p̄bo remoto principio essentiali alicuius remouet illud sed genus est principū
essentiale indiuidui rōne sp̄ei. ergo &c. Preterea dato q̄ sint p̄ceptus non ne hēmus in
Dialectica q̄ ab inferiori ad suū supius negatiue est bonū argū. igit &c. Iste auēitates
sufficiant l 3 multae aliae adduci possent: Hanc eandem 3°. p̄bo rationibus &c.

Primo ad 2. nē arg⁹ sic. Omne qd recipit in aliquo recipit per modū recipiētis ista p 3. 3.
de aīa nā recipit in singularib⁹ quae sunt realia & realr̄ distincta igit talis nā uilis in ea ē
realis & realr̄ distincta: discursus nō cū ambab⁹ p̄missis. Notatū & tene menti q̄ talis
nā in indiuiduis non est sic distincta p aliqd qd sit de eius rōne l distinguūt. n. per ipsas
q̄tates ut uisum est supra. q. 1. 4. quae sunt extra sui rōnē & licet in se non sit distincta
non t̄m sequit q̄ sit una ex natura rei ut uoluit Sco. sicut in exemplo suba istius ligni ē
extensa rōne q̄tatis & de se est indiuisibilis q̄ primū aut recipit q̄tatem p̄dit oēm idi
uisibilitatē ex hoc t̄m non sequit q̄ ex natura rei talis suba sit indiuisibilis si aut per itellm
principū extensionis ammouet tunc p itellm tale lignū erit indiuisibile: sic etiam per
itellm ammotis oib⁹ q̄tatis talis natura uilis una erit p itellm sicut si re possit ama
moueri in re esset una sed q̄a ammoueri nō pōt nisi per itellm iō talis nā non est una
& uilis nisi p itellm: sicut etiā mā prima est una numero nō realr̄ sed per itellm oēs for
mas ammouentē. Et si q̄reres unde est q̄ mā ammota oī forma remanet una numero
natura uero ammota omni q̄tate remanet una sp̄ei & non numero: R̄ndeo illud eue
nire q̄a mā est icōicabilitatis principium ut p̄dicta. q. 1. 4. dictū est & ita remaneret unū
icōicabile qd est unū numero: forma aut est cōicabile & oē cōicabile est unū sp̄ei ideo
remaneret unū sp̄ei: stante aut intellectu talis unitas est unitas p̄ceptus q̄a uni cōceptui
subest & breuiter fm. S. Th. in tractatu de nā uili & in de ente & eēntia talis natura est
una non subiectiue sed obiectiue & est dicere non est subiectum talis unitas sed per
intellectum efficitur una & sic una ei obicitur ut in superioribus dictum est: Et si dice
res talis unitas obiectiua est numeralis quia est accidens in intellectu quod numerat ad
numerationē subti igit talis unitas & nā nō est una sp̄ei. R̄ndet locis allegatis. S. Th.

DE VNIVERSALIBVS.

& Alb. in tractatu de intellectu & intelligibili q̄ pceptus talis unitatis dupl̄r cōsiderari potest uno modo in se inq̄tum est quoddā accidēs intellectus & sic est unū numero & denoiat intellectum quia est eius accidēs alio modo ut representat ipsam nām & ut sic eam denoiat & est ul̄is in representando nām ipsam exemplum lux solis ut est in sole subiectiue est singularis ut aut omnes colores pōt cāre est ul̄is: Et si instares q̄ oīo talis unitas naturæ est realis quia talis unitas conceptus est realis: rñdeo q̄ pp illud natura de se nullo modo potest dici realis/ quia illud dici ē esse reale quod est unum unitate reali in se existēte/ unitas uero talis nature nō est in ipsa nā/ sed in intellectu/ iō nō est realis/ fundamētū aut talis unitatis supra i p̄ notādo fuit declaratū &c. & ista bñ nota &c.

Secūdo arguitur formādo primum argu^m sicut pars aduersa format/ ut uideamus quomodo sua respōsio soluit. Quod realr diuidit̄ in ueras res est uera res/ sed nā ul̄is diuiditur in ueras res/ ergo talis est uera res/ discursus notus cum ambabus pmissis: Dicūt q̄ maior est uera de cōposito quod in suas partes essentielles diuidit̄/ sed de illo quod diuidit̄ in ueras res tanq̄ signum in sua signata nō hābet ueritatem/ & sic diuiditur nā in indiui⁹. Cōtra ut supra dicebat/ signum est alicui⁹ rei signum/ uel igitur ul̄e est signum indiuiduorū/ & hoc est impossibile quia nullum oppositum est signū sui oppositi/ ul̄e & singulare sunt opposita ut patet. ergo &c. uel erit signū naturæ diuisæ in indiuidua/ & tūc habeo itentū q̄ natura ul̄is signata per signū ul̄tatis est realis/ ratione tamen singularium/ ut sapius dictum est. quare &c.

Tertio arguit sic. Omne quod est de essentia alicuius rei extra animā & includit̄ essentialr in eius intellectu quiditatio est uera res extra aiām/ sed natura ul̄s est de essentia indiui⁹ dui qd̄ est res extra aiām/ & essentialr in ei⁹ intellectu quiditatio includit̄. ergo &c. Dicūt q̄ talis natura ul̄is/ & ul̄r omne superius nō est de essentia inferioris/ nec includit̄ in intellectu quiditatio inferioris/ predicat̄ tñ essentialr de inferiori/ quia essentiam inferioris declarat/ & cā hui⁹ est quia nō predicat̄ pro se/ sed pro reb⁹ ipsis de qbus predicat̄. Cōtra istam respōsionem si tale ul̄e essentialr predicat̄ quia essentiam inferioris declarat hoc erit quia est nomen/ & pceptus/ ut etiā ipsi pcedunt/ tunc quero utrum huic nomini/ & pceptui aliqd̄ in re corresponsdeat uel nihil nō secūdum quia tunc talis cōceptus esset chimericus quod nō est dicendum/ ergo primū/ uel ei corresponsdet natura actualr diuisa in singularia/ uel ipsa singularia/ non secūdum quia tunc talis conceptus singularium essentiam non declararet/ cum nihil sui ipsius essentia³ declararet/ igit̄ primū ergo natura est in re merito singularium/ quod est intentum. quare &c.

Quarto arguitur sic. Omnis res extra aiām uere & perfecte intelligi potest sine eo quod nō est uera res/ nec ei intrinseca/ sed nullum indiuiduum uere/ & perfecte intelligi potest suo superiori non intellecto/ & natura uniuersali/ nō enim for. perfecte intelligi potest natura humana nō intellecta/ igitur talis natura est intrinseca & de essentia for. & uera res extra animam: Dicunt distinguendo minōrē quia talis natura uniuersalis potest supponere simpliciter/ & tunc est falsa/ nam sensus est q̄ indiui^m perfecte intelligi non potest nisi intellecta tali natura uniuersali quod est falsum/ quia non datur illa/ uel potest supponere pro re/ & personaliter/ & sic ipsa minor conceditur/ ex quo tamen nō sequitur q̄ talis natura sit in re/ sicut in exemplo for. non potest currere nisi animal currat non tamen oportet q̄ hoc cōmune animal currat/ similiter fm nos hō intelligi non potest ente non intellecto/ & tamen potest intelligi hoc cōmuni ente non intellecto/ quia non datur/ & uisum est supra. q. 13. Contra istam respōsionem Si illa natura supponit personaliter/ ut uis/ est in re. ergo &c. consequentiam probo/ quia si supponit personaliter supponit pro re ut patet/ uel pro re quæ est indiuiduum/ uel pro re quæ est natura/ non primum quia tunc sensus minoris esset uanus/ & de indubitabili: scilicet q̄ nullum indiuiduum posset perfecte intelligi non intellecto ipso indiuiduo imo esset falsa quia indiuiduum non est superius ad indiuiduum/ igitur secundum ex quo sequitur q̄ talis natura sit in re/ nec tua prima instantia militat quia actiones sunt suppositorum ideo for. currente hoc animal currit/ & non animal in cōmuni/ licet in for. sit natura animalis quæ est eadem realiter sibi/ & sit communis per intellectum/ similiter

QVESTIO

nec secunda instatia ualet/qa ens cōe nō dicit unā naturam cōem ulem sed est tm ficti-
tium/ & fabricatū per intellm/ ut uisum est p̄dicta. q. 13. ideo intelligēdo hoīem nō itel-
ligo illud qa nō dat/ sed intellecto quocūq; hñte nām cōem/ itelligo & ipa3 nām cōem/
quæ licet sit cōis per intellm/ est tm realis ratione indiuiduorum. quare &c.

Quinto arguit sic. In rerum nā est aliqd per idētatē plurib⁹ cōicabile/ sed tale nō est nisi
nā uis/ ergo talis nā uis est aliqd realr existens in rex nā. Dicunt negādo maiorē qa
nihil est cōicabile reb⁹ per idētatē nisi sola essentia diuina trib⁹ suppositis qb⁹ est eadē
realr/ sicut etiā nos pcedim⁹ ens cōe Deo/ & creaturæ nō esse cōicale cuil3 per idētatē/
qa aliter esset/ aliqd reale uniuocum Deo/ & creaturæ/ qd tm negam⁹. Cōtra rñsionē ar-
guif ex ea sequif q nā nō erit plurib⁹ suppositis cōicabilis/ igit supposita nō pueniunt
in nā una/ pñs est falsum ut p3/ ergo &c. nec istatia tua ualet/ qa/ ut dictū est/ tale ens cō-
mune nō dat pp īfinitam distātiā creaturæ ad Deum. quare &c.

Ultimo arg⁹ sic. Aliqua est distinctio iter suppositū & nām secus ita esset hæc uera hō est
humanitas/ sicut ista hō est hō/ sed suppositum est a parte rei/ igit & nā. Dicunt q aliqn
inter suppositū & nām est distinctio realis/ ut iter suppositū diuinū & nām assumptā:
aliqn nulla est distinctio a pte rei/ tm illi pcept⁹ suppositū & nā distinguunt/ iō de aliquo
pōt uerificari nā/ nō suppositum/ & pcedit q ista est uera hō est humanitas. cōtra rñsio-
nem arguit ut supra illis pceptibus uel aliqd in re corrñdet/ uel nihil/ si nihil igit fictitiū
quod nō est dicēdum/ si aliquid & nō nisi nā & suppositū/ igit in re distinguunt. Sed di-
ces tunc arg⁹ est ptra te/ qui uis iter suppositū & nām nullā eē distinctionē nisi rōnis/
quæ cū fiat p itellm sequif q in re nulla erit distinctio. Rñdeo q ptra menon est qa l3
actualis distinctio iter suppo⁹ & nām nō sit nisi p itellm ex quo actualr rōnetm distin-
guunt/ tm iter ea seclusa itell's opatiōe est potētiālis distinctio. i. nā ad unā rōnē/ suppo⁹
ad alterā mouere pōt itellm/ & talis distinctio optie pcludit nām eē rei/ & talē duplicē
distinctionē uide ifra ad octauū. Itē falsum est q ista quocūq; mō sit uera hō est huma-
nitas tm qa nullū abstractū de suo pcreto p̄dicat/ uñ ista est falsa albū est albedo/ tum qa
pars p modū p̄tis de toto nō p̄dicat/ cū humanitas sit pars p modū 3 p̄tis igit &c. & nō
tant dico p modū p̄tis/ qa p modū toti⁹ bñ p̄dicat/ ut hō est aīal/ hō est rōnalis/ hō ē hu-
manus quæ oīa p̄dicata licet sint partes per modū tm totius predicanf. Ista sufficiant/
licet plura alia adduci possent: Quibus habitis uenio ad Tertium principale. s. respon-
sionem argumentorum principalium &c.

Ad primū arg⁹ principale rñdet. put rñdet. S. Th. prima. p. q. 85. arti⁹. primo/ negādo
maiorē/ qa sicut est in sensu qui est debilioris uirtutis q̄ intellectus/ ita est in intellectu/ mo-
do sensus aliquid p̄iunctū alteri cognoscere potest illud alterum nō cognoscēdo/ ut al-
bedinē in pomo dulcedini p̄iunctam sine dulcedine/ ita itell's aliq̄ intelligibile alteri
p̄iunctum itelligere/ potest illud alterum nō itelligendo/ quīs igitur intellectus quidita-
tē gñis sine sp̄ibus/ & quiditatē specier⁹ sine īdiui⁹ itelligat/ nō seqt tm illas a sp̄ib⁹ siue
indiuiduis esse separatas/ sed tm q aliquam hñt diuersitatem. s. rōnis. quare &c.

Ad 2^m aliqui dicūt & est Sco. ista propositio scibile est eternum intelligitur q nunq̄ cor-
rumpitur fm se totum quia per successionem in diuiduorum natura est eterna/ unde
nō est aliq̄ tempus/ nec locus in quo nō sit indiuiduum cuiuslibet speciei/ ista rñsio pa-
titur instantias primo falsum est q cuiuslibet speciei/ semp aliquod sit indiuiduū quia
fm Auer. 8. Phis. 2^o. 40. speciei genitæ per putredinem aliq̄ indiuiduum semper ma-
nere non est/ necessariū cū tale ab indiuiduo preexistente non generetur/ preterea quid
dicemus de eclipfi/ de coniunctione planetarum/ de scenice quæ omnia eterna īdiui⁹
non habent/ Secundo cum scibile abstrahat ab esse existere quid attinet ad hoc ut scia-
tur q indiuidua existant/ uel non. Ideo alii dicunt ad hoc quod aliquid sciatur oportet
q habeat esse eternum/ & tale esse habet in mente diuina. Contra qro qūo tale in men-
te diuina esse eternum habeat puta species/ diceres quia in ea habet ideam/ ptra nō mi-
nus īdiuiduum in ea habet ideam igit eternū quod est falsum. Propterea dico aliter ad
argumētum negādo pñtiā/ ad pbationem dico q res corruptibiles fm duplex esse
p̄siderari possunt uel fm eē actualis existentia/ uel fm esse essentia/ & primo sunt cor-

DE VNIVERSALIBVS.

ruptibiles & de eis scia nō hñ: secūdo modo sunt eterne & de eis hñ scia. Aliter & reddit in idem dico q̄ sicut ens in q̄tum ens abstrahit ab actu uel po^a tanq̄ passionib⁹ ita scibi le abstrahit ab actuali & potenciali existentia/ ideo sufficit q̄ scibile habeat esse eternum actu uel po^a ad hoc ut sciat. Et si diceret scibilia non sunt aliquo mō uariabilia aliter nō scirent unde Heracle⁹ primo meth⁹ tex⁹. 2^o. 5. & 6. dixit nulli⁹ rei esse scientiā pp sui fluxibilitatem: Dicit aliq̄ q̄ essentia in se nullo mō sunt uariabiles nec corruptibiles/ itaq̄ ammoto esse existere remanet essentia in esse essentia ubi non op³ q̄rere cum nō sint in loco. Sed hoc est falsum q̄a fm. S. Th. q. di. q. 3. de di. essent. essentia seclusa exi stentia sunt in mente diuina/ ubi non creatura/ sed creatrices sunt. Dico igit̄ q̄ corru ptis indiuiduis etiā essentia corrūpit/ corruptis. n. nobis omnia quæ in nobis sunt cor rūpunt/ attamen nulla res est tam uariabilis/ qn stabilitatem quādā & fixā ueritatē reti neat qd si apparet in motu multo magis in cæteris/ cum motus sit ipsa uariabilitas/ q tñ h3 suos terminos & limites quos trāsgredi non potest q̄a est act⁹ itaq̄ nunq̄ potest eē po^a entis i po^a itaq̄ nō entis actu/ & sic certus est fm istas ueritates/ & de eo hñ scia: sicut ens nāle compositū ex p̄tariis istam h3 anexam ueritatē q̄ est corruptibile ideo ista est scibilis cōpositū ex p̄tariis est corruptibile/ & si hoc non esset uer⁹ de nālibus uaria bilibus scia non haberet/ de qbus tñ hñ non in q̄tū uariabiles sed in q̄tū scibiles sunt/ & fi xam p̄tinentes ueritatem: dilataui rñsionē ut resolute scires q̄o de corrupti⁹ est scia. Ad p̄fir^m negat p̄sequētia q̄a p̄ns infer⁹ ac si añs esset uerū absolute/ & omni modo sicut corpora cœlestia absolute & oī mō sunt in corruptibilia quod de nā uli dici non potest q̄a ad corruptionem indiuiduorū corrūpit/ dicit̄ autem eterna siue incorruptibi lis q̄a de se non corrumpit modo tale incorruptibile non oportet ut p̄priā habeat uni tatem ab indiuiduorum unitate distinctam nisi per intellectum. quare &c.

Ad 3^m principale responsionem aliquantulum dilatabo/ quia optimam cōtinet difficul tatem/ admitto igit̄ omnes suppositiones/ & fm q̄ respondet. S. Th. prima. p. q. 115. ar^o. primo ad ultimū. 3. p̄tra Gent. c. 69. ad tertiū respondeo q̄ ignis ab igne median te sua qualitate generat/ & cum dicit̄ illud esse cōtra primū suppositū/ nego q̄a illud sic intelligit̄ omne quod gñat/ gñat a sibi uniuoco fm spēm: uel fm genus/ uel ab aliquo uirtute alicuius quod est de genere/ uel specie ipsi⁹ generati/ & ita ipsa qualitas agit uir tute ignis generantis/ qui est eiusde3 speciei cum igne genito & illa p̄positio nihil agit ultra suā speciem siue gradum & uirtutem propriam intelligitur uirtute propria sed uirtute alteri⁹ ultra proprium gradum agere potest. In aialibus uero genitis per pu tredinem absq̄ agente uniuoco sufficit uirtus cœlestis corporis qd est primū alterans/ in cuius uirtute omnia in istis inferioribus ad formas mouentia agunt/ & ipsum sine agente uniuoco formas imp̄fectas pducere pōt/ p̄fectas uero non sine agente uniuo co/ sicut sunt animæ aialū p̄fectorū quæ nō nisi ex semine generant̄ ideo. 2^o. Phi⁹. dicit̄ sol & homo hominem generat. Cōtra istam responsionem argumentat̄ Sco. 4. sen⁹. di. 12. q. 3. si qualitas puta caliditas agit in uirtute ignis generantis/ q̄ro a te/ uel talis uir tus est accidens/ uel substantia/ si substantia uel abstracta/ & tunc habeo intentū/ uel ma teria & hoc est falsū 3 q̄a materia nō est agere neq̄ generare/ uel forma materialis & tūc pcederet formā mālem esse immediatū agens/ & generans qd est p̄tra secūdū suppositū: si illa uirtus est accidens cum accidens fm te o Tho. substantiā pducere non pōssit/ se quit̄ q̄ caliditas illa nec uirtute p̄pria ut concedis/ nec uirtute substantiæ ignis preexi stentis poterit cāre uel generare ignem. Istud argumentū & si ab oībus efficax teneat nihil tñ p̄tra. S. Th. concludit/ & pro solutione noto de ei⁹ itentione q̄ nihil p̄ter Desi p̄ essentia agit q̄a in oīb⁹ p̄ter ipm po^a & essentia realr distinguunt/ agunt igit̄ ista infe riora mediante instro quod quidem instm uirtute principalis agentis agit/ sed nota q̄ aliquid agere in uirtute alterius duobus modis intelligi potest uno modo quia ab altero recipit uirtutem qua mediante agit/ & isto modo semē emissum in matricē agit in uirtute quam a decidente recepit fm quam adhuc decidēte corrupto agere potest/ exemplum sagitta quæ a sagittario proiicitur/ mouetur a uirtute impressa ab eo/ quo etiā mortuo anteq̄ cessaret sagittæ mot⁹ nil minus sagitta moueret/ ex quo soluit̄ Sco.

argu^m. 3. S. Th. in. 3. sen^o. q. spma in uirtute hois mortui agere nō pōt/ qā nihil agit in uirtute nō entis: soluit ex dictis/ & soluit. S. Th. q. di. q. 4. de creatiōe ar^o. xi. ad 3^m. q. se- men uirtutem quādā foratiuā recipit quā adhuc retinet hoie corrupto/ sic sagitta uir- tutem impulsuā retinet eodem corrupto: & cū dicis nihil agit in uirtute non entis u^o est si nō est nec unq̄ fuit enis/ sed si fuerit l3 nō sit ppō est falsa: & q. semen agit in uirtu- te decedentis uide exp̄sse Phm/ & Auer. xii. meth^o. tex^o. & 2^o. 40. Ille sic inq̄t nā spma ex alteris est priorib⁹ pfectis/ & p^m nō est spma sed pfectū/ ut priorem hoiez dicat aliq̄s esse spmate: Iste in 2^o. dicit semina. n. fiunt ex reb⁹ pfectis gñantib⁹ semina u. g. qm se- men hois fit ex hoie/ semina igit nō sunt p⁹/ sed est p^m illud a quo gñant & c. Alio^o pōt intelligi aliqd agere in uirtute alteri⁹ nō qā uirtutem ab altero recipiat/ sed qā alter ex eo utit tanq̄ in st^o & isto. 2^o mō dico q. caliditas ignis ignem pducit in uirtute ignis/ ge- nerātis/ nō qā recipiat aliquā uirtutē sed qā ignis generā ea utit tanq̄ in st^o: & ita so- lutum est arg^m q. impfecti⁹ potest pfecti⁹ pducere non uirtute ppria/ sed uirtute alte- rius uel pfectioris/ uel eq̄ pfecti cum pducto: & q. aliqd agit uirtute alteri⁹ non qā reci- piat aliq̄ uirtutem/ sed qā eo alter ex eo utit tanq̄ in st^o pcedit ipsemet Sco primo sent. di. 3. q. penultima imediate ante rñsionem ad argu^m principalia dicens uidet. n. intellecto- rum species in intellectu esse q̄ si in st^m ip⁹ intell⁹ non motum ab intellectu/ ut agit quasi. i. aliquid recipiat ab intellectu/ sed quo intellectus utit ad suam actionem ut pu- ta quādo intellect⁹ agit species illa tanq̄ min⁹ principale agens coagit ad ide3 ut ad effe- ctum cōem: ex qbus exp̄sse apparet species tanq̄ in st^m agere in uirtute intell⁹ non qā recipiat aliquā uirtutem/ sed qā eis utit intell⁹ tanq̄ in st^o. Et per dicta apparet ad aucti- tatem Phi q. ignis nō agit inq̄tum ignis. i. imediate per formam suā subalem per quā est ignis/ uñ si cēt forā separata a q̄litate actiua nō ageret ut dicit Co^o. 7. phi^o. 2^o. 31. Sed quia materia de generatione animalium per seminū cōmixtionem est pulcra/ uolo aliquātulum digredi tangendo principalia. Sco. 2. sent. di. 18. q. 8. uult Deū oīum ani- malium animas pducere/ & sua fundamenta sunt duo principalia: primum super dua- bus presuppositis fundat primum q. omnis effectus pducendus pro primo instanti sui esse requirit agens: secundum q. semina ex qbus animalia generant per seminū cō- mixtionem corrupunt quādo talia animalia gñant/ tūc arguit sic. In illo instāti in quo est aīal genitum p seminū cōmixtionem non est semen igit semē nō poterit esse agens effectiui imediatū talis animalis/ aīis p3 ex. 2^o supposito/ pñcia p3 ex primo qā qd non est non pōt esse agens. Secūda ratio seu fundamentū est/ Nullū impfecti⁹ pōt pfecti⁹ producere/ sed sperma cum qbus uis uirtutib⁹ & uirtute formatiua & aliis est imperfec- ti⁹ aīali ergo aīal pducere nō poterit/ maior est nota/ & ut ipse inq̄t. 4. sent. di. 12. q. 3. est de se manifesta/ aliter musca coelū posset producere/ cum nō sit maior ratio de uno impfecto q. habeat producere pfectius q. de alio: nec ualet dicere q. agit in uirtute deci- dentis/ qā ipso mortuo non ageret/ p̄terea q̄ratur de illa uirtute utrum sit suba uel acci- dens ut supra: minor probat quia sperma cum qbus uis uirtutibus est inaiatum/ & ani- mal animatum/ & animatum est pfectius animato. ergo & c. Sed salua reuerentia tanti Doct. (de quo nō nisi reuerenter loqui debem⁹ ob eius ingenium & subtilitatem) Di- co & si opinio sua fm fide3 & ueritatem sit satis tolerabilis/ tamen fm Phm & co^o. tu- tari nō pōt: de co^o. nulla est dubitatio/ qui. 8. Ph^o. 2^o. 15. habet exp̄sse contra fidem & ueritatem q. Deus non potest imediate producere aliquem effectū nouū nisi motū eternū/ & ita illas animas pducere non poterit: q. etiā sit p̄tra Phm pbo ex uerbis suis 8. p hi^o. tex^o. 2^o. 46. ubi habet in fine textus q. diuersitas effectiui. i. quādoq. esse/ quā- doq. non/ & effectus nouus ab eterno imobili/ & inuariabili puenire non potest/ sed re- quirir altera cā. i. ipsum coelum quod est medium inter ipsam primam intelligentia/ & ista inferiora cum utroq. conueniens/ cu3 intelligentia quia est eternū ingñabile/ & incorruptibile sicut ipsa: cum istis inferiorib⁹ qā est uariabile sicut ista licet difformiter ista. n. sunt uariabilia fm subam/ illud uero tm fm locum: cum igit brutorū animā dia- uersa/ & noua sint a Deo eterno imediate puenire nō poterūt. Secūdo pbo istā pposi- tionem De⁹ est primū mouens & imediate aliquem effectū nouū pducit ita implicare

DE VNIVERSALIBVS.

si ista coelū est terra / ga. 9. meth^{ce}. 2^o. 13. 14. 15. hī q in unoquoq exēunte de po^o ad actum po^o est prior actu / simplr tñ & absolute act^o est prior po^o / ga omne qd agit fm q est in actu / & mediāte aliquo agente in actu agit: qd. n. nunc non agit / & postea aget: fuit in po^o ad talem actionem / & qd est in po^o ad actum reduci nō pōt nisi aliquo existente in actu mediāte: si igit De^o nunc nō ageret / & postea effectum nouum pduceret ad talē pductionē & actionē eēt i po^o / s3 (ut dictū ē) qd ē i po^o ad actū p aliq exns in actu deducit / igit Deo eēt aliqd pri^o in actu exns / pns est ipolē ga tñc. De^o nō eēt sim p^o p^o ens ut ipse h3 ibidē. 8. ph^o. tex^o. 2^o. 46. 47. 12. meth^{ce}. tex^o. 2^o. 30. & 32. Rñ^o igit ad rōes / & sua fūda^o ad p^o nego scdm suppo^o nā credidit Sco. spma uirile māl^o / & passiue ad plis gñati^o pcurrere / qd falsū ē / ga fm Phm i libro de gñatiōe aialū tale una cū uirtute formatiua effe^o pcurrat / & ga ip3 semē ē suba heterogenea cōposita ex ptib^o subtiliorib^o & grossiorib^o / & ex uir^o gignitiua q in spū radicat / & ga ē totū ipm semen uere i spm puerit / iō quis semē corrūpat / sub3 tñ illi^o uirtutis nō corrūpit / & ex pñti nec ipa uirt^o / rñsio est. S. Th. q. di. q. 3. p^o dicta arti^o. xi. ad. 8^o. scdo dicē possem q l3 semē corrūpat nō tñ aīq aīal sit genitū / s3 post ei^o gñati^o. Ad 2^o. nego maiorē / nec seq^o q mu sca coelū posset pducere ga nō qd l3 ipfecti^o pfecti^o pōt pducere / sic nec qd l3 pfecti^o p^o qd l3 ipfecti^o pducere / & q ita sit arguo p ipm Sco. argu^o suo quo utit^o p Egi. 2. sent. di. 15. si hoc nō ē uerū q aliqd ipfecti^o pfecti^o possit pducere igit opp^o i feret opp^o. s. qd l3 pfecti^o ipfecti^o pducere poterit / pns est falsū / ga hō muscā pducere nō pōt: iō dico ali qd aliud pducit nō ga pfecti^o uel ipfecti^o / s3 ga ē aptū natū illd pducere siue sit ipfecti^o / pfecti^o / uel eq pfectū / & hī est rñsio Alb. q. de hoīe: uerū ē si est ipfecti^o est agēs i strale / ut ingt. S. D. 4. sent. di. p^o. arti^o. 4. q. p^o / & nō pñ^o pfectio aīr / & filio pducti penes i strm nō attēdit / s3 penes agēs pñ^o / & sic dico q spma est agēs i strale / nō agēs uirtute ppria ac ut ibidē igt Alb. uirtute Dei / & itelligētiā / qēt ē snia 2^o. 12. meth^{ce}. 2^o. 18. i fine / ubi ingt q oīs for^o sic est i po^o respectu priā māx / ita ē i actu respectu pmi motoris / in cui^o uirtute agit semē / nō ga aliquā uirtutē recipiat / s3 ga pñ^o motor seu itelligētiā eo utit^o tanq i strō sic supra dictū est / & sic dicat de hoīe mortuo / ut ibidem: S3 tūc remanet una alia difficultas ab ipso Sco. tacta. 2. sent. di. 16. q. 6. agēre imediate dicit pfectionē ut p3 / igit cōpetit Deo / pns p Phm / ga tñc nō ageret mediāte coelo uel semine / itē igit cōpetit forā subali gñilla mediāte q̄litate nō aget / pns p supra determinata: Rñ^o i strm nō agit / s3 est quo agēs pñ^o agit / itaq est agēs ut quo / nō ut qd: & iō dico fm Phm q De^o oīa imediate agit ut qd / & nō imediate. i. sine agēte ut quo / ga i oīb^o actionib^o suis coelo utit^o ut i strō: si l3 forā sublis ē agēs ut quod & ita imediate agit ut qd / q̄litas uero ut quo. Preterea dubiū est apud me q agere imediate dicat^o perfectionem oppositū patet in re / principi. n. qto per plura media agunt / tanto sunt digniores. quare &c. & ista nota.

Ad 4^o. pñ^o pcedo maiorē / ad minorē dico q semē l3 nō hēat illas pditiones actua^o & forma^o cū gñando h3 tñ uirtua^o / & talis uniuocatio uirtualis sufficit i gñante imediato. & iō Auer. 12. meth^{ce}. 2^o. 18. igt q oē extrahens aliqd de po^o ad actū nō ē est ut i eo ali quo mō sit illud qd extrahit / nō q sit ipm met fm oēs modos. s. forma^o & actua^o: sed sufficit uirtua^o / & potētiā / iō sapi^o i 2^o. illo igt uirtutes igit q sūt i semib^o q sūt aīata nō sūt aīe i actu / s3 in po^o: si l3 dicat de uirtutib^o q sūt i corpib^o pportōatis semib^o ex qb^o putrefacta gñant: & ita nō o3 ad gñati^o taliū aīaliū ē illi^o spēi qd^o abstracta3. q^o &c.

Ad 5^o. reflecto pri^o argu^o p auctorē. Si nā p^o itendit ulē uel abstractū a singlarib^o / uel eis pñtū / nō p^o / ga fm ipm tale nō dat qd ē fuit pbatū & scitētiō nā ē eēt ad aliq ipolē qd est p^o. 12. meth^{ce}. 2^o. 18. nā ab itelligētiā nō errāte dirigif: nec scdm qd pbo / ga si nā itendit ulē in suis singlarib^o uel in oīb^o uel in uno tm / nō in uno ga nō est maior rō de uno q de alio / ē cū opata eēt i uno cessaret i ceteris opari: si i oīb^o cū p nullā actio nē possit nā in oīb^o suis suppositis ulē pducere seq^o q in sua opatōe frustraret: pns est falsū. & c: iō rñ^o dupl^o p^o distiguendo maiorem ga nā pducens. u. g. Ignis pñderari pōt uel in q̄tū ignis simplr / uel in q̄tū iste ignis: primo mō dico q igne3 absolute inten dit. s. spēm spālissimā / & tūc minor est falsa ga sicut ille ignis nō est realis / s3 rōis / ita sua opatio & effect^o est cōis fm rōem / oīa. n. talia cōitatem hnt p intellm. Scdo mō dico q p^o itēdit ignē singlarē / & cū dicis nō magis istū q illū / dico q oē3 ignē singlarē itēdit

QUESTIO

ga talis nā oē passū sibi approximātū assilare itendit/ & cū infers nō poterit talis ignis
oēm ignē gñare/ q̄ in sua opatione frustrat/ nego arg^m ga nā i sua opatione nec ex toto
frustrari/ nec ex toto adimpleri pōt/ nō primū ga si ignis ignē gñare nō posset mūdus
destrueret/ ga nā i sua opatiōe frustraret/ nec scdm ga tūc ignis i passū sibi debite appli-
catū nō ageret/ p3 si. n. ex toto satiari posset ponat i eē/ & tūc nō ageret/ q̄re dicē^m ē q̄ l3
talis nā qd l3 idiui^m pducere itendat/ si tñ qd l3 nō pducit nō frustrat/ bñ aut frustraret
si nullū pduceret/ hoc p3 i fili mā priā oib⁹ foris mālib⁹ appetit i formari nō tñ oib⁹ i for-
mat nec ppea i suo desiderio frustrat/ ga sufficit aliqb⁹ i formet/ si l3 coelū motu mediāte
oia gñabilia appetit gñare/ nō tñ oia gñat & nō frustrat/ 2^o rñ q̄ nā p^o spēz, spālissimā itē
dit/ ga ignis nō p^o istū ignē gñare itēdit eo. n. ngenito a sua actiōe cessaret qd ē falsū ga
etiā gñare itendit/ nec p^o corp⁹ in eo q̄ corp⁹ gñare itendit/ ga alr eo genito nō ulterio^r
gñaret/ qd est falsū/ ga ultra illud formā ignis itendit iducere/ ex hoc aut nō seqt talem
ipēm a nā p^o itentā eē realē/ ga p^m in intentione ulti^m est i executione & iō q̄uis nā p^o
ipēm itendat/ pri⁹ tñ idiui^m pducit/ & itētio sua primaria seruat ga spēm i idiui^m pdu-
cit/ rñtio est. S. Th. quo¹⁰. 8. arti^o. 2^o. p cui⁹ ampliori notitia subiūgo q̄ obm nāa adeq̄
etiā est ipsa spēs (ut dictū est) & sic pcedo maiore arg^m ad minore eā ēt pcedo sed nō seqt
p^o l3 ga decipis/ & i q̄tuor termis argu^m actiōes. n. sūt suppositoꝝ phe^m. meth^m iō illa
pri⁹ pducunt/ nā aliud ē qd p^o itendit a nā/ aliud qd p^o ab eadē pducit/ nā specifica iten-
dit/ pducit idiui^m i quo illa seruat/ Si aut pteruēdo affirmare uelles q̄ p^o itēdi/ & p^o p-
duci a nā sint idē. Dico ut supra distiguēdo ga aut loq̄ris qd p^o a nā itēdit i ista pductio
ne ut ista ē/ & tūc dico q̄ istud singulare/ quo actione ista mediante pducto nā cessat &
nunq̄ ampli⁹ ipm pducit/ uel loq̄ris de p^o itēto a nā i pductiōe ut pductio ē/ & tale est
ipsa spēs/ q̄ tñ nō est realis/ sed rōnis & si i feres igit^r p^m pductū a nā est ens rōnis/ pcedo
sic q̄ obm adeq̄tū pductiōis nāa in q̄tū est pductio est ens rōnis/ sicut & illa pductio ut
pductio/ & ista nota/ ga satis resolute hēs qd p^o a nā itendat/ Et p ista p3 ad p^o fir^m q̄ nā
omne singulare itendit/ nec ex toto frustrat/ nec ex toto adimplet. quare &c.

Ad 6^m. reflecto p̄ Auctore. p^o appetit⁹ cibi ē appetit⁹ sensitui⁹ q̄ sensitui⁹ a cognitionē i seqt
q̄ uis eē nō pōt/ p3 pñā ga sensus uis nō cogscit/ & dato q̄ cogsceret de necessitate opor-
teret q̄ pri⁹ aliq̄ singulare illi⁹ uis cogsceret. Secūdo si uerū est illū cibū uis desiderā-
re aut sepatū a singularib⁹ & hoc nō/ ga eū hēre nō posset/ uel i singularib⁹ & tūc uel i oī
b⁹ uel i uno/ nō i oib⁹ ga tūc oēm cibū desideraret/ & ita ipole/ si i uno cū nō sit a^o rō de
uno q̄ de alio seqt q̄ nō magis unū q̄ aliū cibū appeteret. Iō dico q̄ aliud a nā cogscat/
aliud postq̄ coguit cibū ab aiali desiderat/ p quo nota q̄ fames/ & sitis/ ut aiūt/ medici/ ēt
nāles sūt appetit⁹ sensitui⁹ i ore stomachi/ qd qdem osa colera siue melācolia pterit/ & ibi
qdā t. i. istis sensatio cāt/ q̄ fames siue sitis appellat/ aiali igit^r i pñ^o suae natiuitatis a nā cibū
cogscat famescit/ & appetit nō aliq̄ positui⁹ ga illud nūdū coguit/ s3 pūatiui⁹. s. illi⁹ tri-
stis sensatiōis remotionē/ iō a nā accipit lac qd cū sit illud/ postq̄ uero aliq̄tū lū sensus ē
uigorat/ istā lac magis q̄ illud appetit p3 i expientia de pueris fugietib⁹ oīz aliāz mu-
liēz lac pterq̄ nutricis/ dico igit^r forāl^r negādo miore nisi loq̄ris de obio appetit⁹ i q̄tū ap-
petit⁹ ē/ ga & obz/ & appetit⁹ ut sic sūt cōia/ s3 p itell^m/ & pbō miore nō cludit nisi q̄ aliā
a nā/ aliud post cogni^m appetit⁹ ut dictū ē. Ad p^o fir^m reflecto sic. Per te pmissiōes sūt cir-
ca uis/ s3 uis dari nō pñt igit^r pmissiōes adimpleri nō/ pñt discursus not⁹ cū maiori/ b^o
pb⁹ ga aut dare uis sepatū a singularib⁹ & hoc nō ga nō dat ēt p te/ aut p i q̄tū singlari-
b⁹/ & tūc aut p i q̄tū oib⁹ & oporteret dare oia singlaria qd ē ipole/ aut p i q̄tū uni tñ/ &
cū non sit maior ratio de uno q̄ de alio seqt q̄ nullū singulare dabit/ ideo dico negādo
minorem/ & q̄ illud uerbum pmitto p fundit p fūse i mobili ter ut/ primi dialectici sciūt/
& negatur q̄ tñ signa uniuersalia uim habeant confundendi. quare &c.

Ad 7^m. dico ut supra i 2^o. nō^o dictū fuit/ et forāl^r rñdēdo distingo maiore uel itelligis qd
diffinit eo mō/ quo diffinit eē extra aiaz/ & nego eā/ uel rōne singulariū/ & tūc pcedo eā/
nō tñ seqt/ diffōnes eē reales/ s3 tñ p itell^m abstrahentē nām cui ipsā diffōnē attribuit.
Ad p^o fir^m eodem modo dī^r q̄ natura q̄ est in re ratōe singulariū diui⁹/ sed ut diui⁹ sit cōis
p itell^m/ & pcept⁹ diuidit accipiēdo pceptū p re pcepta/ & n p pceptu q̄ p cipim⁹. q̄r &c.
Sed p h uis esse Auer. p^o phi⁹ co¹⁰. 28. ubi inqt q̄ ptes rei q̄ sūt fm diffini^m pcedūt rez

DE VNIVERSALIBVS.

in esse & sūt entia i reueritate: Rñdeo q si ista uerba itelligerent/ ut iacet uerbis suis ibi
 2^o. 5. diceret ut p3 ifra ad 9^m. iō intelligo q pcedit rē in eē rōnis/ nō in esse reali/ prius
 enim fm rōnē/ & quoad nām intellēctionē est diffō q diffinitū/ & sūt entia i reueritate
 ratione singularem/ unde in illis uerbis accipit genus & dīam pro reb⁹ pceptis/ & nō
 pro pceptib⁹ qb⁹ pceptim⁹: uide ifra ante solutionē argumētōr⁹ secūda opionis. q^r &c.
 Ad octauū nego maiore/ & dico argumētū procedere ex falso intellectu illi⁹ aucto^{re} Auer.
 credit. n. arguēs ibidē ordinē realē/ & ē tū rōnis/ ut optie declarat. S. D. q. di. q. p^o de
 Spir. crea. arti^o. 3. ad. 17. & rō ē qā gñatio fit i istāti & i cōposito est tū unica forā q dat
 oēs alios grad⁹/ ut i leone for⁹ leonina dat gradū ultimū. s. eē leonē/ & alios pcedētes. s.
 corporeitatis uegetabi⁹ & aialitatis/ q fm q uiores pri⁹ fm rōnē mām pficē itelligūt/
 sic ē aliqd pri⁹ itelligit ens & corp⁹ q uiuū/ uiuū q aīal/ aīal q leo uel hō/ & ita oēs illi gra
 dus uel for⁹ sūt unū & idē realr/ & disticta h3 rōnē/ & nūz itelligēdi modū. Sed p ista3
 rñ^m istat talis ordo fm co^m ē i re g nō ē fm rōnē/ & itellectū/ pñā nota/ & aīs ultra co
 mē^m p3 rōne/ qā seclusa itellect⁹ opatōe fit gñatio/ & ibi ē talis ordo. Ad hoc rñ^o dupl^r
 prio q seclusa itellect⁹ opatōe ibi nō eēt ordo ille/ & Auer. itellexit illū tū eē fm rōnem
 & ita fieret gñatio sine illo ordine. Secūdo rñ^o p q rñ^m nota unū/ quo mediante multa
 arg⁹ p. S. Th. poteris euadere/ Quer. n. solet utq^r def distictio media iter distictionem
 realē/ & rōnis. S. Th. uult q nō/ Sco. q sic & talē mediā distictionē ex nā rei/ siue forāle
 appellauit q minor ē distictione reali/ maior tū distictione rōnis qā ab ope itellect⁹ non
 depēdet/ & ita fm ipm aīa sensitiua/ & itellectiua i hōie ex nā rei distigūt/ & sic solutū est
 arg^m pp qd talē mediā distictionē adinuenit. S. aut Th. p^o sent. ubi qrit attributorū
 distictionē/ distictionē rōnis diuidit q dup^r ē altera q solum ex pte rōcinātis facta ē cui
 nihil ex pte rei corrūdet/ exēplū sūt itellect⁹ nī distictionē iter chimerā/ & hicoceruū pōat.
 Secūda ē distictio rōnis cāta ex pte rei q apta nata ē mouere itellectū fm diuerfos cōce
 pt⁹/ quo stāte dico ad argum^m q secluso ope itellect⁹ ē distictio rōnis nō actualis ita q i re
 sit aliq distictio/ sed potētiālis/ qā posita itellect⁹ opatiōe talis for⁹ ē apta nata ipm itelle
 ctū mouere fm diuerfas pceptiones/ & ad hūc itellectū dico q ista rōnis distictio ortū h3
 ex pte rei iqtū. s. itellect⁹ nī formā ultimātā sub diuersis pceptionib⁹ ualet itelligere. Ex
 qb⁹ aliq Sco. cū. S. Th. pcordare uolūt dicētes distictionē illā rōnis potētiāle q ortū hēt
 ex pte rei eādē eē cū distinctione ex nā rei/ sed credo q cōcordia ista nō ualeat/ qā h3 Sco.
 inter illas formas seclusa intellectus operatione est distictio actualis. s. ex natura rei/
 fm. S. Th. est tū potentialis ut dictum est. q^r & c. & ista bene nota.

Ad 9^m dico q arg^m multipl^r peccat/ p^o qā arguēs credidit Pñm. 7. metha^{re} tex^m co^{re}. 42.
 assignare unitatē diffōnis realē qd fal^m ē/ ut p3 ibi a co^{re}. i fine co^{re} dicēte q diffō ē ser
 mo un⁹ qā significat sūbām unā/ & ita ē fm rōnē sicut glibet fmo/ 2^o peccat qā iter ge
 nus & dīam ponit realē distictionē/ qd fal^m ē/ qā l3 gen⁹ a mā sūmat & sit i po⁹ ad dīam
 tāq⁹ ad formā/ tū talis mā nō ē realis ut mā priā sed rōnis/ qd exp^{re} p3/ & nota ppetuo
 aucto^{re} a Pñm. 8. metha^{re} tex^m co^{re}. 15. ubi soluit. q. q^r diffi^o sit una/ & i fine text⁹ cū di
 xit diffi^m significare q qd erat eē/ iqt ē aut mā alia itelligibilis/ & alia sensibilib⁹/ & p māz
 itelligibile itelligit ipm gen⁹/ & sic mā ē fm rōnē/ ita ibi ē po⁹ ad dīam fm rōnē/ q ē est
 for⁹ fm rōnē/ & ita diffi^o ē eādē realr & eēntialr cū diffi^o. i. significat diffi^m/ & nō itel
 ligit q diffi^o realr i dēti ficet diffi^o/ qā realis diffi^o nō dat/ sed tū mētalis/ uocalis uel i scri
 pto/ ista etiā ē itētio/ Auer. p^o phi⁹ co^{re}. 5. ubi h3 q species habet duplices ptes fm fide3
 & fm imaginationem/ p ptes fm fidem/ ut omnes exponūt/ itellexit mām & formā/ q
 iō sic appellāt qā sūt ptes reales pti⁹/ & realr disticta/ & fides est pñentiū & pñiculariū
 ut h^r. 6. ethi⁹ q^r & c. p ptes fm imaginationem itellexit gen⁹ & dīam/ q sic appellāt qā
 realr non distigūt/ sed tū fm nost⁹ modū itelligēdi/ & nām imagina^m ut dicen
 do homo est aīal/ rationale/ & tales ptes reales esse non pñt/ qā de toto/ pñdicari nō possent
 sic nulla ps realis de toto cui⁹ est ps predicat⁹/ & sic forl^r ad argum^m dico q a^o esset uera si
 forā illa esset realr i po⁹/ qd non est uer⁹ de forā gñica/ ut dictū est/ etiā declaratū est qūo
 diffi^o est eadem realr & eēntialr cū diffinito. i. significat eēntiā ei⁹/ & sic patet solutio
 ad argum^m qd si uer⁹ esset/ uol^r pcludere deberet. i. sic i subis ita i accidentib⁹/ q l3 uera3
 non habeāt diffi^m/ aliquā tū hñt/ et tūc cū accīs habeat gen⁹ et dīam si realr distigues

Q V E S T I O

renē q̄l3 forā accñtalis esset p̄posita ex diuersis foris realr distictis/et ita aliq̄ forā simp^r
non dare/ qđ est p̄ auctorem sex principi^z i p̄n^o dicentem forā est p̄posit^a p̄ticens sim-
plici/ & inuariabili essentia p̄sistens: dicef forā q̄ non esset peccatū p̄cedet non dari ali-
quā forā3 simplicē: Contra non solū ē peccatū/ sed erroneū in tota Phia qđ p̄bo/ q̄a. 7.
metha^c for^a n̄ ē for^a igr for^a ex actuali et po^a n̄ ē p̄posita: Preterea si una forā pu-
ta albedo esset p̄posita ex actuali et po^a .s. ex dñia tāq̄ for^a /et gñe tāq̄ mā/ a pari illa forā
q̄ est dñia erit p̄posita ex actuali et potentiali/ et sic in infinitum/ qđ ē erroneum. q̄ &c.
Ad decimū reflecto argu^m p̄ auctore q̄ tenet formā specificā nō realr distigui a foris indi-
uidualib⁹ opp^m p̄cludit argu^m suū sic. Ois illa forā quā p̄seq̄ aliqđ accñs &c. s3 forā3 spe-
cificā p̄seq̄ aliqđ accñs/ reale tali mō reali q̄ n̄ oēs foras indiuiduales q̄ forā/ specifica erit
realr disticta a foris indiuidualib⁹ / maior ē sua/ b^o p̄bat i una sp̄e/ & ita erit i oib⁹ / r̄sibili-
tas ē accñs reale qđ ita p̄seq̄ hoīem & sp̄em tali mō reali q̄ nō idiui^m aliqđ / ut oēs cōces-
dūt igr/ & sic si suū arg^m t3/ & istd/ & q̄ ē fal⁹ iō rñ^o dupl^r p^o negā^o b^o .s. q̄ sensibilitas
formā gñicā realr p̄seq̄ & p̄ se p^o : q̄a oīa ista p̄ se p^o adeq̄te/ rōe talis/ &c. nō hñt eē nisi p
opationē itell^{us} / s3 .n. qđ a u^l / uel u^l s sapiūt nām/ & iō seclusa itell^{us} opatōe eē nō hñt.
Secūdo rñ^o p̄cedēdo ābas p̄missas/ & si īferf p̄ns q̄ ille forā realr distiguat/ negat argu^m
sed solū ex eis seq̄ q̄ rōne distigunt: uni. n. & eidē fm unā rōnē cōsiderato aliqđ accñs
reale cōpetere pōt/ qđ fm aliā rōnē sibi nō p̄petit: exē^m i hoīe ē tñ unica forā/ ut suppo-
no quā fm unā rōnē puta fm q̄ uegetabilis multa accñtia p̄sequūt q̄ accñtia eādē fm
aliā rōnē puta/ ut ē sensibilis nō p̄sequūt: & ita nō ē u^l ueg^o q̄ effect⁹ realr diuersi cās
realr diuersas regat: una. n. & eādē cā fm diuersas rōnes pōt accñtia & effect⁹ realr di-
stictos cāre. Sed/ ut aliquā cognitōem hēas de ista difficili mā. s. de pluralitate forā3 in
isto p̄ rñ^o: Dictū ē q̄ i p̄posito puta i hoīe ē unica aīa/ & illa fm unā rōnē ē sensitua fm
aliā itell^{ctiua} / q̄ro de ista rōne fm quā ut itell^{ctiua} distiguit a sc̄ip̄a ut s̄n situa/ aut ta-
lis rō ē suba/ aut accñs nō accñs q̄a tūc aīa itelle^a ut itelle^a esset accñs qđ ē fal⁹ / si suba nō
mā nec p̄po^m ut p3 q̄ erit forā igr aīa ut itelle^a distiguit a sensitua p̄ forā/ & ita erunt
p̄les forā3 p̄ te: Et p̄fir^o q̄a distin^o illag^o forā3 aut depēdet solū ex ope itelle^a / & sic ficti-
tia erit distictio & chimeriaca/ qđ nō ē dicēdū: u^l ex pte rei/ & tūc realr distiguit. Ad p^m
dico q̄ rō illa ē forā/ & cū īfers igr erūt p̄les forā3: nego arg^m q̄a illa rō ē ip̄amet aīa itelle^a
q̄ dic forā3 realē sed nō realr distictā a forā sensitiua/ qđ i magiari nō potuerūt opp^m sen-
tiētes. Ad p̄fir^o rñ^o ut supra ad 8^o q̄ ibi ē distictio rōnis nō solū ex pte rōcinantis cui
nihil corrñ^o / sed ex pte rei/ non q̄ ibi sit realis distictio/ sed ad hūc sensū itelligo ex pte rei
q̄a illa unamet res ē apta nata mouere itell^{ctū} nūm fm diuersos p̄cept⁹. Cōtra istam
respon̄sionē istat fm p̄hm 2^o de gñatione tex^o co^o. 33. ab uno i q̄m unū n̄ p̄uenire nisi
unū/ aīa itelle^a p̄te ē una realr igr ab ea n̄ poterit puenire nisi unū/ q̄ itell^{ctū} nū3 non
poterit mouere nisi fm unū p̄ceptū/ & non diuersos. Et p̄fir^o p̄ Auer. 3. de aīa co^o. 33.
circa finē ubi hēt q̄ itelligē diuersificat fm nām rei itell^{ctā} / & ita inuit q̄ ubicūq̄ sūt di-
uersā itell^{ctio} ibi sūt diuersā res itell^{ctā}: cū igr aīa pte diuersimode itelligat in
ea erūt diuersā res: q̄ &c. Ad p^m rñ^o tripl^r p^o ē rñsio. S. Th. q. di. de aīa ar^o. 12. ad ul^m
ubi inqt q̄ p̄les p^o ab una aīa puenire pñt/ q̄a non ē una simpl^r ex q̄ p̄tinet eē/ & essē
tiā q̄ in oib⁹ p̄ter Deū realr distiguit: ita in p̄po^o si p̄la ab ip̄a aīa pueniūt/ ab ea n̄ in q̄m
unū/ sed in q̄m p̄la pueniūt. 2^o rñ^o fm eundē in p^a. p. q. 77. ar^o. 6. ad p^m q̄ illa phi. p̄po^o
ab uno in q̄m unū/ habet itelligi/ immediate non puenit nisi unū/ sed mediate/ & ordine
quodā ab uno plura pñt puenire/ & ita unamet aīa ordine quodā diuersos illos p̄cept⁹
cāt/ p^o. n. cāt p̄ceptū aīa uegeta^o postea aīa sensitiua/ deinde itelle^a. 3^o rñ^o ego glosan-
do aucto^o phi ab uno in q̄m unū/ &c habet ueritatē in pduc^o reali non sp̄uali/ & q̄a di-
uersi p̄cept⁹ q̄ ab aīa cāt non actione reali sed sp̄uali cāt/ ideo p̄po^o illa hic ueritatē nō
habet. Ad p̄fir^o rñ^o dupl^r p^o q̄ Auer. non intellexit si itelle^a sūt diuersā q̄ res in-
tellect^a debeāt esse realr diuersā/ sed sufficit q̄ res ille sint tñ ratione diuersā/ nec oppo-
situm dixit. Auer. 2^o dico q̄ si res sunt realiter diuersā/ itellectionib⁹ realr distictis in-
telligunt: si res sunt tñ ratione distictā/ itellectiones etiā sunt ratione distictā q̄re
&c. & ista bene nota quia ad multa tibi seruiunt.

Ad undecimū reflecto argu^m Vnitas nāe specificā p̄psum est formalis siue ex nā rei/

DE VNIVERSALIBVS.

sed entia realia debent habere mensuram realem & non formalem | illa unitas naturae specifica non poterit esse mensura. Iō rñ q si gñe uno p la mensurata realia accipis ibi unū nūe-
ro erit mensura & cū dicis i indiuiduis nō ē hoc pū & illd posteri⁹ & c. dico dcm illud ue-
rū ēē i diuī^o eiusdē spēi s; cōparādo i diuī^o uni⁹ spēi ad i diuī^o alteri⁹ iter ea ē ordo eēn-
tialis & unū ē altero pfecti⁹ puta hō pfectior ceteris iō iste hō erit mensura oīū 3 i diuī^o
q rñ cū spēx subā: sic ē i q tī^o discreta reali ista unitas i p tina ista q titas s; ipōnē n rā 3
nō absolute qā nō ē deuenire ad minimā q tī^o continuā cū oē q tū sit diuisibile in i fī^o: si
aut accipies illa p la s m rōnē eorū erit mensura unū s m rōnē & ita cū oēs spēs sint una rō-
ne/ oīum spēx/ erit mensura spēs pfectissī^o una s m rōnē & hoc p 3 fuisse de itentiōe/ Phi-
ibi in .x. meta^o tex. 2^o p m i ubi de ei⁹ mēte inq t. S. Th. nūero qdē i diuisibile ē i p m singu-
lare qd nō pōt de p l b^o p dīcari: spēs aut ē i diuisibile qd dā qd ē unū s; scia 3 et notitiā/ nō
enī i diuersis singularib^o ē aliq nā una nūero q possit dici spēs/ sed itell^o s aphēdit ut unū
id i quo oīa i feriora pueniūt & sic i aphēsiōe itell^o s spēs fit indiui^o 1^o q real^o ē diuersa in
diuersis indiui^o & iō ibi Phis nūerādo spēs uni⁹ q sūt 4^o unū p tina/ unū totū/ unū sin-
gulare/ unū ule/ inq t q dā illoz dicunt unū s m motū. i. s m rē/ qdā s m intellectum &
rationem & tale unū non pōt esse nisi ule/ quare & c.

Ad 12^m reflecto arg^m tu uis unitatē gñicā nō ēē ex nā rei. 3 o b m p o^o p t e x nā rei pcedit
p o^o / sed nā gñis pōt ēē o b m itell^o s g & c. Itē sic cōparas i diuī^o i una fōralitate/ ita ego
cōparo i una realitate/ sed p p illā pparationē ponis unā fōralitatē ex nā rei/ i g r debes ēē
ponere unā realitatē extra i diuī^o. Iō dico q ppatio fit in nā specifica una s m rōnē. u. g.
albedo ut duo ad albedinē ut 4^o p p a t in nā albedis una s; rōnē/ cui⁹ qdē unitatis fūda-
mētū ē ipa nā una nō diuī^o p eēntiales dīas qd de gñe dicere nō potes/ nā & si gen^o sit
qd unū ap d itell^o m/ talis tñ unitatis nō est una nū/ sed p l e s/ qā p eēntiales dīas diuidit
& ei una hypostasis nō corrīdet sic spēi/ put supra. q. de analogia entis fuit declarātū.
Ad 13^m dico q pcludit de pceptu quo p cipim^o q nō est ipa nā/ ut supra dictū ē/ nō aut
pcludit de pceptu p r e pcepta in cui⁹ unitate fit oīs pparatio q t e & c.

Ad 13^m prius reflecto: rēsonis realis fūdamētū debet ēē reale/ sed p t e nā specifica ē tale fū-
damentū g ē realis & nō tñ fōralis. Iō dico q supra respōsū fuit. q. de analogia entis in
.9. arg^o. 3 Sco. s. q qdō in aliq sit simili^o seu ppatio ibi sūt duā simi^o altera ex pte uni⁹
altera ex pte alteri⁹ extremi. u. g. a albedo est simili^o. b. una est i. a. simili^o ad. b. una alia i. b.
ad. a. & iste simili^o dicūt fūdari sup uno/ qā ab eis p itell^o m unū pcept^o est abstrahibilis. s. cō-
cept^o nā a albedinis in q sūt similes q una efficiē p itell^o m q t & c. & q ita sit p 3 qā. a. nō est
similis. b. i unitate/ sed in ipsa qualitate s m quā similes/ uel dissimiles dicimur/ ista autē
qualitas unitatem habet per intellectum quare & c.

Ad 14^m reflecto dupl^r p^o si oppositio est realis extrema debent esse realia nō i g r fōralia/
uel ex nā rei. Secūdo (ut ē rei ueritas & pcedis) unū oppo^o real^o corrūpit alterā/ sed qd 3
p t e est unū unitate specifica/ i g r una species corrūpit alterā/ & sic spēs erit corrūp^o. dico
i g r q uel loqris de oppositiōe inq tū est oppositio & tunc talis est p itell^o m/ qā ut sic est
cōis ad oēs oppositiones particulares quā cōitatem h 3 p itell^o m/ & ita etiā extrema sua
sūt s m itell^o 3/ & rationē: uel loqris de oppo^o inq tū est ista oppositio puta in albedinē/
& nigredinē/ & tūc pcedo istā esse realē & extrema sua esse realia/ nec seq^r tot esse pmas
prietates quot sunt i diuī^o. qā iste reales sunt oppositiōes scdā rā: p^o aut est p itell^o m/ qā
ut supra dictū est ad decimū cū dico p mū p se adequate oīa ista sunt p itell^o m q t & c.

Ad 15^m reflecto argu^m sic p o^o cōgscens o b m & c. s; sensus cōgscit o b m inq tū distinctū a quo
libet qd non est unū ista unitate nūerali g cōgscit unitatē nūeralē a^o est tua/ b^o pbat po-
sitis duob^o uel trib^o o b s corā sensu puta trib^o albis uisus cōgscit qd 3 inq tū distinctū nūe-
ro a ceteris. Confirmat 2^o de aīa sensus saltim cōis cōgscit nūerū g m l t u d i nē/ & non
specificā qā un^o nūer^o ex m l t u d i e specifica non pstituit i g r nūeralē. q t & c. Ideo dico
negādo minore p q nō duo p m ut h r. 7. meth^o rex^o 2^o. 3. & 2^o. de aīa sensus non pōt
cōgscere aliqd nisi sit ei p n s: scd m q cōgscit aliqd sub aliq unitate illd distinguere pōt ab
oīa l i o qd non est tale illa unitate dū mō illd cōgscat/ nō. n. possū aliqd distinguere ab il-
lo qd non cōgscō/ q b^o stātib^o nego minore p s y l l o g i s m i/ ad p b a t i o nē dico q illi duo ra-
d i i & duo q t a s i sūt p n t i a a sensu cōgscūt distincta/ si aut unū illoz duorū similiū esset ab-

Q V E S T I O

latum non distingueret quia deficeret secundum: Et cum dicis sint illa duo in eodem loco dico nā loquēdo illud esse ipse quia accētia nūerāt nūeratōe subiecti ut nūcū ē supra in. 3. nō. q. 14. distinctio. n. ē p qūtatē ubi eadē qūtas idē subiectū & ex pnti idē accūs & unū & sic duo accētia i eodē subiecto nō eēt duo sed unū & iō. S. Th. 4. p hī inq si duo corpa eēt fil' iā nō eēt duo sed unū qā nō sūt duo nisi p duos sit & sic ubi n sūt situs distincti non sūt corpa distincta nec ibi sunt duo accētia distincta sed qā fm fidem habem tenere p diuinā potentiā duo corpa posse esse fil' sicut Christus parietes penetrauit & in medio discipulorū suorū stetit ianuis clausis lo. 20. Iō dico si p miraculū duo radii duo alba uel duo corpa eēt fil' sensus nō discerneret nec cognosceret & p miraculū deciperet & ita unū miraculū ad alterū sequit' imo dici pōt q sensus nō decipit qā non ē aptus nat' cognoscere illa fil' & nō cognosce qd nō ē aptū natū cognoscere nō decipit: qī &c. Ad illud de intellectu dico ut diffusū dixi. q. 13. in rñ ad decimū q maior ē uera de obiecto motiuo ipsius intellect' qd est phāasma una cū intellectu agēte ut patet. 3. de aīa co. 18. nō aut de terminatiuo q ē ipsa natura ulis q uel seqt actū intellect' uel est simul cū eo. Ad pñm patet p finem. 3. nōn pcedēdo maiorē qā res extra fm q sunt consideratā ab aīa sunt obiectū intellect' quia ut sic sunt uls & ita ulē ē extra mātr ut ibi dictū est. Ad alia de obto scīa negat maior qā inqūtum ulē nō precedit intellectū unde sicut oēs scīa sunt per intellectū ita & eay subiecta: qī &c.

Ad 16^m reflecto sic. Quot modis dī unū oppositorū tot & reliquū sed tres sūt multitudines nūeralis specifica & gñica ergo tres unitates igit nō magis spēs q gen' hēbit unitatē ex nā rei. Iō rñ pcedēdo pñs & pñtiā qā qūq sunt diuersa genere sunt diuersa spē qūq sūt diuersa spē si diuersa nūero: & ad falsitatē pñtis nego q oīs diuersitas nūeralis i q nūalis sit eq̄lis qā a qbuscūq abstrahi pōt pcept' specific' minus realr distingūt q illa a qbus abstrahi nō pōt & ideo sor. & pla. min' realr distingunt q sor. & leo: & si diceres sor. & pla. plus pueniunt realr q sor. & leo ut pcedis q in aliquo reali pueniūt in q sor. & leo nō cōueniūt & cū nō pueniāt in sor. nec i pla. igitur in aliquo tertio cōi utriq & ita cū illud tertiu sit nā specifica talis erit realis: rñ pcedendo pñs & pñtiā sed dico illud in quo pueniūt esse reale in sor. qā idē q sor. esse reale in pla. qā idē q Pla. cōe aut efficit p itellm & ita nec in sor. nec in pla. pueniūt sed in aliquo p itellm cōe utriq. Ad pfirmationē dico q unū nūero unū spē unū gñe pnt accipi uel p itentiōib' & sic sunt fm rō nē & ita ē multitudo eis corrōdens est fm rōnē uel p fundamētis & tunc dico q ille unitates sunt reales nō realr distincta sed rōne iō multi nūeralis est una realis & pñs fm rationē sor. n. un' est forteitate humanitate & aīalitate licet ista oīa in eo ratiōe distinguāt & ita pcludit confir' istud & illud fm oēm entitatē nūerale reale ē prio diuersa ex quo tñ nō seqt illa oīno esse prio diuersa qā in aliqua unitate specifica p itellctum pueniūt & ita unitas unī extremi nō realis sed rōnis ē unitas alteri extremi. qī &c.

Ad 17^m reflecto seclusa opatione intellect' illa gñatio ē realis q & spēs illa in q generās & genitū pueniūt erit realis tenet p seqntia p te nō q erit forālis siue ex nā rei. Iō rñ q ali qua duo puenire duplr itelligi pōt uno mō actualr alio mō potētiāl' & fūdamētalr ignis igit generās & ignis genit' seclusa intellect' opatione i eadē spē pueniūt puenientia po^{ti} & ita potētiāl' sūt uniuoca: uniuocatio. n. dicit mihi aliqd f3 rōnē patet ex sui diffi^{ne} uniuoca dicunt quorū nomen unum & substātiā rō eadē: cōuenientia autē & uniuocatio actualis sit p opationē intellect' nectū seqtur q talis cōuenientia sit figmētū qā ortum hēt ex parte rei quīs expleat & hēat exitū ex parte intellectus qī &c.

Ad 18^m reflecto Intellect' nō itelligit naturam genericā eē i multis &c. & tūc ex suo arg^o seqt gen' hēe unitatē reale siue ex nā rei qd ē ipm. Ideo rñ deo p qntū notandū supra q illa intellectio est uera qā abstrahētū nō ē mēdaciū & illi aliqd corrōdet in re. s. nā diuī sū in oīb' indiuiduis q nō ē cōis nisi per intellectum: & licet illi intellectiōi nā cōis i re non corresponsdeat nō tñ seqtur q sit fictitia qā sufficit q indiuidua corresponsdeant & eo modo quo est itelligat est autem cōis per intellectum. quare &c.

Ad 19^m reflecto ex illo modo arguēdi pbari posset q natura generis esset realis siue ex nā rei ut patet pñs p doctorem suū. Iō rñ negādo aīas ad pbatōnē dico q illi nā seclusa intellectus opatione repugnat actualr pluribus cōicari non autem fundamentāl' &

potentialiter / pat
ribus esse cōem &
non seqt qn sub ra
tus operatione i
tōe nec actu / nec
Ad 10^m reflecto sub
cludit aliquā diu
nerica extra itelle
q dāri pōt sic dicē
ctice extra itelle
q pōt negādo mir
specificā fm q illa
pōt ex quo in oīb
mationē sūt reflect
pcedo maiorē ad h
potētiāl' cōueniū
tio & indiui^o p sup
tē actualē si potē
indua extra itelle
re possit ad talē u
Ad 11^m reflecto eodē
tas specificā remon
co q arg^o suppon
ctice ē extra itelle
perioribus / de diu
ca sed talis unitas
gādo maiorē si ad
mat nō seqt nisi q
ex quo ulterius nō
est per intellectū
Ad 12^m reflecto ut si
distingūt Iō dico
ab eis realr distin
plura i aliquo ab e
illis realr idēficā
entem / realem real
Ad 13^m pot' dialect
puenientia essentia
talis sumat aliud
non habet gradu
patet in p dīca^o &
sor. & leo iō ab illi
du puenientia p dī
nam homo & al
te cōueniunt / ta
Ad 14^m negat pñā
caterem ex cōnu
ior puenientia acci
ētmagis pueniūt
Ad 15^m dico q argu
nitū pcedere nō i
falsā nō n. i pcep

DE VNIVERSALIBVS.

potentialiter/patet quia naturam pluribus communicari non est nisi naturam pluribus esse cōem & de plurib⁹ p̄dicari q̄ oīa eidem non nisi p̄ intellectū cōpetūt ex qbus non seq̄t qn sub ratione cōicabilis itelligi possit q̄ qdem rō & si non actu seclusa intellectu operatione tamen potentia/eidē competit: singulari autem seclusa intellectus operatione nec actu/nec potētia competit pluribus communicari. quare &c.

Ad 20^m reflecto sub illa maiore addo istā minore sed ita ē q̄ indiuidua eiusdem sp̄ei nō includūt aliquā diuersitatē extra intellectū oppositā unitati nāe genericæ q̄ dat unitas generica extra intellectū p̄ns p̄ doct. suū Iō dico q̄ illa maior nō est sufficiens sed opz addet q̄ dari pōt sic dicēdo Nulla unitas realis q̄ dari pōt &c. & tūc nego q̄ unitas naturæ specificæ extra intellectū dari possit & rō ē q̄ oē cōe ē tale p̄ operationē intellectū. Alr & 2^o. dī cī pōt negādo minore q̄ licet pluralitas nūmeralis īdiuiduorū nō repugnet unitati nāe specificæ fm q̄ illa unitas est rōis repugnat tñ unitati eiusdē reali q̄a una realis eē non pōt ex quo in oībus īdiuiduis ē realr diuīsa & sic argumētū ē poti⁹ Auctorē. Ad p̄firmationē s̄līr reflectit dicēdo q̄ īdiuidua nō sūt distincta nec diuīsa ī eodē genere q̄ &c. Iō p̄cedo maiore ad hūc sēsum q̄ sunt indistincta & īdiuīsa in eadem sp̄e extra intellectū .i. potētia r̄ cōueniunt in eadē sp̄e & ita minor ē uera & seq̄t p̄clusio & cū dīr oīs īdistinctionio & īdiuī^o p̄supponit unitatē p̄cedo si ē īdistinctionio & īdiuī^o actualis p̄supponit unitatē actualē si potentialis ut ē ī p̄ntia regit unitatē potentialem & sic concedo ipsa īdiuidua extra intellectum habere unitatem specificam potētialem quia intellectū mouere possūt ad talē unitatē specificā actualement abstrahendam. quare &c.

Ad 21^m reflecto eodē mō de diuersitate generica q̄ unitatē generica remouet quā diuersitas specificā remouere nō pōt & ita cū diuersitate specificā stabit unitas generica. Iō dico q̄ arg^m supponit falsū .i. unitatē specificā eē extra intellectū similiter diuersitatē specificā eē extra intellectū q̄ oīa nisi p̄ intellectum eē nō hnt de unitate specificā patet ex superioribus de diuersitate p̄bo diuersitas specificā sub eodem genere est unitas generica sed talis unitas generica ēt p̄ aduersariū nō ē in re. q̄ &c. Et sic forr̄ r̄ndendo dico negādo maiore si addas extra intellectū si sine p̄cedo eā sub q̄ si minor sine illa clausula summat nō seq̄t nisi q̄ diuersitas nūmeralis nō pōt remouere unitatē specificā quod cōcedo ex quo ulterius non habes nisi q̄ cum diuersitate numerali stat unitas specificā quā tñ est per intellectum ut s̄pius dictum est q̄ &c.

Ad 22^m reflectit ut supra ex ea. n. seq̄t generica unitatē eē realē q̄a ī ea rōe īdiuidua nō distingūt Iō dico maiore distinguēdo uel itelligis q̄ hēant illā unitatē realr & cū hoc ab eis realr distincta ut uideris itelligere & tūc nego eā imo ad hūc sēsum ē falsa quia plura ī aliquo ab eis distincta puenire nō pnt uel q̄ unitatē illā realr hēant & cū hoc oīb⁹ illis realr īdēficatā & tūc ipsam p̄cedo ex qua una cū minori nō seq̄t nisi q̄ hēant unitatem realem realr eis īdēficatā tñ cōe3 nisi f3 rōnē & ita ī una rōe pueniūt. q̄ &c.

Ad 23^m poti⁹ dialecticū q̄ reale nego p̄ntiā ad p̄bationē p̄cedo p̄dicatū q̄ditatiū sūmi ex pueniētia essentiali sed nego ulterius q̄ fm maiore aut minore gradū pueniētiæ essentialis sūmat aliud & aliud p̄dicatū q̄ditatiū & ratio ē q̄ p̄dicatū q̄ditatiū siue essentialis non habet gradus sed ī īdiuībili p̄sistit ex quo substantia magis & min⁹ uō suscipit ut patet in p̄dica^o & si p̄teruīdo illos grad⁹ asserere uelles q̄a magis pueniūt for. & pla. q̄ for. & leo ī oīab illis p̄cept⁹ specificus ab istis generic⁹ abstrahit dico q̄ nō a quol3 gradu pueniētiæ p̄dicatū q̄ditatiū licet abstrahere sed a certo & determinato gradu patz nam homo & albedo aliquem conuenientiae gradum habent quia saltim nomine ī ente conueniunt tamen ab eis predicatum quiditatum abstrahi nō pōt. q̄ &c.

Ad 24^m negat p̄ntiā ad p̄bationē dico q̄ signū naturale significās essentiam habet significare rem ex conuenientia essentiali nō accidentali modo inter for. & suum idolū ē maior pueniētia accidentalis q̄ inter for. & pla. iter quos tñ maior ē pueniētia essentialis iō ēt magis pueniūt in illo tertio essentiam significāte q̄ &c.

Ad 25^m dico q̄ arg^m p̄cludit sp̄es nō eē p̄cept⁹ q̄b⁹ p̄cipim⁹ q̄ sūt aīa accidentia in q̄b⁹ in īfinitū p̄cedere nō cōuenit sed nō cōcludit esse p̄cept⁹ p̄ re p̄cepta q̄a tūc minor arg^m eēt falsa nō. n. ī p̄ceptib⁹ p̄ reb⁹ p̄ceptis ē abire ī īfinitū ad p̄bationē illi⁹ mīoris negat a^o q̄a

Q V E S T I O

ueri pcept^o de entib⁹ forari nō pnt nisi ut abstrahūt a reb⁹ q⁹ specificē sūt finitæ. q⁹ &c.

Ad 26^m dico distinguēdo uel accipis in maiori ē p eē existētiæ tūc cōcedo eā & nego mi-
norē quia homo nō nēcio existit sed cōtingēt ex quo existit ad existētiā singlariū
q⁹ sunt cōtingētiæ: si p eē eētiæ nego ipam maiore & sic cōcedo suū oppo^m q⁹ aliq⁹liter
hō ē qualr nullum istorū ē. s. i. eē essētiæ & hoc ē p intellectu p quē dat illa cōitas. q⁹ &c.

Ad ultimū rñdeo p qntū notādū supra & dico q⁹ illa maior p tātō ē uera q⁹ res qb⁹ u⁹ ita
tis itētiō accidit de reb⁹ p dicit & sic u⁹ ita sūt i re ad modū declaratū in ultio nō^o. s. q⁹ res
extra cū p ditionib⁹ materiæ ē eadē res q⁹ cōsiderat sine p ditionib⁹ mæ & sic p siderata est
u⁹ ita q⁹ &c. Ad cōfir^m sūr dicit q⁹ scia ē de reb⁹ nō ut sūt i seipsis sed ut sūt ab aia cōside-
rata & ut sic sunt u⁹ ita ideo scientia uniuersalium esse dicitur. quare &c.

Pro solutiōe aucto^{um} & argumētōr secundæ opionis ultra ea q⁹ supra dicta sūt maxie i rñ^o
ad septimū & nonū de diffinitōe noto q⁹ dñia ē iter diffinitōem & spēm deffinitā q⁹
deffinitio cōponit ex genere & dñia. i. ex pceptib⁹ generis dñia q⁹ accipiēdo pceptum p
pceptu quo cōcipio q⁹ est in intellectu subiectiue & sic pcept⁹ qb⁹ mediātib⁹ cōcipio aial
& rationale sunt ptes pstitūtes ipam hoīs deffinitionē q⁹ hēt eē i intellectu non in re / iō
dixit co^o. 7. metha^o co^o. 40. i. pñ^o q⁹ diffinitio ē unū cū diffinitōem p dicationē nō q⁹
ipā deffinitio q⁹ ē forā. s. declarās q⁹ dicitatē & nō p ficiēs mām ē ipm diffinitū qd ē hñs for
mā. i. ipsa spēs q⁹ hēt talē deffinitionē & formā declarātē q⁹ dicitatē q⁹ ipsa pprie diffinit.
Spēs uero ipsa cōponit ex pceptib⁹ generis & dñia accipiēdo pceptū p re pcepta & ita
pstituit ex aiali & rō^o quæ sunt res pceptibiles ex quo seq⁹ q⁹ spēs ppositio ē i intellectu
obiectiue / ppositio uero diffinitōis ē in eo subiectiue & si instares gen⁹ & dñia sunt in
intellectu subiectiue ergo q⁹ cūq⁹ in intellectu suo cōcipit spēm puta hoīs cognoscit &
gen⁹ & dñiam pñs est fallum ut patet in rustico & ignorāte. Ad hoc dico dupl^r primo
q⁹ ignorās cognoscēs spēm hēt in intellectu suo genus & dñiam pñs scis aut hēt ea di-
stincte. Secūdo dico q⁹ cognoscēs spēm sub ratione spēs & diffinibilis hēt in intellectu
suo illas ptes diffiniētes sed si cognoscit spēm in idiui^o tñ puta hoīs i isto uel illo hoīe
nō op³ illas cognoscere nec scire ppositū in illas resoluerē. Quib⁹ stātib⁹ ad aucto^o re-
spondet. Ad primā dico illā p nobis pcludere q⁹ subā i rei ueritate & reales sunt parti-
cularia tñ & ratione ipso⁹ naturæ sūt reales & sic pcedo p dicta q⁹ diffinitōes nō sunt
substātiæ sed signa eaz q⁹ subiectiue sunt in intellectu & dico ulterius q⁹ significāt par-
ticularia ad modū declaratū in secūdo notā & sic substātiæ rez in re sunt pti^o efficiūt
tamē u⁹ ita p intellectu: cōcedo q⁹ u⁹ ita ut u⁹ ita nō sūt i picularib⁹ naturæ tñ in eis parti-
culares u⁹ ita efficiūt p intellectu: admittim⁹ ē u⁹ ita nō ē substātiā separatas sed esse
idē qd singularia iō ex eis singularia nō cōponūt q⁹ nihil ex seipso cōponit. Ad aliam
45. dico uerū ē u⁹ ita nō ē substātiā separatas & dicit⁹ rez subas declarare non solum
eāq⁹ signa & fictitia sed ut res cōceptibiles sub intentione sūt itatis: u⁹ ita. n. declarat subam
particularis quia dat & manifestat essentiam particularis sicut ecōuerso particulare dat
ēē existere u⁹ ita. Ad aliā. 47. cōcludit ueritatē u⁹ ita de particularib⁹ predicari q⁹ res cōce-
ptæ sub itētiōe u⁹ itatis sic de eis predicāt & nō sūt partes substātiæ existētiū p se tu³
q⁹ nō sūt ab eis separatas tñ q⁹ sūt idem q⁹ subā p se. s. indiuidua. Aliæ duæ aucto^o ime-
diate supra in. 2^o. nō^o sūt declaratas ex qb⁹ licet hēat u⁹ ita fieri p intellectu nō tñ excludit
qn eis aliquid ex pte rei correspōdeat ut declaratū ē in. 3. cōclusiōe. Ad aliā dico Ph³ tā
i illis sex q⁹ i subseqntib⁹ rōib⁹ pbare u⁹ ita nō ē subas separatas a sētibilib⁹ qd p³ ex ipis rō-
nib⁹ sic cōcludētib⁹: nec incōuenit pñm expñs & piculari⁹ tex^o co^o. 51. pbare tales
subas a sensibilibus non esse separatas ut magis directe Pla. redargueret. q⁹ &c.

Ad primū argumētū Dico ipsum ueritatē cōcludere. s. u⁹ ita esse in intellectu sed non tāq⁹ fi-
ctitiū q⁹ ei aliqd i re correspōdet. s. natura actuali i multis diuisa ut patet etia³ ex aucto-
ritate q⁹ uniuersale ē unū in multis unū. s. p intellectum ita q⁹ in re est tñ u⁹ ita in poten-
tia ut declaratum fuit i ultimo notabili. q⁹ &c.

Ad secūdū cōcedo pñs & pñtiam. s. q⁹ singulare in re est u⁹ ita per intellectū nec illud impli-
cat: bñ implicaret si esset utrūq⁹ in re uel utrūq⁹ in intellectu: nec p hoc for. ē cōis Pla.
nisi in q⁹ homo & u⁹ ita p intellectum bene sequitur q⁹ id quo est for. in re est cōis Pla. p

intellectū nec sequi
generica q⁹ illa uo
uno supposito De
non inconuenit q⁹
Ad ultimū pcedo mai
aliter cōis in re &
p intellectu cōitas p
in seipso nō facit est
ut ē intellectu repu
pius dictum est &
tem ipso intellectu
ueritas ut est in
eodem repugnare
Ad ultimū nego aū
ut nā specifica est
gendo q⁹ accipis se
sū ē in ultimo noto
nū non ita cōcedo
respōdet & in cod
hoīem ēē albedinē
sūt u⁹ ita & singlaris
autem inferi⁹. q⁹ &
hi nimis proluxa u
terminata & q⁹ for
co non detrahas.

Impressum Venet
Nono. Kal. Ianua
& Illu^o. Principi

A B C

Etrores sensum
In. 9^o in 2^o pñe sen
In eadem scimus f
In. 11^o pñiētiā u
In. 19^o in 6^o nō^o q⁹
dem⁹ modernus
hecheitas In
ref distinguētū
uale ualetribi in 3
In 35^o in 12^o. uel a
transmutationem
perfectius aiato in

DE VNIVERSALIBVS.

intellectū nec sequit̃ q̃ essentia diuina sit cōis siue uniuersalis sicut natura specifica / uel generica / q̃a illa uon est diuina in suis suppositis sicut natura / sed tota est in quolibet diuino supposito De intelligentia si pcedat illam plura indiuidua in eadem specie habere non inconuenit q̃ etiam sit uniuersalis. q̃r &c.

Ad tertiu pcedo maiorem / minore distinguo uel intelligis q̃ cuilibet rei repugnat q̃ sit alteri cōis in re / & tunc eā cōcedo / ex qua cū maiori non sequit̃ conclusio nisi q̃ nulli rei p̃ intellectu cōitas poterit puenire ut est in re / & hoc cōcedo / q̃a intellectu rem extra / & ut ē in seipsa nō facit esse ulem / hoc. n. implicaret: uel intelligis q̃ cuilibet rei oī mō p̃siderata ē ut ē intellectu repugnat q̃ sit cōis / & tūc nego ipsā minore / q̃a res extra singularis / ut s̃p̃ius dictum est / & maxime in. 5. nō^o p̃ intellectum efficitur cōis & uis uilitate existēte in ipso intellectu nō in re: quare cōcludēdu ē q̃ licet rei ex natura sua repugnet uniuersalitas / ut est in re / non tamen ei repugnat / ut est in intellectu: & ita absolute / & oī mō eidem repugnare dici non potest. quare &c.

Ad ultimū nego aūs & dico q̃ sor. & q̃libet homo iqtū hō / & siciqtū p̃siderat ab intellectu ut nā specifica est uis / & cū infers q̃ sor. aliquo modo esset Pla. Dico dupliciter prio negando q̃a accipis sor. in se / non in intellectu. Secūdo pcedo q̃ sor. in iqtū hō est pla. ut uis / & in ultimo notādo participatione. n. speciei plures hoīes sūt un^o hō / ut iqt Porphyrus: non ita cōcederem^o hoīem esse asinū licet i genere pueniāt q̃a ei una natura nō correspondet / & in eodē latet equocationes / ut supra. q. 13. uisū est / & eadē rōne nō cōcedim^o hoīem eē albedinē / licet in ente pueniāt. Ad cōfirmationē nego p̃nam q̃a licet eadē res sit uis / & singularis / tñ alia ē ratio uni^o alia alteri^o: unde uis rō ē eē superius / singularis autem inferi^o. q̃r &c. Et sic est finis istius difficillimæ. q. quā q̃so bene considera: & si tibi himis prolixa uisa fuerit excusa materiæ difficultatē / p̃pone tibi quæ in ea sunt determinata & q̃ forsam sic enucleatam ab alio non reperies: & labori nostro nō modico non detrahas. LAUS DEO.

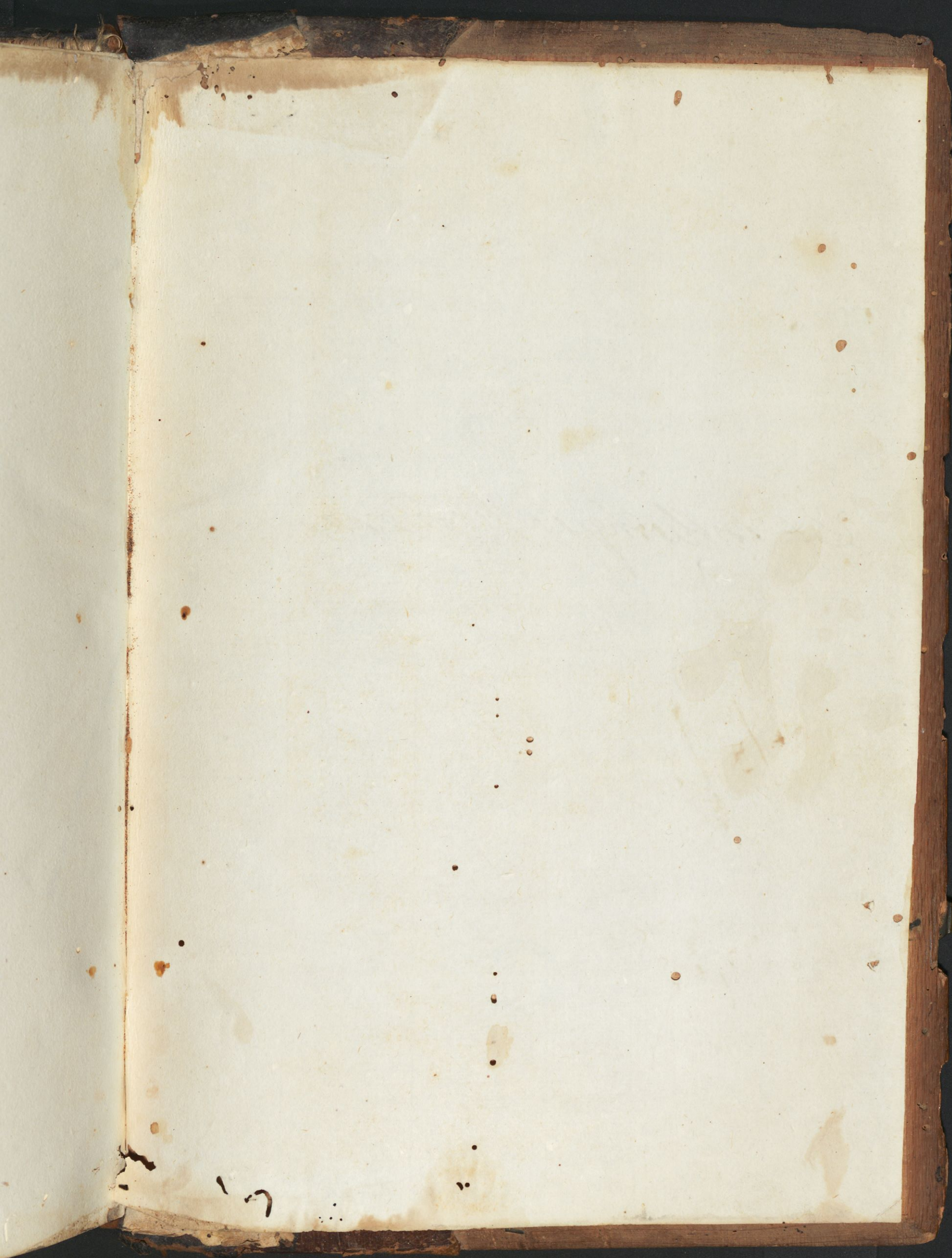
Impressum Venetiis / per Iacobum Pentium de Leuco impressor diligētissimum
Nono. Kal. Ianuarias. M. D. V. Anno Quarto Augustissimi Principatus Ser^{ma}.
& Illu^{ma}. Principis Leonardi Lauredano.

REGISTRVM.

A B C D E F G Omnes terni G Quaternus.

Errores sensum uariantes. In 4^a. charta in p̃n^o 3ⁱ notādi matha^a unitas metha^a.
In. 9^a in 2^a s̃ne sensus q̃ nā aīalis sensus est In. 11^a ad p̃m noīare debere deberet
In eadem scimus simus In. 12^a ad 2^m & q̃l3 effectus suæ cōmune causæ
In. 13^a pueniētia uero aliquarū aliquorū In. 18^a i 4^o nō^o suū subm p̃notāt p̃notat
In. 19^a in 6^o nō^o q̃tū ad 2^m cōuenit pueniūt & ibi q̃ sumūt sumūt In. 20^a quas mes
dern^o modernus In 22^a. idē cōfirmat p̃eiusde3 eundē: ubi iqd ingt / hecheitatis
hecheitas In 25. ad 3^m & ita de nā de sua / sua In 26^a. ad 14^m. p̃gd distingue
ref distingue rētur In 30^a. i 24. arg^o & sōū suū In 31^a. i p̃rio nō^o nō enim
uale / ualet: ibi in 3^o nō^o p̃na nō q̃rit / ualet: ibi seu forma i intellectu forma intellectu
In 35^a in 12^o. uel aliquo mō nō uel aliquo mō ficaliquo mō nō: ibi in 18. & materialē
transmutationem / naturalem transmutationem. In 39^a circa finem & animatū est
perfectius aiato inaiato: & post a Deo eterno imediante / imediate

Lector recte iudica / sed cum perlegeris.



Ex Bibliotheca P. Lorenza.

9 7
18
27

9 5
7 2
2 1



OSREDNJA KNJARNICA SREČKA VILHARJA
BIBLIOTECA CENTRALE SREČKO VILHAR
KOPER - CAPODISTRIA



880002506

COBISS

